Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarivm sacri ordinis Cistercien[sis] - Cod. Lichtenthal 133

[Lichtenthal ?], [1570 Druck; Handschrift 2. Hälfte 16. Jh.]

Sanctorale

urn:nbn:de:bsz:31-40615

Visual Library

ex diſcipulis ei⁹ andreas fr ſymonis petri: Eſt puer vn⁹ hic q̄ habet quinque panes ordeaceos ⁊ duos piſces, ſed hec q̄d ſunt inter tātos? Dixit ergo ieſus: Facite hoīes diſcumbere. Erat autē fenum multū ī loco. Diſcubuerunt ergo viri numero quaſi quinq̄ milia. Accepit ergo ieſus panes ⁊ cum grās egiſſet diſtribuit diſcūbentib⁹. Similiter ⁊ ex piſcib⁹ quantū volebant. Ut aūt ipleti ſunt dixit diſcipulis ſuis. Colligite que ſuperauerunt fragmenta ne pereant. Collegerunt ergo ⁊ ipleuerūt duodecī cophinos fragmentoꝝ ex quinque panibus ordeaceis q̄ ſuperfuerunt his qui manducauerant. Illi ergo hoīes cū vidiſſent quod fecerat ſignū dicebant: Quia hic eſt vere propheta q̄ venturus eſt ī mūdum. Amen. Te decet. Colla

Excita dn̄e q̄s tuoꝝ fideliū volūtates, vt diuini operis fructū propēſi⁹ exequentes pietatis tue remedia maiora percipiāt. p. Ad bn̄⁹. ā. Cū ſubleuaſſet oculos ieſus ⁊ vidiſſet maximā multitudinē venientē ad ſe dixit ad philippū: vnde emem⁹ panes vt manducent hi? hoc aūt dicebat tentans eum: ipſe enim ſciebat q̄d eſſet factur⁹. j. Ad mag. ā. Cum vidiſſent turbe ſignū q̄ fecerat ieſus dicebāt: vere hic eſt ꝓpheta q̄ venit in mundū. viij.

Finis dominicalis.

Incipit ſanctorale. In ſecūdis veſp. natal' dn̄i. de ſ. ſteph. ꝯmēo. ꝑut notat' ī cōmēoratiōib⁹ ad q̄s tā de hoc ſancto q̄ alius ꝑ annum ſemper recurſus habeat. In die ſct. ſtepha. Inuitatoriū. Chriſtum natum. Qui beatum hodie coronauit ſtephanū, venite adoremus. Hymn⁹. Stephani pri. In. j. noctur. ā. Beatus vir. cum ceteris vt in cōi. ℣. Gloria ⁊ ho. Sermo beati fulgen. epi. Lectio. j.

Heri celebrauim⁹ temporalem ſempiterni regis noſtri natalem, hodie celebramus triūphalē militis paſſionē. Heri em̄ rex nr̄ trabea carnis idut⁹, de aula vteri virginalis egrediens, viſitare dignatus eſt mundū. Hodie miles de tabernaculo corporis exiēs, triūphator migrauit ad celum. ℟. Heſterna die dominus natus eſt in terris vt ſtephanus naſceretur in celis, ingreſſus eſt dn̄s mundū. Ut ſtephanus ingrederetur ī celū. ℣. Heri enim rex nr̄ trabea carnis indut⁹: de aula vteri virginalis egrediens viſitare dignatus eſt mundum. Ut ſtepha. Lec. ij.

Ille ſempiterne deitatis maieſtate ſeruata, ſeruile cictoriū carnis aſſumēs ī hui⁹ ſeculi cāpo pugnatur⁹ itrauit: iſte depoſitis corruptibilib⁹ corporis idumētis, ad celi palatiū perēniter regnatur⁹ aſcēdit. Ille deſcē-

dit carne velatus, iſte aſcen
dit ſanguine laureatꝰ. Aſcē
dit iſte lapidātibus iudeis,
qꝛ ille deſcēdit letantibꝰ an=
luc. 2. gelis. Gloria in excelſis deo
heri exultātes ſcti āgeli cā=
tauerūt, hodie ſtephanū letā
tes in ſuum ↄſortium ſuſce=
act. 6. perūt. ℞. Stephanus autē ple=
nus grā ⁊ fortitudine. Faciebat
ſigna magna ⁊ ꝓdigia in pplo.
℣. Cū aūt eſſet plenus ſpū ſctō ⁊
fide btūs ſtephanꝰ. Fa. ℟c. iij.
Heri dn̄s exiuit de vte=
ro virginis, hodie mi=
les egreſſus eſt de ergaſtulo
carnis. Heri chriſtus pro no
bis pānis eſt inuolutus, ho=
die ſtephanus ſtola eſt ab eo
immortalitatis indutus. ℞.
act. 6. Uidebāt oēs ſtephanū qui erāt
in cōcilio. Et intuebanē vultum
eiꝰ tāꝗ̄ vultū angeli ſtātis inter
eodē. illos. ℣. Et cōcurrētes rapuerūt
eū ⁊ adduxerūt i ↄciliū. Et. ℟. iiij.
Heri preſepis anguſtia
xp̄m portauit īfantem
hodie imēſitas celi ſuſcepit
ſtephanū triūphātē. Solus
deſcēdit dn̄s, vt multos ele=
uaret humiliauit ſe rex nr̄ vt
ſuos milites exaltaret. Qui
em̄ corpori ſuo ꝟginis ꝑpa=
rauit vterꝝ, ipſe martyri ſuo
aperire dignatꝰ eſt celū. ℞.
act. 7. Lapidabant ſtephanū inuocan
tem ⁊ dicentē: Dn̄e ieſu accipe
ſpūm meum, ⁊ ne ſtatuas illis
eodē. hoc peccatū. ℣. Poſitis aūt ge=
nibus beatus ſtephanꝰ orabat
dicens, Domine. ¶ In. ij. noc.
ān. Domine iſte ſanctus. ℣. Po
ſuiſti domine ſup. Lectio. v.

Dominꝰ xp̄s āguſtias
itrare nō dedignatus
eſt vteri, vt aiam ſtephani la
titudo ſuſcipet celi. Neceſſa
riū tn̄ nobis eſt frēs, agno=
ſcere q̇bus armis precictus
ſtephanus ſeuitiam iudeoꝝ
potuit ſupare: vt ita meruiſ=
ſet feliciter triūphare. Neqꝫ
enī paruipēdēda ſunt talis
virtꝰ taliſqꝫ triūphꝰ. Haud
ꝓo vilibꝰ armis potuit ꝑmu=
niri, q̇ a multis nō potuit ſu
perari. ℞. Impij ſup iuſtū ia=
cturā fecerūt vt eū morti trade=
rent. At ille gaudēs ſuſcepit la
pides vt mererent accipere coro
nam glorie. ℣. Cōtinuerūt aures ac
ſuas ⁊ impetum fecerunt vnani
mes in eum. At ille. Lec. vj.
Nuicte nāqꝫ enituit in
eo īſigne ꝟtutis, q̄ nec
fremētiū ſeuitiam formida=
uit nec lapidātiū ictibꝰ deui
cta ſuccubuit. Uſqꝫ adeo em̄
īter fremētes ꝑmāſit īterri=
tus, ⁊ īter lapidum fuit cru=
ciamenta ſecurꝰ: vt īcreduli
tatē iudeoꝝ fidenter argue=
ret, ⁊ benignꝰ ꝓ lapidātibꝰ
exoraret. ℞. Stephanꝰ ſeruꝰ eod
dei quē lapidabāt iudei: vidit
celos apertos vidit ⁊ introiuit.
Beatꝰ hō cui celi patebant. ℣.
Stephanꝰ aūt plenꝰ grā ⁊ forti= act.
tudie faciebat prodigia ⁊ ſigna
magna in populo. Btūs. ℟c. vij.
Quod eſt ergo tā magnū
atqꝫ īſuperabile genꝰ
armoꝝ quo mūitꝰ ſtephanꝰ ſe
uiētes argueret, lapidātes
nō repercutiēs, ſed patiēs
ſuparet, īſup ⁊ occiſus aulā

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

celeſtis regni viuꝰ ⁊ corona=
tꝰ itraret: Proculdubio mu=
nimine regio ſeptꝰ nullate=
nꝰ eſt ab aduerſariis ſupera=
tus qm̄ rex nr̄ cum ſit altiſſi=
mus ꝓ nobis humilis venit,
ſed inanis venire nō potuit.
℟. Impetū fecerīt vnanimes in
eū ⁊ eiecerunt eū extra ciuitatē.
Inuocantem ⁊ dicentem dn̄e ac=
n. cipe ſpm̄ meū. ℣. Et teſtes depo
ſuerūt veſtimēta ſua ſecꝰ pedes
adoleſcentis qui vocabat̄ ſaulꝰ
⁊ lapidabant eum. In. Le. viij.

Magnum q̄ppe donati=
uū chriſtꝰ ſuis militi=
bus attulit, q̊ eos non ſolum
copioſe ditauit, ſed etiā ad
certādū inuictiſſime confor=
tauit. Attulit nāq; donū cha
ritat;, q̄ ꝑduceret hoīes ad
conſortiū deitatis. Qd̄ ergo
attulit, erogauit, nec ſibi ali
quid minuit, ſ; mirabiliter ⁊
ſuorū fideliū pauperiē dita=
uit, ⁊ indeficiētibꝰ theſauris
em. plenꝰ ipſe ꝑmāſit. ℟. Precio=
ſus athleta dn̄i ſtephanꝰ poſit;
genibꝰ, orauit dicens: Dn̄e ieſu
xp̄e, ne ſtatuas ill; hoc pctm̄. ℣.
Lapidabāt iudei ſtephanū, at il
le orabat dicēs, Dn̄e. Ad cā. ā.
12. Niſi granū frumēti cadēs ī tra
mortuū fuerit: ip; ſolū māet. v.
℣. Magna eſt gl'ia. S. matth.
23 In il. tē. Dicebat ieſus
turbis iudeorum ⁊ princi
pibus ſacerdotū. Ecce ego
mitto ad vos prophetas ⁊ ſa
piētes ⁊ ſcribas, ⁊ ex illis oc
cidetis et crucifigetis et ex
eis flagellabitis in ſynago=
gis veſtris. Et rel. Omel.

Omel. eiuſd. btī hiero. pbr̄i. Lc. ix.

Hoc qd̄ antea dixera=
mus vos implete mē=
ſurā patrū veſtrorum ad ꝑſonā
dn̄i ꝑtinere, eo q̄ occidendꝰ
eſſet ab his, poteſt ⁊ ad diſci
pulos eiꝰ referri de quibus
nūc dicit: ecce ego mitto ad
vos prophetas ⁊ ſapiētes ⁊
ſcribas ⁊ ex illis occidetis ⁊
crucifigetis ⁊ flagellabitis ī
ſynagogis vr̄is et ꝑſeq̄mini
de ciuitate in ciuitatē: vt cō=
pleatis mēſurā patrū vr̄orum.
℟. Intuēs ī celū btūs ſtephanꝰ act. 7.
vidit gl'iā; dei ⁊ ait: Ecce video
celos aꝑtos ⁊ filiū hoīs ſtantē a
dextr; v̄tut; dei. ℣. Cūq; aſpice
ret beatꝰ ſtephanus in celū vi=
dit gloriā dei ⁊ ait. Ecce. Lc. x.

Simulq; obſerua iux=
ta apl'm ſcribētem ad
corinthios, varia dona eſſe
diſcipulorum chr̄i: alios ꝓphe=
tas q̄ vētura predicāt, alios
ſapientes qui nouerint quā=
do debeant ꝓferre ſermonē
alios ſcribas in lege doctiſ=
ſimos. ℟. Patefacte ſunt ianue
celi chriſti martyri btō ſtepha=
no qui in numero ſanctorum inuē= eodem.
tus eſt primus. Et ideo trium=
phat ī celis coronatꝰ. ℣. Mortē
enim quā ſaluator dignatus eſt
pro oībus pati: hāc ille primus
reddidit ſaluatori. Et. Le. xj.

Ex q̄bꝰ lapidatꝰ eſt ſte=
phanꝰ, paulꝰ occiſus,
crucifixus petrus: flagellari
in actibus apl'orū diſcipuli.
℟. Poſitis genibꝰ btūs ſtepha= act. 7.
nꝰ clamauit voce magna dicēs
dn̄e ieſu ne ſtatuas ill; hoc pec=

catū. Et cū hoc dixiſſet obdormi
eodem. uit ī dño. ℟ Lapidabāt ſtepha=
nū inuocantē ⁊ dicentē: dñe ie=
ſu accipe ſpm̄ meū. Et. Lec. xij
ET pſecuti ſunt eos de
ciuitate in ciuitatē ex=
pellētes de iudea vt ad ppl'z
gētiū trāſmigrarēt. ℟. San=
cte dei p̄cioſe ꝓtomartyr ſtepha
ne qui ꝟtute charitatis circun=
fult⁹ vndiq̄ dn̄m ꝓ inimico exo=
raſti ppl'o. Fūde p̄ces ꝓ deuoto
tibi nunc collegio. ℣. Ut tuo ꝓ=
pitiat⁹ interuentu: dn̄s nos pur
gatos a pctō iūgat celi ciuib⁹.
Funde. Scdm Mattheum.
mat. 23 IN illo tpe. Dicebat ie=
ſus turbis iudeorum ⁊
principib⁹ ſacerdotū: Ecce
ego mitto ad vos ꝓphetas ⁊
ſapiētes ⁊ ſcribas et ex illis
occidetis et crucifigetis: et
ex illis flagellabitis in ſyna=
gogis vr̄is ⁊ pſequemini de
ciuitate ī ciuitatē: vt veniat
ſup vos oīs ſanguis iuſtus
gen. 4. qui effuſus eſt ſuper terrā: a
heb. 11. ſanguine abel iuſti vſque ad
2. par. ſanguinē zacharie filij bara=
24. chie quē occidiſtis inter tē=
plum ⁊ altare. Amē dico vo=
bis, veniēt hec oīa ſup gn̄a=
luc. 13. tionē iſtam. Hierl'm hierl'm
que occidis ꝓphetas ⁊ lapi=
das eos qui ad te miſſi ſunt
4. quotiēs volui cōgregare fi=
eſd. 1. lios tuos quēadmodū galli=
na ꝯgregat pullos ſuos ſub
alas, ⁊ noluiſti? Ecce relin=
quetur vobis dom⁹ vr̄a de=
ſerta. Dico em̄ vobis: nō me
videbitis amodo donec di=
luc. 13. catis: Benedictus qui ve=
nit in nomine dn̄i. Amen. Te
decet. Oremus. Collecta.
DA nob̄ q̄s dn̄e imita=
ri q̄ colim⁹, vt diſca=
mus ⁊ inimicos diligere: q̄r
ei⁹ natalicia celebram⁹, q̄ no
uit etiā ꝓ pſecutorib⁹ exora=
re do. In l. ā. Cū eſſet aūt ſte=
phan⁹ plen⁹ ſpū ſctō intēdēs in
celum vidit gloriā dei et ieſum
ſtantē ad dexterā patris. Cpm
STephan⁹ plenus gr̄a
⁊ fortitudine faciebat
prodigia et ſigna magna in
populo. ℟. Poſuiſti dn̄e ſuper.
hy⁹. O p̄ferēda. ℣. Juſt⁹ ger.
Ad bn̄⁹. ā. Patefacte ſunt ia=
nue celi xp̄i martyri ſtephano q̄
in numero ſctōꝝ inuent⁹ eſt pri=
mus, ⁊ ideo triūphat in celis co
ronatus, all'a. Coll'a. Da nob.
Cōmēo. de nati. vt in ꝯmēo=
ratiōib⁹ iuxta kal. Ad quas
vt dictū ē vbi ꝯtigerit recur
rat. Ad. j. ā. Lapidabāt iudei
ſtephanū inuocātē ⁊ dicētē, dn̄e
ieſu chriſte accipe ſpm̄ meum.
j. Ad iij. ā. Adheſit anima mea
poſt te q̄r caro mea lapidata eſt
pro te deus meus. iij. cp̄. Ste=
phan⁹ ple. ℣⁹. Gloria et hono.
Col. Da nobis q̄s. Ad vj. ā.
Stephan⁹ vidit celos apertos
vidit et introiuit, beatus homo
cui celi patebant. viij. Capm.
SUrrexerūt q̄dā de ſy=
nagoga diſputantes
cū ſtephano: ⁊ nō poterāt re
ſiſtere ſapientie ⁊ ſpūi q̄ loq̄=
batur. ℣. Poſuiſti dn̄e. Colla.
OMīps ſempit'ne de⁹: q̄
p̄mitias martyꝝ in bti
leuite ſtephani ſanguine de=

dicaſti: tribue q̃s, vt ꝑ nobꝭ
interceſſor exiſtat q̇ ꝑ ſuis
etiã pſecutorib⁹ exorauit. p.
Ad ix. a. Poſitis aũt genibus
clamauit voce magna dicẽs ſte
phanus: dñe Jeſu ne ſtatuas il=
lis hoc peccatũ. j. Capitulũ.
Cum eſſet ſtephanus
plenus ſpũ ſctõ inten
dens in celũ vidit gloriã dei
et ieſum ſtantẽ a dextris dei
℣. Magna eſt glia. Collecta.
Preſta q̃s oṗs de⁹, vt
btũs ſtephan⁹ leuita
magnific⁹: ſicut añ alios imi=
tator dñice paſſiõis ⁊ pieta=
tis enituit: ita ſit fragilitatꝭ
nře ꝓpt⁹ adiutor. Per eũ.
Ad veſ. a. Jſte ſanctus. cũ ce=
teris vt vni⁹ mar. Cap. Ste=
phan⁹ ple. ℟. Gloria ⁊ ho. ℣.
Juſt⁹ ger. Ad mag̃. a. Jntuens
in celũ btũs ſtephan⁹ vidit glo=
riã dei ⁊ ait: ecce video celos ap=
tos ⁊ filiũ hois ſtantẽ a dextris
dei. iij. Colla. Da nobis q̃s
dñe. Comẽo. de ſ. ioã. Et de
nati. vt in ꝯmẽorationibus.
¶ Jn die ſancti ioã. Jnuita.
Adorem⁹ regẽ aploꝝ. Qui pri=
uilegio amoris ioannem dilexit
apoſtolũ. hy⁹. Amore chriſti.
¶ Jn. j. noc. añ. Jn oẽꝫ ter. cũ
ceteris vt i nati. aploꝝ. Le.
ex omel. ve. bede pbři. Le. j.
Quia i pectore ieſu ſunt
oẽs theſauri ſapientie
⁊ ſcientie abſconditi, merito
ſupra pect⁹ ei⁹ btũs ioannes
apls recubat quẽ maiore ce=
teris ſapiẽtie ⁊ ſciẽtie ſingu
laris munere donat. ℟. Qui
vicerit faciã illũ colũnã in tẽplo
meo dicit dñs. Et ſcribã ſup eũ
nomẽ meũ ⁊ nomẽ ciuitatis no=
ue hierlꝫ. Tpe reſurrectiõis.
alla alla. ℣. Vincenti dabo ede apo. 2.
re de ligno vite q̃ eſt in paradi=
ſo dei mei. Et ſcribam. Lec. ij.
Ceteros q̇ppe euãge=
liſtas nouimus plura
de miraculis nři ſaluatoris
pauciora de diuitate loquu=
tos: ioannes aũt ꝑpauca de
humanis ſcribẽs actib⁹, po=
tius ſe exponẽdis diuine na
ture indidit arcanis: paten=
ter inſinuãs q̃ta de pectore
ieſu fluẽta doctrĩe celeſtis,
q̃ nobis ructaret, hauſerit.
℟. Hic eſt diſcipulus q̇ teſtimo= ioã. 21.
niũ ꝑhibet de his ⁊ ſcripſit hec.
Et ſcim⁹ q2 verũ eſt teſtimoniũ
ei⁹, all. ℣. Qui teſtimoniũ perhi
buit verbo dei ⁊ teſtimoniũ ieſu
chriſti quecunq; vidit. Et. L. iij.
Hunc ergo cum vidiſſet
petr⁹, dicit ieſu: Dñe
hic autẽ q̇d? Qr ſe btũs pe= ioã. 21.
trus audierat per paſſionẽ
crucis clarificatuꝝ eſſe deũ
voluit etiã de fratre ⁊ diſci=
pulo cognoſcere, qua eſſet
ipe morte ꝑpetuã tranſitur⁹
ad vitã. ℟. Valde honorãd⁹ eſt ioã. 13.
btũs ioãnes qui ſupra pect⁹ dñi
in cena recubuit. Cui xp̃s in cru
ce matrẽ virginẽ virgini ꝯmen=
dauit, all'a al'. ℣. Mulier ecce fi= ioã. 19.
lius tuus, ad diſcipulum autem
ecce mater tua. Cui. Lect. iiij.
Dixit Jeſus petro: ſi ioã. 21.
eum volo manere do=
nec veniã: Quid ad te? Tu eccl. 15.
me ſequere. ℟. Cibauit illum mat. 4.
domin⁹ pane vite ⁊ intellect⁹ et

ioã.4. aqua ſapientie ſalutarꝫ potauit
eũ. Et exaltauit eũ apud proxi=
eccl.15. mos ſuos, alľa. ℣. In medio ec=
cleſie apuit os ei⁹ ⁊ impleuit eũ
dñs ſpũ ſapientie ⁊ intellectus.
Et. ¶ In.ij.noc.ãn.vt in cõi.
℣. Conſtitues eos. Lectio.v.
NOn (inquit ieſus) per
paſſionẽ martyrij vo=
lo ioannẽ ꝯſummari ſꝫ abſq̃
violẽtia pſecutoris diẽ expe
ctare nouiſſimũ, qñ ipſe ve=
niẽs eũ in eterne btitudinis
ioã.13. mãſione recipiã. ℟. Iſte eſt io
annes q̃ ſupra pect⁹ dñi in cena
recubuit. Btũs aplſ cui reuelata
ſunt ſecreta celeſtia, alľa, al. ℣.
ioã.19. Iſte eſt ioannes cui chriſtus in
cruce matrem virginem virgini
cõmendauit. Beatus. Lec.vj.
TU tm̃ crucis patibulũ
ſubeundo, mea te ve=
ſtigia ſeq̇ debere memento.
Et quidẽ hanc dñi reſpõſio=
nẽ fres nunc tempis ita tra=
ctabant quaſi ioãnes nunq̃
eſſet moritur⁹. ℟. Diligebat
aũt eũ ieſus qm̃ ſpecialꝫ prero=
gatiua caſtitatis ampliori dile
ctione fecerat dignũ. Qr virgo
electus ab ipſo, virgo in euũ p=
ioã.19. manſit, alľa. ℣. In cru ce deniq̃
moritur⁹ huic matrẽ ℣ginẽ vir=
gini cõmendauit. Qr. Lec.vij.
QUod nõ ita eſſe ĩtelli=
gendum ipſe ioannes
admonere curauit: qui cum
pmiſiſſet exiſſe ſermonẽ iſtũ
inter fratres, quia diſcipul⁹
ioã.21. ille nõ morit, ſolerter adie=
cit atq̃ ait: Et nõ dixit ei ie=
ſus quia non moritur, ſed ſi
eum volo manere donec ve=
niã quid ad te? ℟. Ecce puer
me⁹ quẽ elegi dicit dñs, elect⁹
meus. Cõplacuit ſibi i illo ani=
ma mea, alľa alľa. ℣. Ponã ſup
eum ſpm̃ meum: iudiciũ gentib⁹
nunciabit. Compla. Lec.viij.
NOn ergo putandũ qr
diſcipulus ille non ſit
mortu⁹ in carne: qr nec dñs
de illo hoc facturũ predixit.
Et pſalmiſta ait: Quis ẽ hõ
qui viuit ⁊ non videbit mor=
tem? Sed ita potius intelli=
gendũ, ꝙ ceteris chriſti di=
ſcipulis p paſſionẽ ꝯſumma=
tis, ipe in pace ecclie aduẽ=
tũ ſuperne vocatiõis expe=
ctauerit, ⁊ hoc ẽ qđ ait dñs:
Si eum volo manere donec
veniã. Non qr nõ ⁊ ipſe mul=
tos antea labores ꝓ domino
preſſuraſq̃ maloꝝ tolerauer=
rit: ſed qr vltimũ in pace ſe=
niũ finierit, vtpote eccleſiis
chriſti p aſiã quã regebat iã
lõge lateq̃ fundatis. Nam ⁊
actib⁹ aploꝝ cũ ceteris apo=
ſtolis flagellat⁹ inuenit, qñ
ibant gaudentes a cõſpectu
cõcilij, qm̃ digni habiti ſunt a
pro noie ieſu cõtumeliã pa=
ti. Et a domitiano ceſare in
feruẽtis olei doliũ miſſus in
eccleſiaſtica narrat hiſtoria.
℟. In illo die ſuſcipiã te ſeruũ
meũ ⁊ ponã te ſicut ſignaculũ in
cõſpectu meo. Qm̃ ego elegi te
dicit dñs, alľa al. ℣. Eſto fidelꝫ
vſq̃ ad mortẽ: ⁊ dabo tibi coronã
vite. Qm̃. Ad cã.ã. In patiẽtia
vrã poſſidebitꝫ aĩas veſtras. j.
Can. Vos ſcti do. ℣. Annun=
ciauerũt opa dei. S. Joannẽ.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

21. IN illo tpe. Dixit ieſus
petro: Seq̃re me. Cõ=
uerſus petrus vidit illũ di=
ſcipulũ quẽ diligebat ieſus
13. ſequentẽ qui ⁊ recubuit ĩ ce=
na ſup pectus eius, et dixit
dñe quis eſt qui tradet te?
Et reł. Omelia lec. eiuſdem
venerabi. bede pbři. Le. ix.
ap. LEctio ſancti euãgelij
21. q̃ nobis lecta eſt fra=
tres mei, tanto maiori a no=
bis intẽtione debet p ſingu=
la verba pẽſari, quanto ma=
gna gratie ſupne dulcedine
13. tota redũdat. ℞. Iſte eſt ioã=
nes Cui chřs ĩ cruce matrẽ vir=
ginẽ virgini commẽdauit, allła
13. alleluia. ℣. Ualde honorãdꝰ eſt
beatus ioãnes, qui ſupra pectꝰ
dñi in cena recubuit. Cui. Lc. x.
COmmendat enim no=
bis beatiſſimus euan
geliſta ⁊ apoſtolus ioannes
priuilegiũ amoris precipui:
quo ceteris amplius meruit
honorari a dño: commendat
teſtimoniũ euãgelice deſcri
ptiõis qđ ꝟitate diuina ſub=
nixũ nullus fideliũ dubitare
permittiť: ꝯmendat placidã
ſue carnis abſolutionẽ, quã
dño ſpecialiter ſe viſitãte p=
cepit. ℞. Hic eſt btiſſimꝰ euan=
geliſta ⁊ apłs ioãnes: Qui ꝑuile
gio amoris p̃cipui ceteris altiꝰ
a dño meruit honorari, allła. ℣.
13. Hic eſt diſcipulꝰ ille quẽ dilige=
21. bat ieſus q̃ ſupra pectꝰ dñi in ce
na recubuit. Qui pri. Lctõ. xj.
UT huius perfecte le=
ctionis euãgelice pri
cipia conſyderare valeamꝰ,
Liſter.

libet ſuperiora parũper at=
tendere. ℞. Uirgo eſt electꝰ a eodẽ.
dño atq̃ iter ceteros magis di=
lectus qui ſupra pectus eius re
cumbẽs euãgelij fluenta de ip=
ſo ſacro dñici pectoris fonte po
tauit: ⁊ verbi dei gřam In toto
terrarũ orbe diffudit, allła allła.
℣. Quaſi vnꝰ ex paradiſi flumi=
nibꝰ euãgeliſta ioãnes verbi dei
gratiam. In toto. Lectio. xij.
APparuit dñs poſt re=
ſurrectionẽ diſcipulis
ſeptẽ, iter q̃s erãt petrꝰ ⁊ ioã
nes, fruſtra in piſcando tota ioã. 21.
nocte laborãtibus. Et ſtans
in littore, copioſa rete eorũ
piſciũ multitudine ĩpleuit.
Moxq̃ egreſſos ad terrã,
inuitauit ad prandiũ. Et in=
ter prãdẽdũ tertio petrũ an
ſe amaret ĩterrogauit: ac ter
tio amorẽ ꝯfitẽti q̃ ter eũ ne=
gauerat, ei ťtio paſcẽdas o=
ues ſuas ꝯmiſit. ℞. In medio eccl. 15.
eccłie aꝑuit os eiꝰ. Et ĩpleuit eũ
dñs ſpũ ſapiẽtie ⁊ intellectꝰ, allła
allła, ℣. Miſit dñs manũ ſuam ⁊ eſa. 6.
tetigit os meum. Et. S. Ioan.
IN il. tẽp. Dix. ieſus pe= ioã. 21.
tro: Sequere me. Con
uerſus petrꝰ vidit illũ diſci=
pulũ quẽ diligebat ieſus ſe=
quentẽ qui ⁊ recubuit in ce= ioã. 13.
na ſup pectus eius et dixit,
Dñe quis eſt qui tradet te?
Hũc ergo cũ vidiſſet petrꝰ,
dixit ieſu: Dñe hic autẽ q̃d?
Dixit ei ieſus: Si eum volo
manere donec veniã, Quid
ad te? Tu me ſequere. Exi=
uit ergo ſermo iſte inter fra=
tres q̃ diſcipulꝰ ille non mo=

ritur. Et nõ dixit ei ieſus q̃ꝛ
non moritur, ſed ſi eum volo
manere donec veniã, Quid
ad te? Hic eſt diſcipulus qui
teſtimoniũ perhibet de his
et ſcripſit hec. Et ſcimus q̃ꝛ
verũ eſt teſtimonium eius.
Amen. Te decet. Collecta.
Eccleſiam tuã dñe be-
nign⁹ illuſtra, vt bea-
ti ioannis euãgeliſte illumi-
nata doctrinis, ad dona per
ueniat ſempiterna. Per. In
eſa. 42 laud. ãn. Ecce puer meus ele-
ctus quem elegi, poſui ſuꝑ eum
ſpiritum meum. j. Capitulum.
eccl. 15. Qui timet deum faciet
bona: et qui ꝯtinẽs eſt
iuſticie apprehẽdet illam, ꝛ
obuiabit illi quaſi mater ho-
norificata. ℞. Conſtitues eos.
Hy⁹. In principio. ℣⁹. Ni-
eodem. mis. Ad bñ⁹. ãn. In medio ec-
cleſie aperuit dñs os eius ꝛ im-
pleuit eũ ſpiritu ſapiẽtie ꝛ intel
lectus, all'a. j. Coll'a. Eccleſiã
tuam. Cõmẽo. de nati. et de
ioã. 21. ſctõ ſtepha. Ad. j. ã. Hic eſt di
ſcipul⁹ ille q̃ teſtimoniũ ꝑhibet
de his, ꝛ ſcim⁹ q̃ꝛ verꝫ eſt teſtimo
eſa. 6. niũ ei⁹. iij. Ad. iij. ã. Viſit dñs
manũ ſuã ꝛ tetigit os meũ ꝛ im-
pleuit illud. vij. cꝑ. Qui timet
deũ. ℣. In oẽm terrã. Col. Ec-
mat. 16 cleſiã tuã. Ad vj. ãn. Sunt de
mar. 9. hic ſtantib⁹ q̃ nõ guſtabũt mor-
luc. 9. tem donec videant filium homi
eccl. 15. nis in regno ſuo. j. Capitulũ.
In medio eccleſie ape-
ruit os ei⁹ ꝛ ĩpleuit eũ
dñs ſpũ ſapientie et intelle-
ctus, ꝛ ſtolã glie induit eũ.
℣. Conſtitues eos. Collecta.

Beati ioãnis euangeli-
ſte q̃s dñe ſupplicatio
ne placat⁹: ꝛ veniã nobis tri
bue et remedia ſempiterna
cõcede. Per. Ad ix. ã. Ioan-
nes aũt apoſtolus virgo dei ele
ctus cui virginem matrem dñs
virgini cõmendauit. j. Capm.
Iocunditatem et exul-
tationem theſauriza-
uit ſuꝑ eũ et noĩe eterno he-
reditauit illum dñs de⁹ nr̃.
℣. Annunciauerũt opa. Coll'a.
Beati ioãnis euãgeliſte
dñe ꝑcib⁹ adiuuemur:
vt qđ poſſibilitas nr̃a nõ ob-
tinet ei⁹ nobis ĩterceſſiõe do
neť. p. Ad veſ. ãn. Iã nõ dicã.
vt ĩ cõi. cꝑ. Qui timet. ℞. In
oẽm ter. hy⁹. Amore chri. ℣.
Nimis ho. Ad mg̃. ã. Ioãnes
apl's ꝛ euãgeliſta ꝟgo ẽ elect⁹ a
dño atq; inter ceteros magꝫ di-
lectus. j. Coll'. Eccleſiã tuam.
Cõmẽo. innocentiũ. de nati.
et ſ. ſtepha. ¶ In die ſctõꝝ
innocentiũ. Inuita. Mirabilẽ
deũ ĩ ſctis ſuꝭ Venite adorem⁹.
hy⁹. Eterna chriſti munera.
¶ In. j. noc. ãn. Secus decur-
ſus aquarum. quere in natiui.
martyrum. ℣. Exultent iuſti.
¶ Sermo ſ. ſeueriani e. L. j.
3 Zelus q̃ tendat, q̃ ꝓſiliat
liuor, inuidia quo fera-
tur, hodierna die patefecit
immanitas. Que dum tꝑa-
lis regni emulať anguſtias,
eterni regis ortum molitur
extinguere. Tunc herodes
inquit vidẽſq; illuſus eſſet a
magis miſit in bethleẽ ꝛ occi
dit oẽs pueros q̃ erant in ea

o.6. et i oib⁹ finib⁹ ei⁹. ℞. Sub al-
tare dei audiui voces occiſorū
dicētiū, quare nō defendis ſan-
guinē noſtrū: ⁊ acceperunt diui
nū reſponſum. Adhuc ſuſtinete
modicū tp̄s donec impleat nu-
Re. merus fratrū veſtro℞. ℣ Et da-
te ſunt illis ſingule ſtole albe; ⁊
dictum eſt eis. Adhuc. Lec. ij.

Videns q̄ illuſus eſt a magis. Dolet ipietas
ſe eſſe illuſam: dilatās ſe cru
delitas furit, fremit doloſi-
tas ſe deceptā, ⁊ in ſe fraus
reuerſa colliditur. Herodes
ſtridet, cadēs ipſe in laqueū
quem tetēdit, hinc iniquita-
tem quam conſiderat euagi-
nat. De fide perfidie ſumit
arma. Terreno querit furo-
re quē natū celit⁹ nō credit.
Ad ſinus matrū, militū co-
git caſtra inter vbera arcem
pietatis oppugnat i teneris
vberib⁹ ferrum durat. Lac
fundit hoſtis an̄q̄ ſanguinē
dat ante mortē ſentire q̄ vi-
tā, tenebras igerit intrātib⁹
lucē. Sic ait magr̄ mali, mi-
niſter doli, ire artifex, inuen
tor ſceleris, ipietatis autor,
pietatꝫ p̄do, ſimic⁹ inocētie,
hoſtꝫ nature, mal⁹ oib⁹, ſuis
pſalm. peior, peſſim⁹ ſibi. ℞ Effuderūt
78. ſāguinē ſctō℞ velut aq̄ i circui-
tu hierl'z. Et nō erat q̄ ſepeliret.
[h]erodem. ℣. Poſuerūt mortalia ſuo℞ tuo℞
eſcas volatilib⁹ celi carnes ſctō℞
tuo℞ beſtiis terre. Et. Lec. iij.

Chriſt⁹ dn̄s nō vt euaderet herodem ſed ne
videret aufugit. In altū tē-
dēs cadit ab alto. Celū pul-
ſans, itrat p̄fundū. In ſe va-
dit, cū vadit in deū. Se occi
dit q̄ vitā conat̄ occidere, q̄
capere nō poteſt p̄ditionē ſa
l⁹, occiſionē vita, eternitas
finē. O ambitio q̄ ceca ſp, o
q̄ p̄ſumptio peſſima, o q̄ p̄-
dit cōceſſa qui incōceſſa ca-
ptat: herodes poſſidēs ter-
renū regnū ipugnat celeſte.
Terrenis inhiās irruit i di-
uina ipamq̄ pietatē i ſectat̄.
℞. Adorauerūt viuentē in ſc'la apo. 5.
ſeculorum. Mittentes coronas
ſuas ante thronum domini dei
ſui. ℣ Et ceciderunt in cōſpectu
throni i facies ſuas ⁊ adoraue-
runt viuentē in ſc'la. Mit. Lec. iiij.

Audierat herodes natum regem. Deſtina-
tus ad ſcelus, ad piaculum
prōptus, paratus ad crimē,
cauſas innocētie nō req̄rit.
Ius abnegat, confundit faſ-
que nefaſq̄. Cui nequitia eſt
ſodalis, cui odioſa eſt eq̄tas
iniq̄tas eſt ſp amica. Qui ce-
dib⁹ viuit, q̄ ſe munit ſāguie
q̄ crudelitatib⁹ ſeuit cui de ti
more ſtat totū, de amore ni-
hil ꝯſtat. ℞. Iſti ſūt ſcti q̄ paſſi apo.6.
ſūt ꝑp̄t te dn̄e vidica eos. Q̄ cla
mant ad te tota die. ℣. Vindica p̄s.78.
dn̄e ſāguinē ſctō℞ tuo℞ q̄ effuſ⁹
eſt. Q̄. ¶ In. ij. noc. ā. Via iu-
ſto℞ recta. ℣ Iuſto℞ aie. Lc. v.

Herodes cecus chriſtū querit gladiis, iueſti-
gat cruore, crudelitate rima
tur. Succeſſorem timēs in-
ceſſit in autorē. Premit in-
nocētes volēs innocētiā de-
perire. Innocētis cauſā ſa-

citinnocētiū crimē. Munus
nati, natoꝝ ꝟtit in penā. Au
toris ortum, orientiū mādat
occaſum? Sed qd xp̄s futu=
roꝝ p̄ſcius, ꝯſci⁹ ſecretoꝝ,
cogitationū iudex, mētium
ꝑſcrutator: Quare deſeruit
quos ſciebat q̄rēdos eſſe ꝓ=
pter ſe, ꝓpter ſe nouerat oc=
cidēdos? Natus rex ꝛ rex ce
leſtꝭ, q̄re neglexit milites i=
nocentie ſue? Coetaneū ſibi
q̄re cōtēpſit exercitū? Fr̄es
xp̄s non deſpexit ſuos mili=
tes ſed ꝓuexit: qb⁹ añ dedit
triūphare ꝙ viuere, q̊s fecit
capere ſine ꝯcertatiōe victo
riā, q̊s dōauit coronis añꝙ
mēbris, q̊s voluit ante celū
apo. 3. petere ꝙ t'rā. ℟. Iſti ſūt ſcti q̄
nō inq̄nauer̄t veſtimēta ſua: am
bulabunt mecū in albis. Qr di=
codē. gni ſunt. ℣. Et non delebo noīa
eoꝝ de libro vite. Quia. lc. vi.
Præmiſit xp̄s ſuos mi=
lites: nō amiſit. Rece
pit ſuas acies: nō reliq̄t. Btī
q̊s natos martyrio videmus
eē nō ſcl'o. Btī q̄ labores i re
quiē i refrigeriū dolores me
rores i gaudiū ꝯmutar̄t. Ui=
uūt, viuūt q̄ ꝟe viuūt q̄ pro
apoca. xp̄o merēt occidi. ℟. Hi ſūt q̄
14. cū mulierib⁹ nō ſunt coinq̄nati:
ꝟgines ei ſunt. Et ſequūt agnū
apo. 3. q̄cūq; ierit. ℣. Hi ſūt q̄ nō iq̄naue
runt veſtimenta ſua. Et. lc. vii.
Beati ventres q̄ porta=
uerūt tales. Btā vbe=
ra que ſe talib⁹ infuderunt.
Btē lachryme q̄ pro talibus
fuſe, fletibus gratiā baptiſ=
matis ꝯtulerūt. Nā diuerſo

modo dono vno, mr̄es in la=
chrymis ſuis martyres ſuo
ſanguine baptizāt. ℟. Cāta= apo.
bāt ſcti cāticū nouū añ ſedē dei 14.
ꝛ agni. Et reſonabat terra i vo
ces illoꝝ. ℣. Sub throno dei ſā apo.
cti clamabāt: vindica ſanguinē
nr̄m deus noſter. Et. lc. viij.
In martyrio filioꝝ ma=
tres paſſe ſūt. Nā gla=
di⁹ filioꝝ mēbra ꝑtrāſiēs, ad
matrū corda deuenit. Et ne=
ceſſe ē vt ſint p̄mij ꝯſortes: q̄
fuer̄t ſocie paſſiōis. Arride
bat paruulus occiſori. Gla=
dio adiocabatur infantulus
Nutricis loco attēdebat la=
ctēs percuſſoris horrorem.
Neſcia lucis etas, moritura
gaudebat. Infans oēm ho=
minē non hoſtē reſpicit, ſed
parētē. ℟. Coronauit eos dn̄s
corona iuſticie. Qr paſſi ſunt ꝓ
dn̄o ꝛ ſequunt agnū. ℣. Lauer̄t
ſtolas ſuas ꝛ candidas eas fece
rūt in ſanguine agni. Quia pa.
Ad canti. ā. Centum quadra= apoc.
gitaquatuor miliaq̄ empti ſunt 14.
de terra, hi ſunt qui cū mulieri=
b⁹ nō ſunt coinquinati: ꝟgines
eñ ſunt, ideo regnant cū deo et
agno ſine macula. i. Cāt. Uos
ſancti domini. ℣⁹. Glorioſus
deus. Secūdum Mattheū.
In il. tp̄e. Angelus dn̄i mat.
apparuit in ſomnis io=
ſeph dicēs: Surge ꝛ accipe
puerū et matrē eius et fuge
in egyptū, et eſto ibi vſq; dū
dicā tibi. Futurū eſt eñ vt
herodes q̄rat puerū ad per=
dendum eū. Et rel'. Ome. l.
eiuſdē veñ. bede p̄bri. L. ix.

DEmorte ꝓcioſa mar=
tyꝝ xp̄i inocentiuꝫ ſa
cra nobis eſt fratres chariſſi
mi euãgelij lectio recitata:
ĩ qua tñ omniuꝫ xp̄i martyꝝ
preciosa eſt mors deſignata.
ca. R. Ecce vidi agnũ ſtãtẽ ſupra
mõtẽ ſiõ ⁊ cũ eo ſctõꝝ milia. Et
habebãt nomẽ ei⁹ ⁊ nomẽ patrꝫ
ei⁹ ſcriptũ in frontibus ſuis. V.
a. Cãtabãt ſancti cãticum nouũ,
ante ſedẽ dei ⁊ agni. Et. Lc.x.

QUod eñ paruuli occi=
ſi ſunt, ſignificat per
hũilitatis meritũ ad marty=
rij perueniẽdum gloriã, ⁊ q:
niſi ꝯuerſus fuerit q̇s ⁊ effe=
ctus vt paruulus non poſſit
6. aiam dare pro xp̄o. R. Sub
throno dei ſancti clamabãt: Ui
dica ſanguinẽ nr̄ꝫ de⁹ nr̄. V. Ui=
di ſub altare dei aĩas occiſoꝝ ꝓ
pter verbuꝫ dei qd̓ habebant, ⁊
clara voce dicebant. Uin. Lc.xj.

QUod in bethleem ⁊ in
oib⁹ finibus eius occiſi
ſunt: oſtẽdit non ſolũ ĩ iudea
vnde eccleſie cepit origo: ſed
⁊ in oib⁹ eiuſdẽ eccleſie fini=
bus quacunque per orbem
diffuſa eſt, ꝑſecutionẽ ſeui=
turã perfidoꝝ, ⁊ pioꝝ patiẽ=
tiam eſſe coronandam. R.
po, 3. Ambulabũt mecuꝫ in albis qm̄
digni ſunt. Et non delebo noĩa
poca. eoꝝ de libro vite. V. Hi ſunt qui
4. cũ mulierib⁹ nõ ſunt coinquina
ti virgines eni ſunt. Et. Lc.xij.

QUi bimi occiſi ſunt, do
ctrina ⁊ opatione per=
fectos ĩdicant. Qui vero in=
fra ſimplices vel idiotas: fi=
dei tamẽ non ficte cõſtantia
fortes eque denũciant. Qd̓
illi q̇dem occiſi ſunt, ſed xp̄s
qui q̄rebat viuus euaſit: in=
ſinuat corpora q̇dẽ martyꝝ
ab ĩpiis poſſe perimi ſed xp̄ꝫ
pro quo ꝑſecutio tota ſeuit,
nullaten⁹ eis vel viuẽtib⁹ vel
occiſis poſſe auferri, ſed eos
veraciter ꝯteſtari q: ſiue vi=
uim⁹ dño viuim⁹, ſiue mori=
mur dño morimur. Siue eñ
viuim⁹ ſiue morimur dñi ſu=
mus. R. Cẽtũ quadragitaqua apoca.
tuor milia q̇ empti ſũt de terra, 14.
hi ſunt qui cũ mulierib⁹ nõ ſunt
coinquinati: v̓gines eñ permã
ſerunt. Ideo regnant cuꝫ deo ⁊
agno ſine macula. V. Hi empti apoca.
ſunt ex oib⁹ ꝓmitie deo ⁊ agno: 14.
⁊ in ore eoꝝ nõ eſt inuentũ men
daciũ. Ideo. Scd̓m Matth.

IN illo tẽ. Angelus dñi mat. 2.
apparuit ĩ ſomnis io=
ſeph dicẽs: Surge ⁊ accipe
pueꝝ ⁊ matrẽ eius ⁊ fuge ĩ
egyptum, ⁊ eſto ibi vſque dũ
dicã tibi. Futuꝝ eſt ei vt he=
rodes q̄rat pueꝝ ad perden
dũ eũ. Qui ꝯſurgẽs accepit
pueꝝ ⁊ matrẽ ei⁹ nocte ⁊ ſe=
ceſſit ĩ egyptum. Et erat ibi
vſq3 ad obitũ herodis vt ad=
impleret qd̓ dictũ eſt a dño
ꝑ ꝓphetã dicẽtẽ: Ex egypto oſee. II
vocaui filiũ meũ. Tũc hero=
des videns qm̄ illuſus eſſet a
magis irat⁹ eſt valde. Et mit
tẽs occidit oẽs pueros qui
erãt ĩ bethleẽ ⁊ ĩ oĩbus fini=
b⁹ eius a bimatu ⁊ infra ſm̄
tp̄s qd̓ exquiſierat a magis.
Tũc adimpletũ eſt qd̓ dictũ
eſt ꝑ hieremiã ꝓphetã dicẽ=

iere. 31 tem: Uox i rama audita eſt,
ploꝛatus ⁊ vlulatus multus
rachel ploꝛans filios ſuos ⁊
noluit conſolari q2 nõ ſunt.
Amen. Te decet. Collecta.
DEus cuius hodierna
die p̄conũ inocentes
martyꝛes nõ loquẽdo ſ3 mo
riẽdo ↄfeſſi ſũt, oĩa i nob3 vi-
tioꝝ mala moꝛtifica vt fidem
tuã quã lĩgua noſtra loquit:
etiã moꝛibus vita fateat. p.
mat. 2. In lau. ã. Herodes iratus occi-
dit multos pueros in bethleem
iude ciuitate dauid. j. Capm.
VIdi ſupꝛa mõtẽ agnũ
ſtãtẽ ⁊ cũ eo cẽtũ qua
dragĩta quatuoꝛ milia habẽ
tes nomẽ ei⁹ ⁊ nomẽ pr̄is ei⁹
ſcriptum ĩ frõtibus ſuis. ℟.
Exultẽt iuſti. hy⁹. Traduntur
igni. ℣. Iuſti i ppe. Ad bñ⁹. ã.
apoca. Hi ſunt qui cũ mulierib⁹ nõ ſunt
14. coinquinati: virgines em̄ ſunt ⁊
ſequunt agnũ quocũque ierit. j.
Col. De⁹ cui⁹ ho. Cõme. de
nati. ſ. ſtepha. ⁊ ſ. ioã. Ad. j. ã
matth. Angeli eoꝝ ſemper vidẽt faciẽ
18. pr̄is. viij. Ad. iij. ã. Uox i rama
iere. 31 audita eſt ploꝛat⁹ ⁊ vlulat⁹: ra
chel ploꝛãs filios ſuos. cp̄. Uidi
apo. 6. ſupꝛa mõ. ℣. Exultent iu. col.
De⁹ cui⁹. Ad. vj. ã. Sub thꝛo
no dei ſcti clamabãt vidica ſan-
guinẽ nr̄3 de⁹ noſter. viij. Cp̄3
apoca. HI ſunt qui cũ mulieri-
14. bus nõ ſunt coinqna-
ti: virgines enim ſunt, hi ſe-
quunt agnũ quocunq3 ierit.
℣. Iuſtoꝛum anime. Collecta.
DEus qui licet ſis ma-
gnus i magnis, mira
bilia tñ glorioſius operaris i

minimis, da nobis queſum⁹
in eoꝛum celebꝛitate gaude-
re, qui filio tuo dño nr̄o teſti
moniũ pꝛebuerĩt etiã non lo-
quẽtes. Per. Ad. ix. ã. Cãta-
bant ſancti canticũ nouum ante
ſedẽ dei ⁊ agni, ⁊ reſonabat ter
ra i voces illoꝝ. vij. Capitulũ.
HI ẽpti ſunt ex oĩb⁹ pꝛi
mitie deo ⁊ agno, ⁊ in
oꝛe eoꝝ nõ eſt iuẽtũ mẽdaciũ
ſine macula ſunt ãte thꝛonũ
dei. ℣. Glorioſus deus. Colla.
ADiuua nos dñe q̄s eo-
rũ depꝛecatione ſan-
ctoꝝ, qui filiũ tuu3 humana
necdũ voce pꝛofitẽtes: cele-
ſti ſunt ꝑ ei⁹ natiuitate glo-
ria coꝛonati. Per eũdẽ. Ad
veſ. ã. Abimatu ⁊ infra occidit
multos pueros herodes pꝛopter
dñm. ij. ã. Sinite paruulos ad me
me venire: taliũ eſt eni regnum 10
celoꝝ. vij. ã. Lauerũt ſtolas ſuas ap
⁊ candidas eas fecerunt in ſan
guine agni. j. ãn. Hi empti ſunt ap
ex omnib⁹ pꝛimitie deo ⁊ agno, 14
⁊ in oꝛe eoꝛum non eſt inuentu3
mendacium. viij. cp̄3. Uidi ſu
pꝛa mõ. ℟. Sancti tui dñe bñ- pſa
dicent te. ℣. Gl'ia3 regni tui di- 14
cent, ⁊ potẽtia3 tuã loquentur.
Bñdi. hy⁹. Eterne chꝛiſti. ℣.
Iuſti in perpetuum viuent. Ad
mag. ã. Ambulabunt mecu3 in apo
albis qm̄ digni ſũt, ⁊ nõ delebo
nomina eoꝛu3 de libꝛo vite. ij.
Col. De⁹ cui⁹ hod. Cõmeõ.
de ſ. thoma. de nati. ſtepha.
ioan. ⁊ inocẽ. ¶ De ſ. thoma.
marty. Ad lau. iij. ⁊ veſ. cp̄.
Iuſtus ſi moꝛte. quere in cõi
vnius mar. non põti Collã.

Adeſto dñe ſupplicatiõibꝰ nr̄is vt q̇ ex iniquitate nr̄a reos nos eſſe cognoſcimꝰ btī thome martyꝛ tui atq; põtificis itercẽſſiõe liberemur. P. De ceto fiat de eo ſicut i cõi vniꝰ mar. põti. ¶ De ſ. ſylueſtro ſicut in cõi. In eiꝰ tñ pͥmis veſ. ã. In pͥncipio. cũ ceteris vt i die natalis dñi. Et in ſcdis veſ. ã. Cognouit eũ. cum ceteris de cõi cp. de circũci. dñi. ¶ De ſctõ guillermo vt i cõi. Poſt veſ. reglares diei ſ. guillermi fiat ſolẽne ãniuerſariũ ꝑ epiſ abbatibꝰ oꝛd. ꝛ icraſti. vigi. niſi dies dñicꝰ ipediuerit. ¶ De ſ. ãtonio vt in cõi. ¶ De ſctis fabiano ꝛ ſeba. vt i cõi. ¶ In die ſctõꝝ fabiani ꝛ ſeba. ad veſ. de ſctã agne. Cap. Qui gl̃iat i dño. R̄. Pulchꝛa facie. Hyꝰ. Agnes beate virginis. ℣. Diffuſa eſt. Ad mḡ. a. Chꝛiſti virgo nec terroꝛe ꝯcutit nec blandimẽtis ſeducitur. j. Col.

OMps ſempiterne deꝰ qui infirma mundi eligis vt foꝛtia queq; cõfundas, cõcede ꝓpitiꝰ, vt qui beate agnetis martyꝛis tue ſolẽnia colimꝰ, eiꝰ apud te patrocinia ſentiamꝰ. Per. Cõme. d ſctis fabia. ꝛ ſeba. ã. Tradiderũt. Inuit. Regẽ ꝟginuz. Hyꝰ. Agnes btẽ. ¶ In. j. noc. ãn. Diſcede a me pabulũ moꝛtis qꝛ iã ab alio amatoꝛe ꝑuenta ſuz. viij. p. Dñe dñs nr̄. ã. Dexterã meaz ꝛ collũ meũ cixit lapidibꝰ precioſis tradidit auribꝰ meis, ĩeſtiabiles margaritas. vij. p. Celi enar. ã. Poſuit ſignum i faciẽ meã vt nullũ ꝓter eũ amatoꝛẽ admittã. vij. p. Dñi eſt t. ã. Induit me dñs ciclade auro texta ꝛ immenſis monilibus oꝛnauit me. vij. p. Eructauit. ã. Mel ꝛ lac ex eiꝰ oꝛe ſuſcepi ꝛ ſãguis eiꝰ oꝛnauit genas meas. j. ps. Deꝰ nr̄ refu. ã. Ipſi ſoli ſeruo fidẽ ipſi me tota deuotiõe cõmitto. j. p. Magnus dñs. ℣. Specie tua. ¶ Incipit paſſio ſctẽ agnetis virginis. lc. j.

SEruus xp̄i ambꝛoſius ep̄s, virginibꝰ ſacris: Diem feſtũ ſacratiſſime virginis celebꝛemꝰ. Hinc pſalmi reſonent, inde concrepẽt lectiões, hinc populoꝝ turbe letent: inde ſubleuentur pauperes chꝛiſti. Oẽs ergo gratulemur i dño, ꝛ ad edificationẽ virginum: qualiter paſſa ſit agnes btiſſima ad memoꝛiã reuocemus. Tertiodecimo etatis ſue anno moꝛtẽ perdidit ꝛ vitã iuenit qꝛ ſolũ vite dilexit autoꝛem. Infantia cõputabat i ãnis, ſed erat ſenectꝰ mẽtis imenſa. Coꝛpoꝛe q̇dẽ iuuẽcula ſ; animo cana. Pulchꝛa facie ſed pulchꝛioꝛ fide. R̄. Diẽ feſtũ ſacratiſſime ꝟginis celebꝛemꝰ qualiter paſſa ſit btã agnes ad mẽoꝛiaz reuocemꝰ, t̄tiodecimo etat; ſue anno moꝛtẽ ꝑdidit ꝛ vitaz iuenit. Qꝛ ſolũ vite dilexit autoꝛẽ. ℣. Infantia quidem ꝯputabat i annis ſ; erat ſenectꝰ mentis immenſa. Quia. lc. ij.

BEata agnes dũ a ſcholis reuertit, a pꝛefecti

vrbis filio adamat. Cuiꝰ pa-
rentes cū reqſiſſet ⁊ īueniſ-
ſet, cepit plura offerre ⁊ am-
plioꝛa pꝛomittere. Denique
detulerat ſecū p̄cioſiſſima oꝛ
namēta q̄ a btā agnete velut
q̄dā ſtercoꝛa ſunt recuſata.
℟ Dexterā meā ⁊ collū meū ci-
xit lapidibꝰ pꝛecioſis: tradidit
auribꝰ meis ineſtimabiles mar
garitas. Et circundedit me ver
nātibus atq̃ coꝛuſcātibus gem
mis. ℣ Induit me dn̄s ciclade
auro texta ⁊ imenſis monilibus
oꝛnauit me. Et. Lectio. iij.

Unde factū eſt vt iuue-
nis maioꝛi vrgeretur
ſtimulo, ⁊ putās eā melioꝛa
accipe velle oꝛnamēta, oēm
lapidū p̄cioſoꝝ ſecū defert
gloꝛiā, ⁊ ꝑ ſeipſum ⁊ ꝑ ami-
cos ⁊ notos ⁊ affines cepit
aurē ꝟginis appellare, diui
tias, domos, poſſeſſiōes, fa-
milias atq̃ oēs mundi deli-
cias repꝛomittere, ſi cōſen-
ſum eiꝰ cōiugio nō negaret.
℟ Amo xp̄m in cuius thalamū
introiui, cuiꝰ mr̄ virgo eſt cuius
pr̄ feminā neſcit: cuius mihi oꝛ-
gana modulatis vocibꝰ cantāt.
Quē cū amauero caſta ſum, cū
tetigero mūda ſū, cū accepe-
ro virgo ſū. ℣ Mel ⁊ lac ex eiꝰ
oꝛe ſuſcepi ⁊ ſanguis eius oꝛna
uit genas meas. Quem. Lc. iiij

Beata virgo agnes ta-
le iuueni fertur dediſ-
ſe reſponſum: Diſcede a me
fomes pcti, nutrimentū faci
noꝛis, pabulū moꝛtis. Diſce
de a me, qꝛ iam ab alio ama-
toꝛe p̄uēta ſum, q̄ mihi ſatis
melioꝛa te obtulit oꝛnamen-
ta, ⁊ anulo fidei ſue ſubar-
rauit me, lōge te nobilioꝛ ⁊
gn̄e ⁊ dignitate. Oꝛnauit
dextrochirio ieſtimabili dex
trā meā, ⁊ collū meū cinxit
lapidibꝰ pꝛecioſis, tradidit
auribus meis ineſtimabiles
margaritas ⁊ circūdedit me
vernātibus atq̃ coꝛuſcātibꝰ
gēmis. Poſuit ſignū i faciē
meā, vt nullū p̄ter eū amato
rē admittā. Induit me cicla
de auro texta ⁊ īmenſis mo-
nilibus oꝛnauit me. Oſtēdit
mihi theſauros icomparabi
les, quos mihi ſe donaturū
repꝛomiſit ſi eiꝑſeuerauero.
℟ Omp̄s adoꝛāde, colēde, tre-
mēde bn̄dico te. Quia per filiū
tuū vnigenitū euaſi minas hoim
impioꝝ ⁊ ſpurcitias diaboli im
polluto calle tranſiui. ℣ Te cō-
fiteoꝛ labiis, te coꝛde diligo, te
totis viſceribus cōcupiſco. Qꝛ.
¶ In. ij. noc. ā. Cuius pulchꝛi-
tudinem ſol ⁊ luna mirātur ipſi
ſoli ſeruo fidē. ij. p̄. Benedixi-
ſti. ā. Chꝛiſtus circundedit me
vernātibus atq̃ coꝛuſcātibꝰ gē-
mis p̄cioſis. vij. p̄. Fūdamēta.
ā. Ipſi ſū deſpōſata cui angeli
ſeruiūt, cuiꝰ pulchꝛitudinē ſol ⁊
luna mirāt. viij. p̄. Cātate. j. ā.
Stat a dextris eiꝰ agnꝰ niue cā-
didioꝛ xp̄s ſibi ſpōſam ⁊ marty
rē ꝯſecrauit. j. p̄. Dn̄s reg. ex‧l.
ā. Miſit dn̄s angelū ſuū ⁊ libe-
rauit me de medio ignis ⁊ nō ſū
eſtuata. vij p̄. Cātate. ij. ā. Iā
amplexibꝰ xp̄i caſtꝭ aſtricta ſū,
⁊ coꝛpi eiꝰ ſociata ſū. j. p̄. Dn̄s
reg. iraſ. ℣ Adiuuabit eā. Lc. v.

Audiēs inſaniſſimꝰ iu=
uenis verba btē agne
tis amore corripit̄ ceco, ⁊ in=
ter anguſtias animi ⁊ corpo=
ris, anhelo cruciabatur ſpū.
Inter hec lecto proſternit̄: ⁊
per alta ſuſpiria amor a me=
dicis aperit̄. Fiunt nota pr̄i
que fuerāt iuēta a medicis,
⁊ eadē paterna voce que fue
rant iam dicta a filio, ad pe=
titionē virginis reuoluunt̄.
℟. Ipſi ſuz deſpōſata cui ange
li ſeruiūt cuius pulchritudinem
ſol ⁊ luna mirātur. Ipſi ſoli ſer
uo fidē, ipſi me tota deuotiōe cō
mitto. ℣. Iam amplexibꝰ chri=
ſti caſtis aſtricta ſuz ⁊ corpi eiꝰ
ſociata. Ipſi ſoli ſeruo. Le. vi.

Abnegat agnes btiſſi=
ma, ⁊ ſe nullo pacto
aſſerit prioꝝ ſpōſi federa vio
lare. Cūque pr̄ diceret i fa=
ſcibꝰ cōſtitutū ſe prefecturā
agere, idcirco non ſibi q̄uis
etiā illuſtriſſimū poſſe p̄ferri
cepit tn̄ inq̄rere q̄s eſſet ſpō
ſus de cuiꝰ ſe agnes poteſta=
te iactaret. ℟. Propter veri=
tatē ⁊ māſuetudinē ⁊ iuſticiā.
Et deducet te mirabilit̄ dextera
tua. ℣. Audi filia ⁊ vide ⁊ iclina
aurē tuā ⁊ obliuiſcere populuz
tuū ⁊ domū pr̄is tui. Et. Lc. vij.

Tunc extitit q̄dam ex
paraſitis eius qui di=
ceret hanc chriſtianā eſſe ab
infantia ⁊ magicis artibus
ita occupatam: vt dicat xp̄m
ſuum ſpōſum eſſe. Audiens
hec p̄fectus letus efficit̄, ⁊
miſſa apparitiōe ſuis eā tri=
bunalibꝰ ſiſti p̄cepit. ℟. Ueni
ſpōſa chriſti accipe coronā quā
tibi dn̄s p̄parauit. Pro cuiꝰ amore
ſanguinē tuū fudiſti ⁊ cū āgelꝭ
in paradiſuz introiſti. ℣. Ueni
electa mea ⁊ ponā in te thronū
meum quia concupiuit rex ſpe=
ciem tuam. Pro cuius. Lc. viij.

Et primum q̄dē blādis
eā ſermonibꝰ ſecretius
prouocat deinde terroribus
pulſat. Sed chriſti ṽgo nec
blandimētis ſeducit̄ nec ter
rore cōcutit̄, ſed eodē vultu
eodēq̄ȝ animo p̄ſeuerans, ⁊
terrētē ſiīr ſicut blādiētē ani
mo deridebat. ℟. Offerent̄ re psalm.
gi virgines dn̄o poſt eā, p̄xime 44.
eiꝰ offerent̄ tibi. In leticia ⁊ ex=
ultatione. ℣. Prudētes ṽgines
aptate lāpades vr̄as ecce ſpon
ſus venit exite obuiā ei. In. Ad
cātica. ā. Ecce quod cōcupiui
iam video: q̄ ſperaui iam teneo
illi ſuz iuncta in celis quē in ter
ris poſita tota deuotiōe dilexi.
℣. Elegit eā dn̄s. Euāg. Sile
eſt regnū celoꝝ decē ṽgini=
bus: vt in cōi ṽgi. ix. ℟. In=
duit me dn̄s veſtimēto ſalutis ⁊
idumēto leticie circūdedit me.
Et tanq̄ȝ ſpōſam decorauit me
corōa. ℣. Ornauit ineſtimabili
dextrochirio dextrā meā: collū=
q̄ȝ meū cixit lapidibꝰ precioſis.
Et. x. ℟. Iā corpꝰ eius corpori
meo ſociatū eſt ⁊ ſanguis eiꝰ or
nauit genas meas. Cuiꝰ mr̄ vir=
go eſt: cuiꝰ pater feminā neſcit.
℣. Ipſi ſuz deſpōſata cui angeli
ſeruiūt: cuiꝰ pulchritudinē ſol ⁊
luna mirāt̄. Cu. xi. ℟. Pulchra
facie ſed pulchrior fide btā es
agnes reſpuēs mundū; letabe=

pſalm. ris cum angelis. Intercede pro
44. nobis omnibus. ℣. Specie tua ⁊
pulchritudine tua itēde ꝓſpe=
re procede ⁊ regna. Intercede.
xij. ℟. Mel ⁊ lac ex eiꝰ ore ſuſce
pi. Et ſāguis eiꝰ ornauit genas
meas. ℣. Cuiꝰ pulchritudinē ſol
⁊ luna mirant̄: ipſi ſoli ſuo fidē
Et. Euāg. ⁊ col. vt ſ. In lau.
ā. Ingreſſa agnes turpitudinis
locū angelū dñi ꝑparatū iuēit.
vij. cp̄. Qui gl'iat̄. ℟. Adiuua
bit eaꝫ. hyꝰ. Aras. nefan. ℣.
Diffuſa eſt. Ad bñ. ā. Beata
agnes i medio flammaꝝ expan
ſis manibꝰ orabat: te dep̄cor ve
nerande colēde pr̄ metuēde: qꝛ
ꝑ ſctm̄ filiū tuū minas euaſi ſa=
crilegi tyranni ⁊ carnis ſpurci
tias imaculato calle tranſiui ⁊
ecce venio ad te quē amaui, quē
queſiui, quē ſꝑ optaui. viij. col
Oīps ſem. Ad. j. ā. Mecū eni
habeo cuſtodē corporis mei āge
lum dñi. vij. Ad. iij. ā. Annulo
ſuo ſubarrauit me dñs meꝰ ieſus
xp̄s ⁊ tanq̄ ſponſam decorauit
me corona. vij. cp̄. Qui glo. ℣
Specie tua. Colla. Oīps ſem.
Ad. vj. ā. Bñdico te pr̄ dñi mei
ieſu xp̄i qꝛ ꝑ filiū tuū ignis exti
ctꝰ eſt a latere meo. viij. Ad. vj
⁊ ix. cp̄. ⁊ col. vt i cōi. Ad. ix.
ā. Cōgaudete mecuꝫ ⁊ congra=
tulamini quia cuꝫ his omnibus
lucidas ſedes accepi. viij. Ad
veſ. ā. Diſcede a me. cū ceterꝭ
ꝑ ordinē. ❡ De beato vincen
tio cp̄. Iuſtꝰ ſi mor. Cetera
oīa vt in cōi vnius mar. non
pōtifi. Cōmēo. de ſctā agne
te. ā. Stans beata agnes in me
dio flamme expāſis manibꝰ ora
bat ad dñꝫ: oīpſ adorande co=
lende tremende bñdico te ⁊ glo
rifico nomē tuum in eternum. j.
℣. Diffuſa eſt gr̄a. Col. Oīps
ſempit̄ne deꝰ. ❡ In ꝯuerſio=
ne ſan. pauli ad veſp. Cp̄m.

Dixit Ananias, ſaule a
frater, dñs miſit me
Ieſus q̄ apparuit tibi in via
q̄ veniebas vt videas ⁊ iplea
ris ſpū ſctō: ⁊ ꝯfeſtim cecide
rūt ab oc'lis eiꝰ tāq̄ ſquame
⁊ viſum recepit. ℟. Scio cui
credidi. Hyꝰ. Eterna chriſti.
℣. Nimis ho. Ad mag. ā. Sctē
paule ap'le ꝑdicator veritatis ⁊
doctor gentiuꝫ itercede pro no
bis ad deū q̄ te elegit. viij. col.

Deꝰ q̄ multitudinē gē=
tiū bti pauli ap'li pre
dicatione docuiſti: da nobis
q̄s: vt cuiꝰ hodie ꝯuerſionē
colimꝰ, eiꝰ apd̄ te patrocinia
ſētiamꝰ. p. Inuit Gaudēte. hyꝰ
Eterna chriſti. In. j. noc. an.
Qui operatus eſt petro i ap'latuꝫ ga
operatꝰ eſt ⁊ mihi iter gētes ⁊ co=
gnouert̄ gr̄aꝫ q̄ data eſt mihi a
xp̄o dño. j. ꝑ. Celi enar. ℣. Qui ga
me ſegregauit ex vtero matris
mee ⁊ vocauit ꝑ gratiaꝫ ſuaꝫ. ā.
Scio cui credidi ⁊ certꝰ ſū qꝛ po 2. t
tēs eſt depoſitū meū ſuare i illū 1.
diē iuſtꝰ iudex. j. ꝑ. Dñi eſt ter.
℣. De reliquo repoſita eſt mihi 2. t
corona iuſticie. ā. Mihi viuere 4.
xp̄s eſt ⁊ mori lucruꝫ: gl'iari me ph
oportet i cruce dñi m̄i ieſu xp̄i.
j. ꝑ. Exaltate eu. ℣. Per quē mihi gal
mūdus crucifixus eſt ⁊ ego mun
do. ā. Bonū certamē certaui cur 2. t
ſū ꝯſūmaui: fidē ſuaui. j. ꝑ. Bñ 4.
dicā. ℣. De reliq̄ repoſita eſt mi 2. t

hi coꝛona iuſticie. A. Repoſita
eſt mihi coꝛõa iuſticie quã reddet
mihi dñs in illũ diẽ iuſt⁹ iudex.
viij.p̃ Eructa. ℣. Cooperante
gr̃a ſpũſſancti. ã. Ne magnitu=
do reuelationũ extollat me: dat⁹
eſt mihi ſtimulus angelus ſata=
ne q me colaphizet: ꝓpter q ter
dñm rogaui vt auferet a me: ⁊
dixit mihi dñs: ſufficit tibi pau
le gr̃a mea. j.p̃. Dẽs gẽ. ℣. Nã
v̓t⁹ in īfirmitate ꝑficitur. ℣. In
oẽm trã. Ser.ſ.aug.epĩ.lc.j.

Verba apl̃i audiuim⁹
immo ꝑ apl̃z v̓ba xp̃i
loquẽtis ī illo quẽ de perſecu
toꝛe p̃dicatoꝛẽ fecit: ꝑcutiẽs
⁊ ſanãs: occidẽs ⁊ viuificãs:
occiſus agnus a lupis ⁊ faci=
al.2. ens agnos de lupis. R. Qui
opat⁹ eſt petro ī apl̃atũ opat⁹ eſt
⁊ mihi int̃ gentes ⁊ cognouerũt
coꝛ. gr̃az dei. Que data eſt mihi. ℣.
5. Gr̃a di ī me vacua nõ fuit: ſ3 gr̃a
eius ſp ī me manet. Que. lc.ij.

Predictũ eñ erat ī p̃=
clara ꝓphetia cũ ia=
cob ſctũs pr̃iarcha bñdice=
ret filios ſuos pꝛeſentes tan
gẽs, futura ꝓſpiciẽs: pꝛedi
ctũ erat q ī paulo ꝯtigit. R.
2.tim. Scio cui credidi ⁊ cert⁹ ſũ qꝛ po
1. tẽs eſt depoſitũ meũ ſuare ī illũ
2.tim. diẽ. Iuſt⁹ iudex. ℣. Repoſita eſt
4. mihi coꝛõa iuſticie quã reddet
mihi dñs in illũ diẽ. Iu. lc. iij.

Erat eñi paulus ſicut
ipẽ teſtat̃ de tribu bẽ=
iami. Cũ aũt iacob bñdicẽs
filios ſuos veniſſet ad bñdi=
cẽdũ bẽiamĩ ait de illo: Bẽ=
2.tim. iamĩ lup⁹ rapax. R. Bonum
4. certamen certaui: curſuz ꝯſum

maui fidẽ ſeruaui. Ideoq3 repo
ſita eſt mihi coꝛona iuſticie. ℣.
Gr̃a dei ſuz id q ſuz ⁊ gr̃a ei⁹ in 1.coꝛ.
me vacua nõ fuit. Ideo. lc.iiij. 15.

Quid ergo? Si lup⁹ ra=
pax ſemꝑ rapax? Ab=
ſit. Sed q̇d? mane rapiet ad
veſperũ diuidet eſcas. Hoc
ī apoſtolo paulo cõpletũ eſt,
qꝛ ⁊ de illo pꝛedictum erat.
R. Mihi viuere xp̃s eſt ⁊ moꝛi phi.1.
lucrũ. Gl̃iari me opoꝛtet ī cruce
dñi mei ieſu xp̃i. ℣. Per quẽ mi= gal.6.
hi mundus crucifixus eſt ⁊ ego
mũdo. Gl̃iari. ¶ In.ij.noc.ã.
Saul⁹ qui ⁊ paul⁹ magn⁹ p̃dica act.9.
toꝛ a deo ꝯfoꝛtat⁹ ꝯualeſcebat
⁊ ꝯfũdebat iudeos. viij.p̃. Ex=
audi de⁹ dep̃. ℣. Affirmãs q̃m eodẽ.
hic eſt xp̃s fili⁹ dei viui. ã. Ma= eodẽ.
gn⁹ ſctũs paul⁹ vas electionis
vere digne eſt gloꝛificand⁹ qui
meruit thꝛonũ duodecimũ poſ=
ſidere. viij.p̃. Exaudi de⁹ oꝛa
tionẽ meã cũ dep̃. ℣. In rege matth.
neratiõe cũ ſederit fili⁹ hois in 19.
ſede maieſtatꝫ ſue. ã. Vos qui re eodẽ.
liquiſtꝫ oĩa ⁊ ſecuti eſtꝫ me, cẽtu
plũ accipietꝫ ⁊ vitã et̃nã poſſide
bitis. ps. Te decet hymn. ℣.
Dixit ieſus diſcipulis ſuis. j.ã.
Tu es vas electiõis ſãcte paule act.9.
apl̃e p̃dicatoꝛ v̓itatꝫ ī vniuerſo
mũdo. viij.p̃. Cõfitebimur. ℣.
Per quẽ oẽs gentes cognouer̃t
gr̃az dei. ã. Sctẽ paule apl̃e p̃=
dicatoꝛ v̓itatis ⁊ doctoꝛ gẽtiũ
itercede ꝓ nobis ad deũ qui te
elegit. viij.p̃. Dñs reg.exl̃. ℣.
Ut digni efficiamur gr̃a dei. ã.
Vos q̇ ſecuti eſtis me ſedebitis matth.
ſuꝑ ſedes iudicãtes duodeci tri 19.
bus iſrael dicit dñs. j.ps. Dñs

regnauit iraſcā. ℣. Cuꝫ ſede=
rit filius hoīs in ſede maieſtatꝭ
ſue. ℣. Conſtitues. Lectio. v.
IAm ſi placet inſpicia=
mꝰ paulū mane rapien
tem: ad veſperū eſcas diuidē
tem. Mane ⁊ veſpeꝝ poſita
ſunt pro eo ac ſi diceret priꝰ
⁊ poſtea. Sic ergo accipia=
mus: prius rapiet poſtea di=
gal. I. uidet eſcas. ℟. Audiſtis eni
cōuerſationē meā aliqñ ī iudaiſ
mo quoniā proficiebam Supra
multos coetaneos meos in gene
re meo. ℣. Abūdātius eni emu
lator extiti traditionum pater=
narum mearum. Su. Lec. vj.
ATtendite raptorem.
Saulus autem ſicut
actus apoſtoloꝝ teſtant, ac=
ceptis lr̄is a principibꝰ ſacer
dotum vt vbicūque īueniret
vie dei ſectatores attrahe=
ret ⁊ adduceret vtiq̧ puniē=
dos, ibat ſpirās ⁊ anhelans
cedes. Hic eſt ille mane ra=
gal. I. piēs. ℟. Cū aūt placuit ei q̄ me
ſegregauit de vtero mr̄is mee ⁊
vocauit ꝑ grāꝫ ſuā vt reuelaret
filiū ſuū ꝑ me: Ut euāgelizarē il
eodē. lū in gentibus. ℣. Continuo nō
acquieui carni ⁊ ſanguini, neq̧
veni hieroſolymā ad anteceſſo=
res meos apl'os. Ut. Lec. vij.
QUando lapidatus eſt
ſtephanꝰ primus mar=
tyr pro noīe chriſti, euiden=
tius aderat ⁊ ſaulꝰ, ⁊ ſic ade
rat lapidātibꝰ, vt nō ei ſuffi=
ceret ſi tantū manibꝰ ſuis la=
pidaret. Ut em̄ eſſet in oībꝰ
lapidantiū manibꝰ ipſe oīm
veſtimēta ſeruabat, magis
ſeuiens oēs adiuuando, quā
ſuis manibꝰ lapidādo. Audi
uimꝰ mane rapiet: videamꝰ
ad veſperum diuidet eſcas.
Uoce xp̄i de celo proſtratꝰ ⁊
accipiēs deſuper iterdictum
ſeuiēdi: cecidit ī faciem ſuā,
prius ꝓſternēdꝰ, deīde eri=
gēdꝰ: prius ꝑcutiēdꝰ poſtea
ſanandus. Non em̄ ī illo xp̄s
poſtea viueret: niſi occidere
tur in eo qd̄ male ante vixiſ=
ſet. ℟. Repoſita eſt mihi coro= 2,
na iuſticie quā reddet mihi dñs 4
in illum diem. Juſtus iudex. ℣.
Scio cui credidi, ⁊ certus ſum 2,
quia potens eſt depoſituꝫ meū 1,
ſeruare in illū diem. Ju. Lc. viij.
SAule ſaule, Quid me
ꝑſeq̄ris? Durū eſt tibi
cōtra ſtimulū calcitrare. Et
ille: Quis es dñe? Ego ſum
ieſus nazarenus quē tu ꝑſe=
queris. Et ille: Quid me vis
facere? Jam parat ſe ad obe
diēdū qui prius ſeuiebat ad
ꝑſequendū. Jam īformat ex
perſecutore p̄dicator, ex lu=
po ouis, ex hoſte miles. Au
dit quid facere debeat cecꝰ,
ſanus factus. Ut iteriori lu=
ce fulgeret cor eiꝰ, exterior
adempta eſt. Subtracta eſt
perſecutori, vt redderet pre
dicatori. Eo tñ tēpore quo
cetera nō videbat, ieſum vi=
debat. ℟. Saulus autem ma= act
gis ac magis ꝯualeſcebat ⁊ con
fundebat iudeos qui habitabāt
damaſci. Affirmans qm̄ hic eſt
chriſtus. ℣. Et ꝯtinuo igreſſus
paulꝰ ſynagogā predicabat ie=
ſum. Affirmans. Ad canti. ā.

Uade anania ⁊ q̄re ſaulum:ecce
em̄ orat qꝛ vas electiōis ē mihi
vt portet nomē meū coram gē=
tibus ⁊ regibus et filiis iſrael.
vij. Lātī. Uos ſcti. ℣. Annū=
ciauerūt opa dei. S. mattheū.
19 IN illo tp̄e. Dixit ſimon
petrꝰ ad Jeſum: Ecce
nos reliqmꝰ. Om̄e. Grādis
fidu. vt i cōl. ix. ℟. Ne magni=
tudo reuelationum extollat me
datꝰ eſt mihi ſtimulꝰ carnis mee
angelꝰ ſatane q̄ me colaphizet
ꝓpter q̄ ter dn̄m rogaui vt di=
ſcederet a me, ⁊ dixit mihi: ſuffi
cit tibi gr̄a mea. Nā̄ virtꝰ i ifir=
mitate pficit. ℣. Libēter igitur
gl'iabor in ifirmitatibꝰ meis vt
inhabitet i me virtꝰ chriſti. Nā̄.
x. ℟. Gr̄a dei ſum id q̄ ſum. Et
gr̄a eiꝰ i me vacua non fuit: ſed
ſemp i me manet. ℣. Qui opatꝰ
eſt petro in apl'atū, operatꝰ eſt ⁊
mihi inter gētes. Et. xj. ℟. Ma
gnꝰ ſctūs paulꝰ vas electiōis ve
digne ē gl'ificādꝰ. Qui ⁊ meruit
thronū duodecimū poſſidere. ℣
Graꝫ ſupne bn̄dictiōis expoſtu
let nobꝫ ſctūs paulꝰ vas electio
nis. Qui. xij. ℟ Sctē paule apo
ſtole p̄dicator v'itatis ⁊ doctor
gētiū. Intcede ꝓ nobis ad deū q̄
te elegit. ℣ Ut digni efficiamur
gl'ia dei. Int. Euāg. vbi s̄. col.
Deꝰ q̄ mul. In l. ā. Ego plan=
taui apollo rigauit deꝰ aūt icre=
mētū dedit, al'. viij. ℣. Unuſq̄ſq̄
ꝓpriā mercedē accipiet ſecūdū
ſuū laborem. cap̄. Dixit ana=
nias. ℟. Cōſtitues eos. Hyꝰ.
Tradūtur igni. ℣. Nimis ho.
Ad bn̄ꝰ. ā. Euangeliū meum q̄
euāgelizatū eſt nō eſt a me neq̄
ab hoīe accepi illud: ſꝫ p reuela
tionē ieſu xp̄i dn̄i nr̄i. j. col. Deꝰ
q̄ mul. Ad j. ān. Gr̄a dei in me 1.co.15
vacua nō fuit: ſed gr̄a eiꝰ ſemp i
me mā̄et. vij. ℣. Gr̄a dei ſum id
q̄ ſum. Ad iij. ā. Ter virgis ce 2.co.11
ſus ſum: ſemel lapidatꝰ ſum: ter act.16.
naufragiū pertuli p chr̄i noie.
viij. ℣. Nocte ac die in pfundū
marꝫ fui. cp̄. Dixit ana. ℣. In
oēm. Coll'. Deus q̄ mul. Ad
vj. ā. Damaſci p̄poſitꝰ gētꝫ are= 1.co.11.
the regis voluit me ꝯprehēdere act.9.
a fratribꝰ per murū ſum miſſus
in ſporta ⁊ ſic euaſi manꝰ eiꝰ in
noie dn̄i. ℣. Deꝰ ⁊ pr̄ dn̄i nr̄i ieſu
chr̄i ſcit qꝛ nō mētior. viij. Cp̄.
EGo ſum minīꝰ apl'orū 1.co.15
q̄ nō ſum dignꝰ vocari ephe.3.
apl's: qm̄ pſecutꝰ ſum eccl'iā
dei, gr̄a aūt dei ſum id qꝺ ſū
⁊ gr̄a eius in me vacua non
fuit. ℣. Conſtitues eos. Coll'a.
DEus q̄ cōſpicis, qꝛ ex
nulla nr̄a actiōe cōfi=
dimꝰ: cōcede ꝓpiciꝰ, vt ꝯtra
aduerſa oīa doctoris gentiū
ꝓtectione muniamur. p. Ad
ix. ā. Libēter gl'iabor i infirmi= 2.co.12
tatibꝰ meis vt ihabitet i me v'tꝰ
chriſti. viij. ℣. Qn̄ em̄ infirmor
tunc fortior ſum ⁊ potēs. Cap̄.
SCio cui credidi ⁊ cer= 2.tim.1
tus ſū qꝛ potēs ē depo
ſitū meū ſeruare i illū diē iu=
ſtꝰ iudex. ℣. Annūciauert. col.
QUeſumus oīps deꝰ, vt
btūs paulꝰ apl's tuum
pro nobis iploret auxiliū: vt
a nr̄is reatibꝰ abſoluti, a cū=
ctis etiā piculꝫ exuamur. p.
Ad veſ. ā. Qui operatus eſt. ℣.
Qui me. cū ceteris p ord. q̄rta

ān. Repoſita eſt. Capm. Dixit
ananias. ℞. In oēm ter. Hyꝰ.
Eterna chriſti. ℣. Nimis ho.
mat.19 Ad mḡ. ā. In regeneratiōe cū
ſederit filiꝰ hoīs ī ſede maieſta-
tis ſue ſedebitis ⁊ vos iudican-
tes duodecim tribꝰ iſrael dicit
dñs. j. Coll. Deus qui multi.
¶ De ſctō iuliano vt in cōi.
¶ In purifica. ſctē marie ad
veſ. ā. O admirabile cōmerciū
creator gñis humani animatū
corpꝰ ſumēs de ꝟgine naſci di-
gnatꝰ eſt, ⁊ ꝓcedēs hō ſine ſemi
ne largitus eſt nobis ſuā deita-
tem. vj. ā. Qñ natus es ineffabi
liter ex virgine tūc implete ſunt
ſcripture ſicut pluuia ī vellꝰ de-
ſcendiſti vt ſaluū faceres genꝰ
humanū te laudamꝰ deꝰ nr̄. iij.
ā. Rubū quē viderat moyſes ī-
cōbuſtū ꝯſeruatā agnouimꝰ tuā
laudabilē virginitatē dei geni-
trix intercede ꝓ nobis. iiij. ā.
Germinauit radix ieſſe orta eſt
ſtella ex iacob: ꝟgo peperit ſal-
uatorē te laudamꝰ deꝰ nr̄. j. Cā.
mal.3. Ecce ego mitto angelū
mar.1. meum qui preparabit
mat.11. viā ante faciē meā, ⁊ ſtati ve
luc.7. niet ad tēplū ſuū dñator quē
vos q̄ritis ⁊ āgelus teſtamē
ti quē vos vultis. ℞. Uidete
miraculū. hyꝰ. Myſteriū ecc.
℣. Specioſa. Ad mḡ. ā. Salue
regina miē vita dulcedo ⁊ ſpes
noſtra ſalue ad te clamamꝰ exu
les filij eue: ad te ſuſpiramꝰ ge-
mētes et flentes in hac lachry-
marū valle: eia ergo aduocata
nr̄a illos tuos miſericordes ocu
los ad nos ꝯuerte: ⁊ ieſum bñdi
ctū fructū vētris tui nobis poſt
hoc exiliū oſtēde, o clemēs o pia
o dulcis maria, alleluia. j. Col.
Exaudi q̄s dñe plebem
tuā: ⁊ q̄ extriſecꝰ ānua
tribus deuotiōe venerari: i-
teriꝰ aſſeq̄ grē tue luce ꝯcede
p. Inuit. Ecce venit ad templū
ſctm̄ ſuum dñator dñs. Gaude
⁊ letare ſiō occurrens deo tuo.
Hyꝰ. Myſteriū. ¶ In. j. no.
ā. Bñdicta tu in mulieribꝰ ⁊ bñ-
dictus fructꝰ vētris tui. vij. p̄.
Dñe dñs nr̄. ā. Sicut myrrha
electa odorē dediſti ſuauitatis
ſctā dei genitrix. p̄. Celi enā. ā.
In ꝓle mater, ī partu ꝟgo gau-
de ⁊ letare ꝟgo mater dñi. iiij.
p̄. Dñi eſt ter. ā. Sctā dei geni
trix ꝟgo ſemꝑ maria: intercede
pro nobis ad dñm deū nrm̄. j. p̄
Eructa. ā. Induere veſtimēt;
glie tue ciuitas ſcti ⁊ ſuſcipere
gē xp̄ni. vij. ps. Deꝰ nr̄ ref. ān.
Specioſa facta es ⁊ ſuauis in de-
litiis tuis ſctā dei genitrix. vij
ps. Magnꝰ do. ℣. Aue maria
gratia plena. Dominus tecum.
Sermo bti augu. epi. Lc. j.
Hodiernꝰ dies magnū
ꝯtulit nobis gaudiū: in
quo xp̄s īfans ī tēplo eſt pñ-
tatꝰ. Exultent ꝟgines: ꝟgo
peperit xp̄m. Nihil ī ea q̄ vo-
uit putēt extmiatū, mā̄ſit ꝟ-
go poſt ꝑtū. ℞. Adorna thala
mū tuū ſiō ⁊ ſuſcipe regem chrm̄
Quē ꝟgo ꝯcepit: ꝟgo peperit: ꝟ
go poſt ꝑtū quem genuit adora
uit. ℣. Induere veſtimētis glie
tue ciuitas ſancti. Quem. lc. ij.
Exultēt vidue: infantē
xp̄m āna vidua cogno-
uit. Exultēt ꝯiugate: naſcitu

rū xp̄z elizabeth nupta pro=
phetauit. Nullꝰ gradꝰ p̄ter=
miſſꝰ eſt: ꝟ q̄ nō h̄ret teſtioni=
um ſalꝰ oīz. Nūq̄d ei ſole ꝟgi
nes ad regnū celorū ꝑueni=
unt? ꝑuenerūt ⁊ vidue. ℞. Se=
nex puer portabat puer aūt ſe=
nē regebat. Quē ꝟgo ꝯcepit ꝟgo
peperit: ꝟgo poſt partū quē ge=
nuit adorauit. ℣. Accipiens ſy=
meō puerū in manibus gratias
agēs b̄ndixit dn̄m. Quē. lc. iij.

Sancta āna, a ꝟginita=
te ſua ſeptē ān̄z vixe=
rat cū viro ſuo. Quo defun=
cto vſq̄ ad ſenilē etatē ꝑue=
nerat, ⁊ ſenectute ſctā expe=
ctabat īfātiā ſaluatorꝫ, vt ꝑ=
uū videret ānoſa, paruū ag=
ſceret anicula, itrātē mūdū
ſaluatorē videret itura. ℞.
2. Poſtq̄ impleti ſunt dies purga
.12 tionis marie ſcd̄m legem moyſi
tulerūt illū in hieruſalem vt ſi=
.13. ſterent eum dn̄o. Sicut ſcriptū
m.8. eſt in lege dn̄i: quia omne maſcu
.12. linum adaperiens vuluā ſctm̄
dn̄o vocabitur. ℣. Obtulerūt ꝓ
eo dn̄o par turturū aut duos pl'
los columbarum. Sicut. lc. iiij.

Et in maſclio ſexu tria
ipſa genera ꝯmēdata
ſunt. Ipſe xp̄s puer natꝰ eſt:
exultēt pueri, cōtinētiā vo=
uentes puero. Ipſe vero in=
tegritatē pueritie cōſecra=
uit: q̄ſue m̄ri fecūditatē attu
lit, ꝟginitatē nō abſtulit. ℞.
odem. Obtulerūt ꝓ eo dn̄o par turtuꝝ
uc.2. aut duos pullos colūbaꝝ. Sicut
cu.12. ſcriptū eſt in lege dn̄i. ℣. Poſtq̄
impleti ſūt dies purgatiōis ma
rie ſcd̄m legē moyſi tulerūt illū
in hierl'z vt ſiſterēt eū dn̄o. Si.
¶ In. ij. noc. ā. Uirgo cōcepit
⁊ virgo pepit: ⁊ poſt partū ꝟgo
ꝑmāſit. j. p̄. B n̄dixiſti. ā. Si= ps. 86.
cut letātiū oīz nr̄z h̄itatio eſt in
te ſctā dei gēitrix. vij. p̄. Fūda
mēta. ā. Poſt ꝑtū ꝟgo iuiolata
ꝑmāſiſti dei genitrix itercede ꝓ
nobis. vij. p̄. Cātate. j. ā. Gau
de maria ꝟgo cunctas hereſes
ſola iteremiſti i vniuerſo mūdo.
iij. p̄. Dn̄s reg. ex. ā. Dignare
me laudare te ꝟgo ſacrata da
mihi ꝟtutē ꝯtra hoſtes tuos. vij
p̄. Cātate. ij. ā. Beata mater ⁊
innupta ꝟgo gl'ioſa regina mū=
di intercede pro nobis ad dn̄z.
ij. p̄ Dn̄s reg. iraſc. ℣. Bene=
dicta tu in mulieribus. Lec. v.

Symeō ille ſenex diu vi
xerat, cuiꝰ etas cōpa=
ratur āne ⁊ audierat reſpō= luc. 2.
ſum q̄ nō eſſet viſurus mor=
tem niſi videret xp̄m. Intel=
ligite fratres quātum deſy=
deriū habebāt antiq̄ ſcti vi=
dere xp̄m. Sciebant em̄ illū
eſſe venturū, et oēs q̄ id cu=
piebant dicebant. O ſi hic
me inueniat illa natiuitas.
O ſi q̄d credo in ſcripturis
dei videā ocl'is meis. Et vt
noueritis quantū deſyderiū
ſcti habebāt qui nouerāt de
ſcripturis ꝟginē parituram
ſicut audiſtis cum eſaias le=
geretur: Ecce ꝟgo in vtero eſa. 7.
accipiet ⁊ pariet filium ⁊ vo= mat. 1.
cabis nomen eius ēmanuel. luc. 1.
℞. Suſcipiens ieſum in vlnas luc. 2.
ſuas ſymeō exclamauit ⁊ dixit: eodem.
Tu es vexlumē ad illuminatio
nem gentiū ⁊ gloriā plebis tue

iſrael. ℣. Symeō in manibꝰ in=
firmitatē accepit: ſed maieſtatē
intus agnouit ⁊ dixit. Tu. L. vj.
EMmanuel q̇d ſit, euā=
geliū nobis apuit di=
cens, ꝙ interp̄tatur nobiſcū
deꝰ. Nō tibi ġ q̄cūq; īfidelis
aīa, nō tibi videat̄ impoſſibi
le vt virgo pareret, virgo pa
riēs permaneret. Intellige
natū deū, ⁊ nō miraberis vir
luc. 2. ginis partū. ℟. Reſpōſum ac=
ceperat ſymeō a ſpū ſctō nō vi=
ſurū ſe mortē niſi videret chr̄m
dñi, ⁊ bn̄dixit deū ⁊ dixit: Nūc di
mittis ſeruū tuum in pace: quia
viderunt oculi mei ſalutare tuū
dn̄e. ℣. Lumē ad reuelationem
gentium: et gloriam plebis tue
iſrael. Nunc dimittis. Lc. vij.
UT ergo noueritis an=
tiquos ſctōs et iuſtos
optaſſe videre qđ cōceſſum
eſt huic ſeni ſymeoni: dn̄s nr̄
ieſus chriſtus ad diſcipulos
mat. 13 loquēs ait: Multi iuſti ⁊ ꝑ=
luc. 10. phete voluerūt videre q̄vos
videtis ⁊ nō viderūt. Multū
ſenex iſte fuit ad audiēdum
ſerus, ⁊ ad videndum matu=
luc. 2. rus. ℟. Symeon iuſtus ⁊ timo
ratus expectās redemptionem
iſrael. Et ſpiritusſanctus erat i
eo. ℣. Reſpōſum accepit ſymeō
a ſpūſſctō nō viſurū ſe mortē niſi
videret chr̄m dñi. Et. Lec. viij
NOn expectauit vt xp̄s
audiret loquentē, qm̄
agnouit xp̄m īfantē. Et hoc
illi cōceſſum erat iā decrepi
to, q̄ſi deſyderāti ⁊ ſuſpiran=
ti, ⁊ dicēti q̊tidie ī oratiōibꝰ
ſuis: Qn̄ vēiet? Qn̄ naſcet̄?

Qn̄ videbo? Putas dura=
bo? putas hic me īueniet il=
la natiuitas? Putas iſti ocu
li videbūt: ꝑ quē cordis ocl̄i
reuelabunt̄? Dicebat iſta in
orationibꝰ ſuis, ⁊ ꝑ deſyde=
rio ſuo accepit reſpōſum qđ
nō guſtaret mortē, niſi vide=
ret xp̄m dñi. ℟. Btā es maria
que dn̄z portaſti creatorē mūdi
Genuiſti q̄ te fecit ⁊ in eternū ꝑ=
manes v̄go. ℣. Aue maria gra=
tia plēa dn̄s tecū. Ge. Ad cā ā.
Hodie maria virgo puer offert
in tēplo quē ſymeō ſenex acce=
pit i brachia ⁊ anna vidua xp̄m
agnouit aduenisse i terris. viij.
Lāti. Ppl̄s q̄ ambulabat. ℣.
Poſt partum. Secundū lucā.
IN illo tp̄e. Poſtq̄ im=
pleti ſunt dies purga=
tionis marie ſecūdū legem
moyſi tulerūt ieſum ī hieru=
ſalē vt ſiſterent eū dn̄o: ſicut
ſcriptū eſt ī lege dñi. Et rel.
Om̄. l. eiuſ. ve. be. pbr̄i. l. ix.
SOlēnitatē nobis ho=
dierne celebritatꝫ, q̄
quadrageſimo dn̄ice natiui=
tatis die debitis veneramur
officiis, maxime eiuſdē dn̄i
ſaluatoris nr̄i ſimul ⁊ īteme=
rate genitricis eiꝰ humilita=
te dedicatā, ſacra euangelij
lectio deſignat exponēs eos
qui legi nihil debeāt implē=
dis ſe legalibus ꝑ oīa ſubdi=
diſſe decretꝫ. ℟. Uidete mira
culū matrꝫ dñi cōcepit v̄go viri
lis ignara cōſortij: ſtat onerata
nobili onere maria ⁊ matrem ſe
leta cognoſcit, Que ſe neſcit v=
xorem. ℣. Uirgo ↄcepit ⁊ virgo
pepe=

peperit et poſt partū virgo per=
manſit. Qui ſe. Lectio.x.
.2. SIcut ei modo cū lege=
ret audiuimus, poſtꝙ̄
impleti ſunt dies purgatio=
nis eius, videlicet matris il
lius, ſecundum legem moyſi
tulerunt illum in hierl̄m, vt
ſiſterent eum dn̄o, ſicut ſcri=
.13. ptū eſt in lege dn̄i: q2 oē ma=
ſculinū adaperiēs vuluā ſan
.2. ctum dn̄o vocabit. ℞. Hodie
maria virgo puer offert in tem
plo. Quē ſymeō ſenex accepit in
brachia ꝛ anna vidua chriſtum
agnouit adueniſſe in terris. ℣.
Magnū hereditatis myſterium
xp̄s ꝓ nobis hō factus ingredit
in templum. Quem ſy. Lec.xi.
.12. PRecepit namꝙ lex vt
mulier q̄ ſuſcepto ſe=
mine pepiſſet filiū imūda eſ=
ſet ſeptē dieb⁹ ꝛ i die octauo
circūcideret infantulum, no=
mēꝙ aptaret, deinde etiā a=
lios trigintatres dies ab in=
greſſu tēpli ac viri thoro abſ=
tineret donec quadrageſimo
natiuitatꝫ die filiū cū hoſtiis
ad tēplū dn̄i deferret, p̄mo=
genitū aūt oīs maſculi ſexus
ſanctū dn̄o vocari atꝙ ideo
munda queꝙ offerri deo, im
mūda aūt mūdis mutari vel
occidi: ꝛ oē p̄mogenitū hoīs
quiꝙ ſiclis argēti deberi re=
c.2. dimi. ℞. Cū inducerēt puer ie
ſum parētes eius accepit eū ſy=
meō in vlnas ſuas ꝛ bn̄dixit deū
ꝛ dixit: Nūc dimittis dn̄e ſeruū
tuū i pace. ℣. Q2 viderunt ocu=
li mei ſalutare tuū ꝙ paraſti an̄
faciē omniū ppl'oꝝ. Nūc. Lec.xij.

SI aūt feminā pepiſſet leui.12.
mulier, immūda fieri
iuſſa eſt quatuordeci dieb⁹:
et ſexagita et ſex aliis dieb⁹
a tēpli ingreſſu ſuſpēdi, do=
nec octogeſimo natiuitatis
die, q̄ dies purgationis eius
vocabat, illa ſe ſuāꝙ ſobo=
lem hoſtiis ſctificatura veni=
ret, ac ſic demū ad thorū viri
libera rediret. Intueamur,
fratres chariſſimi, diligen=
tius ꝟba legis q̄ propoſui=
mus, ꝛ videbimus aptiſſime
ꝙ btiſſima dei genitrix et ꝑ=
petua ꝟgo maria ſimul cū fi=
lio quē genuit, ab om̄i fuerit
legis ſubiectione liberrima.
Cū em̄ dicat lex, mulierem q̄
ſuſcepto ſemine pepiſſet, im= leui.12.
mūdā decerni ꝛ ꝑ lōga tp̄a ſi=
mul cū ꝓle quā genuiſſet ob=
latis victimis debere mūda
ri: patet ꝓfecto, q2 illā q̄ ſine
virilꝫ ſuſceptiōe ſemis ꝟgo
pepit vna cū filio q̇ nat⁹ eſt ei
neꝙ imūdā deſcribat, neꝙ
ꝑ hoſtias ſalutares doceat
eſſe mūdādā. ℞ Gaude maria
ꝟgo cūctas hereſes ſola intere=
miſti q̄ gabrielis archāgeli dictꝫ
credidiſti. Dū ꝟgo deū ꝛ hoiem
genuiſti ꝛ poſt ꝑtū ꝟgo iuiolata
ꝑmāſiſti. ℣. Gabrielē archāgelū
credim⁹ diuinit⁹ te eſſe affatū:
vterum tuū de ſpū ſctō credim⁹
eſſe impꝛ̄gnatū: erubeſcat iude⁹
infelix q̇ dicit chr̄m ex ioſeph ſe=
mine eſſe natū. Dū. S. Lucā.
IN il. tē. Poſtꝙ̄ imple= luc.2.
ti ſūt dies purgationis
marie ſecūdū legē moyſi tu= leu.12.
lerūt ieſum i hierl̄m vt ſiſte=

rēt eū dño ſicut ſcriptū eſt i
exo.13. lege dñi: q2 oē maſculinum
num.8. adaperiēs vuluā ſanctū dño
vocabit. Et vt darēt hoſtiā
leui.12 ſm ꝙ dictū eſt i lege dñi par
turturū aut duos pullos co=
lūbaꝝ. Et ecce hō erat i hie=
ruſalē cui nomē ſymeō ⁊ hō
iſte iuſtꝰ ⁊ timoratꝰ expectās
cōſolationē iſrl' ⁊ ſpūſſanctꝰ
erat i eo. Et rñſum accepat
a ſpūſctō, nō viſurū ſe mortē
niſi priꝰ videret xp̄m dñi. Et
venit i ſpū i tēplū. Et cū idu
cerēt pueꝝ ieſū parētes eiꝰ
vt facerēt ſcd̄m cōſuetudinē
leg; ꝓ eo, ⁊ ipſe accepit eū i
vlnas ſuas ⁊ bñdixit deū et
dixit: Nūc dimittis ſuū tuū
dñe ſcd̄ꝫ ꝟbū tuū in pace: q2
viderunt oculi mei ſalutare
tuū, qd̄ paraſti an̄ faciē oīm
pploꝝ: Lumē ad reuelatio=
nem gētium ⁊ gloriā plebis
tue iſrael. Te decet. Coll'a.

OMps ſempiterne deꝰ
maieſtatem tuam ſup=
plices exoramus, vt ſicut v=
nigenitus filius tuꝰ hodier=
na die cū noſtre carnis ſub=
ſtantia in tēplo eſt preſenta=
tus: ita nos facias purifica=
tis tibi mētibus preſentari.
luce.2. Per eundem. In lau.ā. Sy=
meō iuſtꝰ ⁊ timoratus expecta=
bat redēptionē iſrael ⁊ ſpūſſan
ctus erat i eo. iij. cp̄. Ecce ego
mittā. R̄. Aue maria. hyꝰ. Ue
re gr̄a. ℣. Specioſa facta es.
Ad bñꝰ.ā. Cū inducerent pue=
eodem. rū ieſum parētes eiꝰ accepit eū
ſymeon in vlnas ſuas ⁊ bñdixit
deū dicēs: nūc dimittꝫ dñe ſeruū
tuū in pace. j. Col. Oīps ſem=
piterne deꝰ. Ad.j.an. Senex
pueꝝ portabat, puer aūt ſenem
regebat: quē virgo pepit ⁊ poſt
partū ꝟgo pmāſit, ipſum quem
genuit adorauit. j.ad.iij.ā. Re luc.
ſpōſum accepit ſymeō a ſpūſan
cto, nō viſuꝝ ſe mortē niſi vide=
ret dñm. iij. cap̄. Ecce ego. ℣.
Aue maria. col. Oīps ſē. Ad
vj.ā. Accipiens ſymeō pueꝝ in
manibus, gratias agens bene=
dixit dñm. iij. Capitulum.

ECce iam venit pleni=
tudo tpis in quo miſit
deꝰ filiū ſuū natū ex mulie=
re, factū ſub lege vt eos qui
ſub lege erant redimeret. ℣.
Benedicta tu in mu. Collecta.

PErfice i nobis q̄s dñe
gratiam tuā qui iuſti
ſymeonis expectationē im=
pleſti vt ſicut ille mortē non
vidit priuſquā xp̄m dñm vi=
dere mereret: ita ⁊ nos vitā
obtineamus eternam. Per
eū. Ad ix.ā. Obtulerunt ꝓ eo luc.
dño par turturum aut duos pul leu.
los columbarum. viij. Capm.

SUrge illuiare hierl'm eſa.
quia venit lumen tuū 60.
⁊ gloria dñi ſuper te orta eſt
℣. Poſt partum. Collecta.

DEus qui ſalutis et'ne
btē marie ꝟginitate
fecunda hūano generi p̄mia
pſtitiſti: tribue q̄s, vt ipſam
pro nobis itercedere ſentia=
mus, p quā meruimus auto=
rē vite ſuſcipere. Per eūdē.
Ad veſ.ā. Bñdicta tu. cū cete
ris p ord. cap̄. Ecce ego mit.
R̄. Poſt partū. ℣. Specioſa fa=

c.2. ctaes. Ad mag̃.ā. Hodie btā
ꝟgo maria puer iesum preſen=
tauit in tēplo ⁊ ſymeō repletus
ſpūſctō accepit eū i vlnas ſuas
⁊ bn̄dixit deum ⁊ dixit:nunc di=
mittis dn̄e ſeruū tuū in pace.ſ.
Colla. Oīps ſempit. ¶ Aga
the virginis. Capitulum.
51. Confitebor tibi domi=
ne rex et collaudabo
te deū ſaluatorē meū:cōfite
bor nōi tuo qm̄ adiutor ⁊ ꝓ=
tector factus es mihi ⁊ libe=
raſti corp⁹ meū a perditiōe.
℟.Beata agatha. Hy⁹. Aga=
the ſacre virginis.℣.Diffuſa
eſt. Ad mag̃.ā. Mentē ſanctā
ſpōtaneā,honorē deo, ⁊ patrie
liberationem. iiij. Collecta.
Deus qui inter cetera
potentie tue miracu=
la etiā in ſexu fragili victo=
riam martyrij cōtuliſti,con=
cede propitius,vt cui⁹ nata
licia colimus,per eius ad te
exempla gradiamur. Per.
Inui. Regē ꝟginū dn̄z. ¶ In j.
noc.ā. Ingenua ſuz ⁊ ex ſpecta
bili gn̄e vt oīs cognatio mea te=
ſtat.vij.p̄. Dn̄e dn̄s nr̄.ā. Sū=
ma igenuitas iſta eſt in qua ſer
uitus xp̄i ꝯprobat.viij.p̄. Celi
enar.ā. Ancilla xp̄i ſum ideo m̄
oſtēdo ſeruilē ꝑſonā.ij.p̄ Dn̄i ē
ſalm. 44. ter.ā. Spē tua ⁊ pulchritudine
tua itēde,pſpere,pcede ⁊ regna.
ſalm. 45. vij.p̄. Eructa.ā. Adiuuabit eā
de⁹ vultu ſuo,de⁹ in medio eius
nō cōmouebit.vij.p̄. De⁹ nr̄ re.
ā. Agatha igreſſa carcerē bn̄di
cebat dn̄z ieſum xp̄z.iij.p̄. Ma
gn⁹ dn̄s. ℣.Specie tua. Lect.
ex ome.bti greg.pa. Media
nocte cla. ⁊c. q̄re in cōi.j.℟.
Agatha letiſſime et glorianter
ibat ad carcerē.Et quaſi ad epu
las inuitata agonem ſuū domi=
no precibus commendabat. ℣.
Mens eius ſolidata eſt ⁊ i chr̄o
fundata.Et qua.ij.℟ Dū igre
deretur btā agatha in carcerē
dixit ad iudicē:Impie crudelis
⁊ dire tyranne non es confuſus
amputare in femina qd ipſe in
matre ſuxiſti.℣.Ego habeo ma
millas integras intus in anima
mea:quas ab infantia dn̄o cōſe
craui.Impie.iij.℟. Quis ēs tu
qui vēiſti ad me curare vulnera
mea,ego ſum apoſtolus chriſti
nihil in me dubites filia: ip̄e mi
ſit me ad te Quē dilexiſti mēte
⁊ puro corde.℣. Nā ⁊ ego apo=
ſtol⁹ ei⁹ ſum ⁊ in nōie ei⁹ ſcias te
eſſe ſaluādā.Quē.iiij.℟ Uidi
ſti dn̄e ⁊ expectaſti agonez meū
quomodo pugnaui i ſtadio: ſed
qr noluí obedire mandatis pri=
cipū:Iuſſa ſum in mamilla tor=
queri.℣.Adiuua me dn̄e de⁹ m̄⁹
qr ꝓpter fidē caſtitatis. Iuſſa.
¶ In.ij.noc.ān. Agatha ſan=
cta dixit, ſi feras mihi ꝓmittis
audito xp̄i nōie māſueſcēt.viij.
p̄. Bn̄dixiſti.ā. Si ignē adhi=
beas rorē mihi ſaluificū de celo
āgeli miſtrabūt.viij.p̄. Fūda=
mēta.ā Agatha letiſſime ⁊ glo
rianter ibat ad carcerē, ⁊ quaſi
ad epulas inuitata agonē ſuum
dn̄o ꝑcib⁹ cōmendabat.vij.ps.
Cātate.ij.ā. Niſi diligent ꝑſe
ceris corpus meū a carnificib⁹
attrectari nō poteſt aīa m̄a i pa
radiſum dn̄i cum palma itrare
martyrij.iiij.p̄. Dn̄s reg.ext.

ã. Uidiſti dñe agonē meum quõ
pugnaui i ſtadio: ſꝫ qꝛ nolui obe
dire mãdatis ꝑncipũ iuſſa ſũ i
mamilla torq̃ri. vij. p̃. Lãtate.
ij. ã. Propt̃ fidē caſtitatis iuſſa
ſum ſuſpēdi i eculeo: adiuua me
dñe deꝰ meꝰ i tortura mamillaꝝ
meaꝝ. vij. p̃. Dñs reg. iraſ. ℣.
Adiuuabit eam deꝰ. v. ℟. Ueni
ſpõſa chriſti. vj. ℟. Ueni electa
mea. vij. ℟. Hec eſt ꝟgo ſapiēs.
⁊c. q̃re i cõi ꝟgi. ℟. Ipſe me
coronauit qui ꝑ apłꝫ petrum in
cuſtodia me ꝯfortauit pro eo ꝙ
iuſſa ſum ſuſpēdi in eculeo. Pro
pter fidē caſtitatis, adiuua me
dñe deꝰ meꝰ in tortura mamilla=
rũ meaꝝ. ℣. Uidiſti dñe agonē
meũ quõ pugnaui i ſtadio: ſed qꝛ
nolui obedire mãdatis ꝑncipũ.
Propt̃. Ad can. ã. Btã agatha
ingreſſa carcerē expandit manꝰ
ſuas ad deũ ⁊ dixit: dñe qui me
feciſti vincere tormēta carnificũ
iube me domine ad tuam miam
peruenire. vij. cãt. Audite me
diuini fructus. ℣. Elegit eam
dominus. Secũdũ Matth.
mat. 25 In illo tpe. Dixit ieſus
diſcipłis ſuis parabo=
lã hãc. Siłe eſt regnũ celoꝝ
decē ꝟginibꝰ. q̃re i cõi. ix. ℟.
Ego aũt adiuuata a dño ꝑſeue=
rabo in ꝯfeſſiōe eiꝰ. Qui me ſal=
uã fecit ⁊ ꝯſolatꝰ eſt me. ℣. Gra=
tias tibi ago dñe ieſu xp̃e q̃ miſi
ſti ad me apłꝫ tuum. Qui. x. ℟.
Qui me dignatꝰ ē ab oi plaga cu
rare ⁊ mamillã meã meo pctõri
reſtituere. Ipꝫ inuoco deũ viuũ.
℣. Medicinã carnalē corꝑi meo
nunq̃ exhibui: ſed habeo dñꝫ ie
ſum chriſtũ qui ſolo ſermõe re=
ſtaurat vniuerſa. Ipſum. xj. ℟.
Btã agatha igreſſa carcerē ex=
pandit manus ſuas ad deum ⁊
dixit, dñe qui me feciſti vincere
tormēta carnificũ. Iube me dñe
ad tuã miaꝫ ꝑuenire. ℣. Agatha
ingreſſa carcerē bñdicebat dñꝫ
ieſum xp̃ꝫ dicens. Iube. xij. ℟.
Gaudeamꝰ oēs i dño diē feſtum
celebrantes ſub honore agathe
martyrꝭ. De cuiꝰ paſſiōe gaudēt
angeli ⁊ collaudant filiũ dei. ℣.
Immaculatꝰ dñs imaculatã ſibi
famulã i hoc fragilitatis corꝑe
poſitã miſicordit̃ ꝯſecrauit. De
Euãg. ⁊ coł. vbi ſ. In lau. ã.
Quis es tu q̃ veniſti ad me cura
re vulnera mea: ego ſũ apłs xp̃i
nihil i me dubites filia. vij. cp̃.
Confitebor tibi dñe rex. ℟.
Adiuuabit eam. hyꝰ. Siſti iu=
bet. ℣. Diffuſa. Ad bñ. ã. Pa
ganoꝝ młtitudo fugiēs ad ſepł
chrũ ꝟginis tulerũt velũ eiꝰ ꝯtra
ignē vt cõꝓbaret dñs ꝙ a ꝑicu=
lis incēdij meritis agathe mar
tyris ſue eos liberaret. v. colła
Deꝰ q̃iter ce. Ad. j. ã. Medici
nã carnalē corpori m̃o nũq̃ ex=
hibui: ſed habeo dñꝫ ieſum xp̃ꝫ
qui ſolo ſermone reſtaurat vni=
uerſa. vij. Ad. iij. ã. Gras tibi
ago dñe qꝛ mēor es mei ⁊ miſiſti
ad me apłꝫ tuũ curare vulnera
mea. vij. cp̃. Cõfitebor ti. ℣.
Specie tua. col. Deꝰ q̃ iter ce.
Ad vj. ã. Bñdico te pr̃ dñi mei
ieſu xp̃i: qꝛ ꝑ apłꝫ tuũ mamillã
meã meo pectori reſtituiſti. vij
Ad vj. ⁊ ad ix. cp̃. ⁊ colła. q̃re
in cõi. Ad ix. ã. Qui me digna
tus eſt ab oi plaga curare ⁊ ma=
millã meã meo pectori reſtitue=

re, ipſum inuoco deū viuū. vij.
Ad veſ. ā. Ingenua ſum. ā. Sū
ma ingenuitas. ā. Ancilla xp̄i
ſum. ā Agatha igreſſa. cp̄ Cō
fitebor tibi d. ℞. Specie tua.
hy⁹ Agathe ſacre virgi. ℣.
Diffuſa eſt. Ad mag. ā. Paga
noꝝ multitudo. vtā. coll. De⁹
qui inter ce. ¶ In cathedra
ſancti petri ad veſpe. Lcām.
c. I. PEtr⁹ apoſtol⁹ ieſu xp̄i
electis aduenis diſp=
ſiōis, pōti, galatie, capado=
cie, aſie, ꝛ bithinie ſm p̄ſciē
tiā dei p̄ris, i ſctificationem
ſpūs, i obediētiā ꝛ aſpſionē
ſāguinis ieſu xp̄i, gr̄a vobis
ꝛ pax multiplicet. ℞. In oēꝫ.
hy⁹. Etna xp̄i. ℣. Nimis ho.
atth. Ad mḡ. ā. Quodcūqꝫ ligauerꝭ
ſup terrā erit ligatū ꝛ in celis, ꝛ
quodcunqꝫ ſolueris ſuper terrā
erit ſolutū ꝛ in celis dicit domi=
nus ſimoni petro. viij. Colla.
DE⁹ q̇ apoſtolo tuo pe=
tro collatis clauibus
regni celeſtis ligādi atqꝫ ſol
uendi pontificiū tradidiſti,
cōcede vt itercessionis eius
auxilio a pctōꝝ nr̄oꝝ nexi=
bus liberemur. Qui viuis.
Inuita. Gaudete ꝛ exul. Hy⁹.
Eterna xp̄i. ¶ In. j. noc. ān.
ct. 3. Petrus ꝛ ioānes aſcēdebant in
templū ad horā oratiōis nonā.
odē. viij. p̄. Celi eñ. ā. Claud⁹ q̇dā
cū vidiſſet petrū ꝛ ioannē cepit
rogare eos vt elemoſynā accipe
odē. ret. iij. p̄. Dn̄i eſt t. ā. Argētū ꝛ
auꝝ non eſt mihi, q̄ aūt habeo
hoc tibi do. vij. p̄. Extate iu.
odē. ā. In noie ieſu xp̄i nazareni ſur
ge ꝛ ambula in pace iij. p̄. Lit=
dicaꝫ dn̄m. ā. Exiliit claudus eodē.
ꝛ ambulauit, ꝛ intrauit cū illis
ambulans ꝛ laudans deū. viij.
p̄. Eructauit. ā. Uidit popul⁹ act. 3.
claudū ambulātē ꝛ laudātē deū
ꝛ repleti ſunt ſtupore ꝛ extaſi in
eo q̄ cōtigerat illi. ij. p̄s. Oēs
gē. ℣ In oēm ter. Lectio. ex
omel. vene. bede pbr̄i. Lc. j.
DIxit ieſ⁹ petro: Bea= in cap.
tus es ſimō bariona. matth.
Juſta ſatis laude dilectorē 16.
cōfeſſoremqꝫ ſuū dn̄s remu=
nerat, cum eum ſancti ſpūs
filiū eſſe teſtatur, a quo ipſe
dei viui fili⁹ aſſeuerat: quā=
uis hoc ipſū multū diſſimilit
fieri null⁹ fideliū dubitat. ℞.
Quē dicūt hoies eſſe filiū hois matth.
dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis: reſpō 16.
dēs petrus dixit: tu es xp̄s fili⁹ mar. 8.
dei viui. Et ego dico tibi qꝛ tu luc. 9.
es petr⁹ ꝛ ſup hanc petrā edifi= ioā. 6.
cabo eccleſiā meā. ℣. Beat⁹ es ioan. I.
ſimō bariona qꝛ caro ꝛ ſanguis eodē.
non reuelauit tibi, ſed p̄r meus
qui eſt in celis. Et. Lectio. ij.
DOmin⁹ eñ ieſ⁹ xp̄s p
naturā fili⁹ dei, petr⁹
ſicut ꝛ ceteri electi fili⁹ ſcti
ſpūs eſt p grāꝫ. ℞. Beat⁹ es ſi matth.
mon bariona qꝛ caro ꝛ ſanguis 16.
nō reuelauit tibi, ſed p̄r me⁹ qui
eſt i celis. Dicit dn̄s. ℣. Et ego ioan. I.
dico tibi qꝛ tu es petr⁹ ꝛ ſuper
hanc petram edificabo eccle=
ſiam meam. Dicit. Lectio. iij.
CHriſt⁹ fili⁹ dei viui qꝛ
de ipſo nat⁹ eſt, petr⁹
fili⁹ ſpūſſancti quia de ipſo
renatus eſt. ℞. Tu es petrus matth.
ꝛ ſuper hanc petrā edificabo ec 16.
cleſiam meam ꝛ porte inferi nō

matth. 16. preualebunt aduerſus eam. Et
tibi dabo claues regni celoꝝ.
℣ Quodcūqꝫ ligauerꝭ ſuper terrā
erit ligatū ⁊ i celis: ⁊ quodcūqꝫ
ſolueris ſuper terraꝫ erit ſolutuꝫ
⁊ in celis. Et ibi. Lectio. iiij.

CHriſtꝰ filiꝰ dei añ tpa
ipe eſt ei dei ꝟtꝰ ⁊ dei
puer. 8. ſapiētia q̄ dicit: Dñs poſſe-
dit me i iītio viaꝝ ſuaꝝ añqꝫ
quicqꝫ faceret a pricipio, pe
trus filiꝰ ſpūſſcti ex eo tpe q̊
ab ipſo illūinatꝰ grām diui-
matth. 16. ne cognitiōis accepit. ℟ Qđ
cūqꝫ ligauerꝭ ſuper terrā erit liga
tū ⁊ in celis. Et quodcūqꝫ ſolue
ris ſuper terrā erit ſolutū ⁊ in ce-
eodē. lis. ℣ Tu es petrꝰ ⁊ ſuper hāc pe
trā edificabo eccleſiā meaꝫ ⁊ ti
bi dabo claues regni celoꝝ. Et.
act. 12 ¶ In. ij. noc. ā. Petrus autem
ſeruabaꝭ in carcere, ⁊ oratio ſie
bat ꝓ eo ſine itermiſſione ab ec
cleſia ad deū. i. p̄. Exaudi deꝰ
eodē. depre. ā Dixit angelus ad pe
trum, circunda tibi veſtimentū
tuū ⁊ ſeqre me. viij. p̄. Exaudi
eodē. deꝰ orōnē. ā. Miſit dñs ange-
lum ſuum ⁊ liberauit me de ma
nu herodꝭ. vij. p̄ Te decet. ā.
act. 10. Corneliꝰ cēturio vir religioſus
ac timens deuꝫ, vidit manifeſte
āgelū dei dicētē ſibi: corneli mit
te ⁊ accerſi ſimonē q̄ cognomiaꝭ
petrꝰ hic dicet tibi qđ te oporte
at facere. vij. p̄ Cōfitebimur.
ā. Btūs petrꝰ apl's vidit ſibi xp̄ꝫ
occurrere adorāſ eū, ⁊ ait, dñe q̊
vadꝭ? ꝟcio romā iteꝝ crucifigi.
iohā. 21. viij. p̄ Dñs reg. exl. ā. Simō
ioannis diligis me plus his? tu
ſcis dñe q2 amo te. viij. p̄. Dñs
reg. traſ. ℣. Conſtitues. lc. v.

QUia vna voluntas ea-
dem eſt opatio ſctē tri
nitatis recte cū dixiſſet dñs
petro: btūs es ſimō bariona
id eſt filiꝰ grē ſpūalis, proti
nus adiunxit: q2 caro ⁊ ſan- ma
guis nō reuelauit tibi, ſꝫ pr̄ 16.
meꝰ q̄ eſt icelꝭ. ℟ Dñe ſi tu es ma
iube me venire ad te ſuper aquas. 14
Et extēdēs manū apprehendit
eū, ⁊ dixit ieſꝰ: modice fidei quā
re dubitaſti? ℣. Cūqꝫ vidiſſet vē eod
tū validū venientē timuit: ⁊ cuꝫ
cepiſſet mergi clamauit dicēs,
dñe saluuꝫ me fac. Et. Lec. vj.

PAter q̊ppe filio colū-
be reuelauit, q2 vna
eſt grā prīs ⁊ ſpūſſcti: eadeꝫ
quoqꝫ ⁊ filij, qꝛ facillimis ſa-
cre ſcripture ꝓbaꝭ exēplis.
℟. Petrꝰ quidē ſeruabaꝭ i car- act
cere. Oratio autē fiebat ſine i-
termiſſiōe ab eccleſia ad deum
pro eo. ℣. Erat petrꝰ dormiens eod
iter duos milites vinctꝰ cathe-
nis duabus. Oratio. Lec. vij.

DIxit nāqꝫ de prē apo gal
ſtolꝰ: Miſit deꝰ ſpūm ioā.
filij ſui i corda nr̄a. Dicit ip-
ſe filiꝰ de ſpū ſctō: Cū aūt ve
nerit paraclitꝰ quē ego mit-
tā vobis a prē. ℟. Surge pe-
tre ⁊ idue te veſtimētis tuis: ac
cipe fortitudinē ad ſaluandas
gentes. Q2 ceciderūt cathene de
manibꝰ tuis. ℣. Angelꝰ dñi aſti act.
tit ⁊ lumen refulſit in habitacu
lo carceris ꝑcuſſoqꝫ latere petri
excitauit eum dicens: ſurge ve-
lociter. Quia ceci. Lectio. viij

DIcit de ſpūſctō apl's:
Hec oīa operaꝭ vnꝰ 1. co
atque idem ſpūs diuidens 15.

ſingulꝫ prout vult. Pater er
go mittit ſpūm, filius mittit
oã,3 ſpūm, ſpūs ipſe vbi vult ſpi=
rat: qꝛ ꝓfecto vt diximꝰ vna
eſt voluntas ⁊ opatio pr̄is ⁊
filij ⁊ ſpūſſcti. Caro ⁊ ſāguis
recte itelligunt hoies ſapiē
tia carnis iſlati, columbine
ſimplicitatis neſcij: ideoq͡ȝ a
ſapiētia ſpūs omnimodis a=
uerſi, de qbꝰ ſupra dictū eſt:
atth. qꝛ chriſtū nō itelligētes, alij
5. ioannē baptiſtā, alij aūt he=
liā, alij vero hieremiam, aut
vnū ex prophetis eū eſſe di=
cerēt. De qualibꝰ dicit apo=
co.2. ſtolꝰ: Carnalis aūt homo nō
ꝑcipit ea q̄ ſunt ſpūs dei. ℞.
ct,12. Nūc ſcio vere ait petrus ad ſe
reuerſus Qꝛ miſit dn̄s angeluȝ
ct,12. ſuuȝ. ℣. Et eripuit me de manu
herodis ⁊ de oi expectatiōe ple
bis iudeoꝝ. Quia. Ad cāti. ā.
ct,10. Adhuc loquente petro cecidit
ſpūſſctūs ſuꝑ oēs qui audiebāt
℣bū ⁊ erāt loqntes liguis ⁊ ma=
gnificantes deum: tunc petrus
iuſſit eos baptizari i noie dn̄i ie
ſu xp̄i. j. Cāti. Uos ſcti do. ℣.
Annūciaue ꝑtoꝑa. S. Matth.

matth. 16. In illo tp̄e. Uēit ieſus i
partes ceſaree philip=
pi ⁊ iterrogabat diſcipulos
ſuos dicens: Quem dicunt
hoies eſſe filiū hois? Et rel.

Omel. lc. eiuſdem venerabi
lis bede preſbyteri. Lec. ix.

Lectio ſancti euāgelij
quā modo fratres au=
diſtis, tāto itētius eſt cogitā
da, ac ſine obliuiōe eſt iugit
retinēda: quāto ꝯſtat qꝛ ma
gnā nobis fidei perfectionē
cōmēdat magnū eiuſdē ꝑfe=
cte fidei cōtra oia tētamēta
robur eq̄ demōſtrat. ℞. Ego
pro te rogaui petre: Ut nō de= luc.22.
ficiat fides tua: ⁊ tu aliquādo cō
uerſus ꝯfirma fratres tuos. ℣.
Ecce ſatanas expetiuit vos vt codē.
cribraret ſicut triticum, ego au
tem rogaui pro te. Ut. Lec. x.

Si enim ſcire volumus
quō in chriſtum credi
oporteat, qd lucidius eo ꝙ
ait ad eū petrus: tu es chri= matth.
ſtus filius dei viui. ℞. Si di= 16.
ligis me ſimō petre, paſce oues ioã,21.
meas: domie tu noſti qꝛ amo te.
Et animam meam pono pro te.
℣. Si oportuerit me mori tecuȝ matth.
non te negabo. Et. Lectio. xj. 26.

Rurſum ſi audire dele=
ctat, quantū hec fides
valeat, qd aptiꝰ eo ꝙ ait dn̄s
de eccl̄ia q̄ ſuꝑ eū edificāda matth.
erat: ⁊ porte iferi nō preuale 16.
būt aduerſus eā? ℞. Petre a= ioã,21.
mas me? tu ſcis dn̄e qꝛ amo te.
Paſce oues meas. ℣. Simō ioā
nis diligis me plus his? tu ſcis
dn̄e qꝛ amo te. Paſce. Lec. xij

Sed hec ſuis in locis
pleniꝰ exponent. Ex=
planaturi ex ordine lectionē
dominicā, primo videamus
de loco i quo habita memo=
ratur. Uenit ieſus in partes
ceſaree philippi. Philippꝰ
vt lucas teſtat, erat tetrar=
cha ituree ⁊ traconitidis re
gionis. Hic ergo ſtatuēs ci=
uitatem i loco vbi iordanis
ad radices oritur libani mō=
tis, ⁊ eſt terminus iudee cō=
tra ſeptētrionē, appellauit

eā ceſareā philippi: ī memo
riaꝫ videlicet ſui noīs, pari=
terꝙ honorē tyberij ceſaris
ſub quo ipſe regnabat. In
matth. cuiꝰ partes veniēs ieſus in=
16. terrogabat diſcipulos ſuos
dicēs: Quē dicūt hoīes eſſe
act. 10. filiū hoīs? ℞. Corneliꝰ cēturio
vir religioſꝰ ac timēs deū vidit
manifeſte āgelū dei dicētē ſibi:
Corneli mitte ⁊ accerſi ſimonē q̄
cognominaꝶ petrꝰ hic dicet tibi
quid te oporteat facere. ℣. Cuꝫ
oraſſet cornelius nōdum in chri
ſto renatus apparuit ei angelꝰ
dicens. Corneli. S. Matth.
matth. In illo tpe. Uēit ieſus ī
16. partes ceſaree philip=
mar. 8. pi, ⁊ interrogat diſcipulos
luc. 9. ſuos dicens: Quē dicūt ho=
mines eſſe filiū hoīs? At il=
li dixerūt: Alij ioannem ba=
ptiſtā, alij aūt heliā, alij ve=
ro hieremiā, aut vnū ex pro=
pheꝫ. Dicit illis ieſus: Uos
aūt quē me eſſe dicitis? Re=
ſpondēs ſimō petrus dixit:
ioā. 6. Tu es chriſtꝰ filius dei viui.
Rn̄dens autē ieſus dixit ei:
Beatus es ſimō bariona q̄
caro ⁊ ſanguis non reuela=
uit tibi, ſed pr̄ meꝰ q̄ eſt ī ce=
lis. Et ego dico tibi quia tu
es petrus ⁊ ſup hāc petram
edificabo eccleſiā meam. Et
porte inferi non preualebūt
aduerſus eam. Et tibi dabo
claues regni celoꝝ. Et quod
ioan. cūꝙ ligauerꝭ ſup terrā, erit
20. ligatū ⁊ ī celis. Et quodcūꝙ
ſoluerꝭ ſup t̄rā erit ſolutū ⁊ ī
celis. col. Deꝰ q̄ apl̄. In l. ā.
ioā. 21. Petre amas me? paſce oues me
as: tu ſcis dn̄e q̄ amo te. iij. cp̄.
Petrꝰ apl̄s ieſu xp̄i. ℞. Cōſti
tues. hyꝰ. Tradūtur igni. ℣.
Nimis ho. Ad bn̄ꝰ. ā. Tu es pa
ſtor ouiū p̄nceps apl̄oꝝ tibi tra 16.
dite ſunt claues regni celoꝝ. j.
col. Deꝰ q̄ apl̄o. Ad. j. ā. Si= ioā
gnificauit dn̄s petro qua morte
clarificaturꝰ eſſet deū. j. Ad uj.
ā. Ego ꝓ te rogaui petre vt nō luc.
d̄ficiat fides tua, ⁊ tu aliquādo
ꝯuerſus ꝯfirma fr̄es tuos. viij.
cp̄m. Petrus apl̄s. ℣. In om=
nem. coll̄a. Deus q̄ apl̄o. Ad
vj. ā. Cumque vidiſſet ventum matt
validum venientem timuit, ⁊ cū 14.
cepiſſet mergi clamauit dicēs,
dn̄e ſaluū me fac. ij. Capitulū
Benedictionē oīm gen eccli.
tiū dedit illi dn̄s: ⁊ te= 44.
ſtamētū ſuū cōfirmauit ſup
caput eiꝰ. ℣. Cōſtitues. coll̄a.
Preſta q̄s oīps deus,
vt nullis nos permit=
tas ꝑturbationibꝰ concuti,
quos ī apl̄ice ꝯfeſſionis pe=
tra ſolidaſti. p. Ad. ix. ā. Tu matt
es petrus ⁊ ſup hanc petrā edifi 16.
cabo eccleſiā meam. vij. Cap.
Statuit ei dominus te eccli.
ſtamentū ſempiternū 45.
⁊ dedit illi ſacerdotium ma=
gnū ⁊ btificauit illum in glo=
ria. ℣. Annunciauerunt. Coll̄.
Adeſto dn̄e ſupplica=
tiōibꝰ nr̄is ⁊ ſperātes
ī tua mia ītercedēte btō pe=
tro apl̄o tuo celeſti ꝓtege be
nignus auxilio. p. Ad veſ. ā.
Petrꝰ ⁊ ioānes. cū ceteris p oīd.
cp̄. Petrus apl̄s. ℞. In oēꝫ.
hyꝰ. Etna xp̄i. ℣. Nimis ho. matth
Ad mḡ. ā. Btūs es ſimō bariōa 16.

q₂ caro ꝛ ſāguis nō reuelauit ti
bi, ſed pr̄ me⁹ qui eſt i celꝫ dicit
dn̄s. j. Colla. De⁹ q aplo tuo.
¶ De ſ. mathia aplo vt i cōi.
Nota ꝙ feſtū mathie i anno
biſſextili fit ſcd̄a die. Si ta-
mē ſab l. aut. xl. venerit ipſa
die fiet. ¶ De ſ. thoma de a-
quino vt in cōi. ¶ De ſ. greg.
vt i cōi. ¶ In āglia de ſ. cuth
berto. fiat ſicut de ſ. nicolao
vt in cōi. ¶ De ſ. bn̄dicto. ā.
Iſte ſctūs digne i memoriā. ā.
Iuſtū ddu. ā. Amauit eū. ā. Iſte
cognouit iu. Si poſt paſc. e-
ue. dicatur. ā. All'a. x. Cpm
Dilect⁹ a deo ꝛ hoibus
cui⁹ memoria i bn̄di-
ctione eſt: ſimilē illū fecit in
gl'a ſctoꝝ. ℞. Sāct⁹ bn̄dictus
plus. hy⁹. Ieſu coro. ℣. Iuſt⁹
ger. Ad mag. ā Sctiſſime con
feſſor domini monachoꝝ pat ꝛ
dux benedicte: itercede pro nr̄a
oimꝗ ſalute, all'a allc. iiij. col.
Interceſſio. Inuitato. Iuſt⁹
florebit in domo dn̄i plātatus.
Gaudeam⁹ ꝛ exultem⁹ in eius ſa
cra ſolennitate. Si poſt paſc.
eue. Inuitat All'a. vj ¶ In. j.
noc. ā. Fuit vir vite venerabilꝫ
gr̄a bn̄dict⁹ ꝛ noie. j. ps. Btūs
vir. ā. Ab ipſo pueritie ſue tpe
cor gerēs ſenile etatem morib⁹
tranſiens nulli animū dedit vo-
luptati. j. p̄. Quare fre. ā. Dū
in hac terra eſſet quo tpaliter li
bere vti potuiſſet iā quaſi aridū
mūdū cū flore deſpexit. j. p̄. Cū
inuoca. ā. Nurſie puincia exor
t⁹ rome liberalib⁹ lr̄aꝝ ſtudiis
tradit⁹ a parētib⁹ fuerat. viij. p̄
Verba mea. ā. Relicta domo
rebuſꝗ pr̄is ſoli deo placere cu-
piens ſancte conuerſationis ha
bitū q̄ſiuit. viij. p̄. Dn̄e dn̄s nr̄.
ā. Receſſit igit̄ ſciēter neſcius
ꝛ ſapient idoct⁹. iiij. p̄. In dn̄o
cōfido. Si poſt paſcha eue-
nerit iii. j. noc. ā. All'a. viij. ℣.
Iuſtum deduxit. ¶ Incipit vi-
ta ſcti bn̄dicti abbatis edita
a beato papa grego. Lec. j.
Fuit vir vite venerabi-
lis, gratia benedict⁹ ꝛ
nomine: ab ipſo pueritie ſue
tempore cor gerens ſenile.
Etatē quippe morib⁹ tranſ-
iens: nulli animū voluptati
dedit. Sed dum in hac ter-
ra adhuc eſſet quo tpaliter
libere vti potuiſſet: deſpexit
iam quaſi aridū mūdū cum
flore. Qui liberiori genere
ex prouincia nurſie exortus
rome liberalib⁹ lr̄aꝝ ſtudiis
traditus fuerat. ℞. Fuit vir
vite venerabilis gratia bn̄dict⁹
ꝛ noie ab ipſo pueritie ſue tēpo
re cor gerēs ſenile. Etatē qppe
morib⁹ trāſiēs, nulli animū vo-
luptati dedit. ℣. Receſſit igitur
ſcienter neſcius ꝛ ſapienter in-
doctus. Etatem. Lectio. ij.
Sed cuꝫ in eis multos
ire p abrupta vitiorꝫ
cerneret, eū quē quaſi in in-
greſſum mūdi poſuerat re-
traxit pedē, ne ſi qd de ſciē-
tia ei⁹ attigeret, ipſe quoꝗ
poſtmodū i immane precipi
tiū tot⁹ iret. Deſpectis itaꝗ
lr̄aruꝫ ſtudiis, relicta domo
rebuſꝗ pr̄is ſoli deo place-
re deſyderās ſctē conuerſa-
tiōis habitū q̄ſiuit. Receſſit

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

igiꝛ ſcienꝛ neſciꝰ, ⁊ ſapiēter
īdoctꝰ. ℟. Btūs bn̄dictꝰ famu-
lꝰ dn̄i magnū fecit miraculū, fu
dit ꝑces ad dn̄z. Et reſolidauit
cōfractū capiſteriū. ℣. Bn̄dictꝰ
puer cū nutricē ſuā flere cōſpice
ret eiꝰ dolore ꝯpaſſꝰ eſt. Et. l. iij
BEatus benedictus cū
iam relictis literarum
ſtudiis petere deſerta de-
creuiſſet: nutrix que hūc ar-
ctiꝰ amabat ſola ſecuta eſt.
Cūqꝫ ad locuꝫ veniſſent qui
effide diciꝛ, multiſque hone
ſtioribꝰ viris charitate ſe il-
lic detinētibꝰ, ī bti petri ec-
cleſia demoraretꝛ ꝑdicta nu-
trix illiꝰ ad purgādū triticū
a vicinis mulieribꝰ ꝑſtari ſibi
capiſteriū petiit. ℟. Inito cō
ſilio venenū vino miſcuere, quo
oblato ex more ad bn̄dicēdū pri
vir dei ſignū crucis ededit ⁊ vas
peſtiferi potꝰ ita ꝯfractū eſt Ac
ſi ꝓ ſigno lapidē dediſſet. ℣. In
tellexit ꝓtinꝰ vir dī qꝛ potū mor
tis habuerat qđ portare nō po-
tuit ſignum vite. Ac ſi. lc. iiij.
CApiſterium ſuꝑ men-
ſam icaute derelictuꝫ
caſu accidēte fractuꝫ eſt, ſic
vt ī duabꝰ partibꝰ inueniretꝛ
diuiſum. Qđ mox vt rediēs
nutrix illiꝰ inuenit: vehemē-
tiſſime flere cepit, qꝛ vas qđ
ꝑſtitū acceperat, fractū vi-
debat. ℟. Sctūs bn̄dictꝰ plus
appetiit mala mūdi ꝑpeti ꝙ̄ lau
des. Malens pro deo laboribꝰ
fatigari ꝙ̄ vite huius fauoribꝰ
extolli. ℣. Diuina nāque ꝑuētꝰ
gratia magis ac magis ad ſu-
ꝑna animo ſuſpirabat. Malēs.

¶ In. ij. noc. ā. Hic itaqꝫ cū iaꝫ
relictꝫ lraꝝ ſtudiis petere deſer
ta decreuiſſet: nutrix que hūc ar
ctiꝰ amabat ſecuta ē. ij. ꝑ. Dn̄e
quis habi. ā. Predicta nutrix
illiꝰ ad purgandum triticum a
vicinis mulieribꝰ preſtari capi
ſteriuꝫ petiit, ꝙ caſu accidente
fractū eſt. viij. ꝑ. Dn̄e ī vir. ā.
Cōpaſſus nutrici orōnem fudit
bn̄dictꝰ puer cū lachrymis capi
ſteriū reparauit. vij. ꝑ. Dn̄i eſt
ter. ā. Bn̄dictꝰ dei famulus ma
gnū fecit miraculū: fudit ꝑces
ad dn̄z ⁊ reiūxit capiſteriū. viij
ꝑ. Exaudi deꝰ o. m. cū deꝑ. ā.
Qui dū heremū ꝑgeret romanū
monachuꝫ obuiauit: cuius cuꝫ
deſyderiū cognouiſſet ⁊ ſecretū
tenuit ⁊ adiutoriū ipēdit. j. ꝑ.
Te decet. ā. Cūqꝫ ī ſpecu poſt
ta ſubmitti panē diabolꝰ ꝯſpice
ret, iactauit lapidē ⁊ tintinna-
buluꝫ fregit. ij. ꝑ. Bonum eſt
cōfiteri. Si in paſcha euene
rit. ā. Alleluia. viij. Lectio. v.
BEnedictꝰ religioſus ⁊
pius puer cuꝫ nutricē
ſuā flere ꝯſpiceret: eiꝰ dolori
ꝯpaſſus, allatis ſecū vtriſqꝫ
fracti capiſterij partibꝰ ſeſe
cū lachrymis ī orōnē dedit.
Qui ab orōne ſurgens ita
iuxta ſe vas ſanū repperit,
vt ī eo fracture veſtigia nul-
latenus inueniri potuiſſent.
℟. Dn̄e nō aſpicias pctā mea
ſed fidē huiꝰ hominis qui rogat
reſuſcitari filiū ſuuꝫ ⁊ redde in
hoc corpuſculo aīam quā tulit:
⁊ ꝯpleta orōne reuixit. Et ſanū
reddidit patri ſuo. ℣. Et regre
diēte anima corpuſculū oē ꝯtre

muit, ⁊ ſub oculis oim qui ade=
rant viuus apparuit. Et. lc. vj.
M Ox autē nutricē ſuaꝫ
blādē cōſolat⁹, ei ſa=
num capiſteriū reddidit qđ
fractū tulerat. Que res i lo=
co eodē a cunctis eſt agnita
atque i tāta admiratiōe ha=
bita vt hoc ipſum capiſteriū
eiuſdē loci icole i eccleſie i=
greſſu ſuſpēderēt: quaten⁹
⁊ preſentes ⁊ ſecuturi oēs
agnoſcerent, bñdictus puer
ꝯuerſationis grām a quanta
ꝑfectione cepiſſet. ℟. Cūque
ſanctus bñdict⁹ in cella cōſiſte=
ret eleuatis ſurſum oculis vidit
ſororis ſue aīam de corpore ei⁹
egreſſaꝫ In columbe ſpecie celi
ſecreta penetrare. ℣. Qui tante
ei⁹ glorie cōgaudens oipotenti
deo grās reddidit eiuſque obi
tum fratribus denunciauit ⁊ ꝗ
eius animam vidit. In. lc. vij.
Q Uod ānis multis illic
añ oculos oīm fuit, et
vſque ad hec longobardoꝝ
tpa ſuꝑ eccleſie fores pepē=
dit. Btūs bñdict⁹ plus appe
tens mala mūdi perpeti ꝙ̄
laudes, malēs ꝓ deo labori
b⁹ fatigari, ꝙ̄ vite hui⁹ fauo=
rib⁹ extolli: nutricē ſuam oc
culte fugiēs deſerti loci ſe=
ceſſum petiit, cui ſublac⁹ vo
cabulū eſt, q̇ a romana vrbe
quadragita ferme milib⁹ di
ſtās: frigidas atqꝫ ꝑſpicuas
emāat aquas. ℟. Intēpeſte no
ctis hora vir dei inſtās vigiliis
aſſidue oronis velut ſub vno ſo
lis radio Oēꝫ mūdū collectū cō
ſpexit. ℣. Uidēti ei creatorē an
guſta ē ois creatura. Oēꝫ. l. viij
Q Ue illic videlicet aqua
rū abūdātia i extenſo
pri⁹ lacu colligit: ac poſtre=
mū i amne deriuat. Quo dū
fugiēs ꝑgeret: monach⁹ qui=
dā roman⁹ noīe hūc euntem
repperit, quo tēderet reqſi=
uit. ℟. Pſ ſctūs dū ītētā ocloꝝ
aciē i ſplēdore choruſce lucꝫ ha
bere videret vidit germāi aiaꝫ
capuani epī In ſphera ignea
ab āgelis in celū deferri. ℣. Fa
ctū eſt vt reuerēdiſſimū viꝝ ger
manū epm̄ is qui miſſ⁹ fuerat iā
defunctū reperit. In. Ad cā. ā.
Sctimonialis aūt femina cū ne
gātis ꝟba audiſſet orōnē fudit
⁊ inūdatio pluuie erupit. vj. cā.
Btūs. ℣. Iuſt⁹ vt. S. matth.
I N il. t. Dixit ſimon pe= matth.
tr⁹ ad ieſum: Ecce nos 19.
reliqm⁹ oīa ⁊ ſecuti ſum⁹ te.
Quid ergo erit nobꝫ? Et reł.
Om̄. ł. eiuſ. ve. be. pbr̄i. ł. ix.
A Udiēs a dño petrus, in cap.
qꝛ diues difficile īt ra matth.
ret i regnū celoꝝ, ſciēſqꝫ ſe 19.
cū ſuis cōdiſcipulis ad inte= luc. 18.
grū mūdi fallentis ſpreuiſſe marc.
delicias, voluit agnoſcere 10.
q̇d vel ipſi, vel ceteri mūdi
ꝯtēptores, ꝓ maiore mētis
ꝟtute, maioꝝ pmij ſperare
deberēt. Et rñdēs dño ait:
Ecce nos reliqm⁹ oīa, ⁊ ſecu matth.
ti ſumus te. Quid ergo erit 19.
nobis? ℟. Eodē vero āno quo
de hac vita erat exitur⁹ q̇buſdā
diſcipulis ſecū ꝯuerſātib⁹ q̇buſ
dā lōge manentibus Sctiſſimi
ſui obit⁹ denūciauit diē. ℣. Pñti
b⁹ indicēs vt audita ꝑ ſilentiū

tegerēt, abſētibꝰ indicās quale
eis ſignū fieret qñ eiꝰ aīa de cor
pore exiret. Sanctiſſi. Lec. x.

SOlerter ītuēdū ꝙ nō
ſolū ſe oīa reliqſſe, ſ3
⁊ dñ3 ſeq̄ glíat petrꝰ, q2 ſtul
tū ꝑfecto eſt iuxta platonē ⁊
diogenē ⁊ q̊ſdā alios philo=
ſophos, vite huius diuitias
calcare, ⁊ nō hec ꝓ adipiſcē
da vita eterna, ſed ꝓ inani
agere mortaliū laude captā
da, ſtultū preſentes labores
vltro abſq; ſpe future q̄etis
⁊ pacis ſubire. ℟. Sexto nā=
q; die portari ſe ī oratoriū a di=
ſcipulis fecit ibiq; exitū ſuū dñi
cis ſacramētis muniuit. Atq; in
ter diſcipuloꝝ manꝰ expirauit.
℣. Erectis ī celū manibus ſtetit
⁊ vltimum ſpū̄m iter verba ora
tionis efflauit. Atque. Lec. xi.

PErfectus aūt ille eſt q̄
abiēs vēdit oīa q̄ ha=
bet, ⁊ dat pauperibꝰ, ac ve=
niēs ſeq̄t xp̄m. Habebit eni
theſaurū ídeficientē ī celis.
Unde bñ iterrogante petro
dixit de talibꝰ ieſus: Amen
dico vobis ꝙ vos qui ſecuti
eſtis me in regeneratione cū
matth. ſederit filiꝰ hoīs in ſede ma=
19. ieſtatis ſue ſedebitis ⁊ vos
ſuꝑ ſedes duodeci, iudican=
tes duodeci tribꝰ iſrl̄. ℟. Uia
recta orīētis tramite ab eius cel
la in celum vſq; tendebat cui ve
nerādo habitu vir deſuꝑ clarus
aſſiſtens cuiꝰ eſſet via quā cerne=
rent inquiſiuit. Illi autem ſe ne
ſcire ꝓfeſſi ſunt. ℣. Quibus ipſe
ait: hec eſt via qua dilectus dñi
benedictus aſcēdit. Illi. Lc. xii.

IN hac quippe vita pro
eiꝰ noīe laborantes, in
alia premiū ſperare docuit
id eſt in regeneratione: cum
videlicet ī vitam īmortalem
fuerimus reſurgēdo regene
rati, qui in vitam caducam
eramus mortaliter geniti.
Iuſta ſctis fiet retributio,
vt q̄ in hoc ſeculo chriſto hu=
mane glorie celſitudinem ne
glexerant, ī futuro a chriſto
ſingulariter glorificati, iudi
ces cū eo humane ꝯuerſatio
nis aſſideāt, ⁊ q̄ a ſequēdis
eius veſtigiis nulla ratione
poterāt auelli, vſq; ad faſti=
giū iudiciarie poteſtat3 illū
ſequēdo ꝑueniēt. ℟. O beati
viri benedicti ſancta ꝑconia: o
ieſtimabilis dilectio charitat3.
Qui dū ſcl̄i pōpā ꝯtēpſit eterne
vite cōiūctus eſt. ℣. Cui viuere
chriſtus fuit ⁊ mori lucrū. Qui.
¶ Euāgeliū ſcd̄m mattheū.

IN illo tp̄e. Dixit ſimon ma. 19.
petrꝰ ad ieſum. vt ī cōi
col. Interceſſio. In l. ā. Ele=
ctus a fratribꝰ inuitꝰ obtinuit ꝙ
ſcienter ſciuit ſe illoꝝ moribus
ꝯuenire nō poſſe. vij. Si ī paſ.
eue in lau. ⁊ ad oēs ho. diei.
ā Allā. Cap. Dilectꝰ a deo.
℟. Iuſtū deduxit dñs per vias ſap.
rectas, Allā alle. hyꝰ. Te xp̄e
rex. ℣. Iuſtus ger. Ad bñꝰ. ā.
Pater ſctūs du3 intentā oculoꝝ
aciē ī ſplendore choruſce lucis
habere videret vidit germani
aīa3 capuani epiſcopi, ī ſphera
ignea ab angelis in celum de=
ferri, al. iiij. col. Interceſſio.
Ad. j. ā. Cumq; ſibi cōſpicerēt

illicita nōlicere aſſueta relinq̄re
conati ſūt de ei⁹ morte tractare.
vij. Ad.iij.ā. Inito ꝯſilio vene=
nū vino miſcuere, quo oblato ſi=
gnauit ſicq̧ ꝯfractū eſt acſi ꝑ ſi=
gno lapidē dediſſet. ij.cp̄. Dile
ctus a deo. ℣. Juſtū deꝰ. coll.
Jntceſſio. Ad vj.ā. Puer q̄dā
paruulꝰ elefātino morbo ꝑcuſſꝰ
ad dei hoiez eſt adductꝰ: priſti=
na ſanitate recepta icolumis re
meauit ad propria. viij. Cap.

DEdit dn̄s confeſſionē
ſancto ſuo ꝛ excelſo in
verbo glorie corde ſuo lau=
dauit dn̄m ꝛ dilexit eum qui
fecit illum. ℣. Amauit eū. col.

EXcita dn̄e i eccl'ia tua
ſpm̄ cui btūs bn̄dictus
abbas ſeruiuit: vt eodē nos
replente ſtudeamus amare
qd amauit ꝛ opere exercere
quod docuit. Per eiuſd. Ad
ix.ā. Tantam gratiam ei ꝟtus
diuina contulerat vt ſub vno ſo
lis radio omnem mundū colle=
ctum conſpiceret. j. Capitulū.

10. IUſtū deduxit dn̄s per
vias rectas et oſtendit
illi regnū dei ꝛ dedit illi ſciē=
tiā ſctōꝝ: honeſtauit illum i
laboribus ꝛ ꝯpleuit labores
illius. ℣. Juſtus vt pal. Colla.

SJt dn̄e q̄ſumus beatꝰ
bn̄dictꝰ abbas noſtre
fragilitatis adiutor: et pro
nobis tibi ſupplicās copio=
ſius audiat. p. Ad veſ.ā. Fuit
vir vite. cū ceterꝭ per ordinē
Cp̄. Dilectꝰ. ℟. Amauit eum.
hyꝰ. Jeſu corona cel. ℣. Juſtꝰ
ger. Ad mag̃.ā. Orabat ſanctꝰ
bn̄dictus: dn̄e nō aſpicias pctā
mea ſʒ fidē huiꝰ hoīs q̄ rogat re=
ſuſcitari filiū ſuum: ꝛ ſub oculis
oim̄ viuētē pueꝝ reddidit patri
ſuo, all'. j. Colla. Jntercesſio.

In annūciatione dn̄ica ad
veſ.ā. Non auferet ſceptrū de ge.49
iuda ꝛ dux de femore eiꝰ donec mat.2.
veniat qui mittendus eſt, ꝛ ipſe
erit expectatio gentiū. j.ā. Dn̄s
veniet occurrite illi dicētes: ma
gnum principiū ꝛ regni eius nō
erit finis deꝰ fortis dn̄ator prin
ceps pacis. j.ā. Ecce veniet deꝰ
ꝛ homo de domo dauid ſedere i
throno. j.ā. Leua hierl'ʒ oculos
ꝛ vide potētiam regis, ecce ſal=
uator venit ſoluere te a viculo. j.
Si poſt paſcha celebretur.
Ad veſ.ā. Alleluia. x. Capm̄.

EGredieẗ virga de ra= eſa.11.
dice ieſſe ꝛ flos ꝺ radi=
ce eius aſcēdet ꝛ requieſcet
ſuper eū ſpiritꝰ dn̄i ſpiritus
ſapientie et intellectꝰ, ſpūs
conſilij et fortitudinis, ſpi=
ritꝰ ſcientie ꝛ pietatis et re=
plebit eū ſpūs timoris dn̄i.
℟. Aue mari. ℣. Quomō. hyꝰ.
Myſteriū eccleſie. ℣. Spe=
cioſa fctā es. Ad mḡ.ā. Salue
regina. vt ſ. in purifica. Col.

DEus qui de btē marie
virginis vtero verbū
tuū āgelo nūciāte carnē ſu=
ſcipere voluiſti: pſta ſupplici
bus tuis, vt q̄ ꝟe eā genitri=
cē dei credimꝰ, eiꝰ apꝺ te in=
terceſſiōibꝰ adiuuemur. p.e.
Ad ꝯpl. hyꝰ. Aue marꝭ ſtel.
Jnuitat. Aue maria gr̄a plena luc.1.
dn̄s tecū. Bn̄dicta tu i mulieribꝰ

Jn. j. noc.ā. Miſſꝰ eſt gabriel eodem.
angelꝰ ad mariā ꝟginē deſpōſa=

tā ioſeph. viij. ꝑ. Dn̄e dn̄s nr̄.
luc. I. ā. Aue maria gr̄a plēa dn̄s tecū
bn̄dicta tu i mulierib⁹. j. ꝑ. Celi
eodem. enar. ā Bn̄dicta tu i mulierib⁹
ꝛ bn̄dict⁹ fruct⁹ vētr̄ tui. vij. ꝑ.
luc. I. Dn̄i ē ter. ā. Quō fiet iſtđ āge-
le dei q̄ꝛ vir̄ nō cognoſco ꝛ audi
maria ꝟgo xp̄i: ſpūſſctūs ſupue
niet in te: ꝛ virtus altiſſimi obū-
brabit tibi. vij ꝑ. Eructauit. ā
Prophete p̄dicauerūt naſci ſal-
uatorem de virgine maria. j. ꝑ.
apo. I. Deus nr̄ refugiū. ān. Ecce in
nubibus celi dn̄s veniet in pote
ſtate magna. j. p̄s. Magnus
dn̄s. ℣. Aue maria gratia plēa.
Si poſt paſc. celebreꝫ. Inui
tato. All'a. vj. In. j. noc. ān.
All'a. viij. Ser. ex cōmē. ve-
nera. bede preſbiteri. Le. j.
luc. I. Ingreſſus angelus ad
mariā dixit: Aue ma-
ria gr̄a plena dn̄s tecū, bn̄di
cta tu i mulieribus. Bn̄ gr̄a
plena vocaꝫ q̄ nimirū gratiā
quā nulla alia meruerat, aſ-
ſequiꝫ, vt ip̄m videlicet gr̄e
concipiat ꝛ generet autorē.
Que cū audiſſet, turbata eſt
in ſmone ei⁹, ꝛ cogitabat q̄-
luce. I. lis eēt iſta ſalutatio. ℟. Miſ-
ſus eſt gabriel angel⁹ ad mariā
virginē deſponſatā ioſeph nun
ciās ei ꝟbū: ꝛ expaueſcit ꝟgo de
lumine, ne timeas maria inueni
ſti gratiā apud dn̄z. Ecce conci
pies ꝛ paries ꝛ vocabiꝫ altiſſi-
mi filius. ℣. Aue maria gr̄a ple-
na dominus tecum. Ecce. Lc. ij.
Diſce virginē moribus
Diſce ꝟginē verecun-
dia: Diſce virginē oraculo:
Diſce myſterio. Trepidare
ꝟginum eſt, ꝛ ad oēs viri in-
greſſus pauere, oēs viri affa
tus vereri. Diſcāt mulieres
propoſitū pudoris imitari.
Sola i penetralib⁹, quā ne-
mo virorum videret: ſolus
angelus reperiret. Sola ſi-
ne comite: Sola ſine teſte.
Et ne quo degeneri depra-
uareꝫ affatu, ab angelo ſalu-
tatur. ℟. Aue maria gr̄a plēa
dn̄s tecū. Spūſſctūs ſupueniet i
te: ꝛ virtus altiſſimi obumbrabit
tibi: q̄ꝛ em̄ ex te naſceꝫ ſct̄m vo-
cabiꝫ fili⁹ dei, al'. ℣. Quō fiet iſtđ
qm̄ vir̄ nō cognoſco? ꝛ rn̄dens
angelus dixit ei. Spūs. Le. iij.
Diſce ꝟgo, verbor̄ vi-
tare laſciuiā. Maria
etiā ſalutationem angeli ve
rebaꝫ. Erat tn̄ cogitans, in-
quit, qualis eſſet iſta ſaluta-
tio. Et ideo cum verecūdia:
q̄ꝛ pauebat. Cum prudētia:
q̄ꝛ bn̄dictionis nouā formu-
lā mirabaꝫ, que nuſq̄ lecta
eſt, nuſq̄ āte cōperta. ℟. Ra
dix ieſſe q̄ exurget iudicare gen
tes in eū gētes ſperabūt. Et erit
nomē ei⁹ bn̄dictū i ſcl'a. ℣. Ecce
ꝟgo ꝯcipiet ꝛ pariet filiū ꝛ voca
biꝫ nomē ei⁹ emanuel. Et. Lc. iiij.
Et ait āgelus ei: Ne ti-
meas maria. Inueni-
ſti em̄ gratiā apđ deū. Quā
q̄ꝛ ſalutatiōe iſolita (vtpote
q̄ ei ſola ſeruabaꝫ) viderat
turbatā, quaſi familiari⁹ no-
tā vocās ex noīe, ne timere
debeat iubet. Et q̄ꝛ gr̄a ple-
nā vocauerat: eādē gratiā ꝛ
aſtruit pleni⁹ ꝛ vberi⁹ expli
cat dicens: Ecce ꝯcipies in

.I. vtero ⁊ paries filiũ, ⁊ voca-
bis nomẽ eiꝰ ieſum. ℟. Su-
ſcipe verbũ ꝟgo maria ꝙ tibi a
dño ꝑ angelũ trãſmiſſum eſt cõ-
cipies in vtero deũ pariter ⁊ ho
minẽ. Ut bñdicta dicaris inter
oẽs mulieres. ℣. Paries quidẽ
filiũ ſed ꝟginitatis nõ patieris
detrimentũ: efficieris grauida
⁊ eris mater ſemꝑ intacta. Ut.
.I. ¶ In. ij. noc. ã. Ne timeas ma
ria iueniſti grãz apud dñz ecce
ꝯcipies ⁊ ꝑies filiũ. viij. p̃. Bñ-
em. dixiſti. ã. Dabit ei dñs ſedẽ da
uid pr̃is eiꝰ ⁊ regnabit i eternũ.
em. j. p̃. Fũdamẽta. ã. Ecce ãcilla
dñi fiat mihi ſcðz ꝟbũ tuũ. viij.
p̃. Cãtate. j. ã. Btã es maria q̃
crediditi ꝑficiẽtur in te q̃ dicta
ſũt tibi a dño. viij. p̃. Dñs re.
.16. exul. ã. Emitte agnũ dñe dña-
torẽ tre de petra deſerti ad mõ-
tẽ filie ſion. vij. p̃. Cantate. ij.
e.I. ã. Angelus dñi nũciauit marie
et concepit de ſpiritu ſancto.
j. p̃. Dñs regñ. iraſc. Si poſt
paſc. celebre. i. ij. noc. ã Allꝫa.
viij. ℣. Bñdicta tu. Lectio. v.
IEſus ſaluator ſeu ſalu
taris iterp̃tat̃. Cuiꝰ ſa
cramẽtũ nois, alloquens io-
at. I. ſeph ãgelus expoſuit. Ipſe
em iquiẽs ſaluũ faciet pplm
ſuũ a pctis eoꝝ. Nõ ait pplꝫ
iſrl̃, ſꝫ pplm ſuũ, hoc ẽ i vni-
tatẽ fidei ex p̃putio ⁊ circũci
ſiõe vocatũ, q̇bus e diuerſa
parte ꝯgregatis fieret vnũ
a. 7. ouile ⁊ vnꝰ paſtor. ℟. Ecce vir
go cõcipiet ⁊ pariet filium dicit
dñs ⁊ vocabit̃ nomen eiꝰ Admi-
a. 9. rabilis deꝰ fortis. ℣. Suꝑ ſoliũ
dauid ⁊ ſuꝑ regnũ eius ſedebit
in eternum. Admira. Lctõ. vj.
HIc erit magnꝰ ⁊ filius dan. 7.
altiſſimi vocabit̃. Et mic. 4.
dabit illi dñs ſedẽ dauid pa luc. I.
tris eiꝰ. Dictũ eſt ⁊ de ioãne
q₂ erit magnꝰ, ſed ille q̃ſi hõ
magnus: Hic quaſi deꝰ ma-
gnꝰ. Ille eñ magnus coram
dño: Hic aũt erit magnꝰ, in-
quit, ⁊ filiꝰ altiſſimi vocabit̃.
℟. Deſcendet dñs ſicut pluuia ps. 71.
in vellus. Orieť in diebus eius
iuſticia ⁊ abũdãtia pacis. ℣. Et
adorabũt eũ oẽs reges oẽs gen
tes ſeruiẽt ei. Orieť. Lctõ. vij.
IDem filiꝰ altiſſimi vo-
cabitur, q̇ i vtero vir-
ginali ꝯceptus et natus eſt.
Idem homo in tẽpore crea-
tus ex matre, qui deꝰ eſt, an-
te tp̃a natꝰ ex patre. Si au-
tem idẽ hõ q̇ deꝰ eſt: omittat
Neſtoriꝰ dicere hoiem tan-
tũ ex virgine natũ, ⁊ hunc a
verbo dei nõ in vnitate per-
ſone, ſed in ſocietatẽ inſepa
rabilẽ eſſe ſuſceptũ. ℟. Egre eſa. II.
dieť virga de radice ieſſe ⁊ flos
de radice eiꝰ aſcẽdet. Et erit iu-
ſticia cingulũ lumboꝝ eius: ⁊ fi-
des cinctoriũ renũ eiꝰ. ℣. Et re-
quieſcet ſuꝑ eũ ſpũs dñi ſpũs ſa
pientie ⁊ intellectꝰ. Et. lc. viij.
ALioquin, nõ vnũ chri-
ſtum verũ deũ ⁊ homi
nem, ſed duos, quod dici ne-
fas eſt, aſſerere, ac ꝑ hoc nõ
trinitatẽ, ſed quaternitatẽ
predicare ꝯuincit̃. Catholi-
ca autẽ fides, ſicut vnũ quẽ-
libet hoiem carnẽ ⁊ aĩaz, ita
hoiem ⁊ ꝟbũ, vnũ chriſtũ re-
ctiſſime ꝯfitetur, iuxta quod

et angeli ꝟba ſignificāt, que
dandā illi ſedem dauid pr̄is
eiꝰ aſſeuerāt. ℟. Uirgo iſrael
reuertere ad ciuitates tuas vſqꝫ
quo dolēs auerteris? Generabꝫ
dn̄m ſaluatorē oblationē nouā
ī terra, ābulabūt hoīes ī ſalua
tionē. ℣. In charitate ꝑpetua di
lexi te: ideo attraxi te miſerās.
esa.9. Gn̄abis. Ad cā. ā. Sup ſolium
dauid ⁊ ſup regnum eiꝰ ſedebit
in eternum. ꝯui. Poſt paſcha
ad can. ā Alleluia. vij. ℣. Poſt
partum. Secūdum Lucam.
luc.1. IN illo tp̄e. Miſſus eſt
angelus gabriel a deo
in ciuitatē galilee cui nomē
nazaret ad ꝟginē deſponſa-
tam viro cui nomē erat Jo-
ſeph de domo dauid, ⁊ nomē
ꝟginis maria. Et re. Ome.
lc. eiuſ. bti ambro. epi. lc. ix.
LAtent diuīa myſteria
nec facile iuxta ꝓphe-
ticum dictū quiſqꝫ hoīm po-
teſt ſcire conſilium dei. Sed
tamen ex ceteris factis atqꝫ
ꝓceptis dn̄i ſaluatoris poſ-
ſumus intelligere, ⁊ hoc ꝓ-
penſioris fuiſſe conſilij: ꝙ ea
potiſſimū electa eſt vt dn̄m
pareret, ꝗ erat deſpōſata vi
heb.7. ro. ℟. Intuemini quātꝰ ſit iſte
qui īgredit ad ſaluādas gētes:
ip̄e eſt rex iuſticie. Cuiꝰ gn̄atio
nō habet finē. ℣. Precurſor pro
nobis ingredit ſcōm ordinem
melchiſedech pontifex factꝰ eſt
in eternum. Cuius. Lectio. x.
CUr aūt nō anteqꝫ de-
ſponſaret īpleta eſt?
fortaſſe ne diceret ꝙ conce-
perat ex adulterio. Et bene
vtrūqꝫ poſuit ſcriptura: vt ⁊
deſpōſata eſſet, ⁊ virgo. Uir-
go vt expers virilis cōſortij
videret: Deſponſata, ne te-
merate ꝟginitatꝫ adureret
infamia cui grauis aluꝰ cor-
ruptele videret inſigne pre-
ferre. ℟. Uidebūt gentes iuſtū
tuū cūcti reges iclytum tuū. Et
vocabit tibi nomen nouū, ꝙ os
dn̄i noīauit. ℣. Et eris corona
glie in manu dn̄i ⁊ diadema re-
gni in manu dei tui. Et. Le. xj.
MAluit dn̄s aliquos de
ſuo ortu qꝫ de matris
pudore dubitare. Sciebat
enim tenerā eſſe ꝟginis ve-
recūdiā, ⁊ lubricā famā pu-
doris: nec putauit ortus ſui
fidē matris iniuriis aſtruen-
dam. Seruatur ergo marie
ſicut pudore integra: ita in-
uiolabilis opinione ꝟgini-
tas. Oportet eīm ſctōs et ab
his teſtimoniū habere ꝗ fo-
ris ſunt. ℟. Emitte agnū dn̄e
dn̄atorē terre, De petra deſerti
ad montē filie ſion. ℣. Oſtende
nobis dn̄e miam tuam: et ſalu-
tare tuum da nobis. De. lc. xij.
NEc decuit ſiniſtra vir-
ginibꝰ opinione viuen
tibus velamen excuſationis
relinqui: ꝙ infamata mater
quoqꝫ dn̄i videret. Quid iu-
deis, ꝗd herodi poſſet aſcri-
bi, ſi natū videretur ex adul-
terio perſecuti? Queādmo-
dum autem ipſe diceret, non
veni legē ſoluere ſed adim-
plere, ſi videretur cepiſſe a
legis iniuria, cum partꝰ in-
nupte lege dānetur? Quin-
etiam

etiā locupletior teſtis pudo
ris maritꝰ adhibeť q̄ poſſet ꝛ
dolere iniuriam ꝛ vindicare
opprobriū, ſi nō agnoſceret
ſacramentū. ℟. Gaude maria
ṽgo cūctas hereſes ſola intere=
miſti q̄ gabrielꝫ archāgeli dictꝫ
credidiſti. Dū ṽgo deū ꝛ hoīem
genuiſti ꝛ poſt ptū ṽgo iuiolata
pmāſiſti. ℣. Gabrielē archāgelū
credimus diuinitꝰ te eſſe affatū:
vterū tuū de ſpū ſctō credimus
impregnatū: erubeſcat iudeus
infelix q̄ dicit chrm ex ioſeph ſe
mine eſſe natū. Dū. S. Lucā.
.1. IN il. tē. Miſſus eſt an=
gelus gabriel a deo in
ciuitatem galilee cui nomen
nazareth, ad virginem de=
ſponſatam viro cui nomen
erat ioſeph de domo dauid,
ꝛ nomen virginis maria. Et
ingreſſus angelus ad eā di=
xit: Aue gratia plena domi=
nus tecum bñdicta tu in mu
lieribus. Que cum audiſſet
turbata eſt in ſermone eiꝰ, ꝛ
cogitabat qualis eſſet iſta
ſalutatio. Et ait angelus ei:
Ne timeas maria, inueniſti
a.7. enim gratiā apud deū. Ecce
concipies in vtero et paries
c.2. filiū ꝛ vocabis nomē eius ie=
ſum. Hic erit magnus ꝛ filꝰ
an.3. altiſſimi vocabiť. Et dabit
.7. illi dñs deus ſedē dauid pa
ic.4. tris eius ꝛ regnabit ī domo
iacob in eternū ꝛ regni eius
non erit finis. Dixit aūt ma=
ria ad angelum: Quomodo
fiet iſtud quoniā virū non co
gnoſco? Et rñdens angelus
dixit ei: Spūſſctūs ſuperue

niet ī te ꝛ virtꝰ altiſſimi obū=
brabit tibi. Ideoqꝫ ꝛ qđ na=
ſceť ex te ſanctū vocabiť fi=
liꝰ dei. Et ecce elizabeth co=
gnata tua ꝛ ipſa ꝯcepit filiū
in ſenectute ſua. Et hic men
ſis eſt ſextus illi q̄ vocať ſte=
rilis q̄ꝛ non erit impoſſibile
apud deū oē ṽbū. Dixit aūt
maria: Ecce ancilla dñi, fiat
mihi ſcđm verbū tuū. Colľ.
DEus q̄ hodierna die
verbū tuū btē marie
virginis aluo coadunare vo
luiſti: fac nos ita pagere vt
tibi placere valeamꝰ. p. eun.
Si poſt kal. aprilis celebre=
tur, non dr. hodierna die. In
lau. ā. Btāꝫ me dicent oēs gña luc. I.
tiōes q̄ꝛ ancillā humilē reſpexit
deus. viii Si poſt paſcha. In
lau ā. Allľa. viij cp̄ Egrediet
virga. ℟. Aue maria gr̄a, allľa
allľa. hyꝰ. Uere gr̄a. ℣. Speccio
ſa facta es. Ad bñꝰ. ā Egredie eſa. II.
tur ṽga de radice ieſſe ꝛ reple=
biť oīs terra glīa dñi ꝛ videbit
oīs caro ſalutare dei, alleluia. j.
Collľa. Deꝰ q̄ hođ. Ad. j. ān.
Ecce virgo cōcipiet ꝛ pariet fi= eſa. 7.
liū ꝛ vocabiť nomē eiꝰ ēmanuel.
Si poſt paſc. Ad. j. ꝛ ad oēs
hor. ā. Allľa. Ad. iij. hyꝰ. Oq̄ꝫ
gloꝛifica. ā. Ecce ꝯcipies ī vte= luc. I.
ro ꝛ paries filiū ꝛ vocabis nomē eſa. 7.
eius ieſum: hic erit magnꝰ ꝛ fi=
liꝰ altiſſimi vocabitur. iii. Cp̄.
Egrediet ṽga. ℣. Aue maria.
colľ. Deꝰ q̄ hođ. Ad vi. ā. Ecce luce. I.
ancilla domini, fiat mihi ſecun=
dum verbū tuum. viij. Capm. eſa. 7.
ECce virgo concipiet ꝛ mat. I.
pariet filiū et vocabiť luce. I.

nomē ei⁹ ēmanuel: butyrū et
mel comedet, vt ſciat repro=
bare malum ⁊ eligere bonū.
℣. Bn̄dicta tu in mu. Collecta
DEus q̄ virginalē aulā
dotē marie i qua habi=
tares eligere dignatus es,
da q̄s vt ſua nos defenſione
munitos, iocūdos facias ſue
īteſſe feſtiuitati. q̄ vi. Ad ix.
zac. 2. ā. Gaude ⁊ letare filia ſiō q᷑ ecce
ego venio ⁊ hitabo in medio tui
dicit dominus. j. Capitulum.
eſ. 45. ROrate celi deſup ⁊ nu=
bes pluāt iuſtū, apiat
terra ⁊ germinet ſaluatorē ⁊
iuſticia oriat̄ ſimul, ego dn̄s
creaui eū. ℣. Poſt partū. Col.
GRatiā tuā dn̄e mētib⁹
nr̄is infunde, vt q̄ ange
lo nūciāte xp̄i filij tui īcarna=
tionē cognimus, p paſſionē
ei⁹ ⁊ crucē ad reſurrectionis
gloriā pducamur. p eūd. Ad
veſ. ā. Miſſus eſt ga. cū ceteris p
ordinē. cp̄. Egrediet̄ virga.
℟. Poſt partū, all'a all'a. ℣. Spe
luc. 1. cioſa facta es. Ad mag. ā. Spi
ritus ſctūs in te deſcēdet maria,
ne timeas habebis ī vtero filiū
dei, all'a. viij. Coll. Deus qui
hodierna. ¶ De ſctō ambro=
ſio vt in cōi. ¶ Marci euan=
geliſte. ad veſpe. Capm.
eccl. 15. QUi timet deum faciet
bona, ⁊ qui cōtinēs eſt
iuſticie apprehēdet illam: et
obuiabit illi quaſi mr̄ hono=
rificata. ℟. Quatuor animalia
hy⁹. Eterna xp̄i. ℣. Nimis ho
norati. Ad mag. ān. Ecce ego
ioānes. q̄re in ſctō mattheo.
coll'a. Eccleſiā tuā. req̄re in
ſctō ioan. Inuita. All'a. vi. ꝑ.
Uenite. ¶ In. j. noc. ān All'a.
viij. ꝑ. Celi enar. ꝑ. Dn̄i eſt
ter. ꝑ. Exultate iuſti. ꝑ. Bn̄=
dicā. ꝑ. Eructa. ꝑ. Oēs gen.
℣. In omnē. Sermo ex cōme.
bti auguſtini epi. Lectio. j.
AIt dn̄s diſciplis ſuis Aug.
Manete in me ⁊ ego
in vobis. Uitem ſe dixit eſſe
ieſus ⁊ diſciplos ſuos palmi
tes et agricolā patrē, vn̄ iā
pridē ſicut potuim⁹ diſputa=
tū eſt. ℟. In viſione dei vidi et eze.
ecce vēt⁹ turbinis veniebat ab
aq̄lone nubeſq; magna ⁊ ignis
inuoluēs ſplendorq; in circuitu
ei⁹. Et i medio eoꝝ ſil'itudo qua
tuor aialiū ⁊ aſpect⁹ hois erat ī
eis, all'a al'. al'. ℣. De medio aūt
ei⁹ quaſi ſpecies electri hoc eſt
de medio ignis. Et. Lectio. ij.
IN hac aūt lectione cū
adhuc de ſeipſo qui eſt
vitis, et de ſuis palmitibus
hoc eſt de diſcipulis ſuis lo=
queret̄: manete inquit in me
et ego ī vobis: nō quō illi in
ipſo, ſed ſicut ipſe in illis: v=
trūq; eñ prodeſt nō ipſi ſed
illis. ℟. Quatuor facies vni e= eze.
rant ⁊ quatuor pēne vni, pedes
eoꝝ pedes recti, plāta pedis eo=
rum vt vituli. Et ſcintille quaſi
aſpectus eris cādētis, all'a al'.
℣. Sub pennis eoꝝ man⁹ hois eod.
in quatuor partibus. Et. Lc. iij.
ITa ſunt in vite palmi=
tes vt viti nō cōferant
ſed ide accipiāt vnde viuāt.
Ita ꝓo vitis eſt in palmitib⁹
vt vitale alimentū ſubmini=
ſtret eis nō ſumat ab eis. ℟.

ye.I. Similitudo vultus aialium fa=
cies hois ⁊ facies leonis a dex=
tris ipſoꝝ quatuoꝛ, facies vero
vituli a ſiniſtris ipſoꝝ quatuoꝛ,
facies aũt aquile deſuper ipſoꝝ
quatuoꝛ. Et facies ⁊ pēne exten
dem. te deſuper erãt, alľa. ℣. Due pē
ne ſingulorum iungebant ⁊ due
tegebãt corpora eoꝝ. Et. lc.iiij

PEr hoc ꝙ et manētem
in ſe habere chriſtũ et
manere ī chro diſcipulis ꝓ=
deſt vtrũqꝫ, nõ chriſto. Nam
pciſo palmite poteſt de viua
radice alius pullulare: Qui
aũt pciſus eſt, ſine radice nõ
Psalm. poteſt viuere. ℟. Beat⁹ vir q̃
I. metuit dñz alľa, in mãdatis ei⁹
eodem. cupit nimis, alľa alľa al. ℣. Po=
tens in terra erit ſemē ei⁹, gña=
tio rectoꝝ bñdicetur, alľa. Glia.
alľa. ¶ In.i.noc.ãn. alľa. ps.
Exaudi de⁹ dep̄ p̄. Exaudi
de⁹ orõnem meã cum depre.
ps. Te decet. ps. Confitebi=
mur. ps. Dñs reg. exultet. p̄.
Dñs regnauit iraſc. ℣. Con=
ſtitues eos. Lectio.v.

SIcut palmes non po=
teſt ferre fructũ a ſe=
metipſo, niſi manſerit in vi=
te: ſic nec vos niſi in me mã=
e.I. ſeritis. ℟. Similitudo aſpect⁹
animalium vt carbonũ ignis ar
dentium ⁊ velut aſpectus lam=
padarum. Ubi erat aſpectus, il
luc gradiebantur cum ambula=
rēt, alleluia alleluia. ℣. Et vnũ=
quodque eorum ambulabat co=
ram facie ſua. Ubi. Lectio.vj.

MAgna gr̄e ꝯmendatio
fr̄es mei corda īſtruit
humiliũ, ora obſtruit ſuper=
borũ. Ecce cui ſi audeãt re=
ſpondeãt, qui ignorãtes dei
iuſticiã, ⁊ ſuã volētes cõſti=
tuere, iuſticie dei non ſunt
ſubiecti. Ecce cui reſponde=
ant ſibi placētes, et ad bona
opera facienda deũ ſibi non
neceſſariũ putãtes. ℟. Qua= eodem.
tuoꝛ aialia ibant ⁊ reuertebant=
tur in ſimilitudinē fulguris cho
ruſcantis ⁊ erat in medio ſplen=
doꝛ ignis. Et de igne fulgur e=
grediens, alleluia. ℣. Erat aũt
quaſi viſio diſcurrens in medio
quatuoꝛ animalium. Et. lc.vij.

NOnne huic reſiſtũt ve
ritati hoĩes mēte coꝛ=
rupti reprobi circa fidē, qui
reſpõdēt ⁊ loquunt iniquita
tem dicētes, adeo habemus
qꝛ hoĩes ſumus, a nobis au=
tē ipſis ꝙ iuſti ſumus? Quid
dicitis, quod voſipſos deci=
pitis, non aſſertores ſed pci
pitatores liberi arbitrij ex
alto elatiõis ꝑ inania pſum=
ptionis, in ꝓfunda ſubmer=
ſionis? ℟. Cũ aſpicerēt anima eodem.
lia apparuit rota vna iuxta ea
quatuoꝛ habens facies. Et vna
ſilitudo ipſaꝝ quatuoꝛ, alľa al.
℣. Aſpect⁹ rotaꝝ ⁊ op⁹ eaꝝ erat
quaſi viſio maris. Et. lc.viij.

NEmpe vox vr̃a eſt, qḋ
hõ ex ſemetipſo facit
iuſticiã. Hoc eſt altũ elatio=
nis vr̃e. Sed ꝟitas cõtradi=
cit ⁊ dicit: Palmes nõ poteſt
ferre fructũ a ſemetipſo niſi
manſerit in vite. Ite nũc re=
probi per abruptã ⁊ non ha=
bentes vbi figamini, vētoſa
loquacitate iactamini. Hec

ſunt inania pſumptiōis vr̄e.
Sed quid vos ſequat̄ vide=
te: et ſi eſt vobis vllus ſen=
ſus hoꝛrete. Qui enim a ſe=
metipſo fructū ſe ferre exi=
ſtimat, in vite non eſt. Qui
in vite non eſt, in chꝛiſto non
eſt. Qui ī chr̄o nō eſt, chr̄ia=
nus nō eſt. Hec ſunt pꝛofun=
cāt.4. da ſubmerſionis vr̄e. ℟. De
oꝛe pꝛudentis ꝓcedit mel all'a,
dulcedo mellis eſt ligua ei⁹, al'.
Fauus diſtillans labia ei⁹, all'.
all'. ℣. Sapiētia requieſcit in coꝛ=
de ei⁹ ⁊ pꝛudētia ī ſermone illi⁹.
Fauus. Gl'ia. All'a. Ad can. ā.
All'a. Canti. Vos ſcti dn̄i. ℣.
Annūciauerūt opa. S. Joānē.
ioā.15. In illo tp̄e. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis: Ego
ſum vitis vera, ⁊ pater me⁹
agricola eſt. Et rel'. Omelia
lec. eiuſ. b. aug. epi. Lctō. ix.
Augu. Iste locus euāgelicus
fr̄es vbi ſe dicit dn̄s
vitē, diſcipulos ſuos palmi=
tes, ſcd̄m hoc dicit ꝙ eſt ca=
put eccleſie, nos quoqꝫ mē=
bꝛa eius, mediatoꝛ dei ⁊ ho=
eze.1. minū hō xp̄s ieſus. ℟. Statu
ra erat rotaꝝ ⁊ altitudo hoꝛribi
lis: totūqꝫ coꝛp⁹ plenū oculꝫ. Et
aſpectus eaꝝ ⁊ opera velut ſi ſit
rota in medio rote, all'a. ℣. Per
quatuoꝛ ptes eūtes ibāt ⁊ nō re
uertebāt cū ambularēt. Et. Lc. x.
Ni⁹ qppe nature ſunt
vitis ⁊ palmites, pꝛo
pter ꝙ cū eſſet de⁹ cui⁹ natu=
re nō ſum⁹, fact⁹ eſt hō vt in
illo eſſet vitis humane natu
re cuius ⁊ nos hoīes palmi=
eodem. tes eſſe poſſem⁹. ℟. Cū am=
bularēt aīalia ambulabāt ⁊ rote
iuxta ea. Quocunqꝫ ibat ſpirit⁹
illuc pariter ⁊ rote eleuabantur
ſequētes ea, al'. ℣. Cū eleuarent̄ eze
aīalia de terra eleuabant̄ pit̄ et
rote iuxta ea. Quocunqꝫ. Lc. xi.
Quid ḡ eſt, ego ſum vi=
tis vera? Ab illa vtiqꝫ
diſcernit̄ cui dicit̄: Quō cō=
uerſa es ī amaritudinē vitis
aliene? Nā quo pacto eſt vi=
tis vera que expectata eſt vt
faceret vuā, fecit autem ſpi=
nas? Oēm palmitē ī me non ioā.
ferentē fructū tollet eum, et
oēm q̄ fert fructū purgabit
eū vt fructū pl⁹ afferat. Nū=
qd vnū ſunt agricola ⁊ vitis?
Scd̄ʒ hoc ergo vitis xp̄s ꝙ
ait, pr̄ maioꝛ me eſt. Scd̄m
id aūt qd̄ ait: Ego et pr̄ vnū
ſum⁹, ⁊ ipſe agricola eſt. ℟.
Cūtib⁹ aīalib⁹ ibāt ſimul ⁊ rote: ⁊
cū ſtātib⁹ ſtabāt, ⁊ cū eleuat̄ꝫ pit̄
eleuabāt̄. Qꝛ ſpūs vite erat in
rotis, all'a. ℣. Statura eaꝝ ⁊ al=
titudo erat hoꝛribilis. Qꝛ. Lc. xii.
Nec talis quales ſunt
q̄ extrinſec⁹ operando
exhibēt miniſterium: ſed ta=
lis vt det etiā intrīſec⁹ icre=
mentū. Nā neqꝫ q̄ plātat eſt 1.co
aliquid neqꝫ q̄ rigat, ſed q̄ in
cremētū dat deus. Et vtiqꝫ
deus eſt chꝛiſt⁹, qꝛ deus erat
verbū, vnde ip̄e ⁊ pater vnū
ſunt. Et ſi verbū caro factū
eſt quod non erat: manet qd̄
erat. ℟. In diademate capitis
aarō lapides pꝛecioſi fulgebāt
Dum perficeret̄ opus dei. All'a
all'a all'a. ℣. Coꝛona aurea ſup
caput eius exp̄ſſa ſigno ſctitatꝫ.

Dum. Gloria. Alle. S. Joañe.
15. In illo tpe. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis: Ego ſū
vitis vera ꝛ pr̃ meus agrico
la eſt. Omnē palmitē in me
nō ferentem fructum tollet
eum: ꝛ omnem qui fert fru-
ctū purgabit eū vt fructum
13. plus afferat. Jam vos mūdi
eſtis propter ſermonē quem
locutus ſum vobis. Manete
in me ꝛ ego in vobis. Sicut
palmes non poteſt ferre fru
ctum a ſemetipſo niſi manſe
rit in vite: ſic nec vos niſi in
me manſeritis. Ego ſum vi-
tis ꝛ vos palmites. Qui ma-
net in me ꝛ ego ī eo, hic fert
fructum multum, qꝛ ſine me
nihil poteſtis facere. Si quis
in me non māſerit mittetur
foras, ſicut palmes, ꝛ are-
ſcet ꝛ colligēt eum ꝛ in ignē
mittēt ꝛ ardet. Si māſeritis
in me ꝛ verba mea in vobis
māſerint, quodcunq; volue-
ritis petetis ꝛ fiet vobis. Jn
hoc clarificatꝰ eſt pr̃ meus,
vt fructū plurimū afferatis
ꝛ efficiamini mei diſcipuli.
Sicut dilexit me pr̃ ꝛ ego di
lexi vos: manete ī dilectione
mea. Si p̄cepta mea ſerua-
ueritis manebitis ī dilectio-
ne mea, ſicut ꝛ ego patris
mei precepta ſeruaui ꝛ ma-
neo ī eius dilectiōe. Hec lo-
cutꝰ ſum vobis vt gaudium
meū in vobis ſit, ꝛ gaudium
veſtrum ipleatur. Amē. Te
decet Coll. Eccleſiā tuā. Jn
psalm. lau. ā. Alle. Cap. Qui timet
4. deū. R. Conſtitues eos princi-
pes ſup oēm terrā. Alle. alle. V.
Nimis honorati. Ad bñꝰ. āñ.
Qui manet in me ꝛ ego ī eo hic ioā. 15.
fert fructū multū, al. Coll. Eccle
ſiā. Ad .j. ꝛ ad oēs ho. diei. ā.
alle. Ad .iij. Cap. Qui timet
deum. V. Jn omnem. Col. Ec
cleſiam. Ad .vj. Capitulum.
In medio eccleſie ape- eccli.
ruit os eiꝰ ꝛ ipleuit euꝫ 15.
dñs ſpū ſapientie ꝛ intelle-
ctus, et ſtola glorie induit
eum. V. Conſtitues. Collecta
Beati marci euāgeliſte
q̄s dñe ſupplicatione
placatꝰ: ꝛ veniā nobꝫ tribue
ꝛ remedia ſempiťna ꝯcede.
Per. Ad .ix. Capitulum.
Iocunditatē ꝛ exulta- eccli.
tionē theſaurizauit ſu 15.
per eū, ꝛ noīe eterno heredi
tauit illū dñs deus noſter. V.
Annunciauerunt oper a. Coll.
Beati marci euāgeliſte
dñe p̄cibꝰ adiuuemur,
vt qꝫ poſſibilitas noſtra non
obtinet: eiꝰ nobis ītercesſiōe
doneť. Per. Ad veſ āñ. alle.
Cp. Qui timet deum. R. Jn
oēm ťrā. alleluia alleluia. hyꝰ.
Eterna chriſti. V. Nimꝫ hono
rati. Ad mag. ā. Beatꝰ vir qui pſalm.
met'uit dñm allťa ī mādatꝫ eiꝰ cu III.
pit nimis, alle. i. col. Eccťiaꝫ.
Nota qꝫ qñ feſtiuitas ſancti
marci v. ikal. maij euen. tūc
in ſecundis veſperis āñ. ad
mag. erit. Tria ſunt hec. quā-
do vero .iiij. vel .iij. kal. maij
celebrať: tūc tantuꝫ ad bñꝰ ꝛ
ad mag. dicanť āñe de euan
geliſtis ¶ De ſancto rober-
to fiat vt in cōi, ſed ad .vj. ꝛ

ix. ſicut de ſācto bñdicto. In
pzimis eius veſperꝭ. ā. alla.
x. Capitulum. Dilectus a
deo. ℟. Iſte ſanctus. quod eſt
octauū. ℟. vnius cōfeſſoꝛis
nō pontificis. Hy⁹. Jeſu co=
rona celſi. ℣. Juſtus ger. Ad
mag. ā. Beatus vir qui metuit.
Cōmēoꝛatio de ſctō hugo=
ne ad veſpe. ā. Iſte cognouit.
Et ad laud. ā. Collaudabunt.
In. ij. veſ. cap. de ſ. petro.
Juſtus ſi moꝛte. Ad mag. ā.
Beatus vir qui ſuffert. Cōme.
ſcti roberti. ā. Beat⁹ vir q̄ me.
℣. Juſtū deduxit. In die eiuſ=
dē ſcti petri capitulat̄ i veſ.
de apl̄is philippo ⁊ iacobo.
Cōmēo. ſcti petri. ā. Btūs vir
qui metuit. Cet̄a oīa eoꝛūdē
roberti ⁊ petri fiāt ſicut no=
tant̄ in cōi. Sanctoꝝ phi=
lippi ⁊ iacobi ad veſ. Capm.
Jam non eſtis hoſpites. ℟.
Tāto tpe vobiſcū. hy⁹. Etna
xp̄i mu. ℣. Nimis ho. Ad mg.
ſap. 5: ā. Stabunt iuſti in magna con=
ſtantia aduerſus eos qui ſe an=
guſtiauerunt ⁊ qui abſtulerunt
laboꝛes illoꝝ, alle. viij. Colla
DEus qui nos annua
apl̄oꝝ tuoꝝ philippi
⁊ iacobi ſolēnitate letificas:
pꝛeſta q̄s vt quoꝝ gaudem⁹
meritis, inſtruamur exem=
plis. Per. Cō. de ſ. petro. ā.
Beat⁹ vir qui me. ℣. Juſt⁹ ger.
Colla. Adeſto dn̄e. Inuita.
Alle. iij. hy⁹. Eterna xp̄i. an
Alle. viij. p̄. Celi enarrāt. ps.
Dn̄i eſt terra. ps. Exultate
iuſti. ps. Benedicā. ps. Eru
ctauit. ps. Omnes gentes.

℣. In oēm. Sermo ex cōmē=
tario bti augu. epi. Lectio. j.
SI cognouiſſetis me ⁊ aug.
patrē meū vtique co= ioa
gnouiſſetis: ⁊ amodo cogno 14.
ſcetis eū ⁊ vidiſtis eum. ℟.
Uirtute magna reddebant apl̄i act,
teſtimonium reſurrectiōis ieſu
chꝛiſti dn̄i nr̄i, alle. al. ℣. Reple act,
ti quidē ſpū ſctō loq̄bant̄ v̄buꝫ
dei cum fiducia. Teſti. Lec. ij.
UErba ſancti euāgelij
frēs chariſſimi ita re
cte ītelligunt̄, ſi cū ſuperio=
ribus reperiunt̄ habere cō=
coꝛdiā. Cōuenire eīn debēt
pꝛecedētia cū ſequentib⁹ q̄n
v̄itas loquit̄. ℟. Ibāt gaudē= act,
tes a cōſpectu cōſilij q̄m digni
habiti ſunt ꝑ noīe ieſu cōtume
liā pati. Alle. al. al. ℣. Nō ſunt po. 1
loquele neqꝫ ſermones quoꝝ nō
audiant̄ voces eoꝝ. Alle. lc. iij.
SUperi⁹ dixerat dn̄s, ioan
⁊ ſi abiero ⁊ p̄parauē= 14.
ro vobis locū, iterū veniā ⁊
accipiā vos ad meipſum vt
vbi ego ſum ⁊ vos ſitis. ℟.
Ego ſum vitis vera ⁊ vos pal= ioā. 1
mites. Qui manet ī me ⁊ ego in
eo, hic fert fructū multum, alle.
al. ℣. Manete ī dilectiōe mea ſi
cut dilexi vos. Qui. Lec. iiij.
DEinde addidit: ⁊ quo ioan.
ego vado ſcitis ⁊ viā 14.
ſcitis. Nihilqꝫ aliud oſtēdit
eſſe quod dixit: niſi quia ip=
ſum ſciebant. Quod ait dn̄s eodē.
vt vbi ego ſum ⁊ vos ſitis.
Ubi erant futuri niſi ī ipſo,
ac ꝑ hoc etiā ipſe in ſeipſo ⁊
ideo vbi ille, ibi ⁊ ipſi hoc eſt
in ipſo. Ipſe igitur eſt vita

eterna, in qua futuri ſumus
cū accepit nos ad ſe. Et ipſa
vita eterna ꝙ ipſe eſt ī ipſo:
eſt igiẗ vbi ipſe eſt τ nos ſu=
mꝰ hoc eſt ī ipſo. ℟. Docete fi
lios vr̃os, alle. Ut memoriter
teneāt alr̃a, τ ore decātēt alle.
alle. ℣. Filij qui naſcenẗ τ exur
gēt τ narrabunt filiis ſuis. Ut.
Gloria. alle. In .ij. noc. ā. al=
le. viij. p̄i. Exaudi deus de=
pre. Exaudi deꝰ orōnē meā
cū dep̄. Te decet. Cōfitebi=
mur. Dn̄s regna. exul. Dn̄s
reg. iraſc. ℣. Conſtitues. lc. v.

Onnectēs itaqꝫ ſeq̄n
tia precedētibꝰ: ſi co=
gnouiſſetis me īquit τ p̄rem
meum vtiqꝫ cognouiſſetis.
Hoc eſt ꝙ ait: Nemo venit
ad patrē niſi per me. Deīde
ſubiūgit τ amodo cognoſce=
tis eū τ vidiſtꝭ eū. Philippꝰ
vnꝰ ex apoſtolis ꝙ audierat
nō ītelligēs: Dn̄e īquit oſtē=
de nobis patrē τ ſufficit no=
bis. Cui dn̄s: Tanto tp̄e vo=
biſcū ſum τ nō cognouiſtis
me? Philippe q̄ videt me vi
det τ patrē. ℟. Nō vos me ele
giſtis ſed ego elegi vos τ poſui
vos. Ut eatis τ fructum affera=
tis τ fructꝰ veſter maneat alle.
alle. ℣. Sicut miſit me p̄r τ ego
mitto vos. Ut. Lectio. vj.

Cce em̄ increpat dn̄s
diſcipulos, ꝙ tāto tp̄e
cum ipſis erat τ non cogno=
ſcebaẗ. Nonne ipſe dixerat:
τ quo ego vado ſcitis, τ viā
ſcitis, τ ſe neſcire dicentes,
eos hoc ſcire cōuicerat, ad=
dēdo atqꝫ dicēdo: Ego ſum
via τ veritas τ vita. ℟. Gau= pſalm.
dete iuſti ī dn̄o alleluia, rectos 32.
decet collaudatio, alle. ℣. Can=
tate ei canticū nouū, bn̄ pſallite
ei in iubilatione. alle. Lec. vij.

Uomodo ergo nūc di=
cit dn̄s, tanto tp̄e vo= ioan.
biſcū ſum τ non cognouiſtis 14.
me, cū ꝑfecto τ quo iret ſci=
rēt τ viā ſcirēt: non ob aliud
niſi ꝙ ipſū vtiqꝫ ſcirēt? Sed
facile iſta ſoluitur q̄ſtio ſi di
camꝰ ꝙ eū aliq̄ eoꝝ ſciebant
aliqui neſciebāt. Atqꝫ ī his
q̄ neſciebāt τ philippꝰ erat,
vt ꝙ ait quo ego vado ſcitis eodē.
τ viā ſcitis illis dixiſſe ītelli=
gatur qui ſciebāt, nō philip=
po cui dictū eſt, tāto tēpore eodē.
vobiſcū ſū τ nō cognouiſtis
me philippe. ℟. Precioſa in pſalm.
ↄſpectu dn̄i, alle. Mors ſctoꝝ 115.
eius, alle. ℣. In ↄſpectu omnis
populi eiꝰ. Mors. Lectio. viij

Is qui filiū nouerant
etiā illud de patre di=
ctū eſt, τ amodo cognoſcetꝭ
eū τ vidiſtis eum. Dictuꝫ eſt
em̄ propter oīmodā ſīlitudi
nē qua ille cum patre eſt, vt
ideo amodo dicerent noſſe
patrē q̄ nouerāt ſimilē filiū.
Ergo iam ſciebāt filium, τ ſi
nō oēs certe q̄dā eoꝝ q̄bꝰ di=
ciẗ: τ quo vado ſcitꝭ τ viā ſci= ioan.
tis. ℟. Triſticia vr̃a, alle. Con 14.
uerteẗ ī gaudiuꝫ, al. al. ℣. Mun ioā. 16
dꝰ autē gaudebit: vos autē ↄtri
ſtabimini ſed triſticia vr̃a. Cō.
Glia. alle. Ad cāt. ān. alle. ℣.
Annunciauerunt. S. Joannē.

N il. tp̄e. Dix. ie. diſ. ſ. ioan.
Nō turbeẗ cor veſtrū. 14.

Creditis ī deum ⁊ ī me cre=
dite. Et reł. Omelia ł̄c. eiuſ=
dē bti auguſtini epi. Lec. ix.

Rigēda eſt nobis frēs
ad deuz maioꝛ ītentio
vt verba ſcti euāgelij q̄ mo=
do ī veſtris aurib⁹ ſonueꝛ̄t,
etiā mēte capere vtcūqꝫ poſ
ſim⁹. ℞. Filie hieruſalē venite
⁊ videte martyꝛes cuz coꝛonis
quib⁹ coꝛonauit eos dn̄s. In die
ſolēnitatis ⁊ leticie, alleluia. ℣.
eccli. 45. Induit eos dn̄s ſtola gloꝛie ⁊ co
ronauit eos. Induit. Lec. x.

Jt em̄ dn̄s ieſus xp̄s:
ioan. 14. Nō turbet̄ coꝛ veſtrū.
Creditis ī deum ⁊ ī me cre=
dite. Ne moꝛtem tāq̄ hoīes
timerent ⁊ ideo turbarent̄:
cōſolat̄ eos, etiam deum ſe
eodē. eſſe cōteſtās. Creditis inq̄t
ī deum, ⁊ ī me credite. Con=
ſequēs em̄ eſt vt ſi ī deū cre=
ditis ⁊ ī me credere debea=
tis. Qd̄ nō eſſet cōſequēs ſi
xp̄s nō eſſet de⁹. ℞. Lux ꝑpe=
tua lucebit ſanctis tuis dn̄e, Et
eternitas tempoꝝ, all'a alle. ℣.
pſalm. 117. Vox exultatiōis ⁊ ſalutis in ta=
bernaculis iuſtoꝝ. Et. Lec. xi.

Reditis in deum ⁊ in
ioan. 14. me credite, cui natu=
ra eſt, nō rapina eſſe equalē
deo. Semetipſum em̄ exina
niuit, nō tñ foꝛmā dei amit=
tēs, ſꝫ foꝛmā ſerui accipiēs.
Moꝛtē hui⁹ foꝛme ſerui me=
eodē. tuitis? Nō turbetur coꝛ ve=
ſtrum: ſuſcitabit illaz foꝛma
apo. 11. dei. ℞. Iſti ſūt due oliue ⁊ duo
candelabꝛa lucentia ante dn̄z,
all'a. Habēt poteſtatē claudere
celuz nubibus ⁊ aperire poꝛtas

eius q2 ligue eoꝝ claues celi fa
cte ſunt, alle. ℣. Iſti ſunt duo fi=
lij ſplēdoꝛis qui aſſiſtūt dn̄atoꝛi
vniuerſe terre habent. ł̄c. xij.

Ed q̄d eſt q̄ ſeq̄tur, in ioā
domo p̄ris mei māſio= 14.
nes m̄l̄te ſūt niſi q2 ⁊ ſibi me=
tuebāt vnde audire debueꝛ̄t
nō turbet̄ coꝛ veſtrū? Quis
eoꝝ nō metueret cū petro di
ctū eſſet fidentioꝛi atqꝫ pꝛō=
ptioꝛi, nō cātabit gallus ter ioā.
donec ter me neges? ℞. Tan
to tp̄e vobiſcū ſuz ⁊ nō cognoui ioan.
ſtis me, Philippe, qui videt me 14.
videt ⁊ patrē meū, alleluia: non
creditis q2 ego in p̄re ⁊ p̄r ī me
eſt, alleluia alle. ℣. Si cogno= eod.
uiſſetis me ⁊ p̄rē meū vtique co
gnouiſſetis ⁊ amodo cognoſce=
tis euz. Qui. Scd̄m Joānem.

Nil. tē. Dix. ieſ. diſc. ſ. ioan.
Non turbetur coꝛ ve= 14.
ſtrum. Creditis ī deum, ⁊ in
me credite. In domo patris
mei manſiones multe ſunt.
Si quo minus dixiſſem vo=
bis, q2 vado parare vobis
locū: Et ſi abiero ⁊ pꝛepara
uero vobis locū, iteꝝ venio ⁊
accipiā vos ad meipſum vt
vbi ego ſum ⁊ vos ſitis. Et
quo ego vado ſcitꝭ ⁊ viā ſcitꝭ
Dicit ei thomas: Dn̄e neſci
mus quo vadis, ⁊ quō poſſu=
m⁹ viā ſcire? Dicit ei ieſus:
Ego ſuz via ⁊ veritas ⁊ vita.
Nemo venit ad patrē niſi ꝑ
me. Si cognouiſſetꝭ me ⁊ pa
trē meū vtiqꝫ cognouiſſetꝭ ⁊
amodo cognoſcetꝭ eū ⁊ vidi
ſtis eū. Dicit ei philippus:
Dn̄e oñde nobꝭ patrē ⁊ ſuffi

citnobis. Dicit ei ieſus: Tā
to tpe vobiſcū ſum ⁊ non co=
gnouiſtis me? Philippe qui
videt me, videt ⁊ prēz meū.
Quō tu dicis oñde nobis pa
trē? Nō credis q: ego ī prē ⁊
pr̄ in me eſt? Verba q̄ ego lo
quor vobꝫ, a meip̄o nō loq̄r.
Pr̄ aūt ī me manēs ipſe fa=
cit opa. Nō creditis q: ego ī
prē ⁊ pr̄ ī me ē? Alioq̄n ꝓpt
opa ipſa credite. Amē amē
dico vobis q̄ credit ī me opa
q̄ ego facio ⁊ ipſe faciet. Et
maiora horum faciet: q: ego
ad patrē vado ⁊ q̄ccūq̄ pe=
tieritis ī noīe meo hoc faciā
vt glificet̄ pr̄ ī filio: ſi q̄d pe=
teritis ī noīe meo, hoc faciā.
Amē. Te de. col. Deꝰ q̄ nos
an. In l. ā. Alr. cp̄. Iā nō eſtꝫ.
℟. Cōſtitues. Al. al. hyꝰ. Tra
dūt̄ ig. ℣. Nimis ho. Ad bn̄ꝰ.
ā. Iſti ſunt due oliue ⁊ duo cāde
labra lucētia añ dñꝫ: hñt ptāt̄ē
claudre celū nubibꝰ ⁊ apire por
tas eiꝰ, q: lingue eorꝫ claues celi
facte ſūt, al. j. col. Deꝰ q̄ nos.
Ad. j. ⁊ ad oēs ho. ā. Alr. Ad
iij. cp̄ Iā nō eſ. ℣. In oēꝫ. col.
Deꝰ q̄ nos. Ad. vj. ⁊ ix. ſicut
appropriate nota eſt in cōi
apo. Ad veſ. ā. Alla. Cp̄. Iā
nō eſtꝫ. ℟. In oēꝫ. all. all. hyꝰ.
Eterna xp̄i. ℣ Nimis ho. Ad
mag. ā. Nō turbet̄ cor vr̄m ne=
que formidet: creditis ī deuꝫ ⁊ ī
me credite, ī domo pr̄is mei mā
ſiões multe ſunt, alleluia al. vj.
Col. Deꝰ q̄ nos. ¶ In iuen. ſ.
crucis ad veſp. Capitulum.

Mihi aūt abſit gloriari
niſi ī cruce dñi nr̄i ie=
ſu chriſti ꝑ quē mihi mūdus
crucifixus eſt ⁊ ego mundo.
℟. O crux glorioſa. hyꝰ. Hym
nū dicamꝰ. Fidē refū. cū to=
to reſiduo. ℣. Adoramꝰ te xp̄e
⁊ bñdicimꝰ tibi. Q: per crucem
tuā redemiſti mundū, alle. Ad
mag. ā. O crux bñdicta q: in te
pepēdit ſaluator mūdi ⁊ ī tetriū
phauit rex āgelorꝫ, al. viij. col.
Deus qui ī preclara ſa
lutifere crucis inuen=
tione paſſionis tue miracu=
la ſuſcitaſti: cōcede, vt vita=
lis ligni p̄cio et̄ne vite ſuffra
gia cōſequamur. Qui viuis.
Eodē die alexādri, euētij, ⁊
theodoli marty. cōmeō. In=
uita. Alle. hyꝰ. Eterna xp̄i.
ſine diuiſione. ¶ In. j. noc. ā.
Alle. p̄. Beatus vir. Quare
fre. Cum inuocarē. Verba.
mea. Dñe dñs nr̄. Cōſerua.
me. ℣. Exultēt iuſti. Lec. Ait
dñs martyribus ſuis: trade=
mini a parētibꝰ. quere ī cōi
pluri. mar. j. ℟. Precioſa ī cō= pſalm.
ſpectu dñi, alle. Mors ſctōꝝ eiꝰ 115.
alle. ℣. In ꝯſpectu oīs ppl̄i eiꝰ.
Mors. ij. ℟. Triſticia vr̄a, al. ioā. 16
Cōuertet̄ ī gaudiuꝫ, alle. alle.
℣. Mundꝰ aūt gaudbit vos aūt eodē.
cōtriſtabimini: ſed triſticia vr̄a.
Cōuer. iij. ℟. Iuſtoꝝ aīe in ma ſap. 3.
nu dei ſūt. Et nō tāget illos tor deu. 33
metū malicie, alle. alle. ℣. Viſi ſap. 3.
ſunt oculꝫ īſipiētiū mori: illi aūt
ſunt ī pace. Et. iiij. ℟. Filie hie
ruſalē venite ⁊ videte martyres
cuꝫ coronis quibꝰ corōauit eos
dñs. In die ſolēnitatꝫ ⁊ leticie.
Alle. al. ℣ Induit eos dñs ſtola
glorie ⁊ coronauit eos. In die.

Glia. alle. In .ij. noc. a.
pl. Dñi eſt t̃ra. Exultate iu.
Bñdicã. Deus nr̃ refugiuꝫ.
Te decet. Deus venerũt. ℣.
ioã. 15. Juſtoꝝ aie. ℣. ℟. Ego ſuꝫ vitis
vera ⁊ vos palmites. Qui mãet
ĩ me ⁊ ego ĩ eo hic fert fructum
multũ, al. al. ℣. Manete ĩ dile=
ctiõe mea ſicut dilexi vos. Qui.
vj. ℟. Lux ꝑpetua lucebit ſan=
ctis tuis dñe. Et eternitas tẽpo
pſalm. rũ al. al. ℣. Vox exultatiõis ⁊ ſa
117. lutis ĩ tabernaculis iuſtoꝝ. Et.
pſalm. vij. ℟. Gaudete iuſti ĩ dño, al.
32. rectos decet collaudatio. alle.
℣. Cãtate ei cãticuꝫ nouũ bene
pſallite ei ĩ iubilatiõe. alle. viij
apo. 7 ℟. Lauerũt ſtolas ſuas. Et cãdi
das eas fecerũt ĩ ſanguine agni.
alle. alle. ℣. Iſti ſunt qui venerũt
ex magna tribulatione ⁊ laue=
rũt ſtolas ſuas. Et. Gloria. alle.
In .iij. noc. a. alle. Cãticum. Dñe
audiui. Glia. Pro iniq̃tate.
Glia. Egreſſus es in ſalutẽ.
pſalm. Glia. ℣. Oĩs t̃ra adoret te deꝰ
65. ⁊ pſallat tibi. Pſalmũ dicat no=
mini tuo, alle. Sc̃dm Joãnẽ.
ioã. 3. In illo tp̃e. Erat hõ ex
phariſeis nichodemꝰ
noĩe pꝛĩceps iudeoꝝ: hic ve=
nit ad ieſum nocte ⁊ dixit ei:
Rabi ſcimus quia a deo ve=
niſti magiſter. Et rel. Omẽ.
lec. eiuſ. b̃ti aug. epi. Lec. ix.
Iſte nichodemꝰ ex his
erat q̃ crediderãt ĩ no
mine ieſu vidẽtes ſigna ⁊ ꝓ=
digia q̃ faciebat. Superius
eñ hoc dicit: Cum aũt eſſet
hieroſolymis ĩ paſcha ĩ die
feſto multi crediderũt ĩ noĩe
eiꝰ. ℟. Dulce lignũ dulces cla=
uos dulce põdꝰ ſuſtinuit. Quod
ſolũ fuit dignũ portare preciũ
huiꝰ ſeculi, alle. ℣. Hoc ſignum
crucis erit ĩ celo cũ dño ad iudi
candum venerit. Quod. Lec. x.
Quare crediderũt? Se=
quitur ⁊ dicit, vidẽtes
ſigna eiꝰ que faciebat. Et de
nichodemo q̃d dicit? Erat
pꝛĩceps iudeoꝝ noĩe nicho=
demus. Venit ad eũ nocte ⁊
ait illi: Rabi, ſcimꝰ q꞉ a deo
veniſti magiſter. Et iſte er=
go crediderat ĩ noĩe eiꝰ. Et
ipſe vnde crediderat? Seq̃=
tur: Nemo eñ poteſt hec ſi=
gna facere que tu facis, niſi
fuerit deus cũ eo. Si nicho=
demꝰ de illis erat q̃ credide=
rãt ĩ noĩe ieſu: iã ĩ iſto nicho=
demo attẽdamꝰ quare ieſus
nõ ſe credebat eis. ℟. Hoc ſi=
gnũ cruc꞉ erit ĩ celo cũ dño ad iu
dicãdũ venerit. Tũc manifeſta
erũt abſcõdita cordis nr̃i, alle.
al. ℣. Cũ ſederit filiꝰ hoĩs ĩ ſede
maieſtatis ſue ⁊ ceperit iudica=
re ſeculuꝫ ꝑ ignẽ. Tunc. lc. xj.
Reſpõdit ieſus ⁊ dixit
ei: Amẽ amẽ dico tibi.
Niſi quis renatus fuerit de=
nuo nõ poteſt videre regnũ
dei. Ipſis ergo ſe credit ie=
ſus qui nati fuerint denuo.
Cuꝫ ergo ex illo nũero eſſet
nichodemꝰ venit ad euꝫ: ſed
nocte venit. Et hoc forte ad
rẽ ꝑtinet. Ad dñm venit, ſed
nocte venit: Ad lucem venit
ſed in tenebꝛis venit. ℟. O
crux bñdicta. Que ſola fuiſti di
gna portare regẽ celoꝝ ⁊ dñm,
alle. ℣. O crux admirabilis eua

cuãtio vulneris, reſtitutio ſani=
taris. Que ſola. Lectio.xij.
DIxit ad ieſum nicho=
demus: Quõ poteſt
hõ naſci cũ ſit ſenex? Spũs
ei loqtur: ꝛ ille carnẽ ſapit.
Carnẽ ſuaꝫ ſapit: qꝛ carnem
chꝛiſti nondũ ſapit. Quõ in=
quit poteſt hõ naſci cũ ſit ſe=
nex? Nunqd poteſt i ventrẽ
mr̃is ſue iterato introire et
naſci? Non nouerat iſte niſi
vnã natiuitatẽ ex adã ꝛ eua.
Ex deo ꝛ eccl'ia nõdũ noue=
rat. ℟. O crux gl'ioſa, o crux a=
doꝛãda, o lignũ ꝑcioſũ ꝛ admi=
rabile ſignũ. Per ꝙ ꝛ diabolꝰ eſt
victꝰ ꝛ mũdꝰ xp̃i ſanguine redẽ
ptus. alle. ℣. Adoꝛemꝰ crucis ſi
gnaculũ ꝑ ꝙ ſaluteꝫ ſumpſimꝰ ſa=
cramentum. Per quod. Gloꝛia
patri. alle. Secũdũ Joannẽ.
3. IN illo tpe. Erat hõ ex
phariſeis nichodemꝰ
noĩe pꝛiceps iudeoꝝ: hic ve=
nit ad ieſum nocte ꝛ dixit ei:
Rabi ſcimꝰ qꝛ a deo veniſti
magiſter: nemo enim poteſt
hec ſigna facere q̃ tu facis
niſi fuerit deꝰ cũ eo. Reſpon
dit ieſus ꝛ dixit ei: Amen a=
men dico tibi: niſi quis natꝰ
fuerit denuo nõ poteſt vide=
re regnũ dei. Dicit ad eũ ni=
chodemꝰ: Quõ poteſt hõ na
ſci cũ ſit ſenex? nũquid po=
teſt i vẽtrẽ matris ſue itera=
to introire ꝛ naſci? Reſpon=
dit ieſus: Amẽ amẽ dico ti=
bi: niſi quis renatꝰ fuerit ex
aqua ꝛ ſpũ nõ poteſt itroire
i regnũ dei. Quod natuꝫ eſt
ex carne caro eſt, ꝛ ꝙ natum
eſt ex ſpũ ſpũs eſt. Nõ mire=
ris qꝛ dixi tibi opoꝛtet vos
naſci denuo. Spũs vbi vult
ſpirat ꝛ vocẽ eiꝰ audis ſꝫ nõ
ſcis vnde veniat aut quo va=
dat, ſic eſt oĩs qui natꝰ eſt ex
ſpũ. Rñdit nichodemꝰ ꝛ di=
xit ei: Quõ poſſunt hec fie=
ri? Rñdit ieſus ꝛ dixit ei:
Tu es magiſter i iſrael ꝛ hec
ignoꝛas? Amẽ amẽ dico tibi
qꝛ ꝙ ſcimus loquimur ꝛ ꝙ vi
dimus teſtamur ꝛ teſtimo=
niũ noſtruꝫ nõ accipitis. Si
terrena dixi vobis ꝛ nõ cre=
ditis: quõ ſi dixero vobis ce=
leſtia credetiſ? Et nemo aſcẽ
dit i celũ niſi qui deſcẽdit de
celo filius hominis qui eſt in
celo. Et ſicut moyſes exalta nu. 21.
uit ſerpẽtẽ i deſerto: ita exal
tari opoꝛtet filiũ hominiſ: vt
oĩs q̇ credit i ipſũ nõ pereat,
ſed habeat vitã eternam. col.
Deꝰ q̇ in ꝑclara. In laud. ã.
alle. Cap. Mihi autem. ℟.
Adoꝛamꝰ te xp̃e ꝛ bñdicimꝰ tibi
alle. al. ℣. Qꝛ ꝑ crucẽ tuã rede=
miſti mundũ, alle. al. hyꝰ. Hy=
mnũ di. Fidẽ refun. totꝰ ſine
diuiſionẽ. ℣. Dicite in natio.
Ad bñꝰ. ã. Ecce crucem dñi: fu apo. 5.
gite partes aduerſe: vicit leo
de tribu iuda radix dauid, alle.
Coll'a. Deꝰ q̇ in ꝑcla. Qñ in=
uẽtio ſcte crucis dñica eue=
nerit i lau. nõ dicat. ℣. Dicite
in natio. qꝛ dicẽdꝰ eſt in com=
mẽo. de do. ſed dicat iſte. ℣.
Hoc ſignum crucis erit in celo.
Cũ dñs ad iudicãdũ venerit, al.
Alexãdri euẽtij ꝛ theodoli
cõmẽo. Ad. j. ꝛ ad oẽs ho. ã.

Alle. Ad.iij. hy⁹. Vexilla re
gis. Cap. Mihi aūt. ℣. Hoc ſi
gnuz crucis. Collecta. Deus
qui in. Ad.vj. Capitulum.
I.pe. 2. Chriſt⁹ pctā nr̄a ptulit
eſa. 53. i corpe ſuo ſup lignuz
I.cor. vt pctis mortui iuſticie viua
15. m⁹. ℣. Adoram⁹ te xp̄e Colla
Adeſto nobis dn̄e de⁹
nr̄: ⁊ quos ſancte cru=
cis letari facis honore eius
quoqꝫ ppetuis defende ſub=
ſidus. Per. Ad.ix. Capm.
I.cor.I. Fratres verbū crucis
pereūtib⁹ q̄dē ſtulti=
cia eſt: his aūt qui ſalui fiunt
rom. I. id eſt nobis virtus dei eſt. ℣.
Oīs terra adoret te de⁹. Colla
Perpetua q̄s dn̄e pace
cuſtodi, quos p lignū
ſctē crucis redimere digna=
t⁹ es. Qui vi. Ad veſ. ā. Alle.
cp̄. Mihi aūt. ℟. Hoc ſignum
crucis erit in celo. alle. alle. ℣.
Cū dn̄s ad iudicāduz venerit,
alle. alle. hy⁹. Hymnuz dica.
Fidē. ℣. Adoram⁹ te xp̄e. Ad
mag. ā. O crux ſplēdidior cūctꝫ
āſtris, mūdo celebris, homiib⁹
multuz amabilis ſāctior vniuer
ſis q̄ ſola fuiſti digna portare ta
lētuz mūdi: dulce lignuz dulces
clauos dulcia ferens pōdera ſal
ua pſentē caterua in tuis hodie
laudib⁹ cōgregatā, al. al. al. al. j
Col. De⁹ q in pcla. Cōmēo.
de marty. ¶ In feſ. ſ. ioā. añ
portam latinā ad veſ. Cpm.
ro. I3. Qui timet deū. ℟. Valde ho
norād⁹ eſt beat⁹ ioānes q ſupra
pect⁹ dn̄i in cena recubuit. Cui
xp̄s i cruce matrē virginē virgi
ioā. I9. ni cōmendauit, alle. ℣. Mulier

ecce filius tuus, ad diſcipuluz
autez ecce mr̄ tua. Cui. hy⁹. A=
more xp̄i no. ℣. Nimis hono.
Ad mag. ā. Iſte eſt ioānes qui
ſupra pect⁹ dn̄i recubuit: btūs
apoſtol⁹ cui reuelata ſunt ſecre
ta celeſtia, alleluia. j. Collecta
Deus q̄ conſpicis, q
nos vndiqꝫ mala nr̄a
pturbāt: pſta q̄s, vt bti ioā=
nis apoſtoli tui interceſſio
glorioſa nos protegat. Per.
Inui. alle. In. j. ⁊ in. ij. noc. ⁊
ad can. añ alle. ℣. lect. et. ℟.
vt in nati. ipſius ⁊ dicatur.
alle. in fine cuiuſlibet. ℟. In
lau. ⁊ ad oēs horas diei. añ.
alle. Ad bn̄⁹. ā. In medio eccle
ſie. Col. Deus qui cōſpicis.
Et cetā oīa ſicut i nati. ipſi⁹.
¶ De ſ. petro epo vt in cōl.
¶ De ſancto yuone vt i cōl.
¶ De ſctō barnaba aplo vt i
cōi. Si feſ. ſacri venerit vi=
gilia b. ioā. bap. plenarie fiet
cū duab⁹ miſſis: veſ. poi die
ſacri erūt d ſacro vſqꝫ ad cp̄.
cetā aūt erūt de ſ. ioā. cū cō
mēo. ſacri. ¶ In vigil. ſ. ioā.
bap. ad veſ. ā. Perpetuis nos
dn̄e ſcti ioannis baptiſte tuere
preſidiis: ⁊ quāto fragiliores ſu
m⁹ tāto magis neceſſariis attol ma
le ſuffragiis. j. ā. Ecce mitto an ma
gelum meuz q p̄parabit viā tuā ma
añ faciē tuā. vij. ā. Vox clamā ma
tis i deſerto parate viā dn̄i: re= eſa
ctas facite ſemitas dei nr̄i. v. ā. 40
Hoc eſt teſtimonium quod per= ma
hibuit ioannes: qui poſt me ve= luc
nit ante me factus eſt. j. Cpm. ioa
Priuſq̄ꝫ te formarem i ioa
vtero noui te: ⁊ āteq̄ꝫ iere

exires de vulua ſctificaui te
et pphetā in gētib⁹ dedi te.
℟. Inter natos mulierum. hy⁹
Almi pphete. ℣. Fuit homo
miſſus adeo, Cui nomē erat ioā
nes. Ad mag. ān. Ingreſſo za=
charia templū domini apparuit
ei gabriel angelus ſtans a dex=
tris altaris incenſi. viij. Colt.
Preſta q̄s oṗs de⁹, vt
familia tua per viā ſa
lutis incedat: ⁊ beati ioānis
p̄curſoris hortamēta ſectā=
do ad eum quem predixit ſe
cura perueniat. Per eundē.
Inuitat. Regē precurſoris dñi
Venite adore. In .ij. noc. ān.
Priuſq̄ te formarē ex vtō noui
te, ⁊ anteq̄ exires de vētre ſan=
ctificaui te. viij. p̄. Btūs vir. ā.
Ad omnia que mittam te dicit
dñs ibis ne timeas: ⁊ que mādā
uero tibi loqueris ad eos. viij.
p̄. Quare fre. ā. Ne timeas a
facie eoꝝ qꝛ ego tecū ſum dicit
dñs. vij. p̄. Cum inuoca. ān.
Miſit dñs manum ſuā ⁊ tetigit
os meū ⁊ prophetā in gentibus
fecit me dñs. vij. p̄. Verba. ā.
Ecce dedi ṽba mea in ore tuo:
ecce conſtitui te ſuper gentes ⁊
regna. viij. p̄ Dñe dñs nr̄. ā. Dñs
ab vtō vocauit me de vētre ma
tris mee recordat⁹ eſt nominis
mei. viij. p̄. In dño cōfido. ℣.
Gloria ⁊ honore coronaſti eum.

Sermo btī maximi epī. lc. j.

Solēnitates nobis di=
uerſoꝝ martyrū fr̄es
chariſſimi vite preſentis oc=
caſus, ⁊ ſuſcepta ab eis pro
chriſti noīe paſſio, ꝯſecrauit
Multimoda namq̄ veterū
relatione didicimus nōnul=
los martyꝝ proſtratos gla=
dio, igne alios cōcrematos,
cōplures beſtiarū dilacera=
tos dentib⁹, innumeros etiā
variis tormentorū cruciati=
bus affectos, ſpreta ſui cor=
poris morte, chriſtiane fidei
teſtimoniū reddidiſſe. Bea=
tus vero baptiſta ioānes cu
ius nunc feſtiuitate letamur
celeſtia mundo gaudia ſte=
rili ab vtero hodie natus in= ioā. I.
uexit. ℟. Fuit hō miſſus a deo
cui nomē ioānes erat. Hic venit
vt teſtimoniū phiberet de lumīe
parare dño plebem perfectā. ℣.
Erat ioānes in deſerto p̄dicās
baptiſmū penitentie. Hic. lc. ij.

Et illi quidē indubita=
ta iam glīa regnātem
confeſſi ſunt dei filium. Hic
autem ⁊ naſciturū dñm pro=
phetalis ſpūs illuminatiōe
preuidit, et natū priuilegio
gratie ſingularis oſtendit.
Intantū aūt ſpecialis in eo
prefulſit electio vt ante me=
reret annuntiare dñm q̄ na
ſcendi initiū vel linguā qua
nūtiare poſſet acciperet. ℟. luce. I.
Elizabeth zacharie magnū viꝝ
genuit ioānē baptiſtā precurſo
rē dñi. Qui viā dño p̄parauit i ioā. I.
heremo. ℣. Hic venit in teſtimo
nium vt teſtimoniū perhiberet
de lumine. Qui viam. Lctō. iij

Deniq̄ elizabeth illa
vetus mulier ⁊ noua
mater, q̄ añ partū ſuū de fu=
turi filij letabaẗ officio, ve=
niēti ad ſe btē marie in ipſo
ſalutatiōis occurſu, ait: Ec=

luce.I. ce ex quo facta eſt vox ſalu=
tationis tue in aurибꝰ meis:
exultauit in gaudio infans
in vtero meo. Quid hoc eſt
miraculi fratres, que tãtoꝝ
nouitas gaudioꝝ vt habere
ſe ĩ vtero elizabeth teſtaret̃
infantẽ, q̇ necdum ſemetipm̃
ſentiẽs dñicũ iã ſentiret ad=
iere.I. uentũ? ℞. Priuſq̃ꝫ te formarẽ
in vtero noui te ⁊ anteq̃ꝫ exires
de vẽtre ſctificaui te. Et ꝓphetã
eodem. in gentibus dedi te. ℣. Ne ti=
meas a facie eoꝝ q꞉ ego tecum
ſum. Et prophetam. Lec.iiij.

VEre hic oĩm beatiſſi=
mꝰ paruuloꝝ, q̇ intra
viſcera adhuc materna ꝯclu
ſus, adeſſe ſaluatorẽ mundi
q꞉ necdum ſermõe poterat,
ꝓphetico gaudio reuelauit.
Nullꝰ ignorat chariſſimi, o=
mnẽ ꝑuulũ materno ab vte=
ro ꝓdeuntẽ, inter ipa lucis
exordia meſtis ꝯcrepare va
gitibus: ſolus baptiſta dñi
vltra legẽ naſcẽtium natiui=
tatem ſuã letitie exultatiõe
eodem. ꝑuenit. ℞. Ecce cõſtitui te ho=
die ſuꝑ gẽtes ⁊ ſuꝑ regna dicit
dñs vt euellas ⁊ diſſipes ⁊ edifi
ces ⁊ plantes. In noie meo. ℣.
eodem. Ad oĩa q̃ mittã te ibis; ⁊ vniuer=
ſa q̃ mandauero tibi loq̃ris. In.
eſ.49. ¶ In.ij.noc.ã. Poſuit os meũ
dñs quaſi gladiũ acutũ ſub vm=
bra manꝰ ſue protexit me. viij.p̃.
eſ.49. Dñe q̇s ha. ã. Formãs me ab
vtero ſeruũ ſibi dñs in lucẽ gen
tiũ vt ſim ſalꝰ eius ab extremis
eodem. tre. viij.p̃. Dñe ĩ vir. ã. Reges
videbũt ⁊ cõſurgent ꝑ̇ncipes ⁊
adorabũt dñm deũ tuũ q̇ te ele=
git. viij.p̃. Dñi eſt ter. ã. Ioã=
nes eſt nomẽ eiꝰ vinũ ⁊ ſicerã nõ
bibet ⁊ multi in natiuitate eius
gaudebũt. viij.p̃. Exaudi deꝰ
oratio. m. cũ dep̃. ã. Ipſe p̃ibit
añ illũ in ſpũ ⁊ v̇tute helie ꝑare
dño plebẽ ꝑfectã. vij.p̃. Te de
cet. ã. Nazareus vocabit̃ puer
iſte: vinũ ⁊ ſicerã nõ bibet ⁊ oẽ ĩ=
mundũ nõ mãducabit ex vtero
mr̃is ſue. vij.p̃. Bonũ ẽ ꝯfi. ℣.
Poſuiſti dñe ſuꝑ caput eiꝰ. l.v.

ET q̃ꝫ decuit fratres vt
de matre ſterili naſce=
retur, qui fecũditatẽ v̇ginis
reuelabat: quatinꝰ mirabi=
lem partũ, mirabiliter natꝰ
oſtenderet. Illud etiã q̃ꝫ ſtu=
pendũ quãq̃ꝫ magnificũ, q̇d
zacharias ſacerdos pr̃ futu
rus ꝓphete: q꞉ hoc ipm̃ q̇d
gerebat, angelo loquẽti non
credidit, vſum loquẽdi ami=
ſit, donec promiſſiõe cõple=
ta natꝰ noui hominis preco,
paterne lingue vincula rela
xaret. Os eñ quod angelus
clauſerat, ꝓmiſſus ab ange=
lo filius reſerauit. ℞. Gabriel
angelꝰ apparuit zacharie dicẽs:
naſcetur tibi filius: nomen eius
ioannes vocabitur. Et multi in
natiuitate eius gaudebunt. ℣.
Erit eñ magnꝰ corã dño: vinũ
⁊ ſicerã nõ bibet. Et. Lect.vj.

CUm de nuncupatione
paruuli cognatorum
vicinorumq̃ꝫ heſitaret arbi=
triũ, proprietatem veri nois
eiꝰ, q̃ꝫ ãgelo dictãte didice=
rat, recepta ſubito priſtini
facultate ſermonis, pr̃ mu=
tus aperuit: vt cuiꝰ natiui=

tatē preceptiōe celeſti taci=
tus expectabat: nati vocabu
lum loqueretur: et agnoſce=
ret anxius ſenex p eū ſe ſibi
redditum, quē de ſe nō cre=
diderat naſciturum, nec du=
bitaret vltra celitus illū vel
pmiſſum fuiſſe, vel natum,
cuius cauſa ꝛ amiſiſſe pba=
bat, ꝛ recepiſſe ſermonē. R.
Ipſe preibit ante illum in ſpū ꝛ
virtute helie. Ut conuertat cor=
da patrum in filios ꝛ icredulos
ad prudentiā iuſtorum parare
dño plebem perfectā. V. Erit ei
magnus corā dño ꝛ ſpiritu ſan=
cto replebitur. Ut. Lectio. vij.
Quid hac fratres reli=
gione glorioſi⁹ qd hac i=
ſigni⁹ fide, in qua ſterilis cō=
cipit, virgo parturit, mutus
loqtur, ꝛ i ſecreto materno=
rū viſcerū paruuli toti⁹ mū=
di gaudia futura preludūt?
Nec em̄ poterat veteri ſub
lege ordinē ſuū mortalis ſer
uare natura, quando p nouā
diuinitatis gratiā, nouū ſa=
luti oīm myſteriū parabat.
R. Locutus eſt angelus dñi ad
zachariā dicēs: generabis puer
in ſenectute tua. Et habebit no=
men ioannes. V. Iſte puer erit
magnus coram dño: nā ꝛ man⁹
eius cū ipſo eſt. Et ha. lc. viij.
Hic ergo eſt ioānes de
quo pphetauit eſaias
dicens: Uox clamātis in de=
ſerto, parate viā dñi, rectas
facite ſemitas dei nri. Uox,
inquit, clamantis, quam vox
bene dicit quia veniente de
celeſtibus in carne hominis
vnigenitum dei pleno letus
ore clamabat. Recte vox di=
citur, cui⁹ intonante pconio
ſacramentū redēptionis hu
mane, ſurda dudū cepit au=
dire mortalitas. R. Ingreſ= luc. I.
ſo zacharia tēplū dñi apparuit
ei gabriel angelus Stās a dex=
tris altaris incēſi. V. Et zacha=
rias turbat⁹ eſt vidēs ꝛ timor ma
gnus irruit ſuper eum. Stans.
Ad cant. ā. Pro eo ꝙ nō credi= eodem.
diſti verbis meis eris tacens ꝛ
non poteris loqui vſqꝫ in diem
natiuitatis eius. V. Magna eſt
gloria. Secundum Lucam.
In illo tpe. Eliʒabeth luce. I.
impletū eſt tps pariendi
ꝛ pepit filiū. Et audierūt vi=
cini ꝛ cognati ei⁹, qr magni=
ficauit dñs miam ſuā cū illa
ꝛ cōgratulabant ei. Et reli.
Om. l. eiuſ. ve. be. pbri. l. ix.
Precurſoris dñi nati= in cap.
uitas, ſicut ſacratiſſi= luce. I.
ma lectiōis euangelice pdit
hiſtoria, multa miraculorum
ſublimitate refulget. Quia mat. II.
nimirū decebat, vt ille q̄ ma=
ior iter natos mulierū nemo
ſurrexit: maiore pre ceteris
ſctis i ipſo mox ortu virtutū
iubare clareſceret. R. Innue luce. I.
bant pri eius quē vellet vocari
eū ꝛ poſtulans pugillarē ſcripſit
dicens: Ioānes eſt nomē ei⁹. V. eodem.
Aptū eſt illico os zacharie ꝛ p= eodem.
phetauit dicens. Ioā. Lctō. x.
Senes ac diu infecūdi
parētes dono nobiliſ=
ſime plis exultāt: ipſi patri
quē incredulitas mutū red=
diderat, ad ſalutandū noue

preconē gr̄e, os ꝛ ligua reſe
rat. Nec ſolū facultas deum
bn̄dicēdi reſtituit, ſed de eo
etiā ꝓphetandi virt⁹ augetur.
Excitati fama facti oēs vici
ni admiratiōe et metu ꝑcel=
lunt: oīꝫ q̄ audiere circūqua
q̄ȝ ad aduentum noui ꝓphe=
mat. 3. te corda p̄parant. ℟. Hic pre
curſor direct⁹ ꝛ lucerna lucēsāte
dn̄ꝫ ipe eſt em̄ ioānes q̄ viā dn̄o
p̄ꝑauit in heremo. Sꝫ agnū dei
demōſtrauit ad illuſtrādas mē=
ioā. I. tes hoim. ℣. Fuit i deſerto pre=
dicās baptiſmū penitētie in re=
miſſionē peccatoꝝ. Sed. Lc. xi.

Unde merito ſctā ec=
cleſia ꝑ orbē, que tot
btōꝝ martyꝝ victorias qui=
bus īgreſſum regni celeſtis
meruere, frequentat: huius
tantūmodo poſt dn̄m etiam
natiuitatꝭ diē celebrare cō=
mat. II ſueuit. ℟. Precurſor dn̄i venit
de quo ipſe teſtatur: Null⁹ maior
inter natos mulierū ioanne ba=
eodē. ptiſta. ℣. Hic eſt em̄ propheta ꝛ
pluſq̄ȝ ꝓpheta de quo ipſe teſta
tur. Nullus maior. Lectio. xij.

Quod nullatenus ſine
euangelica autoritate
in ꝯſuetudinē veniſſe credē=
dū eſt, ſed attēti⁹ aīo recon=
dēdū: q̄ꝛ ſicut nato dn̄o pa=
ſtorib⁹ apparēs angel⁹ ait:
ecce euangelizo vobis gau=
diū magnū, q̄ erit omni po=
luc. 2. pulo q̄ꝛ nat⁹ eſt vobis hodie
ſaluator qui eſt chriſt⁹ dn̄s,
etiā angel⁹ naſciturū zacha=
luce. I. rie predicans ioannē: ꝛ erit
inquit gaudiū tibi ꝛ exulta=
tio, ꝛ multi in natiuitate ei⁹
gaudebūt; erit em̄ magnus
corā dn̄o. ℟. Inter natos mu=
lierū non ſurrexit maior ioanne
baptiſta. Qui viā dn̄o p̄parauit
in heremo. ℣. Fuit homo miſſ⁹
a deo cui nomen ioannes erat.
Qui viā domino. Scd̄m Luc.

In illo tpe. Elizabeth
īpletū eſt tp̄s pariendi
ꝛ peꝑit filiū. Et audierūt vi=
cini ꝛ cognati ei⁹ q̄ꝛ magnifi=
cauit dn̄s miam ſuam cū illa
et congratulabantur ei. Et
factū eſt in die octauo vene=
runt circūcidere puerū, ꝛ vo
cabant eū noīe p̄ris ſui za=
chariā. Et rn̄dēs mater ei⁹
dixit: Nequaq̄ȝ, ſed vocabit
ioānes. Et dixerūt ad illam
quia nemo eſt ī cognatione
tua qui vocet hoc noīe. In=
nuebāt aūt p̄ri eius quē vel
let vocari eum. Et poſtulās
pugillarem ſcripſit dicens,
Joānes eſt nomen eius. Et
mirati ſunt vniuerſi. Aper=
tū ē aūt illico os ei⁹ ꝛ lingua
eius ꝛ loq̄bat bn̄dicens deū.
Et fact⁹ ē timor ſuꝑ oēs vi=
cinos eoꝝ ꝛ ſuꝑ oīa mōtana
iudee diuulgabant oīa ver=
ba hec. Et poſuerūt oēs qui
audierūt in corde ſuo dicen=
tes: Quid putas puer iſte
erit? Etenim man⁹ dn̄i erat
cū illo. Et zacharias p̄r eius
implet⁹ eſt ſp̄uſctō ꝛ ꝓphe=
tauit dicens: Bn̄dictus dn̄s
deus iſrael q̄ꝛ viſitauit ꝛ fe=
cit redemptionē plebis ſue.
Amen. Te decet. Collecta.

Deus q̄ p̄ſentē diē ho=
norabilē nobis in btī
ioan=

ioānis natiuitate feciſti, da
pplis tuis ſpiritaliū gratiā
gaudioꝝ ꝛ oīꝫ fideliū mētes
dirige in viā ſalutis eťne. p.
c.I. In laud. ā. Elizabeth zacharie
magnū viꝝ genuit ioānē bapti-
ſtam precurſorē dñi. iij. Capm.
aie. AUdite inſule ꝛ attēdi-
9. te ppłi de longe, dñs
ab vtero vocauit me: de ven-
tre matris mee recordat⁹ nō
minis mei. ℞. Poſuiſti. Hy⁹.
Aſſertor eq̄. ℣. Fuit hō miſſ⁹ a
c.I. deo. Ad bñ⁹. ā. Aptū eſt os za-
charie ꝛ pphetauit dicēs, bñdi
ctus deus iſrael. viij. col. De⁹
c.I. qui p̄ſentē diē. Ad. j. ā. Innue
bant pr̄i ei⁹ quē vellet vocari eū:
ꝛ ſcripſit dicēs, ioānes eſt nomē
c.I. eius. iij. Ad. iij. ā. Joānes vo-
cabiť nomē eius ꝛ in natiuitate
ei⁹ multi gaudebūt. viij. cp. Au
dite iſu. ℣. Gł̃ia ꝛ ho. col. De⁹
at.II. qui p̄ſentē. Ad vj. ā. Inter na
tos mulierum nō ſurrexit maior
ioanne baptiſta. iij. Capitulū.
ſaie. HEc dicit dñs formans
49.ꝛ me ex vtero ſeruum ſi
42. bi, dedi te in lucē gentiū, vt
ſis ſalus mea vſq; ad extre-
ct.13. mū terre. ℣. Poſuiſti dñe. col.
SUmat eccłia tua de⁹
bti ioānis baptiſte ge
neratiōe leticiā p quā ſue re
gn̄atiōis cog̃uit autorē. p e.
ce.I. Ad ix. ā. Tu puer ppheta altiſ
ſimi vocaberis, p̄ibis ante dñm
parare vias eius. iij. Capm.
re.I. NE timeas a facie eoꝝ:
q꞉ ego tecū ſū vt eruā
te dicit dñs. ℣. Magna ē. col.
DA q̄s oꝑs deus intra
ſancte eccleſie vterū
cōſtitutos eo nos ſpū ab ini-
quitate nr̄a iuſtificar, quo
beatū ioānem intra viſcera
materna docuiſti. Per eiuſ.
Ad veſ. ā. Priuſq̄ȝ te for. cū ce
teris p ordinē. Cap. Audite
inſule. ℞. Gloria ꝛ hono. hy⁹.
Almi pphete. ℣. Fuit homo.
Ad mḡ. ā. Et poſuerūt omnes luce.I.
qui audierūt in corde ſuo dicen
tes: quid putas puer iſte erit: et-
enim man⁹ dñi erat cū illo. ꝛ za-
charias pater eius repletus eſt
ſpū ſctō ꝛ pphetauit dicēs, bñ- eodem.
dictus deus iſrael q꞉ viſitauit ꝛ mat. I.
fecit redēptionem plebis ſue. j. luce. 2.
Colła. Deus q̄ preſentē diē.
Per octa. cōme. prout nota-
tū eſt in cōmemorationibus.
¶ De ſctis ioāne ꝛ paulo, vt
in cōi. ¶ In vigilia apploꝝ
petri ꝛ pauli ad veſ. ā. Glorioſi
p̄ncipes terre, quomodo in vita
ſua dilexerunt ſe, ita ꝛ in morte
nō ſunt ſepati. vj. ā. Petr⁹ apłs ꝛ
paulus doctor gētiū ipſi nos do
cueřt legē tuā dñe. viij. ā. Hi ſūt
viri mię qꝝ iuſticie obliuionē nō
acceperť cū ſemie eoꝝ pmanent
bona hereditas ſctā nepotes eo
rū. iij. ā. Iſti ſūt due oliue ꝛ duo
cādelabra lucētia añ dñz hñt ptā
tē claudere celū nubibus ꝛ apire
portas eius, q꞉ lingue eoꝝ cla-
ues celi facte ſunt, all'a. j. Cap.
AIgelus dñi aſtitit et act. 12.
lumē refulſit in habi-
taculo carceris, pcuſſoq; la-
tere petri excitauit eū dicēs
ſurge velociter ꝛ cōtinuo ce-
ciderunt cathene de manib⁹
ei⁹. ℞. Cornelius cēturio. hy⁹.
Aplorū paſſio. ℣. Nimis ho.

mat.16 Ad mag. ã. Quodcunqꝫ ligaue
ris ſuper terrã erit ligatum ⁊ in
celis: ⁊ quodcũqꝫ ſolueris ſuper
terram erit ſolutũ ⁊ in celis di=
cit dñs ſymoni petro. viij. col.
PReſta q̃s oĩps deus vt
nullis nos permittas
ꝑturbationib⁹ cõcuti, quos
in apl'ice cõfeſſiõis petra ſo=
lidaſti. Per. Inuita. Chriſtũ
regem regũ adorem⁹ dñm Qui
martyrio crucis btm̃ glrificauit
act.3. petrũ aplm. ¶ In.j.noc.ã. Pe=
trus ⁊ ioãnes aſcẽdebãt in tem=
plũ ad horã oratiõis nonã. viij
eodem. p̃ Celi enar. ã. Claudus q̃dam
cũ vidiſſet petrũ ⁊ ioannẽ cepit
rogare eos vt elemoſynã accipe
eodem. ret. iij. p̃. Dñi ẽ ter. ã. Argentũ
⁊ aurũ nõ eſt mihi: quod aũt ha
beo hoc tibi do. vij. p̃. Exulta
eodem. te iuſti. ã. In noĩe ieſu xp̃i naza
reni ſurge ⁊ ãbula in pace. ij. p̃.
eodem. Bñdicã. ãn. Exilijt claudus ⁊
ambulabat ⁊ intrauit cum illis
ambulãs ⁊ laudans deũ. viij. p̃.
eodem. Eructa. ã. Vidit ppl's claudum
ambulãtẽ ⁊ laudãtẽ deũ ⁊ repleti
ſunt ſtupore ⁊ extaſi in eo ꝙ ꝯti=
gerat illi. ij. p̃. Oẽs gen. ℟. In
oẽm. Ser. b. maxi. epi. Lec. j.
In na= APoſtolici natal' gau=
tali be= dio fratres chariſſi=
at. pe= mi petri ⁊ pauli quoꝝ hodie
tri et btiſſimis paſſiõib⁹ iocunda=
pauli mur letior ꝑ vniuerſum mũ=
aplo'ꝝ. dum chriſti exultat eccleſia.
Que licet oĩm martyrio ſan
ctorũ certa ſit adornari, hoꝝ
tamẽ victoria glorioſius illu
ſtrat, quãdoquidẽ videt de
hoc ſclo ipſos fidei p̃res et
magiſtros martyrũ trium=

phaſſe. ℟. Quẽ dicũt hoĩes eſſe mat
filiũ hoĩs, dixit ieſus diſcipulis
ſuis: reſpondens petr⁹ dixit, tu
es xp̃s filius dei viui. Et ego di= eod
co tibi, q: tu es petr⁹ ⁊ ſup hanc
petram edificabo eccleſiã meã.
℣. Beatus es ſimõ bariona, q: eod
caro ⁊ ſanguis non reuelauit ti
bi, ſed pater meus qui eſt in ce=
lis. Et ego dico. Lectio.ij.
QVid eñ inſignius pe=
tro qui in carne poſit⁹
mẽſuram carnis egreſſus,
chriſtũ ieſum viui dei filium
verũ ꝯfitetur, ⁊ quod omniũ
adhuc mortaliũ pectus la= mat
tebat, prima petri lingua no
uo eſt ſermõe cõfeſſa? Quid
f̃res mei magnificẽtius pe=
tro, qui tãte cõfeſſionis me=
rito cũ corruptibili eſſet ad=
huc in corpore, ⁊ necdũ ipſe
aſcẽdiſſet in celũ, regnũ illi
celeſte ⁊ claudere ⁊ aperire
permiſſum eſt? ℟. Btũs es ſi= mat
mon bariona q: caro ⁊ ſanguis
nõ reuelauit tibi, ſed pr̃ me⁹ qui
eſt in celis. Dicit dñs. ℣. Et ego eod
dico tibi quia tu es petrus ⁊ ſu=
per hãc petram edificabo eccle=
ſiam meam. Dicit. Lectio.iij.
QVid eius ſublimius fi=
de, qui gradiente dño
ſup aquas humanẽ ꝯditiõis
oblitus, viã ſibi in fluctibus
dari, ⁊ popoſcit et ꝓmeruit.
Tãtaqꝫ mẽtis ei⁹ cõfidentia
fuit vt crederet ſe poſſe ꝑ fi=
dẽ qđ ſciebat hoĩ impoſſibi=
le ꝑ naturã. Nã quia poſtea
mergebat̃ vt mihi videt̃ ne=
ceſſariũ fuit, ne tãti ſublimi=
tate miraculi ĩ perniciẽ for=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

te ſui equata xp̄o carnis fra
mat.16 gilitas ſupbiret. ℟. Tu es pe
trus ⁊ ſup hanc petrā edificabo
eccl'iaʒ meā, ⁊ porte iferi nō p̄ua
codē. lebūt aduerſus eā. Et tibi dabo
codē. ⁊ claues regni celoꝝ. ℣. Quocūqꝫ
ioā.20. ligaueris ſup terrā erit ligatū ⁊
in celis, ⁊ quocūqꝫ ſolueris ſup trā
erit ſolutū ⁊ in celis. Et. lc.iiij.

HUerit certe infirmita-
tis corporee qd petr⁹
paulo poſt timuit, q̇s tñ am-
bigat inimitabilē fuiſſe fidei
qd eū deſcendentē de naui,
tremula ⁊ incōcuſſa hūanis
greſſibus maris vnda ſuſti-
nuit? Sʒ iā ad btiſſimū pau-
lū veniam⁹, cui⁹ tāta eſt ni-
hilomin⁹ fidei plenitudo, vt
peculiarē quodāmodo eū ſi-
bi ducē ad illuminādā gētiū
corda cūctorū p̄ſci⁹ ſaluator
codē. eligeret. ℟. Quocūqꝫ ligaueris
ſup terrā erit ligatum ⁊ i celis.
Et quocunqꝫ ſolueris ſup terram
mat.16 erit ſolutū ⁊ i celis. ℣. Tu es pe
tr⁹ ⁊ ſup hanc petram edificabo
eccleſiā meā, ⁊ tibi dabo claues
regni celoꝝ. Et. In.ij.noct.
act.12. an. Petrus aūt ſeruabaꝉ in carce
re ⁊ oratio fiebat ꝓ eo ſine inter-
miſſiōe ab eccleſia ad deū. j.ps.
codē. Exaudi de⁹ dep̄. an. Dixit an-
gelus ad petrū, circunda tibi ve
ſtimētū tuū ⁊ ſeq̄re me. viij.ps.
codē. Exau. d. o. m. cū dep̄. an. Miſit
dn̄s āgelū ſuū ⁊ liberauit me de
manu herodis. vij.ps. Te de-
act.10. cet. an. Cornelius centurio vir
religioſus ac timēs deum vidit
manifeſte āgelū dei dicentē ſibi:
Corneli mitte ⁊ accerſi ſimonē q̄
cognoīaꝉ petr⁹ hic dicet tibi q̄d
te oporteat facere. vij.p̄. Cōfi-
tebimur. an. Beat⁹ petr⁹ apl's vi
dit ſibi xp̄ʒ occurrere adorāſeū
⁊ ait: dn̄e quo vadis? venio romā
iterū crucifigi. viij.p̄. Dn̄s re-
gna. exul. an. Simon ioannis di ioā.21.
ligis me pl⁹ his? tu ſcis dn̄e q2
amo te. viij.p̄. Dn̄s reg. traſ.
℣. Conſtitues eos. Lectio.v.

ERat aūt paul⁹ tā pre-
cipuus ī doctrina, ani-
mi ꝟtute tā potēs, īnocētia ⁊
integritate tā ſctūs, vt vno
eodēqꝫ tp̄e, hinc eū ſacerdo-
tes ac p̄ncipes iudeorū per
emulationē legis ātiq̄ data
in xp̄ianos ꝑſequendi auto-
ritate dirigerēt, hinc illū ad
eccleſie ſolatiū atqꝫ oīm cre-
dentiū firmamentū xp̄s vo-
caret e celo. ℟. Dn̄e ſi tu es iu matt.
be me venire ad te ſuper aquas. 14.
Et extendens manū apph̄endit
eum ⁊ dixit ieſus: Modice fidei
q̄re dubitaſti? ℣. Cūqꝫ vidiſſet codē.
ventū validū venientem timuit
⁊ cū cepiſſet mergi clamauit di-
cēs, dn̄e ſaluū me fac. Et. lc.vj.

CUius ob hoc ſūt a do- act.9.
mino cecati oculi, vt
ſuſcepta gratia ꝟitatis, ce-
leſti acie ⁊ lūine clariori ful-
gerent, pariterqꝫ aduerte-
ret chriſtiani nominis prin-
ceps futurus, chriſtū quem
perſequebaꝉ, cecādi illumi-
nandiqꝫ habere virtutē. Ut
autē preterea cetera q̄ bea-
tum paulū vniuerſo orbi mi-
rabilem faciūt, vnū illud qd
ad eius ſufficit laudes quis
valeat eſtiare quāte ſit glo-
rie q̄ cum inter hoīes dege-

ret, ſpeciali q̄dā diuinitatis
gratia, ⁊ paradiſus illi pene
trabilis, et celū peruiū fuit.
act.12. R̷. Petr⁹ q̄dē ſeruabat in carce=
re. Oratio aūt fiebat ſine inter=
miſſiōe ab eccl'ia ad deū pro eo.
eodē. V̷. Erat petr⁹ dormiens inter
duos milites vinctus cathenis
duabus. Oratio autem. Le. vij.
2.cor. 12. Quid ꝫ fratres hoc do=
ctore pfecti⁹ q̄ in celo
didicit ꝙ doceret in terris?
Quid hoc teſte veraci⁹, cui
eleuato ſup celos, oculis vi=
dere ⁊ ap.pbare ꝯceſſum eſt
qđ poſtmodum promitteret
crediturís? Hec ſunt igitur
apl'oꝝ petri ⁊ pauli ſtupēda
merita, per hec incedentes
miracula, apl'atū ſuum dño
ac deo nr̄o effuſione deuoti
ſanguinis conſecrarunt. R̷.
act.12. Surge petre ⁊ indue veſtimē=
tis tuis, accipe fortitudinem ad
ſaluādas gētes. Qr ceciderīt ca=
eodē. thene de manib⁹ tuis. V̷. Ange=
l⁹ dñi aſtitit ⁊ lumē refulſit i ha=
bitaculo carcer?, pcuſſoq; latere
petri excitauit eū dicēs ſurge ve
lociter. Quia cecide. Lectō. viij

De ſermone beati maximi.

Cum oēs bti apl'i pa=
rē gratiā apud deum
ſanctitatis obtineāt, neſcio
tn̄ quo pacto petr⁹ ⁊ paulus
videt pre ceteris peculiari
quadam in ſaluatoris fidei
virtute pcellere. Qđ q̄dē ex
ipſi⁹ dñi iudicio poſſum⁹ ap=
probare. Nā petro, ſicut bo=
no diſpēſatori clauem regni
celeſtis dedit. Paulo tanq̄
idoneo doctori magiſterium
eccl'iaſtice īſtitutiōis iniūxit
ſcl'z vt q̄s iſte erudierit ad ſa
lutē ille ſuſcipiat ad q̄etē vt
quorū corda paulus patefe=
cerit doctrina verboꝝ, eorū
aiab⁹ petrus aperiat regna
celoꝝ. R̷. Nūc ſcio vere ait pe= act
trus ad ſe reuerſus: Quia miſit
dñs āgelū ſuū. V̷. Et eripuit me eod
de manu herodis ⁊ de omī expe
ctatione plebis iudeoꝝ. Quia.
Ad cāt. ā. Adhuc loquente pe= act
tro cecidit ſpūſſctūs ſuper oēs q̄
audiebant verbū: ⁊ erāt loquen=
tes linguis ⁊ magnificātes deū:
tunc petrus iuſſit eos baptizari
in noie dñi ieſu chriſti. j. V̷. An=
nūciauerunt opa. S. Matth.
In il. tpe. Venit ieſus mat
in partes ceſaree phi=
lippi ⁊ interrogabat diſcipu
los ſuos dicens: Quem di=
cunt homines eſſe filium ho=
minis? Et rel. Omelia lect.
eiuſdē bti hiero. pbr̄i. Le. ix.
Philipp⁹ eſt iſte frater
herodis de quo ſupra
diximus tetrarcha ituree ⁊
traconitidis regionis, qui in
honorē tyberii ceſaris ceſa=
reā philippi, q̄ nunc paneas
dicit appellauit ⁊ ē i puīcia
phenicis: imitat⁹ herodem
patrē qui in honorē auguſti
ceſaris appellauit ceſareā,
q̄ prius turris ſtratonis vo=
cabat: ⁊ ex noie filie eius le=
biadem trās iordanē extru=
xit. R̷. Ego p te rogaui petre: luc.
Ut nō deficiat fides tua, ⁊ tu ali
qn̄ cōuerſus cōfirma fr̄es tuos.
V̷. Ecce ſatanas expetiuit vos vt eod
cribraret ſicut triticum, ego au=

tem rogaui pro te. Ut. Lec.x.
Iſte locus eſt ceſaree
philippi, vbi iordanis
ad radices orit̃ libani, ⁊ ha=
bet duos fontes, vnum no=
mine ior ⁊ alterum dan, qui
ſimul mixti iordanis nomen
oã.21. efficiũt. ℞. Si diligis me ſimõ
petre, paſce oues meas: dñe tu
oã.13. noſti q꞉ amo te. Et animã meã
atth. pono pro te. ℣. Si oportuerit
16. me mori tecum non te negabo.
Et animam. Lectio.xj.
Et interrogabat diſci=
pulos ſuos dicens:
matth. Quẽ dicũt hoies eſſe filium
16. hois? Nõ dicit quẽ me dicũt
eſſe hoies ſed filiuꝫ hois: ne
iactãter de ſe querere vide=
ioã.21. ret. ℞. Petre amas me? tu ſcis
domine q꞉ amo te. Paſce oues
eodẽ. meas. ℣. Simon ioannis dili=
gis me plus his? tu ſcis domi=
ne quia amo te. Paſce. Lec.xij.
Et nota qꝫ vbicũqꝫ ſcri=
ptum eſt i veteri teſta=
mẽto fili⁹ hois, i hebreo po=
ſitũ eſt fili⁹ adã. Illudqꝫ qꝫ in
pſalmo legim⁹ filij hoim vſ=
qꝫquo graui corde, i hebreo
act.10. dicit̃ filij adã. ℞. Corneli⁹ cẽ=
turio vir religioſus ac timens
deum vidit manifeſte angelum
dei dicẽtẽ ſibi: Corneli mitte ⁊
accerſi ſymonẽ q̇ cognomiat̃ pe
tr⁹: hic dicet tibi q̇d te oporteat
facere. ℣. Cum oraſſet corne=
lius nonduꝫ in chriſto renatus
apparuit ei angel⁹ dicẽs. Cor=
neli. Secundum Mattheũ.
matth. 16. In il. tpe. Uenit ieſus
i partes ceſaree philip
pi ⁊ iterrogabat diſcipulos
ſuos dicẽs: Quẽ dicũt homi
nes eſſe filiũ hominis? At il=
li dixert: Alij ioannẽ bapti=
ſtam, alij autem heliam, alij
vero hieremiam, aut vnum
ex prophetis. Dicit illis ie=
ſus: Uos autẽ quem me eſſe
dicitis? Reſpondens ſimon
petrus dixit: Tu es chriſtus ioan.6
filius dei viui. Reſpondens
autem ieſus dixit ei: Beat⁹
es ſimon bariona, q꞉ caro et
ſanguis non reuelauit tibi,
ſed pater me⁹ qui i celis eſt.
Et ego dico tibi q꞉ tu es pe= ioan.1.
trus ⁊ ſuper hãc petrã edifi=
cabo eccleſiã meã. Et porte
iferi nõ preualebunt aduer=
ſus eaꝫ. Et tibi dabo claues ioã.20
regni celoꝝ. Et quodcunqꝫ
ligaueris ſuper terrã erit li
gatũ ⁊ in celis: Et quodcun=
que ſolueris ſup terraꝫ erit
ſolutum ⁊ in celis. Collecta.
Deus q̇ hodiernã dieꝫ
apłoꝝ tuoruꝫ petri ⁊
pauli martyrio ꝯſecraſti, da
eccłie tue eoꝝ i oib⁹ ſeq̇ pce=
ptũ, ꝑ quos religionis ſum=
pſit exordiũ. Per. In lau.ã.
Petre amas me? paſce oues me= ioã.21.
as: tu ſcis dñe q꞉ amo te. iij.cp̃.
Angelus dñi aſtitit. ℞. Con=
ſtitues. hy⁹. Uerſo crucis. ℣.
Nimꝫ ho. Ad bñ⁹.ã. Tu es pa matth.
ſtor ouium princeps apoſtoloꝝ 16.
tibi tradite ſũt claues regni ce=
loꝝ. j. Coll. De⁹ q̇ hod. Ad.j.
ã. Significauit dñs petro qua
morte clarificatur⁹ eſſet deũ. j.
Ad.iij.ã. Ego ꝓ te rogaui pe= luc.22.
tre vt nõ deficiat fides tua, ⁊ tu
aliqñ ꝯuerſus ꝯfirma fr̃es tuos.

viij.cꝑ. Angelꝰ do. ℣. In oēz.
matth. col. Deꝰ q̇ ho. Ad.vj.ā. Cūq̄
14. vidiſſet vētū validū veniētē ti=
muit, ⁊ cū cepiſſet mergi clāauit
dicēs dn̄e ſaluū me fac. ij. cap.
act.12. Dixit angelꝰ ad petrū:
Circūda tibi veſtimē
tū tuū ⁊ ſequere me, ⁊ exiēs
ſequebatur eū ⁊ neſciebat qꝛ
veruz eſt ꝙ fiebat per ange=
lum: eſtimabat aūt ſe viſum
videre. ℣. Conſtitues. Colla.
Protege dn̄e populuz
tuū ⁊ apoſtoloꝝ tuoꝝ
patrocinio cōfidētē perpe=
tua defenſiōe cōſerua. Per.
matth. Ad.ix.ā. Tu es petrꝰ ⁊ ſuper
16. hanc petram edificabo eccle=
ſiam meam. vij. Capitulum.
act.12. Petrus ad ſe reuerſus
dixit: nūc ſcio vere qꝛ
miſit dn̄s angelū ſuuz ⁊ eri=
puit me de manu herodis ⁊
de oī expectatiōe plebis iu=
deoꝝ. ℣. Annūciauerūt. Colla.
Exaudi nos deꝰ ſaluta=
rioꝝ ⁊ apoſtoloꝝ tuo
rū nos tuere preſidus, quoꝝ
dōaſti fideles eſſe doctrinis.
Per. Ad veſ.ā. Petrus ⁊ ioā=
nes. cū ceteris ꝑ ordinē. Cꝑ.
Angelꝰ dn̄i. ℞. In oēm. hyꝰ.
Apl'orū paſ. ℣. Nimis hono.
matth. Ad mag.ā. Btūs es ſimō bar=
16. iona qꝛ caro ⁊ ſanguis nō reue=
lauit tibi ſꝫ pr̄ meꝰ q̇ eſt in celis
dicit dn̄s. j. col. Deꝰ q̇ ho. Cō=
mēo. de ſ.pau.ān. Sctē paule
apl'e ꝑdicator ꝟitatis ⁊ doctor
gētiū, itercede ꝓ nobis ad deū
qui te elegit. viij. ℣. In oēz. col.
Deus qui multitudinē
gentiū bti pauli aplī
ꝑdicatiōe docuiſti: da nobis
q̄s, vt cuiꝰ natalicia colimꝰ
eius apud te patrocinia ſen
tiamꝰ. Per chriſtū. Cō. ſcti
marcialis. Deīde de ſancto
ioan. ¶ In die cōmemo. ſcti
pauli. Inuit. Gaudete ⁊ exul.
hyꝰ. Eṫna xpi. ¶ In. j. noc. ā.
Qui opatꝰ eſt. quere ⁊ aliaque
ibi deficiūt ī cōuerſiōe ipſiꝰ.
Sermo ſcti ioānis epī. lc. j.
Beatꝰ paulꝰ apoſtolꝰ q̄
tātā vim humane ala=
critatis oſtēdit, vt ad celum
quoq̄ ipſū valeat ſubuolare
ꝑtermittēs āgelos ⁊ archā=
gelos aliaſque ꝟtutes, aliqn̄
q̄dē ſuo exēplo chriſtianos
fieri imitatores ſui iubet di=
cēdo: imitatores mei eſtote
ſicut ⁊ ego chriſti. Aliqn̄ qui
dē de ſe reticēs ad ipſius dei
nos imitationē extendit di=
cēs: Eſtote ergo imitatores
dei ſicut filij chariſſimi. ℞.
Qui opatꝰ eſt. cū ceterꝭ. lc. ij.
Iam vero demōſtrās qꝛ ni=
hil ita hāc imitationem pa=
riatq̄ ſi ita viuat aliquis, vt
bonū eius ī cōmune ꝓficiat
atq̄ vniuerſis vtiliora ꝓui=
deat, adiūxit: Ambulate in
charitate. Ideo cuz dixiſſet
apl's, imitatores mei eſtote
continuo de charitate diſſe=
ruit qꝛ hec ꝑcipue ꝟtꝰ hoies
deo proximos facit. Lec. iij.
Quātecūq̄ em̄ ſuat alie, ī=
feriorē tenentes locū, cūcte
erga hoim ſtudia verſantur
vt eſt ꝯtra ꝯcupiſcentiā pu=
gna, vt quod aduerſus gulā
gerit bellū vt ī auaricie in=

teritū acies ordinata, vt cū
iracūdie furore ꝯflict⁹: dili-
gere ꝓ vo nobis deoque ꝯmu-
ne eſt. Dn̄s in euāgelio iperat
Orate ꝑ ꝑſequētib⁹ ⁊ calū-
niātib⁹ vos vt ſitis filij pr̄is
veſtri qui i celis eſt. Lec.iiij.
Charitatē paul⁹ cūctoꝝ eſ-
ſe itelligēs caput bonoꝝ oiū
in ſe ſtudio exprimere cura-
uit. Nemo em̄ ita dilexit ini
micos. Nemo erga iſidiato-
res ſuos tā bn̄ficus fuit, nul-
l⁹ pro afflictoribus ſuis tāta
perpeſſus eſt. Non em̄ illa q̄
patiebať, ſed copulā nature
cogitabat. Quātoque āpli⁹
efferebātur inimici: tāto ma
gis eoꝝ miſerebať iſaniam.
In.ij.noctur. Lectio.v.
Ut em̄ aliquis idulgētiſſi-
mus pater afficiť erga filiū
freneſi cōprehenſum, cuius
quanto magis conuitiis icti-
buſque pulſatur: tāto eū po-
ti⁹ miſereť ac deflet, ita pau
lus qui de ipſa magnitudine
paſſionum eoꝝ a quibus af-
fligebatur eſtimaret furorē,
maiora illis adhibebat fo-
menta pietatis. Lectio.vj.
Audi q̄ cōpatienter quāq
māſuete nobis ꝑ illis loqua-
tur apl's q̄ eū q̄n̄qꝫ ꝓ vbera-
rant, qui cathenis onerauē-
rāt, qui vinculis ſepe ꝯſtrin-
xerāt: q̄ ipſum ei⁹ ſepe ſitie-
bāt cruorē, quique illū quoti
die diſcerpere geſtiebāt. Te
ſtimoniū iquit illis ꝑhibeo q̄
emulationē habent dei, ſed
nō ſecūdū ſciētiam. Lec.vij
Btūs paulus eos q̄ ſe ſupra

iudeos ſupbius efferebāt re-
frenās, noli ait altū ſapere,
ſed time. Si em̄ deus natu-
ralib⁹ ramis nō pepercit ne
forte nec tibi parcat. Qr em̄
cognouerat iam dn̄icā in il-
los proceſſiſſe ſententiā, q̄d
vnū ⁊ ſolum i ſua erat pote-
ſtate preſtabat. Lectio.viij.
Sepe lachrymabať, vehe-
mēť ꝑ illis dolebat, volētes
eis iſultare ꝓhibebat, atque
i quantū poterat laborabat
vmbrā eis aliquā excuſatio-
nis extēdere. Qr ꝓpter ꝯtu-
maciā iudeoꝝ atque duriciā
ꝑſuadere illꝫ fidē nō poterat
paulus, ad orationes ꝯuerte-
bať aſſiduas. Fr̄es iquit vo
lūtas quidē cordis mei ⁊ ob
ſecratio ad deū fit ꝑ illis i ſa
lutē. Ad cāti.ā. Uade anania.
℣. Annūcia ue ſto pa. Quatuor
lec. de euāge. Dixit ſimō pe
tr⁹. quere i cōi vnius ꝯfeſ. nō
pōti. In lau.ā. Ego plantaui, 1.cor.3
apollo rigauit, de⁹ aūt icremē-
tū dedit, alle. ℣. Unuſqſqꝫ pro- eod c.
priam mercedem accipiet ſecū
dū ſuum laborem. viij. Cap.
Bonū certamen certa- 2.tim.
ui, curſū ꝯſummaui, fi- 4.
dē ſeruaui, de reliquo repo-
ſita eſt mihi corōa iuſticie q̄
reddet mihi dn̄s i illū diē iu
ſtus iudex. ℟. Cōſtitues. hy⁹.
Traduntť igni. ℣. Nimis ho.
Ad bn̄⁹.ā. Euāgeliū meū q̄d gal.1.
euāgelizatū eſt nō eſt a me neqꝫ 1.co.15
ab hoie accepi illud, ſed per re
uelationē ieſu xp̄i dn̄i noſtri. ſ.
Col. De⁹ q̄ mul. Cōmēo. ſcti
marcialis. Poſtea de ſctō

ioan.deide de ſctō petro.ā. Tu es pe. ℣. In oēm. Collecta

Deus q apoſtolo tuo petro collatis claui b⁹ regni celeſtis ligādi atqȝ ſoluēdi pōtificiū tradidiſti, ꝯcede vt itercesſionis ei⁹ auxilio a peccatoꝝ noſtroꝝ nexibus liberemur. Qui vi. Ad primā.ān.Gra dei. Ad.iij.ꝛ veſ.C.p Bonū ꝫ cer. col. De⁹ q multi. vtš. Reliqua oīa vt i ꝯuerſiōe. In veſ.cōmēo. de ſ.ioā.ā.Ingreſſo zacharia. vt in primis veſp. Deinde de ſ. petro.ā.Btūs petr⁹ apl's vidit xp̄ȝ ſibi occurrere adorās eū ꝛ ait, dn̄e quo vadis? venio romā iteꝝ crucifigi. viij.℣. In oēm. Coll. De⁹ q aplo tuo. De cetero per octa.aploꝝ fiat ſicut notatum eſt in cōmemo.

¶ In octa.ſancti ioānis oīa fiat ſicut i feſto preter l'c. ſequētes ꝛ pter coll'.q eſt hec.

Concede qs oṗs deus vt q btī ioānis baptiſte ſolēnia colim⁹, ei⁹ apud te itercesſiōe muniamur. p. Ser.btī maximi epi. Lec.j.

In die natiui. ioan. bapti.

Sanctoꝝ qdē pphetarum fratres chariſſimi, veneranda recordatio eſt. Beatus ioannes baptiſta cuius genuin⁹ hodie natalis honoratur, itātum omnīū illoꝝ ſingulari quodam merito ſupergreſſus eſt gloriam vt dn̄m ieſum ſaluatorē noſtrū non ſolū eſſe vēturum, ſed aduētaſſe iam ꝛ cohabitare hoīb⁹ ꝑitate pn̄tis teſtimonij releuaret. Lec.ij.

Quē cū iter pmiſcuas turbas ad baptiſmū ſuū properare vidiſſet, velut digito demōſtras ait: Ecce agnus dei, ecce q tollit pctā mūdi. ioa. Quā inocēs eſt huius vita, vel qua poſſum⁹ deuotione ei⁹ merita cōpēſare, q agni celeſtis aduentum ꝛ primus agnouit ꝛ ſol⁹ oſtēdit? l'c.iij.

Quā mirabile eſt vniuerſis preconiū eius, de cuius ore primo abſolutionē ſuā mūd⁹ audiuit? Hic eſt ioānes chariſſimi de quo pphetica annūciatiōe predictū eſt: Uox clamantis i deſerto, parate viā domini, rectas facite ſemitas dei noſtri. eſai. 40. ioa. Lectio.iiij.

Clamaturus enī erat ſicut ꝛ clamauit vt vociferāte ſalutis precone obturatas diu aures mortaliū pdicatio celeſtis apiret. Quis ergo huiuſmodi pphetā nō tota admiratiōe ſuſcipiat, quē tātū recognoſcit obtinuiſſe ꝺ deo vt ante eius merita laudarētur, qȝ natiuitas formaret?

¶ In ſecūdo noctur. Lec.v.

Hic igitur zacharie iuſtiſſimo ſacerdoti cū multa eſſet etate prouect⁹ ꝛ ſterilitate ſeniſſime cōiugis ſucceſſionem votiui germinis deſperaſſet, oīpotētis dei cura p angelū promittit naſcitur⁹. Et bene ſeniſſimis parentibus nouus fili⁹ datur, q ſene ſcēti labētiqȝ mūdo vnigenitum dei ad ſpem future iuuentutis oſtenderet. l'c.vj.

Quid illud? quātoqȝ eſt ſtu

.2. pore mirādum, ꝙ zacharias
ipſe dū precurſorē ſalutaris
verbi cōcipiēdum ſenili al-
uo paulo tardius crederet,
ſilentio repētine taciturni-
tatis obmutuit: nec priſti-
nū loquēdi recepiſſet vſum,
niſi nomen pueri quo vocā-
dus eſſet, clauſi oris ei vin-
culum relaxaſſet. Lec. vij.
Atq3 ita factū eſt vt os ſa-
cerdotale, ꝙ trepidatio col-
ligauerat dubitātis, meritū
filij naſcētis abſolueret, ⁊ re
parata pr̄is ligua, infantis
gloriā teſtaretur. Lec. viij
Quid autem de continētie
eius virtute, quid de amore
iuſticie loquar cui ſicut legit
inimitabilis virt⁹, ⁊ luce ip-
at. 3. ſa charior veritas fuit: Joā-
ar. I. nes ꝯuerſatus ī deſerto, ve-
ſtitū habēs de pilis cameli ⁊
zonā pelliceā circa lumbos
ſuos, locuſtas edebat ⁊ mel
ſylueſtre vt īcrepatur⁹ hoīm
mala, nullā penit⁹ haberet
vel in veſte, vel ī epulis vo-
luptatē. In viſitatiōe btē
marie. Ad veſp. ſup pſal. ān.
c. I. Exurgēs aūt maria abiit ī mō-
tana cū feſtinatiōe ī ciuitatē iu
da: ⁊ itrauit ī domū zacharie ⁊
idē. ſalutauit elizabeth. iiij. ān. Et
factū eſt vt audiuit elizabeth ſa
lutationē marie exultauit īfās
ī vtero ei⁹ ⁊ repleta eſt ſpūſan-
idē. cto. j. ā. Exclāauit elizabeth vo
ce magna ⁊ ait, bn̄dicta tu ī mu
lierib⁹ ⁊ benedict⁹ fruct⁹ vētris
idē. tui. viij. ā Et vnde mihi hoc vt
veniat mr̄ dn̄i mei ad me: ecce ei
vt fctā eſt vox ſalutatiōis tue in

aurib⁹ meis exultauit infans in
vtero meo. j. Capitulum.
Ecce iſte venit ſaliēs in 2. can.
montibus, tranſiliens
colles, ſiīis eſt dilect⁹ me⁹ ca
pree hinuloque ceruoꝝ. ℞.
Magnificat. Hy⁹. Adſunt fe-
ſta. ℣ Specioſa. Ad mag. ān.
O quāta vis amoꝝ, illibate tūc
mētē accēderat ỽginis vt ī ſpū
ſancto rapta iubilaret, magnifi luc. I.
cat anima mea dn̄m. v. Colla.
Omnipotēs ſempit̄ne de⁹, q
ex abūdantia charita-
tis beatam mariam tuo filio
fecūdatā ad ſalutationē eli-
zabeth īſpiraſti: pr̄ſta q̄s, vt
per ei⁹ viſitationē, donis ce-
leſtib⁹ repleamur, ⁊ ab oīb⁹
aduerſitatibus eruamur. p.
Cōmemo. de ſancto ioanne.
Deinde de ſanctis proceſ. ⁊
marti. Poſtmodū de apl̄is.
Ad ꝯpleto. Hy⁹. Aue marꝫ
ſtella. Ad vigi. Inuita. Aue
maria. Hy⁹. Adſunt feſta iu.
In vtroque noct. ā. pſ. ⁊ ℣.
vt ī aſſumptione. Lectio. ex
omelia vene. bede pbr̄i. Lc. j
Aperiēs os dilectiſſi- in cap.
mi ad ſalutādū beata luc. I.
maria, repleta eſt mox ſpū
ſctō elizabeth, replet⁹ eſt et
ioānes, atq3 vno eodēq3 ſpū
ambo edocti: Illa ſalutan-
tem que eſſet agnouit, ⁊ vt
matrē dn̄i ſui debita cū bn̄-
dictiōe venerata eſt: Ille ip-
ſum eſſe dn̄m, q̄ ī vtero vir-
ginis portabat, itellexit. Et
q2 lingua necdū valuit, aīo
exultāte ſalutauit, officiūq3
ſue precurſiōis q̄3 libent q̄3

deuote iuuenis eſſet ipleta-
rꝰ ⁊ anteq̃ naſceret aduenie͂
te dño, q̇bꝰ valebat indiciis
can. 2. itimauit. ℞. Surge ꝑpera a-
mica mea formoſa mea. Et ve-
ni: iã eñ hyems trãſiit, imber
pſalm. abiit ⁊ receſſit. ℣. Audi filia ⁊ vi
44. de ⁊ inclina aure͂ tuã. Et. Lc. ij.
Aderat nãq; tp̃s quo i-
pleret angeli ſermo,
que͂ dixerat: q2 ſpũ ſancto re
plebit adhuc ex vtero ma-
tris ſue. Repleta eſt ſpũ ſan
luc. I. cto elizabeth ⁊ exclamauit
voce magna. Recte voce ma
gna, quia magna dei dona
cognouit: Recte voce ma-
gna, q2 illũ que͂ vbique pre-
ſente͂ nouerat, etiã corꝑalit
adeſſe ſe͂tiebat. Magna et-
ei voce, nõ tã clamoſa q̃ de-
uota itellige͂dũ eſt. Neque ei
modice vocis deuotiõe deũ
laudare valebat, q̃ ſpũ ſctõ
plena flagrabat, que ⁊ illũ i
vtero geſtabat, quo i natis
mulierũ nemo maior eſt. Et
eũ aduenisse gaudebat, q̇ cõ
ceptꝰ ex carne matris virgi-
nis, filius altiſſimi vocaret ⁊
can. 2. eſſet. ℞. En dilectꝰ meꝰ loquit
mihi. Intra precordia mea dat
pſalm. voce͂ ſuã. ℣. Quã dulcia fauci-
118. bꝰ meis eloquia tua dñe ſuper
mel ori meo. Intra. Lec. iij.
luc. I. Exclamauit voce ma-
gna elizabeth, ⁊ dixit:
bñdicta tu inter mulieres, ⁊
bñdictus fructꝰ ventris tui.
Non ſolũ bñdicta inter mu-
lieres: ſed iter mulieres be-
nedictas maiore bñdictione
ſpecialiter iſignis. Benedi-

ctꝰ fructꝰ ve͂tris tui. Nec ip-
ſe gñali ſctõꝝ more bñdictꝰ,
ſed ſicut ait apoſtolꝰ: quorũ
pr̃es ⁊ ex q̇bꝰ chriſtꝰ ſecũdũ
carne͂, q̇ eſt ſup oĩa deꝰ bene- ro.
dictꝰ i ſecula. De ortu huius
bñdicti fructꝰ, pſalmiſta ſer
mone myſtico teſtat dicens:
Eteni dñs dabit benignita- pſ.
te͂, ⁊ terra nr̃a dabit fructuz 84.
ſuũ. ℞. Ibo ad mõte͂ myrre fe- ca.
ſtinãter, ⁊ videbo verbuz hoc.
Quod factũ eſt in auribꝰ meis
ab angelo ſalutãte. ℣. Viã mã- pſa.
datoꝝ tuoꝝ cucurri iuxta ver- 118.
bum tuum. Quod. Lec. iiij.
Dedit q̇ppe dñs beni-
gnitate͂, q2 genus hu-
manũ a reatu preuaricatio-
nis ꝑ vnigenitũ ſuũ liberare
diſpoſuit. Dedit benignita-
te͂ q̇ eiꝰ ingreſſu ꝟginalis vte
ri te͂plũ, ſpũſſcti gr̃a ↄſecra-
uit. Et terra nr̃a dedit fru-
ctũ ſuũ: q2 eade͂ virgo, que de
terra corpꝰ habuerat, filium
genuit diuinitate quide͂ deo
pr̃i coequale͂, ſed ſibi carnis
veritate cõſubſtãtiale͂. Eſa-
ias te͂pus humane rede͂ptio eſa.
nis etiã itue͂s ait: In illa die
erit germe͂ dñi i magnificen
tia ⁊ gloria ⁊ fructꝰ terre ſu-
blimis. Germe͂ namque dñi
fuit i magnifice͂tia ⁊ gl̃ia cũ
ſempiternꝰ dei filiꝰ, in carne
te͂poraliter appare͂s, magni
tudine virtutũ celeſtiũ mũ-
do clarꝰ effulſit. Fructꝰ quo-
que terre ſublimis effectus
eſt, qñ carnem, quam de no-
ſtra natura mortale͂ ſuſcepe
rat deꝰ, virtute reſurrectio

nis imoꝛtalē iā reditā ad ce
los ſublimauit. Recte ergo
dicit: Bñdicta tu i mulieri-
bus, ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ ventris
tui. ℟. Uox turturis audita eſt
ſurge ꝓpera amica mea ⁊ veni
colūba mea i foraminib⁹ petre
i cauerna macerie. Oſtēde mihi
faciē tuā, ſonet vox tua i aurib⁹
meis. ℣. Uox enim tua dulcis ⁊
facies tua decoꝛa. Oſtēde mihi.

In ij. noctur. Lec. quinta

Et vnde hoc mihi vt ve
niat mater dñi mei ad
me? O quāta in prophetiſſe
mēte hūilitas, ꝙ ver⁹ ſermo
dñi quē dixit: Sup quem re-
quieſcet ſpūs meus, niſi ſup
humilē ⁊ quietū, ⁊ trementē
ꝟba mea? Matrē q̇dē dñi, q̄
ad ſe venerat, mox vt vidit
eſſe cognouit: ſed nihil in ſe
talis meriti reperiens, quo
digna fieret a tanta hoſpite
viſitari: vnde hoc mihi īquit
vt veniat mr̄ dñi mei ad me?
℟. Ecce iſte venit ſaliēs i mōti-
b⁹ trāſiliens colles. Similis eſt
dilect⁹ me⁹ capꝛee hinuloqꝫ cer-
uoꝝ. ℣. Exultauit vt gigas ad
currendam viam a ſummo celo
egreſſio eius. Similis. Lec. vj

Quia nimirꝫ ipſe ſpūs q̇
ei prophetie donū cō-
tulit, munus pariter humili
tatis pꝛeſtitit. Prophetico
nāqꝫ repleta ſpū, genitricē
ad ſe aduentaſſe ſaluatoꝛis
ītellexit: ſed humilitatꝫ ſpū
circūſpecta minus dignā ſe
ei⁹ aduētu dephendit. Ecce
ei vt fctā eſt vox ſalutatiōis
tue i aurib⁹ meis exultauit i
gaudio īfans ī vtero meo. In
tellexit elizabeth eodē quo
erat ipleta ſpū reuelāte, q̇d
illa exitatio ſui ſignificaſſet
īfātis, hoc eſt illi⁹ vēiſſe ma-
trē cui⁹ ipſe ꝓcurſoꝛ ac demō
ſtratoꝛ eſſet futur⁹. ℟. Feli-
ces mr̄es, ſꝫ nati felicioꝛes. Et q̄
geſſere felicia fata fuere. ℣. Fe
lix dom⁹ felix familia q̇b⁹ ſūt vi
ſa tot mirabilia. Et. Lec. vij.

Et q̄ miranda, q̄ cita
ſcti ſpūs opatio. Nul-
la q̇ppe i diſcendo moꝛa eſt,
vbi ſpūſſanct⁹ doctoꝛ adeſt.
In vno eodēque momento,
cū voce ſalutātis gaudiū na
ſcitur īfantis: qꝛ dum vox ad
aures peruenit coꝛpoꝛales,
virtus ſpiritalis coꝛ ītrauit
audiētis. Nec ſoluꝫ genitri-
cē, ſed ⁊ ſobolē, amoꝛe domi
ni aduenientis accendit. ℟.
O dies oī voto recolēda, o dies
oī ſtudio venerāda. In qua tot
miſero fulſerūt gaudia mūdo. ℣.
Hec dies quā fecit dñs, exulte pſalm.
m⁹ ⁊ letemur i ea. In. Lec. viij 117.

Unde mox eadem pꝛe
curſoꝛis dñi genitrix
ea que ī occulto cognouerat
his q̇ ſimul aderāt ⁊ audie-
bant palam, euāgelizare cu
rauit. Nā ſubdit: Et btā que luc. 1.
credidit, q̄m pficiēt i ea que
dicta ſunt ei a dño. Nā ⁊ hoc
quoqꝫ p ſpūm ſctūm didicit
elizabeth, que angel⁹ ad ma
riā verba ꝓtulerit. Mō illa
mox euangelizanti credide-
rit. Mō hec diuina operāte
potētia abſqꝫ vlla eſſent du-
bietate cōplēda. Ubi rūque

imodū idē ſpūs eā cū reple=
uit, preſentiū ſimul, preteri=
torūqꝫ z futuroꝝ ſciētia iſtru
xit. ℟. O preclara ſtella maris
ꝟgo mr̄ ſingularꝫ q̄ cognatā vi=
ſitaſti, ioānē illuminaſti prole
ꝑclariſſima. Te ꝑcamur i hoc fe
ſto ſis ſolamē omni meſto, fuga
mortē ꝯfer ſortē nobis i celi pa=
tria. ℣. Ad te clamāt oēs rei lar
ga datrix ſctē ſpei o fons indefi
ciēs. Te ꝑca. Ad cā. ā. Gaude
maria mr̄ xp̄i q̄ ſingulari priui=
legio meruiſti portare chriſtuꝫ
dn̄ꝫ. vij. Cā. Audite me diui.
℣. Poſt partū. Scd̄m Lucam
luc. I. In illo tp̄e. Exurgens
maria abiit i montana
cū feſtinatiōe i ciuitatē iuda
z itrauit i domum zacharie
et ſalutauit elizabeth. Et
reł. Omel. lectionis eiuſdē
vene. bede pbr̄i. Lectio. ix.
Lectio ſancti euāgelij
quam audiuimus, fra
tres chariſſimi, z redēptio=
nis nr̄e nobis ſemꝑ venerā=
da primordia predicat, z ſa=
lutaria ſēꝑ humilitatis imi=
tāde remedia cōmēdat. Nā
qꝛ peſte ſupbie attactuꝫ ge=
nus humanū perierat, dece=
bat vt medicamētū humilita
tis, quo ſanaret prima mor
icipiētis ſalutis tpa pretēde
rēt. ℟. Specioſas filias cumu=
lantes diuitias. Theſauro ven
tris grauidi trāſcēdit mr̄ domi
eſa. 12. ni. ℣. Exulta z lauda habita=
tio ſion, quia magnus i medio
tui ſctūs iſrael. Thꝛe. Lec. x.
Et qꝛ ꝑ temeritatē ſe=
ducte mulieris mors i
mūdum itroierat, cōgruum
fuerat vt i iudicium vite re=
uertētis mulieres ſe deuote
humilitatis iuicē ac pieta=
tis preuenirent obſequiis.
Prior ergo nobis btā dei ge
nitrix ad ſublimitatē patrie
celeſtis iter oſtēdit humili=
tatis, nō min⁹ religionis q̄ꝫ
caſtitatis exēplo venerabi=
lis. Siqdē glia ꝟginei z ite
merati corpis, qualis ſit vita
ſupne ciuitatis ad quā ſuſpi
ramus iſinuat. Ubi neqꝫ nu= ma
bēt neqꝫ nubent: ſed ſunt ſi= 22
cut āgeli dei i celis, atqꝫ vir=
tutē mētis eximiā q̄ ad hāc
ꝑtingere debeam⁹ indicat.
℟. Ait autē maria, fecit mihi luc
magna qui potēs eſt. Et ſctūm
nomē ei⁹. ℣. Et mia ei⁹ a ꝓgēie
i progenies timētib⁹ eū. Et. L. xj
Namqꝫ ſicut precedēte
ſcti euāgelij lectione
cognouim⁹, poſtq̄ꝫ angelica
viſione z allocutiōe meruit
ſublimari, poſtq̄ꝫ ſe celeſti o=
nuſtādā ꝑtu didicit, nequa=
q̄ꝫ ſe de donis celeſtib⁹ quaſi
a ſe hec eſſent extulit: ſed vt
magis magiſqꝫ donis eſſet
apta diuinis, i cuſtodiā hu=
militatis greſſum mentis fi=
xit, ita euangelizāti ſibi ar=
chāgelo reſpondens: Ecce
ancilla domini fiat mihi ſecū luc
dum verbū tuum. ℟. Magni=
ficat anima mea dn̄m: z exulta=
uit ſpūs meus in deo ſalutari
meo. Quia reſpexit humilita=
tem ancille ſue. ℣. Ecce eni ex
hoc btām me dicent omnes ge=
nerationes. Quia. Lectio. xij.

Vt ꝟo ex hodierna le-
ctiōe audiuimꝰ eandē
quā āgelo exhibuerat hūili-
tatē, hoibꝰ quoqꝫ curauit ex
hibere: ⁊ ꝙ maioris eſt ꝟtu-
tis hoc etiā minoribꝰ. Quis
eñ neſciat virginē deo con-
ſecratam muliere deo dedi-
ta gradū habere potiorem?
Quis dubitat matrē regis
eterni, iure matri militꝫ ꝑfe-
rendam? Attamen ipſa me-
mor ſcripture precipientis:
Quāto magnꝰ es, te in oībꝰ
humilia: mox vt angelꝰ q̇ lo-
quebat̄ ei ad celeſtia rediit,
ſurgit, ac mōtana cōſcendit
geſtāſqꝫ ī vtero deū, ſeruoꝝ
dei habitacula petit ac req̄-
rit alloquia. Et apte poſt vi-
ſionē angeli in mōtana ſub-
iit, q̄ guſtata ſuauitate ſup-
noꝝ ciuiū hūilitatꝫ ſe greſſi-
bus ad ꝟtutū alta trāſtulit.
℟. Suſcepit iſrl̄ pueꝝ ſuū recor
datꝰ mie ſue. Sicut locutꝰ eſt ad
pſes nños abrahā ⁊ ſemini eiꝰ ī
ſcl̄a. ℣. Jurauit dñs dauid ꝟita
tē: de fructu vētris tui ponā ſu
per ſedē tuam. Si. S. Lucam.

Jn il. tē. Exurgens ma-
ria abiit in mōtana cū
feſtinatiōe in ciuitatē iuda.
Et intrauit in domū zacha-
rie ⁊ ſalutauit elizabeth. Et
fctm̄ eſt vt audiuit ſalutatio-
nē marie elizabeth exulta-
uit īfans in vtero eiꝰ. Et re-
pleta eſt ſpū ſctō elizabeth ⁊
exclamauit voce magna ⁊ di
xit: Bñdicta tu inter mulie-
res: ⁊ bñdictꝰ fructꝰ vētris
tui. Et vñ hoc mihi vt veniat
mr̄ dñi mei ad me? Ecce eñ
vt fctā eſt vox ſalutationis
tue ī auribꝰ meis exultauit
in gaudio īfans ī vtero meo
Et btā q̄ credidiſti qm̄ perfi-
cientur ea q̄ dicta ſunt tibi a
dño. Et ait maria: Magnifi
cat aīa mea dñz. Et exl̄tauit
ſpūs meꝰ ī deo ſalutari meo
Qr reſpexit hūilitatē ācille
ſue: ecce enim ex hoc beatā
me dicēt oēs generationes.
Qr fecit mihi magna qui po
tens eſt ⁊ ſctm̄ nomē eiꝰ. Et
mia eiꝰ a ꝓgenie in ꝓgenies
timentibꝰ eū. Fecit potētiā
in brachio ſuo, diſperſit ſup-
bos mēte cordis ſui. Depo-
ſuit potētes de ſede: ⁊ exal-
tauit hūiles. Eſuriētes im-
pleuit bonis: ⁊ diuites dimi
ſit ianes. Suſcepit iſrl̄ pue-
rum ſuum, recordatus mie
ſue. Sicut locutꝰ eſt ad pa-
tres nños, abrahā et ſemini
eius in ſcl̄a. Manſit aūt ma-
ria cū illa q̄ſi menſibꝰ tribꝰ ⁊
reuerſa eſt ī domū ſuā. Amē.
Jn lau. ā. Jn marie ꝟginꝫ vte-
ro parata ſedes tua deꝰ a ſcl̄o. j. pſalm. 44.
Cap. Ecce iſte venit. ℟. Aue
maria. Hyꝰ. Sacri iungunt̄.
℣. Specioſa. Ad bñ. ā. Bñdi- luce. I.
ctꝰ dñs deꝰ iſrl̄ qr viſitauit ⁊ fe-
cit redēptionē plebis ſue ſicut lo
cutꝰ eſt per os ſanctoꝝ. v. Col.
Oñs. Ad j. ā. Jubilet deo oīs
terra ⁊ celeſtis hierarchia ſer-
uiat ei. v. Ad iij. hyꝰ. O quā
glorifica. ā. Fecit dñs potētiā luce. I.
ī brachio ſuo diſpſit ſupbos mē-
te cordis ſui. iij. cap. Ecce. ℣.
Aue maria. col. Oñs. Ad vj.

luce. I. ā. Depoſuit potentes de ſede z
exaltauit humiles. iij. Capm.
cāt. 2. SUrge propera amica
mea colūba mea for=
moſa mea z veni: iā ei hyēs
trāſijt imber abijt z receſſit,
flores apparuerūt i terra no=
ſtra, tp̄s putatiōis aduenit.
luce. I. ℣. Bn̄dicta tu i mulieribus. Et
bn̄dict⁹ fruct⁹ ventris tui. coll.
COncede miſericors
de⁹ fragilitati noſtre
preſidiū vt q̄ ſctē dei genitri
cis viſitationē celebram⁹ in=
terceſſionis eius auxilio a
noſtris iniquitatib⁹ reſurga
mus. Per eundē. Ad ix. ā.
eodem. Eſurientes impleuit bonis z di=
uites dimiſit inanes. j. Capm.
can. 2. VOx turturis audita
eſt in terra nr̄a: ficus
protulit groſſos ſuos: vinee
florentes dederunt odorem
ſuum. ℣. Poſt partū. Col. Cō=
cede nos fa. Ad veſ. ā. Ecce
tu pulc. cūcetis cp̄. Ecce iſte
ve. ℟. Poſt partū. Hy⁹. Ad=
ſunt feſ. ℣. Specioſa. Ad mḡ.
ā. Magnificet dn̄z totū gen⁹ fide
liū ꝯcrepet armonica laude co=
hors angelica in marie gaudia
j. Coll. Omp̄s. ¶ Per oct. viſi
ta. btē marie dieb⁹ priuatꝫ.
¶ In j. noc. ā. Fons ortoꝝ. ā.
Veniat dilectus. ā. Veni in ortū
meum. ℣. Aue maria. Lectio.
can. 6. QUe eſt iſta que ꝓgre=
ditur velut aurora cō=
ſurgens pulchra vt luna ele=
cta vt ſol terribilis vt caſtro=
rum acies ordinata: Vide=
runt eam filie ſion, et beatiſ=
ſimam predicauerunt: regi=
ne et concubine et laudaue=
runt eam. Tu autem. ℟. Vi=
ſitatio tua Dei genitrix virgo.
℣. Gaudiū annūciauit vniuerſo
mundo. Dei geni. ¶ In ſecun=
do noctur. ā. Alleluia. Capm.
ECce iā venit plenitu=
do tp̄is i q̄ miſit de⁹ fi=
liū ſuū fctm̄ ex muliere, fctm̄
ſub lege vt eos q̄ ſub lege e=
rant redimeret. ℣. Bn̄di. col.
DEus q̄ virginalē aulā
btē marie in qua hita
res eligere dignatus es, da
q̄s, vt ſua nos defenſiōe mu=
nitos iocūdos ſue faciat in=
tereſſe feſtiuitati. Qui. In
lau. ā. In marie. Capm. Ma=
gnū pietatis ſacramentū q̄
manifeſtatū eſt in carne, iu=
ſtificatū eſt i ſpū, apparuit
angelis, p̄dicatū eſt gētib⁹,
creditū eſt mūdo, aſſumptū
eſt in glia. ℟. Aue maria. ℣.
Specioſa. Ad bn̄⁹. ā. Bn̄dict⁹
dn̄s. Col. Omp̄s. Reliq̄ oīa ſi=
cut in die. ¶ Sab. infra oct.
viſita. Ad maḡ. ā. O q̄ta vis.
¶ Dn̄ica infra octa. Inuita.
Aue maria. ¶ In j. noc. ā. Co=
medi fauū. ℣. Dn̄e in virtu. ā.
Aia mea. ān. Talis eſt. ℣. Aue
maria. Lectiones de die vi=
cant. ¶ In ij. noc. ān. Deſcēdi
in ortū. ā. Ort⁹ ꝯcluſus. ā. Gau=
de maria mat chri. ℣. Bn̄dicta
tu. Ad can. ā. Alla. Capi. Au=
dite. ℣. Poſt partū. Euangel.
Exurgens maria. In lau. ā.
Alla. ps. Miſerere. Capm.
SIgnū magnum appa=
ruit i celo, mulier ami
cta ſole z luna ſub pedibus

eius ꝛ in capite eius corona ſtellarum duodecim. ℟. Aue maria. ℣. Specioſa. Ad bñ᷑. añ. Bñdictus. Colla. Omps. Ad hor. diei. ã. All'a. ꝛc. ſicut in die. Ad veſ. ã. Et vnde mihi hoc. iiij. ã. Veſpere. Vigilie. Ad mag. ã. Magnificet. Ex ce pro q ſi oc. fe. ij. eue. tūc erit Ad Mag. añ. O quanta vis. In oct. viſita. in. j. veſperis. Ad Mag. añ. O quanta vis. etiā ſi octa. eueñe. die dñico. Cetera omnia ſicut in die.

¶ In octaua apſloꝝ petri et pauli ad veſperas. Capm.

Hi ſunt viri mie quorū iuſticie obliuionē non acceperūt: cum ſemine eoꝝ permanent bona: hereditas ſancta nepotes eorum. ℟. In oēm. Hy᷒. Apſloꝝ paſſio. ℣. Nimis hono. Ad mag. añ. Glorioſi principes. Collecta.

Deus cui᷒ dextra btm̄ petrū ambulātē i fluctib᷒ ne mergeret erexit, et coapſlm ei᷒ paulū tertio naufragantē de pfundo pelagi liberauit, exaudi nos propitius ꝛ ꝯcede vt amboꝝ meritis eternitatis gloriā cōſequamur. Qui vi. Inuitato. Gaudete ꝛ exultate. Hy᷒. Apoſtoloꝝ paſſio. ¶ In. j. noc. añ. In omnē. De cetero vt in cōi apſloꝝ: ſed lec. iſte legantur. Sermo btī augu. epi. Lec. j.

Natalē hodie iuuante dño apoſtolorum celebramus, quoꝝ memoriā vniuerſus mundus amplectit et equali fide dū fidē in his ſcōꝝ vite recolit, ppetuitatem celeſtis glie confitetur. ℟. Ecce ego mitto vos. Le. ij.

Pauli hodie natalis eſt: et qs iſta taceat? Petri feſtiuitas vertitur. Quēadmodum ille verba nō ſuggerit de cuius ore cōfeſſio fidei ſalutaris exiuit: cum diceret tu es chriſtus filius dei viui? Precioſam plane in ꝯſpectu dñi mortē ſanctorum felici ſuo exitu comprobarunt. Le. iij.

Paulus inquā vas electionis, petr᷒ clauiculari᷒ dñice māſionis: vnus piſcator, alius perſecutor: paulus cecat᷒ eſt vt videret, petr᷒ negauit vt crederet. Lect. iiij.

Paulus poſt perſecutionē eccleſie ad fidē chriſti dñi ſe conuertens, tantū humilis factus eſt defenſor veritatis, quantū pertinacior fuerat cultor erroris. Lectio. v.

Petrus piſcator miniſteriū nō depoſuit ſed mutauit: qz prim᷒ honore ſacerdotij munerat᷒ fontes potius cepit amare q̄ maria vt nō tā abſtraheret quos occideret, ſz mergeret quos leuaret. L. vj.

Beati plane in adminiſtratione doctrine poſiti: beatiores in mortis deſyderio cōſtituti: ibi enim gloria nutritur, hic traditur. Lect. vij.

In ſeculo exercitatio tribulationis eſt: in morte aſſumptio maieſtatis. Ecce trāſiit per oēs terras ſon᷒ eoꝝ: vbiq̄ laus vtriuſq̄ colligit: vbiq̄ linguis fideliū trium-

phorum materia explanat. Quis hos audeat mortuos appellare, quorum fide vniuersus ad vitam mūdus erigitur, atq; ad illā ſupni luminis inuiſibilē māſionē talibus doctorib⁹ ſecura ambitione feſtinat? Lctō. viij.

Nemo dubitet, nemo etiam ſibi impoſſibile ſuſpicet. Ibi eñ paul⁹ eſt q̄ auxilium preſtet conanti: ibi petr⁹ eſt qui celū aperiat veniēti. Libet nūc illuſtriū perſonarū inuictricia penaꝝ tormēta īferre. Paul⁹ inquit decollatus eſt, petrus retrouerſis pedibus crucifixus. Habet ꝑfecto myſteriuz, nobilitas iſta penaꝝ. Decebat eñ vt paulus capite corporis plecteretur, qui gētibus caput fidei eſſe ꝓbabat. Petr⁹ aūt q̄ nouerat caput viri chriſtū eſſe, xp̄o iā in celeſtib⁹ cōſtituto, caput ſuū ꝑmiſit, pedib⁹ ſequebat vt nouo gn̄e paſſiōis ligatis pedib⁹, manib⁹ reſolutis ꝛ iter celeſte faceret, ꝛ oraret. Ad can. ā. Hi ſunt viri mie. vt invigi. ꝑ. Annunciauerūt opera. Scd̄m Mattheū.

matt. 14.
In illo tpe. Juſſit ieſus diſcipulos ſuos aſcendere ī nauiculā ꝛ precedere eū trans fretū donec dimitteret turbas. Et rel. Ome. lec. euſdē btī aug. epī. lc. ix.

Cum ſctm̄ euāgeliū legeret: audiuim⁹ nauicellā periclitātē xp̄m piclitantib⁹ ſubueniētē: petrū veniēti xp̄o occurrētē, in q̄bus oīb⁹ miraculū ſpectauimus myſteriū requiramus. L. x.

Quādo enim poſſumus de diuinis operibus que legun tur intellectū alicui⁹ myſtice ſignificationis exculpere quaſi de obſtruſis fauoꝝ cellis mella ꝓducim⁹: vel chr̄i diſcipulos imitātes ſpicas manib⁹ ꝯfricam⁹ vt ad latentia grana ꝑueniam⁹, ꝛ in eis vitam inueniamus. Lec. xi.

Aſcēdit dn̄s nr̄ ieſus xp̄s vt lectū eſt ī mōtē ſolus orare. Mōs altitudo eſt. Quid eñ ī hoc mūdo alti⁹ celo? Quis vero in celū aſcendit? nouit optime fides vr̄a. Cur autē ſolus aſcendit? Quia nemo aſcēdit in celū niſi q̄ de celo deſcēdit, filius hominis qui eſt in celo. Lectio. xij.

Quāuis ꝛ in fine cum venerit, ꝛ nos omnes ſua mēbra collegerit ac leuauerit in celum, etiam tunc ſolus aſcendet: q: caput cū corpore ſuo vnus eſt chr̄s. Nunc aūt ſolum caput aſcendit mediator dei ꝛ hominū homo chriſtus ieſus. Aſcēdit ieſus ſolus orare quia ipſe aſcendit ad patrē ꝓ nobis interpellare. Veruntn̄ chariſſimi dū ille orat in excelſo: nauicula turbat fluctib⁹ in ꝓfundo Q: inſurgunt fluct⁹, poteſt iſta nauicula id eſt eccleſia turbari: ſed q: chriſtus orat nō poteſt mergi. R. Iſti ſunt due oliue. Secundū Matt.

In illo tpe, Juſſit ieſus m[att.]
diſcipulos ſuos aſcen= 14
dere

dere in naviculã et ꝑcedere
eũ trans fretũ donec dimit=
teret turbas. Et dimiſſa tur
ar.6. ba aſcẽdit in montẽ ſol⁹ ora=
re. Veſpere aũt facto ſolus
erat ibi: navicula aũt in me=
dio mari iactabat̃ fluctibus.
Erat aũt illis ꝯtrari⁹ vent⁹.
Quarta autẽ vigilia noctis
venit ad eos ambulans ſup
mare. Et videntes eũ ſupra
mare ãbulantẽ turbati ſunt
dicẽtes, qꝛ fantaſma eſt. Et
pre timore clamauer̃t. Sta=
timq́ꝫ ieſus locut⁹ eſt eis di=
cẽs: Habete fiduciam. Ego
ſum, nolite timere. Rñdens
autẽ ei pett⁹ dixit: Dñe ſi tu
es iube me venire ad te ſup
aquas. At ipſe ait: Veni, et
deſcẽdens petrus de navi=
cula ambulabat ſuper aquã
vt veniret ad ieſum. Videns
vero ventũ validum, timuit.
Et cum cepiſſet mergi cla=
mauit dicens: Dñe ſaluũ me
fac. Et cõtinuo ieſus exten=
dens manum apprehendit
eum ꝛ ait illi: Modice fidei
quare dubitaſti? Et cũ aſcẽ=
diſſet in naviculam ceſſauit
ventus. Qui aũt in navicu=
la erant venerunt et adora=
uerunt eum dicentes: Vere
filius dei es. Amẽ. Te decet
Colla Deus cuius dex. In
lau. ã. Hoc eſt preceptum. viii.
Cp. Hi ſunt viri mie. ℞. Cõ=
ſtitues eos. Hy⁹. Verſo cru=
cis veſtigio. ℣. Nimis hono.
Ad bñ⁹. ã. Iſte ſunt due oli. j.
Coll. Deus cuius dextera.
.15. Ad. j. ã. Maiorẽ charitatẽ ne=
mo hꝫ vt aĩaꝫ ſuã ponat q̇s pro
amicis ſuis. j. Ad. iij. ã. Vos a= eodem.
mici mei eſtis ſi feceritis q̃ ꝑci=
pio vobꝫ dicit dñs. j. cp̃. Hi ſũt
viri. ℣ In oẽm. Col. De⁹ cui⁹
dex. Ad. vj. ã. Bti mũdo corde mat.5.
qm̃ ipſi deũ videbunt. j. Capl̃m.
IN teſtamentis dñi ſte= eccli.
tit ſemen eorum et filij 44.
eorũ ꝑpter eos vſq́ꝫ in eter=
num manent, gñatio eorũ et
gloria eorũ non derelinque=
tur. ℣. Conſtitues eos. Colla.
PRotege dñe ppl'ꝫ tuũ
ꝛ apoſtoloꝝ tuoꝝ pa=
trocinio ꝯfidẽtẽ ꝑpetua de=
fenſiõe cõſerua. p. Ad. ix. ã.
Beati qui perſecutionẽ patiun= mat.5.
tur propter iuſticiam. viij. Cp̃. 1.pe.3.
COrpora ſctõꝝ ĩ pace eccli.
ſepulta ſunt ꝛ nomen 44.
eoꝝ viuet ĩ ſcl'a: ſapiẽtiã eo= eccl.39
rũ narrant oẽs ppl'i ꝛ laudẽ
eoꝝ ꝓnũciat oĩs eccl'ia ſctõ
rũ. ℣. Annũciauerũt opa. Col.
EXaudi nos de⁹ ſaluta=
ris nr̃, ꝛ apl'orũ tuorũ
nos tuere ꝑſidiis, q̇꜉ donaſti
fideles eſſe doctrinis. p. Ad
veſ. ã. Iã nõ dicã. cũ ceteris vt ĩ
cõi. cp̃. Hi ſũt viri. ℞. In om=
nẽ. hy⁹. Aplorꝝ paſſio. ℣. Ni=
mis ho. Ad mag. ã. Glorioſi prin
cipes. vt in j. veſ. feſti. Colla.
De⁹ cui⁹ dex. In trãſlatiõe
ſ. bñdicti fiat ſicut ĩ alia feſti=
uitate totũ offm̃ exceptꝫ. iiij.
primis añis ꝛ rñſorio, ſed dr
Amauit. In claraualle de ſã=
ctis martyrib⁹ eutropio ꝫoꝫi
ma ꝛ bonoſa. In. j. veſ. ℞. La=
uerũt. Cetera oia vt ĩ cõmuni.
¶ In feſti. ſ. marie magd. ad

vesp. Cap. Qui gloriat. R. Dū
transiſſet ſabbatum. Hyꝰ. Ma=
gnū ſalutis gaudiū. Sex añ
paſche. Nardi maria. Ho=
nor decꝰ īperiū. V. Diffuſa eſt.
Joā. 20 Ad mag. añ. Maria ſtabat ad
monumētū plorās vidit āgelos
in albis ſedētes ⁊ ſudariū q̄ fue
rat ſup caput ieſu, al. viij. Coll.
Exaudi nos deꝰ ſaluta=
ris noſter, vt ſicut de
beate marie magdalene fe=
ſtiuitate gaudemus, ita pie
deuotionis erudiamur effe=
ctu. p. Inuit. Regem ſempiter
num venite adoremꝰ. Qui btā3
hodie corōauit mariā magdale
nā. Hyꝰ. Magnū ſalu. vt ſ.
cāt. 4. ¶ In. j. noc. ā. Ueni ſpōſa chri=
ſti accipe coronamq̄ tibi dñs p̄=
parauit in eternū. viij. p̄. Dñe
cant. 1. dñs nr̄. ā. Nigra ſum ſed formo
ſa filia hierlm, ideo dilexit me
rex ⁊ introduxit me in cubiculū
cant. 6. ſuum. iij. p̄ Celi enar. ā. Pul=
chra es ⁊ decora filia hieruſalē,
terribilis vt caſtrorum acies or
dinata. j. p̄ Dñi eſt ter. ā. Spe
cie tua. p̄. Eructauit. ā. Adiu=
uabit eam deus. p̄. Deꝰ nr̄ re=
codē. fu. ā. Reuertere reuertere ſuna
mitis, reuertere reuertere vt in=
tueamur te. vij. ps. Magnus
dñs. V. Specie tua. Lectiōes
ex ome. bti greg. pa. Lec. j.
Mulier peccatrix cū a=
labaſtro venit, vnguē
tum fudit, retro ſecꝰ pedes
luce. 7. domini ſtetit, lachrymis pe=
des rigauit, capillis terſit,
eoſdemq̄ quos infundebat
et tergebat pedes oſculari
nō deſiit. Nos ergo illa mu=
lier exp̄ſſit, ſi toto corde ad
dominum poſt peccata re=
deamꝰ, ſi eius penitentie lu=
ctus imitemur. Quid nāq̄
vnguento, niſi bonus odor
opiniōis exprimitur? Unde
et paulus dicit: Chriſti bo= 2. co
nus odor ſumus deo in om= mar
ni loco. R. Maria magdalene ⁊ matt
altera maria ibant diluculo ad 20.
monumentum, ⁊ dicit illis ange
lus: quem queritis nō eſt hic ſur
rexit ſicut locutus eſt. Precedet
vos in galileam ibi eum videbi
tis. V. Cito euntes dicite diſci=
pulis eius ⁊ petro quia ſurrexit
dominus. Precedet. Lectio. ij.
Si igitur opera recta
agimꝰ q̄bus bone opi=
nionis odore eccleſiā reſper
gamus, quid in dñi corpore
niſi vnguentum fundimus?
Sed ſecꝰ pedes mulier ſte= luc.
tit. Contra pedes enim dñi
ſtetimꝰ, cū in peccatis poſi=
ti eiꝰ itineribꝰ renitebamur.
Sed ſi ad verā penitentiam
poſt peccata cōuertimur, iā
retro ſecus pedes ſtamꝰ, q̄
eius veſtigia ſequimur, quē
impugnabamꝰ. R. Diffuſa eſt pſalm
gratia i labiis tuis. Propterea 44
benedixit te deus in eternū. V.
Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniqui codē
tatem. Propterea. Lectio. iij.
Lachrymis mulier pe=
des rigat, q̄d nos q̄q̄
veraciter agimꝰ ſi quibuſlibet
vltimis mēbris dñi per com
paſſiōis affectū inclinemur,
ſi ſctis eiꝰ in tribulatiōe cō=
patimur, ſi eorū triſtitiā no= pſalm
ſtrā putamus. R. Specie tua 44.

⁊ pulchritudine tua. Intēde ꝓ=
ſpere, ꝓcede ⁊ regna. ℣. Propter
veritatē ⁊ manſuetudinem ⁊ iu=
ſticiam. Intende. Lectio. iiij.
7. Capillis mulier pedes
quos rigauerat terſit
Capilli quippe ſupfluunt cor=
pori. Et quid abundans ter=
rena ſubſtantia, niſi capillo=
rum ſpeciē tenet? que dum
ad vſum neceſſitatis ſuper=
fluit, etiam abſciſa non ſen=
16 titur. ℟. Dum trāſiſſet ſabba=
tum maria magdalene ⁊ maria
iacobi ⁊ ſalome emerunt aroma
ta. Ut veniētes vngerent ieſum.
℣. Et valde mane vna ſabbatoꝝ
veniunt ad monumentū orto iā
13 ſole. Ut. In ij. noc. ā. Simile
eſt regnum celorum homini ne=
gociatori querenti bonas mar=
garitas, inuenta vna ꝓcioſa de=
dit oīa ſua ⁊ cōparauit eā. iij. ꝓ.
em. Benedixiſti. ān. Inuēta bona
margarita dedit oīa ſua ⁊ ꝯpa=
rauit eā. viij. ꝓ. Fūdamēta. ā.
em. Sile ē regnū celoꝝ ſagene miſſe
in mare ⁊ ex oī genere piſciū cō
gregāti, quā cum impleta eſſet
educētes ⁊ ſecus littus ſedētes
elegerūt bonos i vaſa ſua, ma=
los aūt foras miſerūt. j. ꝓ. Cāta
te. j. ā. Ueni electa mea ⁊ ponā
in te thronū meū qꝛ ꝯcupiuit rex
ſpeciē tuā. iij. ꝓ. Dñs reg. exl.
tt. ā. Quid moleſti eſtꝭ huic mulie=
ri? op⁹ ei bonū opata ē i me. j. ꝓ.
dem. Cātate. ij. ā. Mittens hec mu
lier in corp⁹ meū hoc vnguentū
ad ſepeliēdū me fecit. j. ꝓ. Dñs
reg. iraſ. ℣. Adiuuabit eā. ℓ. v.
Capillis ḡ pedes dñi
tergim⁹ qñ ſctis eius

qb⁹ ex charitate ꝯpatimur,
etiā ex his que nobis ſuper=
fluūt miſeremur, quatin⁹ ſic
mēs ꝑ cōpaſſionē doleat, vt
etiā larga man⁹ affectū do=
loris oſtēdat. ℟. Propt ṽitatē pſalm.
⁊ māſuetudinē et iuſticiam. Et 44.
deducet te mirabilit dexta tua.
℣. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina au= eodem.
rem tuā, ⁊ obliuiſcere pplm tuū
⁊ domū patris tui. Et. Lec. vj.
Rigat nāqꝫ lachrymis
redēptoris pedes, ſed
capillis ſuis non tergit qui
vtcūqꝫ proximoꝝ dolori cō=
patit, ſed tñ eis ex his q̄ ſibi
ſupfluūt nō miſeretur. Plo=
rat et nō tergit q̄ verba q̄dē
doloris tribuit, ſed nō mini=
ſtrādo q̄ deſunt vim doloris
minime abſcidit. ℟. Surge cant. 2.
propera amica mea ⁊ veni: iā ei
hyems tranſiit, imber abiit ⁊ re
ceſſit. Flores apparuerūt i ter=
ra. ℣. Uox turturis audita eſt i eodem.
terra noſtra, ficus protulit groſ=
ſos ſuos. Flores. Lectio. vij.
Oſculat mulier pedes
quos tergit, quod nos
quoqꝫ plene agim⁹ ſi ſtudio=
ſe diligam⁹ quos ex largita=
te continemus, ne grauis ſit
nobis neceſſitas ꝓximi, ne
ipſa ei⁹ indigētia qua ſuſten=
tatur fiat oneroſa, et cū ma=
nus neceſſaria tribuit, ani=
mus a dilectione torpeſcat.
Poteſt quoqꝫ ꝑ pedes ipm
myſteriū incarnatiōis eius
intelligi quo diuinitas terrā
tetigit, quia carnem aſſum=
pſit: verbū ei caro factū eſt pſalm.
⁊ habitauit in nobis. ℟. Di= 44.

lexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniquitatē. Propterea vnxit te de⁹ de⁹ tuus oleo leticie. ℣. Diffuſa eſt gr̄a in labiis tuis. Propterea. lc. viij.

O Sculamur igit̄ redemptoris pedes cum myſterium incarnationis eius ex toto corde diligimus. Vnguēto pedes vngimus, cum ipſam hūilitatis ei⁹ potētiā ſacri eloquij bona opinione predicam⁹. Sed hoc phariſeus videt ⁊ inuidet: quia cū iudaicus pp̄ls gentilitatem deū predicare conſpicit, ſua apud ſe malicia tabeſcit. ℟. Gaudeamus oēs in dn̄o. Diē feſtū celebrātes ſub honore marie magdalene: de cuius ſolēnitate gaudent angeli ⁊ collaudāt filiū dei. ℣. Exultem⁹ oēs in dn̄o ⁊ ſpiritali iocunditate letemur. Diē.

luc. 7. Ad cāt. ā. In dieb⁹ illis mulier q̄ erat i ciuitate peccatrix vt cognouit q̄ ieſus accubuiſſet i domo ſimōis leproſi, attulit alabaſtruz vnguēti: ⁊ ſtās retro ſecus pedes dn̄i ieſu, lachrymiſ cepit rigare pedes ei⁹, ⁊ capillis capitis ſui tergebat ⁊ oſculabat̄ pedes ei⁹ ⁊ vnguento vngebat. vij ℣. Elegit eā. Scd̄m Lucam.

luc. 7. IN illo tempore. Rogabat ieſum quidam phariſeus vt manducaret cū illo. Et ingreſſus domū phariſei, diſcubuit. Et rel. Omel. lc. eiuſ. b. greg. p. Le. ix.

COgitāti mihi de marie magdalene penitētia, flere magis libet q̄ aliqd dicere. Cui⁹ em̄ vel ſaxeum pect⁹ ille hui⁹ peccatricis lachryme ad exēplum penitēdi nō emolliāt? ℟. Tu ioā. lerūt dn̄m meū ⁊ neſcio vbi poſuerūt eū, ait ei āgel⁹: Noli flere maria ſurrexit ſicut dixit p̄cedet vos in galileā, ibi eū videbitis. ℣. Dum ergo fleret iclinauit ſe ⁊ proſpexit in monumētum, viditq̄ duos angelos i albis ſedētes qui dicunt ei. Noli. Lec. x.

COnſyderauit namq̄ qđ fecit, ⁊ noluit moderari qđ faceret. Sup conuiuātes ingreſſa eſt: nō iuſſa venit: inter epulas lachrymas obtulit. Diſcite quo dolore ardet, que flere et inter epulas non erubeſcit. ℟. Veni electa mea ⁊ ponā te i thronū meum. Quia cōcupiuit rex ſpeciem tuam. ℣. Surge ꝑpera amica mea veni de libano ⁊ coronaberis. Quia. Lectio. xi.

HAnc quā lucas mulierem peccatricē, ioannes mariā nominat: illā eſſe mariā credim⁹, de qua marcus ſeptem demonia eiecta fuiſſe teſtat̄. Et qđ per ſeptē demonia, niſi vniuerſa vitia deſignātur? Quia em̄ ſeptē dieb⁹ oē tēpus cōprehēdit̄, recte ſeptenario nūero vniuerſitas figurat̄. Septem ġ demonia maria habuit, que vniuerſis vitiis plena fuit. ℟. Audi filia ⁊ vide et inclina pſal. 44
aurē tuā, ⁊ obliuiſcere populuz tuū ⁊ domū pr̄is tui ⁊ ꝯcupiſcet rex ſpeciē tuā. Qm̄ ipſe eſt dn̄s deus tu⁹. ℣. Induit te dn̄s veſtimēto ſalutis ⁊ indumēto leticie circundedit te. Quia. Lec. xij.

SEd ecce qꝛ turpitudi-
nis ſue maculas aſpe-
xit, lauāda ad fontē mie cu-
currit cōuiuātes nō erubuit.
Nā qꝛ ſemetipſam grauiter
erubeſcebat itus, nihil eſſe
credidit ꝙ verecūdaret fo-
ris. Quid igitur miramur
fratres, mariā veniētem, an
dñm ſuſcipiētē? Suſcipien-
tē dicam an trahentem? Di-
cam melius trahentē ⁊ ſuſci
pientē: qꝛ nimirū ipſe eam ꝑ
miam traxit itus qui ꝑ man-
ſuetudinē ſuſcepit foris. ℟.
arc. Et valde mane vna ſabbatoꝝ
veniunt ad monumentum. Or-
to iam ſole. ℣. Maria magda-
lene, ⁊ maria iacobi ⁊ ſalome
venerunt diluculo ad monumē-
tum. Orto. Secūdū Lucam.
7. IN il. tpe. Rogabat ie-
ſum quidaꝫ phariſeus
vt manducaret cum illo, et
ingreſſus domū phariſei di-
ſcubuit. Et ecce mulier que
erat in ciuitate peccatrix vt
cognouit ꝙ ieſus accubuiſ-
ſet in domo phariſei, attulit
alabaſtrum vnguenti: ⁊ ſtās
retro ſecus pedes eius, la-
chꝛymis cepit rigare pedes
eius: ⁊ capillis capitis ſui
tergebat: ⁊ oſculabatur pe-
des eius ⁊ vnguento vnge-
bat. Uidens autem phari-
ſeus qui vocauerat eū ait i-
tra ſe dicēs: Hic ſi eſſet pꝛo-
pheta ſciret vtiqꝫ q̄ ⁊ qualis
eſt mulier que tāgit eum, qꝛ
peccatrix eſt. Et rñdens ie-
ſus dixit ad illū: Simon ha-
beo tibi aliquid dicere. At
ille ait: Magiſter dic. Duo
debitoꝛes erāt cuidā fenera
toꝛi, vnꝰ debebat denarios
quingētos ⁊ alius quinqua-
ginta. Non habētibꝰ illis vn-
de redderēt donauit vtriſqꝫ.
Quis ergo eū plus diligit?
Rñdēs ſimon dixit: Eſtimo
qꝛ is cui plus donauit. At il-
le dixit ei: Recte iudicaſti.
Et cōuerſus ad mulierē di-
xit ſimoni: Uides hanc mu-
lierē? Intraui in domū tuaꝫ,
aquam pedibꝰ meis non de-
diſti, hec aūt lachꝛymis riga
uit pedes meos, ⁊ capillis
ſuis terſit. Oſculū mihi non
dediſti: hec autem ex quo i-
trauit nō ceſſauit oſculari pe
des meos. Oleo caput meū
non vnxiſti, hec autem vn-
guento vnxit pedes meos.
Propter quod dico tibi re-
mittuntur ei peccata multa
qm̄ dilexit multum. Cui aūt
minus dimittit̄ minꝰ diligit.
Dixit aūt ad illam: Remit-
tuntur tibi peccata. Et cepe
rūt q̇ ſimul accūbebant dice
re itra ſe: Quis eſt hic q̇ etiā
peccata dimittit? Dixit aūt
ad mulierē: Fides tua te ſal
uaꝫ fecit. Uade i pace. Amē.
Te decet. Colla. Exaudi nos
deꝰ ſalu. In lau. ā. Ardens eſt
coꝛ meū, deſydero videre dñm
meū, q̄ro ⁊ nō iuenio vbi poſue
rūt eū, al. viij. cp̄. Qui gl̄iat̄.
℟. Adiuuabit. Hyꝰ. Magnū
ſalutis gau. ℣. Diffuſa eſt gr̄a.
Ad bñ᷒. ā. Surgēs ieſus mane marc.
pꝛima ſabbati apparuit pꝛimo 16.
marie magdalene, de ... ece

rat ſeptē demonia, al. viij. col.
Exaudi nos. Ad. i. ā. All'a. quē
queris mulier all'a viuētē cū mor
tuis, alle. al. v. Ad. iij. ā. All'a
noli flere maria all'a, ſurrexit
dn̄s, al. al. v. cap. Qui glīat.
℣. Specie tua. Coll. Exaudi
luc. 7. nos. Ad. vj. ā. Maria ergo vn
xit pedes ieſu ⁊ exterſit capillis
ſuis ⁊ dom' impleta eſt ex odo=
re vnguenti. vij. Capitulum.
Domine de' me' exal=
taſti ſup terrā habita
tionem meam et pro morte
defluenti deprecata ſum. ℣.
Adiuuabit eā deus. Collecta.
Da populo tuo q̄s dn̄e
ſpm̄ ꝟitatis ⁊ pac vt
itercedēte btā maria magda
lena, ⁊ te tota mēte cognoſ=
cat ⁊ q̄ tibi ſunt placita toto
corde ſectet. p. Ad. ix. ā. Ue=
nit maria nūciās diſcipulis qꝫ
vidi dn̄m, alle. vij. Capitulū.
ſap. 8. Sapientia vincit mali=
ciā: attigit ergo a fine
vſq ad finē fortiter ⁊ diſpo=
nit omnia ſuauiter. ℣. Elegit
eam dominus. In. Collecta.
Preſta q̄s ops̄ de', vt
ad te toto corde cla=
mantes intercedente beata
maria magdalena tue pieta
tis indulgentiam conſequa=
mur. Per dn̄m. Ad veſ. ān.
Ueni ſpōſa chriſti. cū ceteris.
ā. Reuertere. vltima cp. Qui
glīatur. ℟. Specie tua. Hy'.
Magnū ſalutis. vrs. ℣. Dif=
fuſa eſt grā. Ad mag. ā. Tule=
ioan. 20. rūt dn̄m meū ⁊ neſcio vbi poſue
rūt eum: ſi tu ſuſtuliſti eum di=
cito mihi alleluia, ⁊ ego eū tol=
lam, alle. vij. Colla. Exaudi.
¶ De ſancto iacobo vt in cōi
pter col. ⁊ lec. ſequētes. col.
Eſto domine plebi tue
ſanctificator ⁊ cuſtos,
vt apoſtoli tui iacobi muni=
ta p̄ſidiis, ⁊ ꝯuerſatione tibi
placeat ⁊ ſecura deſeruiat.
Per. Lectiōes ex ome. vene
rabilis bede preſbiteri. lc. j.
Digna quidē laude eſt
fr̄es chariſſimi, pia mat
ſimplicitas filioꝝ zebedei q̄ 20.
fiducia deuote mētis ſedere
i regno circa dn̄m poſcebāt
ſed multo digni' laudabitur
prudēs humilitas ei' qui cō=
ſcientia proprie fragilitatis
aiebat, elegi abiectus eſſe i psal
domo dei magiſq̄ habitare 83.
i tabernaculis pctōꝝ. lc. ij.
Neſciebāt q̄d peterent: qui
ſublimitatē premioꝝ poti' a
dn̄o q̄ operū pfectionē q̄re=
bāt. Sed celeſtis eos magr̄
quid primū q̄rēdū eſſe inſi=
nuās, reuocat ad viā laboꝝ
qua ad brauiū poſſint ptin=
gere retributiōis. Poteſtis
inquit bibere calicē quē ego mat
bibiturus ſum? Lectio. iij. 20.
Calicē ſuū dicit dn̄s amari
tudinem paſſionis, que infi=
delium acerbitate crebro iu
ſtis offert. Nā hanc quiſque
hūiliter, patiēter, gaudēter
xp̄o ſuſcipit, merito cū illo
ſublimiter regnabit. lc. iiij.
Qui filij ergo zebedei cū dn̄o
ſedere deſiderabāt, admōet
eos primo paſſionis ſue exē=
pla ſequi, ⁊ ita demū optate
maieſtatis culmē appetere

Quē viuēdi ordinē cunctis
fidelib⁹ ſequēdū docet apo=
ſtolus dicēs: Si eñi cōplāta 6.
ti facti ſum⁹ ſimilitudini mor
tis eius, ſimul ꝛ reſurrectio
nis erimus. **Lectio quinta.**
Dicūt illi, Poſſum⁹. Metē
quidē deuotionemque ſuā,
quales ī preſenti erāt ſimpli
citer dño pādebāt, dū ſe ca=
licē ei⁹ bibere poſſe teſtabā=
tur. Qui tñ quante īfirmita=
tis adhuc eſſent, poſtmodū
patenter oſtēdebāt, dū ad=
ueniēte tpe quo ipſe dñs eū=
atth. dē calicē biberet, etiā illi cū
ceteris eius diſcipulis reli=
rc. cto eo fugerunt. **Lectio. vj.**
Nō diu metus bibēdi cali=
cis apoſtoloꝝ corda p̄mebat
quin potius qui paſſuro dño
fugerāt, eo reſurgēte oci⁹ re=
dierāt, ꝛ qꝛ paſſionis turbine
terrēte trepidauerūt, fulgē
te eius reſurrectionis triū=
pho cōfirmati ſūt, atque ac=
cepta ſpūſſcti gr̃a, firmū de
relicto pectus ad bibendum
dñi calicē tenebāt: qꝛ ad pa=
tiendū moriēdūque ꝓ illo iā
īuicibiles eſſe ceperāt, ipleta
ei⁹ ꝓmiſſiōe qua dixit eos ca
licē ſuū eſſe bibituros. **L. vij.**
matth. Sequitur. Ait illis: Calicē
20. quidē meum bibetis. Sede
re autē ad dexterā meam ꝛ
ad ſiniſtrā non eſt meū dare
vobis, ſed qb⁹ paratū eſt a
patre meo. Sedet ad dexte
rā ſaluatoris qui in ſuperna
beatitudine de preſenti ei⁹
viſione letatur: ſedet ad ſini
ſtrā qui ī hac peregrinatiōe
ſctē ei⁹ eccleſie ſacerdotali
regimine preſidet. **Lec. viij.**
Intuēdū ſolerti⁹ quomodo
ſe petētib⁹ diſcipulis dicat
verax magiſter, non eſt meū
dare vobis, cū alibi dixerit
ipſe: oīa mihi tradita ſunt a matth.
patre meo. Sed ipſe q̄dē fi= 11.
lius ꝛ de⁹ ꝛ homo eſt. Ideo ꝑ
euāgeliū ſuuꝫ aliqñ ex voce
diuine maieſtatis, q̄ equalis
eſt pr̄i, aliqñ ex voce loq̄tur
hūane aſſūptionis q̄ equalis
fact⁹ eſt nobiſ. **S. Mattheū.**
In il. t. Acceſſit ad ieſū matth.
mater filioruꝫ zebedei 20.
cū filiis ſuis adorās ꝛ petēs
aliq̄d a b eo. Et rel. **Om. le.**
eiuſ. vene. be. pbr̄i. Lec. ix.
Dominus ac redēptor
nr̄ vulnera ſupbie nr̄e
ſanare deſiderās, ꝛ ipſe cū ī phil. 2.
forma dei eſſet, forma hoīs
aſſūpta, hūiliauit ſemetipſū
fact⁹ obediēs vſq3 ad mortē:
ꝛ nos quoq3 ſi culmē vere ſu=
blimitatis cōſcendere volu=
mus, iter humilitatis arri=
pere premonet. **Lectio. x.**
Nos ſi verā vitā videre cu
pim⁹ ꝛ aduerſa quaq3 ſeculi
preſentis ꝛ ipſā quoq3 mortē
patiēter ferre p̄cepit: Pro=
miſit nobis dona glorie, ſed
p̄miſit certamina pugne. Di
xit promittens, erit merces
vr̄a multa, ꝛ eritiſ filij altiſſi
mi, ſed p̄dixit iubēs: Diligi luc. 6.
te inimicos veſtros, benefa=
cite, mutuum date nihil in=
de ſperantes. **Lectio. xj.**
Acceſſit ad ieſum mr̄ filioꝝ
zebedei cū filiis ſuis adorās

⁊ petēs aliq̄d ab eo. Nemo
aūtestimet mr̄em vel ꝑ filiis
abſque illoꝝ ꝯſenſu ac voto
petiiſſe, ſed potius itelligat
vnanimo omniū eoꝝ cōſilio
fuiſſe diſpoſitum vt per ma=
trē quā maxime dilectā dn̄o
nouerant, ſuū illi deſideriū
diſcipuli patefacerēt. lc. xij.
Unde hoc referēs euāgeli=
ſta marc⁹ tacito matris iter=
uētu diſcipuloꝝ vero ſolum=
modo quoꝝ coꝛdis appetitū
ſciebat facit mētionē. Et ac=
cedūt ad eū, iquit, iacobus ⁊
ioannes filij zebedei dicen=
tes: Magiſter volumus vt
quodcūque petierimus fa=
cias nobis. S. Mattheum.
matth. 20. In illo tpe. Acceſſit ad
ieſum mater filioꝝ ze=
bedei cū filiis ſuis adoꝛās ⁊
petēs aliquid ab eo. Qui di=
xit ei: Quid vis? Ait illi: Dic
vt ſedeant hi duo filij mei,
vnus ad dexterā tuā ⁊ vnus
ad ſiniſtram tuam in regno
tuo. Reſpondens autem ie=
ſus dixit: Neſcitis q̄d peta=
tis. Poteſtis bibere calicem
quē ego bibiturus ſum? Di=
cūt ei: Poſſumus. Ait illis,
Calicē q̄dē meū bibetis, ſe=
dere aūt ad dexteraꝫ meā ⁊
ad ſiniſtrā nō eſt meuꝫ dare
vobis, ſed q̄bus paratū eſt a
patre meo. Amen. Te decet.
col. Eſto dn̄e ple. ¶ Poſt veſ.
ſ. iacobi fiat ꝯmēo. ſ. āne. In
ep̄atu pariſi. trāſfert i. ij. diē
poſt feſtū. ā. Felix āna q̄dā ma
trona legitima btō ioachi ꝓme
ruit gn̄are felicē filiā noie ma=
riā. v. ℟. Valde hōoꝛādaeſt btā
āna. Que celi reginā gen̄. col.
Deus q̄ btē anne tātaꝫ
grām donare digna=
tus es, vt beatiſſimā mariā
mr̄em tuam i ſuo vtero glo=
rioſo poꝛtare mereretur, da
nobis q̄s ꝑ itercessionē mr̄is
⁊ filie tue ꝓpitiatiōis abū=
dātiā, vt quaꝝ memoꝛiā pio
amoꝛe ꝯplectimur eaꝝ meri
tis ⁊ p̄cibus ad celeſtē hie
ruſalē ꝑuenire mereamur.
Qui vi. ¶ In die ſctē anne.
Inuita. In honoꝛe ſctē āne ma
tris dulcis marie iubilemus ⁊
pſallam⁹ dn̄o deo ſalutari nr̄o.
hy⁹. Oꝛbꝫ exul. ¶ In. j. noct.
ā. A nazareth oꝛiūda ſctā ma=
ria verſat hieroſolyma ⁊ i tēplo
illic ſctō nutritur iuuēcula. j. ꝑ.
Dn̄e dn̄s nr̄. ā. Hec eſt ioachi
viro iuncta mr̄is dei mr̄ facta
chara deo eſt ⁊ grata. ij. ꝑ. Ce
li enar. ā. Virgo ſemꝑ hec ma=
ria ſtirpe nata regia, dauid re=
gis venerāda ꝓceſſit ꝓſapia.
iij. ꝑ. Dn̄i eſt t. ā. Ea q̄dē tēpe=
ſtate ꝑſul erat yſachar qui ioa=
chi ifecūdi refutabat munera.
iiij. ꝑ. Eructa. ān. Exꝓbra=
bat ⁊ dicebat hūc valde ꝑſume=
re q̄ fecūdis ifecūdū ſe captabat
iūgere. v. ꝑ. De⁹ nr̄. ā. Nō na=
ture ſed peccati vltoꝛ extat dn̄s
ſed vterū cū iterdū obſtruit ali=
cuius, ob hoc facit vt denuo re
paretur in melius. vj. ꝑ. Ma=
gn⁹ dn̄s. ℟. Specie. Ser. btī
hiero. de vita btē anne. lc. j.
Poſtulaſtiꝫ filie hierl̄m
poſtulaſtiꝫ ſoroꝛes di=
lectiſſime vt ſi q̄d alicubi foꝛ

tei grecis voluminib⁹ de ſan
cta ac beatiſſima anna mr̄e
theotocos id eſt dei genitri=
cis iuentã: ad ei⁹ laudẽ ⁊ glo
riã latino ſermõe depromã.
℟. Inclita ſtirps ieſſe ꝟgã pro=
duxit amenã. De qua natus eſt
flos miro plenus odore. ℣. Hec
ꝟgo dei eſt mr̄, flos nat⁹ ab il=
la. De qua natus. Lectio .ij.

SEd valde icongruum
credo vt quod de ge=
nitrice regine mũdi, ⁊ qđ de
mr̄e genitricis cũcti poten=
tis dei iuenitur: tam vili tã=
que deſpicabili ſtilo digera
tur. ℟. Nazareus pr̄ hui⁹ virvi
te egregie, mr̄ aũt de bethleẽ
Regali fulſit ſemine. ℣. Dignũ
eñ erat talẽ feminã ſctãm hoc
oriri ordine. Regali. Lec. iij.

ERgo mulieres ſancte
virgines chriſti, nõ me
arguat ſctitas veſtra, ſi ſtati
petitioni veſtre nõ obtẽpera
ui: grecũ depoſtulatum qui
dei prouidentia i manus ve=
ſtras icidit, i latinũ ſermonẽ
nõ trãſtuli. ℟. Btiſſime mr̄is
dulcis marie feſtiuitatẽ deuotiſ
ſime celebrem⁹. Ut ipſa ꝓ no=
bis intercedat ad dñz ieſum chri
ſtũ. ℣. Cũ iocũditate feſtiuita=
tem ſctẽ mr̄is btẽ marie cele=
bremus. Ut. Lectio quarta.

HAteor eñ pro rei ma=
gnitudine nihil ſcri=
bere, meque ad tãti negocij
tranſlationẽ indignum eſſe.
Sed in celo petamus auxi=
lium ⁊ ſurſum cor habeam⁹
ad deũ. ℟. Benedicta ⁊ vene=
rabilis es ſctã anna. Cui⁹ viſce
ra ſacrã meruerũt portare ma=
riã dei nr̄i genitricẽ. ℣. Bñdi=
cta tu inter mulieres ⁊ bñdicta
maria fruct⁹ vẽtris tui. Cuius.
Glia. Cui⁹. ¶ In .ij. noc. ã. Hic
ad caſam exhinc ſuã repedare
noluit, nã dedec⁹ magis ⁊ plus
augmẽtari timuit. vij. p̄. Bñ=
dixiſti. ã. Infecũdos cũ fecũdz
mos nõ erat ſiſtere, niſi pri⁹ da=
ret deus maſculinum gignere.
viij. p̄. Fũdamẽta. ã. Hoc ioa=
chi ꝯturbat cõfuſus opprobrio
que põtifex ſol⁹ prorſus hoc no
tauit elogio. j. p̄. Cãtate. j. ã.
Ex hoc autẽ opprobrio ioachi
pulſus nimio vna cũ ſuis beſtiis
mox receſſit i paſcuz. ij. p̄. Dñs
reg. exul. ã. Quadã die ſoli ſtã
ti ãgel⁹ apparuit, dicẽs illi fle=
re noli te de⁹ exaudiuit. iij. p̄s.
Cãtate. ij. ã. Cũ ad portã per=
ueneris quã dicim⁹ aureã, ſpon
ſam tuã mox habebis igreſſur⁹
obuiã. iiij. p̄. Dñs reg. iraſca.
℣. Adiuuabit eam. Lectio .v.

VErũtñ qm̃ me vr̄e pe=
titiõi obtẽperare co=
gitis: magis ꝯfidẽs i veſtra
ſctã oratiõe quã in nr̄e ſuffi=
ciẽtie facultate, quod poſtu
laſtis pro virib⁹ meis decla=
rabo. Ergo mulieres ſancte
virgines ⁊ vidue chriſti ſpõ=
ſe, i propoſito diſſerẽdo: ele=
uate cũ moyſe man⁹, vt peti
tiõis vr̄e adipletio labore ſu
perato veſtrarꝫ orõnũ ſit fru
ct⁹. ℟ Quadam die ſoli ſtanti
angel⁹ apparuit. Dicẽs illi flere
noli, te de⁹ exaudiuit. ℣. Sic do
lorem eius grauem cõfortans
compeſcuit. Dicens. Lec. vj.

NAm de qua agimꝰ res
preclara eſt, res omni
laude digniſſima. Eſt em̄ an
na btiſſima illa arbor bōa de
qua virga exciſa per ſe diui-
nitꝰ floruit. Hec eſt ſctā q̄ ru
bum viſum ardere, ſed icō-
buſtū ꝑmanere germinauit.
Hec eſt celum excelſum de
qua mariſtella proceſſit ad
ortū. Hec eſt ſterilitas fecū
da ⁊ ſimplicitas ſctā que ab
angelis i tēplo eſt frequēta-
ta ⁊ ab eiſdē i eodē quaſi co-
lūbā domeſticā peperit. De
qua ſalomō ait: Surge pro-
pera amica mea colūba mea
formoſa mea ⁊ veni. ℟. Fir-
ma fide fidēs crede, nec ſis vltra
dubiꝰ. Cū ꝑſerti anne almꝰ iam
tumeſcit vterꝰ. ℣. Qr deꝰ vr̄os
piꝰ exaudiuit gemitꝰ. Cū. L. vij.
HEc eſt radix colēda de
qua egreſſa eſt ꝟga de
radice ieſſe ⁊ flos de radice
eiꝰ aſcēdit ⁊ requieuit ſuꝑ eū
ſpūs dn̄i. Hec eſt q̄ iter mu-
lieres eſt bn̄dicta ⁊ iter mr̄es
btā. Ex ea nāq; tēplū dn̄i ſa
crariū ſpūſſcti mr̄ dn̄i mun-
do illuxit. Merito igr̄ mat̄
genitricis dei, de qua oēs pa
riter feſta celebramꝰ āna di-
citur, id eſt gr̄a dei, qua gr̄a
plena fuit ⁊ oī laude digniſſi
ma. Ex hac em̄ eſt illa terra
ſūpta: de q̄ ꝟitas orta eſt. Ex
hac eſt clauis dauid fabrica-
ta ꝑ quā paradiſi porta cun
ctis iterū eſt patefacta. ℟.
Si ratio ꝟbis meis nō dat tibi
credere. Rogo crede vel exēplis
ꝯgruis memorie. ℣. Certe ſcias
ne dubites ꝙ maria memorata
erit tua filia. Rogo. Lec. viij.
EX hac plenitudo gra-
tie nata gl̄ioſa ſemꝑq;
ꝟgo maria q̄ dedit celis glo
riā, terris deū pacēque refu
dit, fidē gētibꝰ dilatauit, fi-
nē vitiis poſuit, vite ordinē
oſtēdit, morū diſciplinā do-
nauit. ℟. Vobis quoq; naſcitu
rā nūc preſago filiā. Dei mr̄em
fore gratam ſpecie pulcherri-
mā. ℣. Vocabitis hāc mariam
gr̄a mirificā. Dei. Ad cāti. ā.
Btā ꝓgēies vnde xp̄s natꝰ eſt: o
q̄ glorioſa eſt mr̄ que celi regi-
nā genuit. ij. ℣. Elegit eā dn̄s.
In hereditatem ſibi. Lec. ix.
QUadā die cū ioachim
ſolꝰ eſſet: angelus dn̄i
cuz immenſo lumine aſtitit.
Qui cū ad eiꝰ viſionē turba-
retur angelus qui ei appa-
ruit timorē eiꝰ cōpeſcuit di-
cēs: Noli timere ioachi ne-
que i viſione mea turberis.
Vidēs q̄ppe deꝰ vidit pudo-
rē tuum ⁊ audiuit ſterilita-
tis opprobriū non recte tibi
obiectū: pcti em̄ non nature
vltor eſt deꝰ. Et ideo cū ali-
cuius vteruz claudit, ad hoc
facit vt mirabiliꝰ denuo ape-
riat ⁊ nō libidinis eſſe ꝙ na-
ſcitur, ſed diuini muneris eſ
ſe cognoſcat. ℟. Promiſer̄t ⁊
vouer̄t ſi det eis deꝰ prolē. Ser-
uitio eius ſctō darent ſine fine
permāſurā. ℣. Et māci paturos
illā virginē deo charā ſollicite
conſeruandā. Ser. Lectio. x.
PRima vr̄e gentis ſar-
ra nōne vſq; ad octo-

geſimũ annũ infecunda fuit ⁊ tamen in vltima ſenectute genuit iſaac, cui repꝛomiſſa eſt bñdictio oim gẽtiũ? Rachel quoq̃ tãtum dño grata tm̃ a ſancto iacobo adamata ſterilis fuit, ⁊ tamen genuit ioſeph nõ tm̃ dñm egypti, ſed ⁊ plurimaꝝ gẽtium fame periturarũ liberatoꝛẽ. ℟. Erãt aũt circa tẽplum iuxta pſalmos graduũ, tũc quindeci gradus alti dãtes iter arduuꝫ. Hos maria ſcãdit ſola nec q̃rẽs ſuffragiũ. ℣. Que ⁊ q̃ta ſit futura bonũ dãs indiciũ. Hos. Lc. xj.

Quis i ducibus foꝛtioꝛ ſanſone, vel ſanctioꝛ ſamuele? ⁊ tamen hi ambo ſteriles matres habuere. Si ratio tibi verbis meis nõ credere perſuadet: vel exẽplis crede, dilatos cõceptus ⁊ ſteriles partus mirabiliores eſſe ſolere. ℟. Foꝛinſecus non manebit ſed in templo ſemper erit. Ne de illa quicq̃ mali vel ſiniſtrum poſſit dici. ℣ De qua ieſus debet naſci vniuerſa ſalus mundi. Ne de. Lec. xij.

Pꝛo anna vxoꝛ tua pariet tibi filiã ⁊ vocabis nomẽ ei⁹ mariã. Hec erit vt vouiſti ab īfantia ſua ſtatī dño ꝯſecrata, ⁊ ſpũ ſctõ replebit adhuc ex vtero mr̃is ſue. Oẽ ī mũdũ nõ mãducabit neq̃ bibet, neq̃ īter populares foꝛīſecus ſed ī tẽplo dñi eius cõuerſatio erit, ne q̃d de ea ſiniſtrũ vel ſuſpicari ſaltẽ vel dici poſſit. ℟. Btã ꝓgenies vnde xp̃s nat⁹ eſt. O q̃

glꝛioſa eſt ⁊ felix ãna que celi reginã genuit. ℣. Regali ex ꝓgenie anna exoꝛta refulget. O q̃. Initiũ ſ. euãg. ſ. mat. Liber gñatiõis. q̃re ī nata. do. col.

Deus qui hodiernã diẽ btẽ anne natalicio venerabilẽ feciſti ꝯcede ꝓpicius: vt nos q̃ eã genitricem tue matris cognoſcim⁹ ⁊ fatemur, ipſi⁹ apud te īterceſſionib⁹ adiuuemur. Qui vi. In lau. ãn. Anna pia ioachim dñam magnã genuit btãm mariam genitricem dñi. iij. Cp̃m

Mulierẽ foꝛtẽ quiſiueniet ꝓcul ⁊ de vltimis finib⁹ t̃re ꝓciũ ei⁹. ℟. Adiuuabit. ℣. Ualde honoꝛãda. Ad bñ⁹. ã. Demutus viſiõe ꝓmiſſa ſimul pꝛole domũ ſuã ſunt regreſſi facti leti ⁊ iocũdi, al. viij. col. De⁹ q̃ ho. Ad. j. ã. Cũ iocũditate feſtiuitatẽ ſctẽ mr̃is btẽ marie celebꝛem⁹ vt ipſa pꝛo nobis itercedat ad dñm ieſũ xp̃m. vij. Ad. iij. hy⁹. Clara diei. ã Regali ex ꝓgenie ſctã ãna exoꝛta refulget, cui⁹ p̃cib⁹ nos adiuuari mẽte ⁊ ſpũ deuotiſſime poſcim⁹. vj. cp̃. Mulierẽ foꝛ. ℣. Spẽ tua. col. De⁹ q̃ hod. Ad vj. ã. Coꝛde ⁊ animo chꝛiſto canam⁹ gloꝛiã ī hac ſacra ſolẽnitate pꝛecelſe matris ſctẽ dei genitricis marie. viij. Capitulũ

Manũ ſuã apuit inopi ⁊ palmas ſuas extẽdit ad paupẽ, foꝛtitudo ⁊ decoꝛ īdumẽtũ ei⁹ ⁊ ridebit in die nouiſſimo. ℣. Adiuuabit. Col.

De⁹ qui btẽ anne vt mr̃ ſctẽ dei genitricis ef=

(prou. 31.)

ſici mererent tribuiſti, ꝯcede
ꝓpitiꝰ, vt vtriuſq₃ precibꝰ tā
mr̄is q̄₃ filie celeſtia regna
ꝯſequamur. p. Ad .ix. ā. Feſti
uitas eſt hodie dulcis anne ma=
tris ſctē marie cuius vita iclita
cūctas illuſtrat eccl'ias. vij. cp̄.
pu. 31. OS ſuū aperuit ſapien=
tie ⁊ lex clemētie i lin=
gua eiꝰ, cōſyderauit ſemitā
domus ſue ⁊ panē ociosa nō
comedit. ℣. Elegit eam. Col.
Omnipotens ſempit'ne deus:
vniuerſa nobis aduer=
ſantia ꝓpitiatꝰ exclude, vt i=
terceſſiōe btē āne genitricis
marie mr̄is filij tui, a nobis
noxia cuncta ſubmoueas, ⁊
oīa nobis ꝓfutura cōcedas.
Per. Ad veſ. ā. Ecce tu felix
es āna ſctā, ecce tu felix gēitrix
mr̄is dn̄i. j. ā. Gaude mr̄ magne
prolis: ex te eni ꝓceſſit rutilās
ſtella ſummi ſolis. ij. ā. Celeſte
bn̄ficiū itroiuit i annam: de qua
natꝰ eſt nobis pia virgo maria.
iij. ā. Jocūdare genitrix marie
que virgo deum peperit, ⁊ ma=
ter eſt meſſie. iiij. cp̄. Mulierē
for. ℟. Specie tua. ℣. Valde ho
norāda. Ad mag. ā. O felix an
na q̄ cōcepiſti prolē q̄ erat pari
tura mūdi redēptorē, gaude ſi=
ne fine, ⁊ pro nobis p̄ces porri=
ge celoꝝ regine, al. al. ij. Coll.
Deꝰ q̄ hod. Ad cōple. Hyꝰ.
Lucis huiꝰ feſta. ¶ Ad vin=
cula ſcti petri ad veſ. Cp̄m.
act. 12. PEtrus quidem ſerua
batur in carcere: ora=
tio aūt fiebat ſine itermiſſio
ne ab eccleſia ad deū pro eo.
℟. Corneliꝰ cēturio. hyꝰ. Eter
na chriſti. ℣. Nimis honora.
Ad mag. ā. Quodcūque liga=
ueris ſuper terram. Collecta.
DEus qui btūm petruȝ
apoſtolū a vīculis ab
ſolutum illeſum abire feciſti
noſtroꝝ q̄s abſolue vincula
peccatorum: ⁊ omnia mala a
nobis propitiatus exclude.
per. Inuit. Gaudete ⁊ exltate.
¶ In .j. noc. ā. Petrus ⁊ ioan=
nes. ℟. ⁊ cetera oīa ſicut in
natali ipſius: ⁊ legātur lec.
iſte de actibꝰ apl'oꝝ. Lec. j.
PEtrus ⁊ ioānes aſcē= act.
debāt i tēplū ad horā
oratiōis nonā. Et q̄dā vir q̄
erat claudꝰ ex vtero matris
ſue baiulabať quē ponebant
quotidie ad portā tēpli que
diciť ſpecioſa vt peteret ele
moſynā ab introeūtibꝰ in tē
plū. ℟. Quem dicunt. Lec. ij.
IS cum vidiſſet petrū ⁊ ioā= eod
nē icipientes introire in tem
plum: rogabat vt elemoſy=
nam acciperet. Lectio. iij.
Intuēs aūt i eū petrus cum eod
ioāne dixit: Reſpice in nos.
At ille itendebat i eos ſpe=
rans ſe aliquid accepturum
ab eis. Petrus autem dixit:
Argētū ⁊ aurū nō eſt mihi,
quod aūt habeo hoc do tibi.
In nomine ieſu chriſti naza
reni ſurge ⁊ ābula. Lec. iiij.
Et apprehēſa manu dexte= eod
ra, alleuauit eū, ⁊ ꝓtinus cō
ſolidate ſunt baſes eiꝰ: ⁊ plā
te, ⁊ exiliēs ſtetit, ⁊ ambula=
bat. Et itroiuit cum illis i tē
plū, ambulās ⁊ exiliēs ⁊ lau
dans deum. Lectio. v.

Uidit omnis populus clau=
dum ambulantē ꝛ laudātem
deũ. Cognoſcebant autē il=
lũ quia ipſe erat q̇ ad elemo
ſynam ſedebat ad ſpecioſam
portam templi. Et impleti
ſunt ſtupore ꝛ extaſi in eo ꝙ
contigerat illi. Lectio.vj.
3. Cũ viderũt aũt petrũ ꝛ io=
annem: cucurrit oĩs ppl̃s ad
eos ad porticũ q̃ appellatur
ſalomonis ſtupētes. Uidēs
aũt petrꝰ, rñdit ad populũ:
Uiri iſrl̃ite q̇d admiramini
in hoc, aut nos q̇d ĩtuemini
q̃ſi nr̃a virtute aut poteſtate
fecerimꝰ hũc ābulare? l.vij.
Factũ eſt aũt, petrũ (dũ ꝑ=
tranſiret vniuerſos) deueni=
re eũ ad ſanctos qui habita=
bant lidde. Inuenit autē ibi
hoīem quendā noīe eneā ab
annis octo iacētē in graba=
to, q̇ erat paralyticꝰ: ꝛ ait illi
petrꝰ: Enea ſanet te dñs ie=
ſus xp̃s, ſurge ꝛ ſterne tibi.
Et ꝯtinuo ſurrexit. Et vide=
rũt eũ q̇ erant lidde ꝛ ſarone
q̇ ꝯuerſi ſunt ad dñm. lc.viij.
12. Miſit herodes rex manꝰ vt
affligeret quoſdam de eccle
ſia. Occidit autem iacobum
fratrem ioannis gladio. Ui=
dēs aũt qꝛ placeret iudeis,
appoſuit apprehēdere ꝛ pe=
trũ. Erāt aũt dies azimoꝝ.
Quē cũ apprehēdiſſet miſit
ĩ carcerē tradēs q̃tuor qua=
ternionibꝰ militũ cuſtodien=
dũ, volēs poſt paſcha ꝓdu=
cere eũ ppl̃o. ad cā.ā. Adhuc
loquēte petro. Cāti. Uos ſcti
dñi. ℣. Annũciauerunt opera.

Lec. de euãgelio ꝛ ℟. ꝛ iþm
euãg. requirat̃ ĩ natali ipſiꝰ
ſed dicat̃ hec col. Deꝰ q̇ btm̃
petrũ. In lau.ā. Petre amas
me. cp̃. Petrꝰ quidem ſerua.
℟. Conſtitues eos. Hyꝰ. Cre
duntur igni. ℣. Nimis hono.
Ad bñꝰ.ā. Tu es paſtor ouiũ.
Col. Deꝰ q̇ btm̃ pe. Ad.j.ā.
Significauit dominꝰ petro. Ad
iij.ā Ego pro te. Cp̃. Petrus
q̇dem ſer. ℣. In oẽꝫ. col. Deꝰ
qui btm̃ pe. Ad.vj.ā. Cumq̃
vidiſſet ventũ validum. Cþm.
Angelꝰ dñi aſtitit ꝛ lu= act.12.
mē refulſit in habita=
culo carceris: ꝑcuſſoq̃ late=
re petri excitauit eũ dicēs,
ſurge velociter: ꝛ ꝯtinuo ce=
ciderũt cathene de manibꝰ
eius. ℣ Cōſtitues eos. Colla.
Deus qui apl̃o tuo pe=
tro collatis clauibus
regni celeſtis, ligandi atque
ſoluendi pontificium tradi=
diſti: concede vt interceſſio=
nis eius auxilio, a peccato=
rum noſtrorũ nexibus libe=
remur. Qui viuis. Ad ix.ā.
Tu es petrus. Capitulum.
Petrus ad ſe reuerſus act.12.
dixit: nũc ſcio vere qꝛ
miſit dñs angelũ ſuũ et eri=
puit me de manu herodis: ꝛ
de oĩ expectatiōe plebis iu=
deoꝝ. ℣. Annũciauerũt. Coll.
Preſta q̃s oꝑs deus vt
ad te toto corde cla=
mātes intercedente btō pe=
tro apoſtolo tuo tue pieta=
tis indulgentiam conſequa=
mur. p. Ad veſ.ā. Petrus ꝛ io=
annes. cũ ceteris per ordinē.

Caḣm. Petrus quidem. ℞. In oēm ter. Hyꝰ. Eterna chri ſti. ℣. Nimis ho. Ad mag̃. añ. Beatus es ſimō barions. Col. Deus qui beatum petrum.

¶ In inuentione ſancti ſte= phani. Ad veſpe. Capitulū.

act.6. STephanꝰ plenꝰ gr̃a et fortitudīe faciebat ꝓ= digia ⁊ ſigna magna ī pplo. ℞. Uidebāt oēs. hyꝰ. Stepha ni pmi marty. ℣. Juſtus ger.

eodē. Ad mag̃. ã. Stephanꝰ aūt ple= nus gr̃a ⁊ fortitudine faciebat ſigna magna ī populo. viij. col.

DA nobis q̄s dn̄e imi= tari ꝙ colimus, vt di= ſcamus ⁊ inimicos diligere: q꞉ eiꝰ ſolēnia celebramꝰ, qui nouit etiā pro perſecutoribꝰ exorare. p. Inuita. Regē ſem= piternū venite. ¶ In. j. noc. ã. Btūs vir. cū ceteris. Sermo ſancti aug. epi de miraculis protomar. ſteph. Lectio. j.

AD aquas tabilitanas epo afferēte preiecto martyris glorioſiſſimi ſtepha= ni memoriā veniebāt magne multitudinis concurſus et occurſus. ℞. Stephanus autē plenus. Reſponſoria que ibi deſignantur require ſupra in alia feſtiuitate. Lectio. ij.

UBi ceca mulier vt ad epm portātē duceret orauit. Flores q̄s ferebat dedit, recepit, oculis admo= uit, ꝓtinꝰ vidit. Stupētibus qui aderant ꝓibat exultans viam carpens ⁊ vie ducē vl= terius non requirens. ℞. Ui= debant oēs ſtephanum. Le. iij.

MEmoriā mēorati mar= tyris q̄ poſita eſt in ca ſtello ſinitēſi ꝙ hiponēſi co= lonie vicinum eſt: eiuſdē loci lucillus eps pplo ꝑcedente atꝙ ſequente portabat. ℞. Iſte ſctūs ꝓ lege dei ſui certa= uit vſꝙ ad mortē ⁊ a ꝟbis ipio= rū nō timuit. Fūdatus eñ erat ſupra firmā petrā. ℣. Munimi= ne regio ſeptus: nullatenꝰ eſt ab aduerſariis ſupatꝰ. Fūda. Liuj

FIſtula cuius moleſtia iā diu laborauerat et familiariſſimi ſui medici qui eū ſecaret operiebat manꝰ, illius pie ſarcine vectatione repente ſanata eſt. Nā dein= ceps eā in ſuo corpe nō iue= nit. ℞. Lapidabant ſte. Le. v.

EUchariꝰ preſbiter ex hiſpania calanie habi= tabat vetere morbo calculi laborabat ꝑ memoriā mar= tyris ſtephani quā poſſidiꝰ illo aduexit eps ſaluꝰ factus eſt. ℞. Impij ſup iu. Lec. vj.

IDem ipſe poſtea mor= bo alio preualeſcente mortuꝰ ſic iacebat, vt etiam pollices ligarentur. ℞. Ste= phanus ſeruus dei. Lctō. vij.

OPitulatione autē me= morati martyris cū de memoria eiꝰ reportata eſſet ⁊ ſuperiacētis corpus miſſa ipſius preſbiteri tunica, ſu= ſcitatus eſt. ℞. Impetū fece= runt vnanimes in eū. Lec. viij.

FUit vir q̄dā in ordine ſuo ꝓmariꝰ noīe mar= cialis: euo iā g̃uis ⁊ multum abhorrēs a religiōe xp̄iana.

Habebat ſane fidelē filiā, et
genez eodē anno baptizatū
Qui cū eū egrotātē, multis
et magnis lachrymis roga=
rētvt fieret xp̄ian⁹ pꝛiſus ab=
nuit, eoſq; a ſe turbida indi=
gnatiōe ſubmouit. Viſū eſt
autē genero egroti, vt iret
ad memoriā ſcti ſtephani, et
illi q̄ttū poſſet p eo rogaret
vt de⁹ illi daret mentē bonā
qua credere nō differret in
chriſtū. Fecit hoc ingēti ge=
mitu ⁊ fletu. Deinde abſce=
dens, aliquid de altari floꝝ,
quod occurrit tulit, eiq; cum
iam nox eſſet ad caput po=
ſuit. Tum dormitū eſt, ⁊ ec=
ce ante diluculum clamabat
vt ad ep̄m curreret, qui for=
te mecū tūc erat apud hipo=
nem. Cū ergo eum audiſſet
abſentem: venire pbr̄os po=
ſtulauit. Venerunt et ſtatim
credere ſe dixit. Admiran=
tibus atq; gaudentib⁹ oīb⁹,
baptizatus eſt. ℞. Precioſus
athleta. Ad can. ā. Niſi granū.
Euāgeliū ⁊ cetera oīa ſicut in
feſto. ¶ In vigil. ſ. laurentij.
Ad veſperas. Capitulum.

o.9. QUi parce ſeminat pce
⁊ metet: ⁊ q̄ ſeminat in
bn̄dictiōib⁹ de bn̄dictionib⁹
⁊ metet. ℞. Leuita laurentius
hy⁹ Aploꝝ ſupparē. ℣. Juſt⁹
germinabit. Ad mag. ā. Beat⁹
laurenti⁹ dū in craticula ſuppo=
ſit⁹ vreret ad ipiiſſimū tyrannū
dixit: aſſatū eſt iā, verſa ⁊ mādu=
ca: nā facultates eccleſie quas
reqr̄ſ i celeſtes theſauros man⁹
paupeꝝ deportauerūt. viij. col.

ADeſto dn̄e ſupplica=
tiōib⁹ nr̄is: ⁊ interceſ=
ſiōe beati laurētij martyris
tui ppetuā nobis miāz beni=
gn⁹ impende. p. Inuit. Regē
ſempiťnū venite adorem⁹. Qui
martyrē ſuū coronauit laurētiū
hy⁹. Aploꝝ ſup. ¶ In. j. noc.
ā. Quo pgrederis ſine filio pr̄
quo ſacerdos ſctē ſine miſtro p
peras? ℣. Beat⁹ laurenti⁹ dixit.
vij. p̄. Btūs vir. ā. Noli me de=
relinq̄re pr̄ ſctē: quia theſauros
tuos iā expēdi quos tradidiſti
mihi. ℣. Quid i me ergo diſpli=
cuit paternitati tue? viij. ps.
Quare fre. ā. Nō ego te deſe=
ro fili neq; derelinquo: ſed maio
ra tibi debent p fide chr̄i certa=
mina. ℣. Btūs ſixtus dixit. viij.
p̄. Cū īuo. ā. Beat⁹ laurentius
orabat dicēs: dn̄e ieſu chr̄e de⁹
de deo miſerere mei ſerui tui. ℣.
Quia accuſatus non negaui no
mē ſctm̄ tuum, interrogatus te
chr̄m ↄfeſſus ſum. viij. p̄. Ver=
ba. ā. Dixit roman⁹ ad btm̄ lau
rentiū: video ante te iuuenē pul
cherrimū feſtina me baptizare.
℣. Afferens aūt vrceū cū aqua
miſit ſe ad pedes eius. vij. ps.
Dn̄e dn̄s nr̄. ā. Btūs laurenti⁹
dixit mea nox obſcuꝝ nō habet:
ſed oīa in luce clareſcūt. ℣. Gra
tias tibi ago dn̄e ieſu chr̄e, qui
me confortare dignat⁹ es. viij.
ps. In dn̄o ↄfi. ℣. Gloria ⁊ ho=
nore. ¶ Sermo beati maxi=
mi epiſcopi. Lectio prima.

SAnctū eſt fratres ac In na.
deo placitū, vt natalē d. lau.
bti laurētij p̄cipua deuotio= mart.
ne veneremur: cui⁹ radianti=

bus flammis, victrix in hũc
quoq; diẽ toto orbe xp̄i coru-
ſcat eccleſia. ℞. Quo progre-
deris ſine filio pater, quo ſacer-
dos ſctẽ ſine diacono ꝓperas?
Tu nũq; ſine miniſtro ſacrificiũ
offerre cõſueueras. ℣. Quid in
me ergo diſplicuit paternitati
tue? nũqd degenerẽ ꝓbaſti? ex-
perire certe vtrũ idoneũ mini-
ſtrum elegeris cui ↄmiſiſti dñici
ſanguis cõſecrationẽ. Tu. Lc.ij.

QUi cũ in ſede gl'ioſiſſi-
mi patriarche diaco-
nat⁹ fungeretur officio, pu-
ritate innocẽtis vite fortiſſi-
meq; mortis triũpho, apl'i-
co ſe cõſortio copulauit. ℞.
Noli me dereliquere pater ſan-
cte qr theſauros tuos iã expen-
di. Nõ ego te deſero fili neq; de-
relinquo: ſed maiora tibi deben-
tur pro fide chriſti certamina.
℣. Nos quaſi ſenes leuioris pu-
gne curſum recipim⁹: te quaſi iu-
uenẽ manet gl'ioſior de tyranno
triũphus, poſt triduũ me ſeque-
re ſacerdotẽ leuita. Non. Lc.iij.

NEc imerito eũ apl'orũ
ſupparem ꝑdicamus
cui et caſtitas animi leuiti-
cũ miniſteriũ dedit, ⁊ pleni-
tudo fidei martyrij contulit
dignitatem. ℞ Puer me⁹ noli
timere, quia ego tecũ ſum dicit
dñs. Dũ tranſieris per ignẽ flã-
ma non nocebit te, ⁊ odor ignis
non erit in te. ℣ Liberabo te de
manu peſſimorũ, ⁊ eruam te
de manu fortium. Dum. Lc.iiij.

VEnerabilis ſixtus ro-
mane vrbis antiſtes
cũ impietatẽ ſeuientis mun-
di per tormenta ſuperaret,
⁊ regnis eſſet celeſtib⁹ iam
vicin⁹ videretq; btm̃ laurẽ-
tiũ paterna de morte triſtiſ-
ſimũ, ita illũ ſpũ preſcientie
cõpellaſſe narrat: Noli, in-
quit, fili meſt⁹ eſſe, poſt tri-
duũ me ſequeris. ℞. Leuita
laurenti⁹ bonũ opus operatus eſt
qui per ſignũ cruc; cecos illumi-
nauit. Et theſauros eccl'ie dedit
pauperibus. ℣. Diſperſit dedit
pauperib⁹: iuſticia ei⁹ manet in
ſcl'm ſeculi. Et. ¶ In ij. noc. ã.
Strinxerũt corpis membra po-
ſita ſup craticulã: miniſtrantib⁹
prunas iſultat leuita chriſti. ℣.
Carnifices vero vrgẽtes: mini-
ſtrabãt carbones ſubter cratem
ferreã. vij. p̄. Dñe qs. ã. Igne
me examinaſti: ⁊ nõ eſt iuẽta in
me iniqtas ei⁹. ℣. Probaſti dñe
cor meũ ⁊ viſitaſti nocte. viij. p̄.
Exaudi dñe iu. ã Interrogat⁹
te dñz ↄfeſſus ſum, aſſatus gra-
tias ago. ℣. Grãs tibi ago dñe
ieſu chriſte: qr ianuas tuas in-
gredi merui. vij. p̄. Dñi ẽ ter.
ã. Oypolite ſi credis in dñm ie-
ſum chr̃m ⁊ theſauros tibi oſtẽ-
do ⁊ vitã eternã ꝓmitto. ℣ Si
dictis inquit facta cõpenſes fa-
ciam ꝙ hortaris. viij. p̄s. Ex-
audi de⁹ orõnẽ meã cũ dep̄.
ã. Btũs laurẽtius dixit: ego me
obtuli ſacrificiũ laudis l odorẽ
ſuauitatis, all'a. viij. ℣ Gaudeo
plane qr hoſtia chriſti effici me-
rui. p̄. Te decet. ã. Leuita lau-
rentius cũ aſſaretur nõ negauit
dñm. ℣. Et ideo meruit eſſe ſa-
crificiũ laudis. j. p̄. Bonum eſt
cõfiteri. ℣. Poſuiſti dñe. Le.v.

Ex

Ex ſupradictꝫ ꝟbis ap=
paret chariſſimi, bea=
tũ laurẽtiũ nõ de ſacerdotis
ſui victoria habuiſſe triſti=
ciã ſꝫ doluiſſe q2 nõ etiã ipſe
mundũ cũ ſuo pariter ſacer=
dote vincebat. ℟. O ypolite ſi
credis i dñꝫ ieſum xp̃m. Et the=
ſauros tibi oſtẽdo ⁊ vitã eternã
ꝓmitto. ℣. Si dictis iquit facta
cõpenſes faciamꝗ hortaris: cui
btũs laurenti⁹ dixit, tuũ tãtum=
modo p̃be aſſenſum. Et. Lc. vi.

Noli fili meſt⁹ eſſe poſt
triduũ me ſeq̃ris. Hoc
eſt noli triſtis eſſe velut apd
ſeculum derelict⁹, nã nec te
fides vitaque tua tali morte
priuabit. Nulla te de meo
trãſitu quo ego gaudeo per=
turbet anxietas, q2 mox ha
biturus es de tua paſſiõe le=
ticiam. Vere beati laurentij
gloria ſingularis qui tãtum
de deo ſuo ꝯſecutus eſt gr̃e
vt ei martyr de martyrio ꝓ=
phetaret, quẽ pro ſuoꝝ pre=
rogatiua meritoꝝ añ victo=
ria letificauit ꝗ̃ pugna terre
ret. ℟. Beatus laurenti⁹ clama
uit ⁊ dixit, deum meum colo ⁊ il=
li ſoli ſeruio. Et ideo non timeo
tormẽta tua. ℣. Mea nox obſcu
rum non habet, ſed omnia in lu=
ce clareſcunt. Et. Lectio. vij.

Ut btũs laurenti⁹ cõ=
perit ore ſacerdotis
et martyris, ſe quoꝗ omni=
modis aſſumendũ, cõgrega
tis inopũ turbis eccleſiaſti=
cum cenſum religioſa libe=
ralitate diuiſit. Quã profun
dum ſpiritalis viri, et ꝗ̃ ce=
leſte cõſilium vt ⁊ egenis cõ=
ſuleret, ⁊ multitudine cõſu=
mente que dederat, inueni=
re non poſſet quod raperet
perſecutor, illã nimirũ ſecu
tus ſententiã: Diſpſit dedit ps. III.
pauperib⁹, iuſticia ei⁹ manet
inetñu. ℟. Strinxerũt corporis
mẽbra poſita ſupcraticulã, ſub=
iicientib⁹ prunas iſultat leuita
xp̃i. Btẽ laurẽti martyr itercede
ꝓ nobis. ℣. Carnifices ꝟo vrgẽ=
tes miniſtrabãt carbões ſubter
cratem ferreã. Beate. Le. viij.

Miſericordie fuit, ꝗ a=
limoniam pauperib⁹
dedit: iuſticie autẽ, quod vt
vir prudẽtiſſimus procura=
uit, ne ſctõꝝ ſubſtantiã aua=
ris manib⁹ ſacrilegus occu=
paret. Juſticia eius, inquit, ps. III.
manet ieternũ. Quõ nõ hec
eius ineternũ mãſerit iuſti=
cia qd et ſctõ impleuit ope,
⁊ glioſiſſimo martyrio cõſe=
crauit? ℟. Gaudeo plane quia
hoſtia xp̃i effici merui: accuſat⁹
nõ negaui, iterrogat⁹ xp̃ꝫ ꝯfeſſ⁹
ſum. Aſſatus gr̃as ago. ℣. Ego
me obtuli ſacrificiũ deo i odorẽ
ſuauitatꝫ. Alla. Ad cã. ã. Btũs
laurẽti⁹ orabat dicẽs: gr̃as ago
tibi dñe q2 ianuas tuas ingredi
merui. ℣. Magna ẽ glia. S. ioã.

Nil. tẽ. Dix. ie. di. ſuis. ioã. 12.
Amẽ amẽ dico vobis,
Niſi granũ frumẽti. Omel.
Se aũt dicebat. ⁊c. ſicut i cõi
℟. Btũs laurenti⁹ dixit, ego me
obtuli ſacrificiũ deo. In odorẽ
ſuauitatis. ℣. Gaudeo plane q2
hoſtia chr̃i effici merui. In odo.
℟. Meruit eſſe hoſtia chriſti le=

uita laurentiꝰ qui dum aſſaretur
non negauit dñz. Et ideo inuē-
tꝰ eſt ſacrificiū laudis. ℣. In cra
ticula poſitꝰ te deū non negauit
⁊ ad ignem applicatus te chr̄m
ꝯfeſſus eſt. Et. ℟. Beatus vir q̄
inuentꝰ eſt ſine macula, qui poſt
auꝝ nō abiit nec ſperauit i the-
ſauris pecunie. Ideo ſtabilita
ſunt bona illiꝰ in dño. ℣. Potuit
em̄ trāſgredi ⁊ nō eſt tranſgreſ-
ſus, ⁊ facere mala et non fecit.
Ideo. ℟. In craticula te deū nō
negaui. Et ad ignē applicatꝰ te
dñz ieſum chr̄m confeſſus ſum.
℣. Probaſti dñe cor meum ⁊ vi-
ſitaſti nocte. Et ad. Collecta.
DA nobis q̄s oṗs deus
vitiorū noſtrorū flam
mas extinguere qui btō lau-
rentio tribuiſti tormētorum
ſuorū incendia ſuꝑare. Per.
In l. ā. Laurētiꝰ bonū opꝰ ope-
ratꝰ eſt q̄ ꝑ ſignū crucis cecos il
luiauit. viij. cp̄. Qui ꝑce. vt s̄.
℟. Poſuiſti do. hyꝰ. Poſt tri.
℣. Iuſtꝰ ger. Ad bꝰ. ā. In crati
cula te deū nō negaui, ⁊ ad ignē
applicatꝰ te xp̄z ꝯfeſſꝰ ſum, ꝓba-
ſti cor meū ⁊ viſitaſti nocte, igne
me examiaſti ⁊ nō iuēta ē in me
iniq̄tas. j. col. Da no. q̄s. Ad
j. ā. Laurētiꝰ igreſſꝰ ē, martyres
ꝯfeſſi ſūt nomē dñi ieſu xp̄i. j. ad
iij. ā. Adheſit aīa m̄a poſt te, q̄r
caro mea igne cremata eſt ꝓ te
deꝰ meꝰ. iij. cp̄. Qui ꝑce. ℣. Glo
ria ⁊ ho. col. Da nobꝫ q̄s. Ad
vj. ā. Miſit dñs angelū ſuū ⁊ li-
berauit me de medio ignis ⁊ nō
eccl'i. ſum eſtuatus. vij. Capitulum.
31.8. BEatus vir qui inuen-
luce.6. tus eſt ſine macula, et

qui poſt aurum nō abiit: nec
ſperauit in theſauris pecu-
nie. q̄s eſt hic ⁊ laudabimus
eū: fecit em̄ mirabilia in vi-
ta ſua. ℣. Poſuiſti dñe. Colla.
EXcita dñe i ecclia tua
ſpm̄ cui btūs laurentiꝰ
leuita ſeruiuit: vt eodē nos
replēte ſtudeamꝰ amare qđ
amauit ⁊ oꝑe exercere quod
docuit. ꝑ. eiuſ. Ad ix. ā. Ego
me obtuli ſacrificiū deo i odorē
ſuauitatis. vij. Capitulum.
POtuit em̄ tranſgredi eccl.
et nō eſt tranſgreſſus
⁊ facere mala ⁊ nō fecit: ideo
ſtabilita ſunt bona illius in
dño: ⁊ elemoſynas illiꝰ enar-
rabit oīs eccleſia ſanctorū.
℣. Magna eſt gloria. Colla.
DEus cuius charitatis
ardore btūs laurētiꝰ
edaces incēdij flāmas cōtē-
pto ꝑſecutore deuicit, ꝯcede
vt oēs q̄ martyrij eiꝰ merita
veneramur ꝓtectiōis tue au
xilio muniamur. ꝑ. Ad veſp.
ā. Quo ꝓgrederis. ℣. Btūs lau
rentius dixit. cū ceteris ꝑ ord.
¶ De ſctā corona. Caplm.
EGredimini ⁊ videte fi- cant.
lie ſion regē ſalomonē
in diademate quo coronauit
eū mater ſua. ℟. Flos de ſpi-
na naſcit, q̄ ſpina non puxerat
ſed ſe pungi tolerat dum ſub ſpi
na morit. Soluens q̄ nō tulerat
nos a ſpine liberat pūctura dū
pungit. ℣. Dum corona plectit
quam rex mundi deferat a quo
mundus regitur. Soluens. hyꝰ
Hymnū dicamꝰ. Fidē refu-
dēs. cū ceteris. ℣. Plectētes co- ioā.

matt. ronā de ſpinis. Poſuerẽt ſup ca=
17. put ei⁹. Ad mag. ā. Egredimi=
nar.15 ni ꝛ videte filie ſion regem ſalo=
ti.3. monē i diademate quo corona=
uit eum mater ſua parans cru=
cē ſaluatori ſuo. vj. Collecta.

DEus qui vnigeniti tui dñi nři ieſu xpi pcioſo ſanguine humanū gen⁹ redimere dignat⁹ es, cōcede propiti⁹, vt q̇ ad adorādā viuificā coronam adueniunt, a pctōꝝ ſuoꝝ nexib⁹ liberent̃. Per eundē. Cōmēo. de ſctō laurētio. ā. Leuita laurēti⁹ bonū opus opatus eſt q̇ per ſignū crucis cecos illuminauit et theſauros eccl'ie dedit paupibus. viij. ℣ Juſtus ger. viij. col. Da nobiſqs. ¶ In oct. die. ſ. laurē. fiat vt i ꝯmēorationibus. Ad ꝯple. hy⁹. Crux fidelis. Inuita. Adorem⁹ regem xpm. Coronā certantium. Qui ſue hodie corone pſentia decorauit eccleſiam. Hy⁹. Hymnū di. Fidē refuñ. vſq ad diuiſionē. ¶ In j. noc. ā. Sciebat pilatus iudeos ſibi ieſum per inuidiam tradidiſſe. j. p̃. Quare fre. ān. Tentabat igit̃ ſi vtcunq poſſet eoꝝ frendens indignatio mitigari. ij. ps. Dñe dñs nr̃. ān. Flagellauit itaq non vt flagellaret, ſ; vt eis poſſet ſufficere q̇ min⁹ ad mortē pſeq̇ vellēt eū. iij p̃. Dñe i vir. ā. O nulli⁹ pſes cōſilij ꝯtra cōſciētiā placere voluit his quos ex ſciētia debuerat coercere. iiij. p̃. Exaltabo te dñe ā. Obſtinati ppl'i mēdicabat cōſenſum cuius furorē imperioſe poterat refrenare. v. p̃. Btūs q̇ ſtelā. Aut ergo nec velle potuit nec poſſe voluit aut cec⁹ neſciebat vtrūq. vj. p̃ Judica me de

us. ℣ Exiit ieſus portās ſpineā ioā.19.
coronam. Et purpureū veſtimē
tum. Lectiones ex commen. beati ioannis epi. Lectio. j.

FLagellauit ieſum pilatus fortaſſis eū abſoluere volens, et mitigare iudaicū zelū. Studens eum eripere, ꝛ vſq ad hoc ſiſtere verſutiam illorum. Jdeo flagellauit ꝛ fieri q̄ facta ſunt cōceſſit, clamidē ꝛ coronam circūponere vt eorū molliat irā. ℟. Si pilat⁹ ideo ieſum flagellauit vt irā tuam frāgeret: ꝛ ſi nō hoi saltē hūiliato parceres o immiſericors Popule iudeoꝝ q̇s te poterit excuſare? ℣. Si coronauit ad ignominiam vt regi ceſſares inuidere deiecto, o contabeſcens. Popule. Lectio. ij.

PRopterea et coronatum eduxit ad eos, vt conuitium quod a militibus factum erat in eum vidētes parū reſpirent a paſſione, et vomant venenū. Non ſic tamen extincta eſt eoꝝ ira ſed clamabāt, crucifige, crucifige eū. Tu vero nō ſolum audi hec, ſed in mēte habe continue, et regē orbis terrarū et angeloꝝ videns cōtumeliam patientē a militib⁹ per verba, per res, ꝛ oīa ferētē ſilentio, imitare p oīa ipſa. ℟.
Egredit̃ ieſus portās ſpineā co ioā.19.
ronā ꝛ purpureū veſtimētū. Nō ornat̃ regali habitu q̇ ad opprobriū coronat̃. ℣ Oneroſus eſt ei

honoꝛ dehoneſtãs ⁊ dedecet re=
ferre dedec⁹ dedecoꝛe. Nõ. L. iij

NOs aũt fr̃es, nõ ſoluꝫ
legamus q̃ paſſus eſt
dñs ſed ⁊ mẽte feramus ea,
coꝛonã ſpineã, veſtimẽtum,
calamũ, alapas, plagas, ex=
puitiones, ironiã. R̸. Quid ꝗ
coꝛona ſpinea caput iclytũ pre=
mens, q̃d inquã ſi nõ ad patien
tiã nos inuitat. Quia ſi in viridi
hec fiunt de arido q̃d fiet? V̸. Cõ
ſpui non reſpuit gena generoſa
ſed ignoſci ſupplicat q̃ implicat
non noſci. Quia. Lectio. iiij.

SUfficiẽtia ei ſunt hec
cõtinue reuoluta, irã
noſtrã deſtruere. Et ſi cõtu=
meliam, ⁊ ſi iuſticiam patia=
mur, dicamus continue: non
eſt ſeruus maioꝛ dño ſuo. Et
ea q̃ a iudeis dicta ſunt pꝛo=
feramus in medium, que lo=
quebant, rabiẽ patientes et
dicentes, qm̃ demonium ha=
bes ⁊ ſamaritanus es tu, et
qm̃ in beelzebub eiicis de=
monia. Propterea em̃ hec
oĩa ſuſtinuit xp̃s, vt ſecundũ
ei⁹ ſemitã gradiamur ⁊ nos
cõtumelias feram⁹. Ip̃e em̃
nõ ſolũ tulit hec ſed oĩa egit
vt ſaluet ⁊ eruat illos q̃ hec
faciebãt a ſupplicio eis ꝓpo
ſito ⁊ ap̃l'os quoq; i eoꝝ miſit
ſalutẽ. Hec ⁊ nos zelem⁹ R̸.
Spinis xp̃s coꝛonat⁹ fact⁹ ẽ op=
ꝓbrio: toꝛculari cruc; preſſ⁹ nos
purgat a vitio. Moꝛte ſua ſingu
lari moꝛtẽ tollẽs duplicẽ. V̸. Spi
nis coꝛonauit mr̃ ipia autoꝛẽ vi
te q̃ aiaꝫ dedit ꝓpter pctã mũdi
Moꝛ. ¶ In iij. noc. ã. Si merito
inuehimur i pilatũ qualiter diſ=
ſimulabim⁹ de p̃ncipib⁹ ſacerdo
tũ. vij. p̃s. De⁹ i noĩe tuo. ãn.
Gẽs tua ⁊ põtifices inq̃t pilat⁹ ioã
tradiderũt te mihi. viij. p̃. Mi
ſere mei de⁹ qm̃ ↄcul. ã. Non
habet legiſlatoꝛ aduerſarios ſi=
cut legiſdoctoꝛes. j. p̃ Miſere
mei de⁹ miſere mei. ã. Legẽ
habere ſe dicũt ſcd̃m q̃ moꝛiat
q̃ legẽ venerat adiplere. ij. p̃s.
Exaudi de⁹ oꝛonẽ meã cum
dep̃. ã. Quib⁹ quẽq; nõ licet in=
terficere ↄcitant turbam petere
barrabã. iij. p̃. Dñe deus ſal.
ã. Propterea maius peccatum ioã
habet qui me tradidit tibi. iiij.
p̃s. Dñs reg. iraſc. V̸. Coꝛona eccl
aurea ſup caput ei⁹. Expreſſa ſi 45
gno ſanctitatis. Ser. bti ber=
nardi ab. de paſ. dñi. Lec. v.

VIde nũc opa dñi que
poſuit ꝓdigia ſup ter
rã: flagellis ceſ⁹, ſpinis coꝛo
nat⁹, clauis ↄfoſſ⁹, affix⁹ pa=
tibulo, oppꝛobꝛiis ſaturatus
oĩꝫ tñ doloꝝ imẽoꝛ ait: Igno
ſce illis. Hic multe miſie coꝛ
poꝛis. Hic multe mĩe coꝛdꝭ,
hic doloꝛes, hic miſatiões.
Hic oleũ exſtatiõis, hic gut
te ſanguis decurrẽtis i ter=
rã. R̸. Ue coꝛone ſupbie veſtre
ebrij effraim q̃ cũ coꝛonas v̄ras
mittere deberetꝭ, dicturi dign⁹
es, illudebatꝭ ei. Dicẽtes aue ra
bi ⁊ dantes ei alapas. V̸. Ceci=
dit coꝛona capitis veſtri: ve vo
bis qm̃ peccauiſtis. Dicẽ. Lc. vj.

MIſericoꝛdie dñi mul=
te, ſed et miſerie dñi
multe. Uincent ne miſerie
mĩas; an mĩe miſerias ſupa=

būt? Uincātmie tue antique
dñe. Uincat ſapientia ma-
liciā. Magna enim illoꝝ ini
quitas, ſed nunquid nō ma-
ior pietas tua domine? Mul
tū ꝑ omnē modū. ℟. Si vnq̄
tibi ↄtraria intuli aut proſpera
denegaui qui ſpoliaſti me glia
mea ⁊ abſtuliſti coronā de ca-
pite meo. ℣. Cū eſſet circa me
corōa fratrū quaſi plantatio ce
dri i mōte libano. Spo. Lc. vij.

Nunqd reddit ꝓ bono
malū ait, q̄ foderūt fo
uea aie mee? Plane foderūt
ipatiētie foueā, occaſiones
idignatiōes plurimas ⁊ ma-
ximas miſtrātes. Sꝫ q̄d eaꝝ
fouea ad abyſſū māſuetudis
tue? Retribuētes mala ꝓ bo
nis foueā foderūt: ſꝫ charitas
nō irritat, nō p̄cipitat, nūq̄
excidit, nō i foueā ruit ⁊ pro
retributꝫ malis cumulat bo-
na. ℟. Fecerūt ipſi labio coronā
literaſilē altā digitis quatuor ⁊
ſuꝑ ipſā alterā coronā. Q. ꝓpt
paſſionē mortis glia coronatꝰ
eſt ⁊ hōore. ℣. Modico q̄ ā geli
minoratus habebat arcū ⁊ da
ta eſt ei corona. Q. Lec. viij.

Abſit vt muſce moritu-
re exterminēt ſuauita
tem vnguenti quod de tuo
corpore fluit, q̄ apud ſinum
tuū mīa, ⁊ copioſa apud eū
redēptio. Muſce moriture
miſerie ſunt. Muſce mori-
ture blaſphemie ſunt. Mu-
ſce moriture exultationes ⁊
inſultationes ſunt quas tibi
reddit generatio praua et
exaſperās. ℟. Cū apparuerit
princeps paſtoꝝ, quo percuſſo
diſperſe ſunt oues gregis. Per
cipiemus immarceſſibilē glorie
coronā. ℣. Cū fecerit grāde ↄui
uium vt oſtēdat diuitias glorie
regni ſui. Perci. Ad canti. ā.
Nequaq̄ corōatꝰ eſt vt clareret
iperio: ſed vt opprobrio reple-
ret. Cāti. Pedibꝰ ↄculcabit
corōa ſuꝑbie. ℞. ℣. Circūde-
dit me populꝰ iſte. Spinis pctō
rū ſuoꝝ. Secūdū Joannem.

In illo tpe. Apprehen- ioan.
dit pilatus ieſum ⁊ fla- 19.
gellauit. Et milites plectē-
tes coronā de ſpinis iposue-
rūt capiti eiꝰ ⁊ veſte purpu-
rea circūdederūt eū. Et reli.
Om. l. eiuſ. b. aug. epi. Lc. ix.

Cum iudei clamaſſent
nō ieſum ſibi a pilato
dimitti velle per paſcha, ſed
barrabā latronē, nō ſaluato
rē ſed iterfectorē, nō datorē
vite ſed ademptorē, tūc ap-
prehēdit pilatꝰ ieſū ⁊ flagel
lauit. ℟. Flos de ſpina naſcit
quē ſpina non punxerat: ſed ſe
pūgi tolerat dū ſub ſpina mori
tur. Soluēs q̄ nō tulerat nos a
ſpine liberat pūctura dū pungi
tur. ℣. Dum corona plectitur
quā rex mundus deferat, a quo
mundus regitur. Sol. Lec. x.

Non reprehendimus o
iudei q̄ per paſcha li-
beratis nocentē, ſed q̄ occi-
diſtis innocentem. Quod ta
men niſi fieret veruꝫ paſcha
non fieret. ℟. O ingratiſſime
popule cuius anni corone bene
dixeram cui dederam coronam
pro cinere. Tu vō dediſti mihi

cinerẽ ꝓ coꝛõa. ℣. Coꝛonaui te
mia ⁊ miſeratiõib⁹. Tu. lc. xj.
SEd vmbꝛa veritatis q
iudeis errantib⁹ tene=
batur ⁊ mirabili diſpẽſatio=
ne diuine ſapientie per ho=
mines fallaces eiuſdem vm=
bꝛe veritas iplebatur, qꝛ vt
verũ paſcha fieret chꝛiſt⁹ ve
lut ouis imolabaẽ. ℟. Grauaſti ſup me manũ tuã. Et ſpinis
coꝛõaſti me ꝯuerſus ſum in erũ=
na mea dum ꝯfigitur ſpina. ℣.
Poſitur⁹ ſup caput meũ coꝛonã
de lapide ꝓcioſo. Et. Lec. xij.
APpꝛehẽdit igitur pi=
latus ieſum ⁊ flagel=
lauit. Hoc pilatus non ob
aliud feciſſe credendus eſt,
niſi vt eius iniuriis iudei ſa=
tiati, ſufficere ſibi exiſtima=
rẽt ⁊ vſque ad ei⁹ moꝛtẽ ſeui=
re deſiſterẽt. Ad hoc ꝑtinet
ꝙ idẽ pꝛeſes etiã cohoꝛtem
permiſit facere que ſequun=
tur, aut foꝛtaſſis ⁊ iuſſit, quã
uis euangeliſta tacuerit. Di
xit enim, quid deinde fece=
runt milites, pilatum id iuſ=
ſiſſe nõ dixit. Et milites in=
quit plectentes coꝛonam de
ſpinis, impoſuerunt capiti
ei⁹, ⁊ veſte purpurea circun
dederunt eũ ⁊ veniebant ad
eum ⁊ dicebant: Aue rex iu=
deoꝝ. Et dabant ei alapas.
℟. Btã vere mr̃ eccl'ia quã ſic
hõoꝛ diuine dignatiõis illũinat
quã victoꝛioſe gl'ioſa coꝛone oꝛ
nat p̄ſentia. Quã i defeſſe deuo
tiõis iocũda ãbit humilitas. ℣.
Floꝛib⁹ eius nec ſpine nec lilia
deſunt. Quam. Secũdũ Ioã.

IN il. tẽ. Appꝛehẽdit pi ioã
latus ieſũ ⁊ flagellauit. ma
Et milites plectentes coꝛo= 27
nam de ſpinis impoſuerunt ma
capiti eius ⁊ veſte purpu= 15.
rea circundederũt eum. Et
veniebant ad euꝫ ⁊ dicebãt:
Aue rex iudeoꝛum. Et da=
bant ei alapas. Exiuit au=
tẽ pilatus foꝛas, ⁊ dixit eis:
Ecce adduco eum vobis fo=
ras vt cognoſcatis qꝛ in eo
nullã cauſam inuenio. Exiit
ergo ieſus poꝛtans ſpineam
coꝛonam ⁊ purpureum veſti
mentum. Amen. Te decet.
Colla. Deus qui vnigeniti
tui. In lau. ã. Adeſt dies noue
leticie adeſt dies iméſe grẽ, ad=
ſit noue melodie cantus. j. cap.
Egredimini. ℟. Eris coꝛona eſa
gl'ie. In manu dñi. ℣. Et diade 62.
ma regni in manu dei tui. In.
hy⁹. Myſteriũ mira. ℣. Ple= ioã
ctẽtes coꝛonã ḋ ſpinis. Poſuerũt 19.
ſup caput ei⁹. Ad bñ⁹. ã. Cum
ꝗ modico ꝗ̃ angeli minoꝛat⁹ eſt
vidim⁹ ieſum ꝓpter paſſionem
moꝛtis gl'ia ⁊ honoꝛe coꝛonatũ.
vij. col. De⁹ ꝗ vni. Ad. ix. ã. 1. re
Cixeꝛt dauid i modũ coꝛõe ſaul
⁊ viri eius. ij. Ad. uj. hy⁹. Ue
xilla regis. ã. Plectẽtes mili= ioã
tes coꝛonã de ſpinis poſuerũt ſup 19.
caput dñi ieſu chꝛiſti. uij. cap.
Egredimini. ℣. Exiit ieſ⁹ poꝛ eod
tãs ſpineã coꝛonã. Et purpureũ
veſtimentum. col. De⁹ ꝗ vni. eod
Ad. vj. ã. Exiit ieſus poꝛtans
ſpineam coꝛonam ⁊ purpureuꝫ
veſtimentum. iij. Capitulum.
VIdi ⁊ ecce equus al= apo
b⁹ ⁊ ꝗ ſedebat ſup eũ

habebat arcū ⁊ data eſt ei co
rona ⁊ exiuit vicēs vt vince=
ret. ℣. Corōa aurea ſup caput ti.
ei⁹. Expſſa ſigno ſctitatis. Col. 5.
Adeſto nobis dn̄e de⁹
nr̄, ⁊ quos ſctē corone
letari facis hōore, ei⁹ quoq̧
ppetuis defende ſubſidiis.
Per. Ad.ix.ā. Corde ⁊ animo
xp̄o canam⁹ gl'iam in hac ſacra
ſolennitate p̄celſe ſaluatoris no
ſtri corone. iiij. Capitulum.
Iſa. 28 In illa die erit dn̄s ex=
ercituum corona glo=
rie ⁊ ſertum exultationis re=
ſiduo populi ſui. ℣. Circunde
dit me populus iſte. Spinis pec
catorum ſuorum. Collecta.
Reſpice q̄s domine ſup
hāc familiam tuam p
qua dn̄s noſter ieſus chriſt⁹
nō dubitauit manibus tradi
nocētium, ⁊ ſpinarum ſubire
tormētum. Per eundē. Ad
veſ.ā. Sciebat pilat⁹. ā. Tēta
bat. ā. Flagellauit. ā. Tuā co=
ronā adoram⁹ dn̄e, tuā glorio=
ſam recolim⁹ coronationem mi
ſerere nr̄i q̄ ſpinis coronat⁹ es
p nobis. ij. q̄ ſola dr̄ ſi fue. dn̄i
ca. Fer. aūt quinta vel. vj. dr̄
tertia. cp̄. Egredimini. ℟.
Tuā coronā adoram⁹ dn̄e. ℣.
Tuā gl'ioſā recolim⁹ paſſionē.
Adoram⁹. hy⁹. Hymnū dica.
Joā.19. Fidē, cū ceteris. ℣. Plectētes
coronā de ſpinis. Poſuert ſuper
caput eius. Ad mag.ān. Que
eſt ſpes noſtra aut gaudiū aut
corona glorie niſi tu dn̄e ieſu
bone viij. Col. De⁹ q̄ vnige.
Ad cōpl. hy⁹. Crux fide. ⁊c.
In vigilia aſſumptiōis btē
marie ad veſ.ā. Que eſt iſta q̄ cāti. 6.
aſcēdit ſicut aurora cōſurgens
pulchra vt luna electa vt ſol ter
ribilis vt caſtrorum acies ordina
ta. j.ā. Btā dei genitrix maria
virgo perpetua templū dn̄i ſa=
crariū ſpūſſcti ſola ſine exem=
plo placuiſti femina ieſu xp̄o,
ora p populo, interueni p clero,
interced p deuoto femineo ſexu. viij
ā. Paradiſi porta p euā cūctis
clauſa eſt ⁊ p mariā v̄ginē iterum
patefacta eſt, al. ā. Uirgo pru=
dētiſſima q̄ pgrederis quaſi au=
rora valde rutilās filia ſiō tota
formoſa ⁊ ſuauis es pulchra vt
luna, electa vt ſol. j. Capitulū.
In oīb⁹ requiē q̄ſiui ⁊ i eccl'i.
hereditate dn̄i mora= 24.
bor tūc precepit ⁊ dixit mihi
creator oīū ⁊ q̄ creauit me re
quieuit i tabernacl'o meo. ℟.
Btā es v̄go ma. hy⁹. Myſte=
riū eccl'ie. ℣. Spōſa ſctā. Ad
mag.ā. Aſcēdit xp̄s ſup celos ⁊
p̄parauit ſue caſtiſſime mr̄i imor=
talitatis locū, ⁊ hec eſt illa p̄cla=
ra feſtiuitas oīm ſctōrum feſtiuita
tib⁹ icōparabilis i qua gl'ioſa ⁊
felix mirātib⁹ celeſtis curie or=
dinib⁹ ad ethereū puenit thala
mū quo pia ſui memorum imemor
nequaq̄ exiſtat. vj. Collecta.
Deus qui virginalem
aulam beate marie in
qua hītares eligere digna=
tus es, da q̄s vt ſua nos de=
fenſione munitos, iocūdos
ſue faciat intereſſe feſtiuita
ti. Qui. Inuit. Aue maria grā luc. I.
plena dn̄s tecū. Benedicta tu
in mulieribus. ps. Uenite.
In. j. noc. ā. Ecce tu pulchra cāti. I.

es amica mea:ecce tu pulchra
ocľi tui colũbarꝝ. i. p̃. Dñe dñs
cãti. 2. nr̃. ã. Sicut liliũ iter ſpinas ſic
amica mea iter filias. ij. p̃. Ce=
can. 4 li enar. ã. Fau⁹ diſtillans labia
tua ſpõſa ⁊ odor veſtimẽtorꝝ tuo
rũ ſicut odor thuris. iij. p̃. Dñi
eodẽ. eſt t. ã. Emiſſiões tue paradiſ⁹
malorꝝ punicorꝝ cũ pomorꝝ fru=
eodẽ. ctib. iiij. p̃. Eructa. ã. Fõs or=
torꝝ pute⁹ aquarꝝ viuẽtiũ q̃ fluũt
ĩpetu de libano. v. p̃. De⁹ nr̃re.
eodẽ. ã. Ueniat dilect⁹ meus in ortuz
ſuum vt comedat fructum po=
morꝝ ſuorꝝ. vj. p̃. Magn⁹ dñs.
luc. I. ℣. Aue maria gr̃a plena. Dñs.
Sermo bti hier. pbr̃i. Lec. j
COgitis me o paula ⁊
euſtochiũ, imo chari=
tas xp̃i me cõpellit, q̀ vobis
dudũ tractatib⁹ loqui ↄſue=
uerãvt nouo loquẽdi genere
ſctis q̃ vobiſcũ degũt virgini
b⁹ latino vtẽs eloquio exhor=
tatiõis gr̃a ſermonẽ faciã de
aſſumptiõe btẽ ⁊ glioſe ſem=
per virginis marie: more eo
rũ qui declamatorie ĩ eccle=
ſiis ſolẽt loqui ad populũ, ꝙ
vtriq; gen⁹ docẽdi necdũ at=
tigerã. ℟. Uidi ſpecioſam ſi=
cut colũbaz aſcẽdẽtẽ deſup ri=
uos aquarꝝ cui⁹ ineſtimabilis o=
dor erat nimis ĩ veſtimẽtis ei⁹.
eccľi. Et ſicut dies verni circũdabant
50. eaz flores roſarꝝ ⁊ lilia cõualliũ.
℣. Que eſt iſta q̃ aſcẽdit p deſer
tũ ſicut ꝟgula fumi ex aromati
b⁹ myrrhe ⁊ thuris. Et. Lec. ij
SEd q2 negare nequeo
q̇cq̇d iniungitis, nimia
vr̃a deuinct⁹ dilectiõe expe
riar q̃ hortamini, affectu in=
fantiũ more balbutiẽtiũ qui
q̃cũq; audierint fari geſtiũt
cũ necdũ poſſint ad plenum
ꝟba formare. ℟. Sicut cedr⁹ eccl
exaltata ſum ĩ libano ⁊ ſicut ci= 24
preſſus ĩ mõte ſiõ: quaſi myrrha
electa. Dedi ſuauitatem odo=
ris. ℣. Et ſicut cynamomũ ⁊ bal eod
ſamũ aromatizans. Dedi. Ł. iij
MAxime q2 ꝓpter ſim=
pliciores quaſq; id me
depromere cõpellitis vt ha=
beãt ſermone latino q̇bus ſe
occupẽt laudibus ex eadem
die, quibuſve diuinis vacẽt
lectiõib⁹. Preſerti cũ eadẽ ĩ
multis feſtiuitatib⁹ multorꝝ
ſanctorꝝ patruz ſtudia miro
cuderint eloq̇o, q̃ de hac q̇=
dẽ vberi⁹ vbiq; in ſcripturis
diuinis predicata legũt. ℟.
Que eſt iſta q̃ ꝓceſſit ſicut ſol ⁊ can.
formoſa tanq̃ hierľm? Uidert
eaz filie ſiõ ⁊ btãz dixert ⁊ regi
ne laudauert eaz. ℣. Sicut dies eccľi
verni circũdabant eaz flores ro 50.
ſarꝝ ⁊ lilia cõualliũ. Ui. Łc. iiij.
QUid aliud ſonãt euan
gelia, niſi naſcentem
dñm ex maria virgine ⁊ oĩa
ei⁹ incremẽta quouſque fuit
ĩ mũdo dũtaxat diuinis eſſe
rũt preconiis. ℟. Filie hieru cant.
ſalẽ nũciate dilecto. Q2 amore
lãgueo. ℣. Oſculet me oſculo o= cant.
ris ſui. Q2. In. ij. noc. ã. Ueni cant.
ĩ ortũ meũ ſoror mea ſpõſa meſ
ſui myrrhaz meaz cũ aromati=
b⁹ mez. vij. p̃. Bñdixiſti. ã. Co eodẽ.
medi fauũ cũ melle meo bibivi=
nũ meũ cũ lacte meo. viij. p̃. Fũ
damẽta. ã. Aĩa mĩa liq̇facta eſt cant. 5
vt dilect⁹ locut⁹ eſt q̃ſiui ⁊ nõ iue

ni illū, vocaui ⁊ nō rn̄dit mihi:
ſueneſt me cuſtodes ciuitatis:
pcuſſeſt me ⁊ vulnerauerſt me tu
leſt paliū meū cuſtodes muroꝝ
filie hierl'm nunciate dilecto qꝛ
amore langueo. vij. p̄. Cātate.
5. j. ā. Talis eſt dilectus meus ⁊
ipſe eſt amicus meus filie hieru
ſalē. vj. p̄. Dn̄s reg. exul. ān.
6. Deſcēdi i ortū meū vt viderem
poma cōuallis ⁊ iſpicerē ſi flo-
ruiſſent vinee et germinaſſent
mala punica: reuertere reuer-
tere ſunamitis, reuertere reuer
tere vt ītueamur te. vij. p̄s. Cā
4 tate. ij. ā. Ortꝰ cōcluſus es dei
genitrix: ortꝰ cōcluſus fōs ſigna
tꝰ: ſurge propera amica mea ⁊
veni. j. p̄. Dn̄s reg. iraſ. ꝟ. Bn̄
dicta tu i mulieribus. Lec. v.

Porro ab exordio ſctī
euāgelij gabrielē ar-
chāgelū colloquentē marie
audiſtis ⁊ deinceps reliqua
I. oīa plenꝰ legiſtꝫ. ℟. Beataꝫ
me dicēt oēs gn̄atiōes. Qꝛ fecit
mihi dn̄s magna q̄ potēs eſt ⁊ ſā
I. ctū nomē eiꝰ. ꝟ. Magnificat aīa
mea dn̄z: ⁊ exultauit ſp̄us meꝰ
i deo ſalutari meo. Qꝛ. Lec. vj

Ad pſepe quoqꝫ o pau-
la te teſte nato puero
multitudinē āgeloꝝ iter cre
pūdia noui partꝰ ⁊ querelas
neſcij ploratus pro feſcenni-
nis gloria i excelſis deo ⁊ in
tra pax hoibꝰ bone volūta-
tis, cātātē audiſti ⁊ radiantē
ſtellā vidiſti: paſtoribꝰ inſup
euāgelizātibꝰ credidiſti. ℟.
61. Ornatam monilibꝰ filiaꝫ hieru
ſalem dn̄s ꝯcupit. Et videntes
eam filie ſiō beatiſſimaꝫ predi-

cauerſt dicētes, vnguentū effu-
ſuꝫ nomē tuū. ꝟ. Aſtitit regina can. I.
a dextrꝫ tuis i veſtitu deaurato pſalm.
circūdata varietate. Et. lc. vij. 44.

Magos preterea tria
deferētes munera i vi
ſiōe beatis oculis cōſpexiſti:
ipſa eadē munera bene ītel-
ligēdo votis omnibꝰ fide deo
obtuliſti: nā ⁊ cū eiſdem ma-
gis deū puerū i preſepe ado
raſti. ℟. Btā es ꝟgo maria dei
genitrix que credidiſti dn̄o, pfe
cta ſūt i te que dicta ſūt tibi: ec-
ce exaltata es ſup choros āge-
loꝝ. Intercede pro nobis ad
dn̄z deū nr̄ꝫ. ꝟ. Aue maria gr̄a luc. I.
plena dn̄s tecū. Inter. lc. viij.

Sed forte cōqueſta me
delatorē ꝙ te pdide-
rim clamabꝫ. Ad ꝙ ego: Si
celatū eſſe volebas teſte cō-
ſciētia: mihi narrare an̄ pre-
ſepiū vbi plurimū lachryma
ta es nō deberes: qm̄ vt verꝫ
fatear chriſti preconia etiaꝫ
ſi voluero adiuratꝰ neqꝫ tuas
laudes omnino tacere queo.
Idcirco tue te interrogent
filie quas lacte nutris tu ea
meliꝰ reſerabis, que neſcio
ſi per ſpeciē aliquam certe
aut i ſp̄u vidiſti. ℟. Felix nā-
que es ſacra virgo maria ⁊ om
ni laude digniſſima. Qꝛ ex te
ortꝰ eſt ſol iuſticie xp̄s deꝰ no-
ſter. ꝟ. Ora pro populo, inter-
ueni pro clero, itercede pro de-
uoto femineo ſexu: ſentiāt oēs
tuū leuamē quicūqꝫ celebrāt tuā
aſſumptionē. Qꝛ. Adcā. ā. Ma
ria ꝟgo ſp letare q̄ meruiſti xp̄ꝫ
portare q̄ ⁊ in celis te aſſumpſit

⁊ ſup choros ãgeloꝝ te glꝛificauit. vij. ℟. Poſt ꝑtum. Lec. ix.

HOdie glꝛioſa ſemꝑ virgo maria celos aſcendit: rogo gaudete quia vt ita fatear ineffabiliter ſublimata cũ chꝛiſto regnat in eternũ. Regina mundi hodie de terris ⁊ de pñti ſeculo neq̃ eripit. Iterũ dico gaudete q꞉ ſecura de ſua ĩmarceſſibili gloꝛia ad celi iã ꝑuenit palatiũ, exultate ĩquã ⁊ gaudete, ⁊ letet oĩs oꝛbis q꞉ hodie nobis oĩbus eius ĩteruenientibus meritis ſal⁹ aucta eſt. Uobis quoq̃ diligẽtib⁹ eã honoꝛ ⁊ virt⁹ vna cũ reliquis ꝟginib⁹ ſacris amplioꝛ preſtat ⁊ grã. Idcirco dilectiſſime letamini ⁊ laudate, quia ſi deum oꝛe ꝓphetico ĩ ſanctis ſuis laudare iubemur, multomagis eũ in hac celebꝛitate btẽ ꝟginis mr̃is ei⁹ opoꝛtet cũ hymnis ⁊ cãticis diligẽti⁹ extollere ⁊ dignis deo iubilare ꝓconiis ac myſticis honoꝛare muneribus. ℟. Iſta eſt ſpecioſa inter filias hieruſalẽ ſicut vidiſtis eã plenã charitate ⁊ dilectiõe. In cubili-

can. 7. b⁹ ⁊ i oꝛtis aromatũ. ℣. Iſta eſt q̃ aſcẽdit de deſerto delitiis affluens. In cubilibus. Lec. x.

NUlli dubiũ quin totũ ad gloꝛiã laudis chꝛiſti ꝑtineat q̃cq̃d digne genitrici ſue ĩpẽſum fuerit ac ſolẽniter exhibitũ. Ex quo timeo ſatis ⁊ valde ꝑtimeſco dũ veſtris cupio parere pꝛofectibus, ne foꝛte ſicut ipꝛobus ita ⁊ ĩdign⁹ laudatoꝛ ineniar, ꝓfecto cũ nec ſanctitas nec facũdia ſuppetat vt beatam ⁊ glorioſam virginẽ digne laudare queam: qm̃ vt verum fatear quicquid humanis dici poteſt verbis, min⁹ eſt a laude celi qua diuinis eſt ⁊ angelicis excellẽti⁹ pꝛedicata ⁊ laudata pꝛeconiis. ℟. Cũ eſſet rex ĩ accubitu ſuo: Nard⁹ mea dedit odoꝛẽ ſuũ. ℣. Pulchra ſũ ⁊ decoꝛa filie hieruſalem. Nard⁹ mea. Lec. xi.

BEata dei genitrix maria a pꝛophetis quidẽ eſt pꝛenũciata, a patriarchis figuris ⁊ enigmatib⁹ pꝛeſignata, ab euãgeliſtis exhibita ⁊ monſtrata, ab angelo venerabiliter atque officioſiſſime ſalutata, ꝓpterea qualis ⁊ quãta eſſet ab eodẽ diuinit⁹ declarat cũ ait: Aue maria grã plena dñs tecum benedicta tu ĩ mulierib⁹. Talib⁹ nãq̃ decebat virginẽ oppignerare muneribus vt eſſet grã plena que dedit celis gl'iam terris deũ pacẽque refudit, fidẽ gentib⁹ finem vitiis, vite oꝛdinem, moꝛibus diſciplinã. ℟. Sup ſalutem ⁊ omnẽ pulchritudinẽ electa es a dño ⁊ regina celoꝝ vocari digna es. Gaudet choꝛus ãgeloꝝ ꝯſoꝛtes ⁊ ꝯciues noſtri. ℣. Exaltata es ſctã dei genitrix ſuper choꝛos ãgeloꝝ ad celeſtia regna. Gaudet. Lectio. xij.

ET bñ angel⁹ ad virginem mittit, q꞉ ſemper eſt angelis cognata virgini-

tas. Profecto in carne pre=
ter carnē viuere: non terre=
na vita eſt ſed celeſtis. Vñ i
carne angelicam vitā acqui=
rere, maioris eſt meriti quā
habere. Eſſe enim angelum
felicitatis eſt: eſſe vero vir=
ginē, ꝟtutis: dū hoc obtine=
re virib⁹ nitit̄ cuz gratia, qđ
habet angel⁹ ex natura vtrū
ꝙ tamē ⁊ eſſe virginē vel an
gelū diuini muneris eſt offi=
ciū nō humanū. Aue inquit
gr̄a plena. Et bene plena qꝛ
ceteris per partes preſta=
tur, marie vero ſimul ſe totā
infudit plenitudo gratie. ℟.
Hodie maria virgo celos aſcen
dit. Gaudete q̄a cuz xp̄o regnat
i eternum. ℣. Regina mūdi ho=
die de ſcl'o neq̄ eripitur. Gau=
dete. Gl'ia. Gau. Scd'm Lucā
luc. 10. IN il. tpe. Intrauit Je=
ſus i quoddā caſtellū: ⁊
mulier quedā martha noīe
excepit illū in domū ſuā. Et
huic erat ſoror noīe maria q̄
etiam ſedens ſecus pedes
dñi audiebat verbuz illius.
Martha autem ſatagebat
circa frequēs miniſterium.
Que ſtetit ⁊ ait: Dñe nō eſt
tibi cure ꝙ ſoror mea reliq̄t
me ſolā miſtrare? Dic ergo
illi vt me adiuuet. Et reſpō=
dēs dixit illi dñs: Martha
martha ſollicita es, ⁊ turba
ris erga plurima. Porro vnū
eſt neceſſariū. Maria opti=
mā ptē elegit q̄ non auferet̄
ab ea. Amen. Te decet. Coll'.
FAmuloꝝ tuoꝝ dñe de
lictis ignoſce: ⁊ q̄ pla=
cere de actib⁹ nr̄is nō vale=
mus: genitricis filij tui dñi
dei nr̄i itercesſiōe ſaluemur
p eū. In lau. ā. Aſſūpta eſt ma
ria i celū gaudēt āgeli laudātes
bñdicūt dñz. vij. cp̄. In oīb⁹ re
quiē. ℟. Aue maria gr̄a plēa. luc. I.
Dñs tecū. ℣. Bñdicta tu i mulie
rib⁹. Dñs tecum. ℣. Specioſa.
Ad bñ⁹. ā. Salue regia mie. ⁊c
q̄re i. j. veſ. purifi. col'. Famu
loꝝ tuoꝝ. Ad. j. ā. Hodie ma=
ria ꝟgo celos aſcendit gaudete
q̄a cum xp̄o regnat in eternum.
viij. Ad. iij. hy⁹. O gl'ioſa
ā. Maria ꝟgo aſſumpta eſt ad
ethereū thalamū i quo rex regū
ſtellato ſedet ſolio. viij. cp̄. In
omnib⁹ reqēm. ℣. Aue maria.
col'. Famuloꝝ. Ad. vj. ā. Ex=
altata es ſctā dei genitrix ſu=
per choros angeloꝝ ad celeſtia
regna. vij. Capitulum.
QUaſi cedrus exaltata eccli.
ſum in libano, quaſi ci= 24.
preſſus i mōte ſiō: quaſi pal=
ma exaltata ſum in cades ⁊
quaſi plātatio roſe i hierico.
℣. Benedicta tu. Collecta.
VEneranda nobis dñe
huius diei feſtiuitas
opē cōferat ſalutarem: i qua
ſctā dei genitrix mortē ſub=
iit tpalē nec tñ mortꝭ nexib⁹
deprimi potuit que filiū tuū
dñz nr̄z de ſe genuit icarna=
tū. p. Ad. ix. ā. Paradiſi porte
p te nobis apte ſunt quas hodie
gl'ioſa cū āgelꝭ triūphas. vij. cp̄
QUaſi oliua ſpecioſa in eccli.
campis ⁊ quaſi plata= 24.
n⁹ exaltata ſum iuxta aquā
i plateis, ſicut cynamomū ⁊

balſamū aromatizās odorē
dedi, quaſi myrrha electa
dedi ſuauitatem odoris. ℣.
Poſt partum. Collecta.
Concede miſericors
de⁹ fragilitati nr̄e pre
ſidiū: vt qui ſctē dei genitri=
cis requiē celebramus: iter=
ceſſiōis ei⁹ auxilio a nr̄is ini=
quitatib⁹ reſurgamus. Per.
Ad veſ. ā. Ecce tu pulchra es.
cū ceteris p ordinē. cap. In oī=
b⁹ requiem. ℟. Poſt partum.
hy⁹. Myſteriū. ℣. Specioſa
can. 4 fctā. Ad mag. ā. Tota pulchra
es amica mea, ⁊ macula nō eſt i
te: fau⁹ diſtillās labia tua, mel ⁊
lac ſub ligua tua, odor vnguēto
can. 2. rū tuor̄ ſup oia aromata, iā3 ei
hyēs tranſiit, iber abiit ⁊ receſ=
ſit, flores apparuerūt, vinee florē
tes odorē dederūt, ⁊ vox turtu=
can. 4 ris audita eſt i terra nr̄a, ſurge ꝓ=
pera amica mea veni de libano
veni coronaberis. iiij. col. Fa=
mulor̄. Priuatis dieb⁹ p oc.
¶ In. j. noc. ā. Fōs ortor̄. ā.
Ueniat dilect⁹. ā. Ueni i ortum
meum. ℣. Aue maria, Lectio.
can. 6. Que eſt iſta q̄ pgredit
quaſi aurora ꝯſurgēs
pulchra vt luna: electa vt ſol
terribilis vt caſtror̄ acies or
dinata. Uiderūt eam filie ſiō
⁊ btiſſimā predicauerūt regi
ne ⁊ cōcubine: ⁊ laudauerūt
eā. ℟. Exaltata es ſctā dei ge=
nitrix. ℣. Sup choros angelo=
rum ad celeſtia regna. Sancta.
¶ In. ij. noc. ā. Alr. Capitulū
gal. 4. Ecce iā venit plenitu=
do tēporis i quo miſit
deus filium ſuum factum ex
muliere factum ſub lege: vt
eos qui ſub lege erant redi=
meret. ℣. Benedicta tu. Coll.
De⁹ qui virgi. au. In laud. ā.
Aſſumpta eſt ma. Capitulū.
Magnū pietatis ſacra= I. ti.
metū q̄ manifeſtatu3
eſt i carne, iuſtificatum eſt i
ſpū, apparuit āgel3: predica
tū eſt gētib⁹: creditū eſt mū=
do: aſſumptū eſt in glia. ℟.
Aue maria. ℣. Specioſa facta
es. Ad bn̄⁹. ā. Beata dei geni=
trix. col. Famulor̄. Ad hor.
ſicut i die. Ad veſ. ā. Ecce tu
pulchra. cū ceteris. Cap. In oī
b⁹. ℟. Poſt partū. ℣. Sponſa.
Ad mag. ā. Paradiſi porta p
euā3 cūct3 clauſa eſt ⁊ p mariā3
ṽginē iter̄ patefacta eſt. all'. j.
Coll. Famulor̄. In dioceſi.
lingonē. Scti mamet3 mar.
vt in cōi. In feſt. ſ. bernardi
abba. Ad veſ. ā. Ecce tu pul=
chra es. cū ceteris. cp. Dilect⁹
a deo ⁊ hoibus. ℟. Btūs ber=
nard⁹ quaſi vas. hy⁹. Bernar=
dus doctor inclytus. ℣. Iuſt⁹
ger. In claraualle. ℣. Ora pro
nobis beate bernarde. Ut digni
efficiamur ꝓmiſſiōib⁹ xp̄i. Ad
mag. ā. Magnificauit ſctm̄ ſuū
dn̄s ⁊ dedit illi ſciētiā ſctōr̄. vt
ꝯſummarētur i bonum opa ei⁹ ⁊
pax dei ſup eū i eternū. j. Col.
Perfice q̄s dn̄e pium i
nobis ſctē religionis
effectū ⁊ ad obtinēdam tue
grē largitatē beat⁹ bernar=
dus abbas ⁊ doctor egre=
gius, ſuis apd̄ te ſemp ꝓ no=
bis merit3 ⁊ ꝓcib⁹ itercedat.
Per. Ad ꝯpl. hy⁹. Aue ma=

ris ſtel. ꝛc. Inuit. In ꝯfeſſione
laudis adorem⁹ dñm. Quiſtola
glie ꝯfeſſorē ſuū decorauit ber=
nardū. hy⁹. Bernard⁹ iclitis.
¶ In .j. noc. an̄. Vie viri ſcti vie
pulchre ⁊ oēs ſemite ei⁹ pacifice
qꝛ lignū vite apphēdit. j. p̄s. Bea
t⁹ vir. a. Semitas iuſticie viaſ=
qꝫ ſctoꝝ cuſtodiēs vir btūs curſū
vite in pace cōſummauit. ij. p̄s.
Quare fre. a. Bndictio dñi ſup
caput iuſti: memoria ei⁹ in ſcl'a
ſcl'oꝝ. iij. p̄s. Cū iuoca. a. Cōſur
gēs dilucl'o q̄ſiuit bona pr̄ ſctūs
quaſi florēs liliū germiauit. iiij.
p̄s. Verba mea. a. In teſtamētꝫ
pacis ſtetit ſemē illi⁹ ⁊ vſqꝫ i etnū
pmanet gl'ia ei⁹. v. p̄s. Dñe d. a.
Exaltauit dñs in eternū cornu
chriſti ſui ⁊ dedit illi teſtamētū
vite ⁊ ſedē gl'ie ſue. vj. p̄s. In
dño confi. ℣. Juſtum deduxit.
Sermo bti ambro. epi. Le. j.

AD ſcti ac btiſſimi pa=
tris nr̄i cui⁹ hodie fe=
ſta celebram⁹, laudes addi=
diſſe aliquid, decerpſiſſe eſt
cū ſiquidē ꝟtutū ei⁹ gr̄a, non
ſermonib⁹ exponēda ſit, ſed
operibus cōprobanda. Cum
enim dicat ſcriptura, gloria
patris eſt fili⁹ ſapiens: quā=
te hui⁹ glorie, qui tantoꝝ fi=
liorum ſapientia ⁊ deuotiōe
letatur? In chriſto em̄ ieſu,
per euangeliū multos ipſe
genuit. ℟. Prima ꝟt⁹ viri ſcti
habit⁹ corporis ſui ꝯpita ꝯpoſite
⁊ vno ſemp modo agebat, vt nil
appareret in eo quod poſſet of=
fendere intuētes. ℣. Totū in eo
diſciplinatū totū inſigne virtu=
tis perfectiōis forma. Vt. Lc. ij.

QUicquid igit in ipſis
poteſt eſſe ꝟtutꝫ ⁊ gr̄e
de hoc q̄ſi quodā fonte luci=
diſſimo oīm riuulorum puri=
tas emanauit. Etenim quia
caſtitatꝫ pollebat vigore, qꝛ
abſtinētie gl'iabat āguſtiis:
qꝛ blādimētis erat preditus
lenitatis oīm diſcipulorū in
deū prouocauit affectum qꝛ
doctrine adminiſtratiōe ful=
gebat, plures e diſcipulis
reliquit ſui magiſterij ſuc=
ceſſores. ℟. Virtute multa et
ſciētia preditus ſctūs dei pri=
mabat dignitati ſanctoꝝ. Cum
fructu opeꝝ proferens celeſtis
ſapientie verba. ℣⁹. A pueritia
requiſiuit autorē vite ⁊ animum
dedit ad eloquia dei. Cū. Lc. iij.

BEne ⁊ congrue in hac
die quā nobis pr̄is no=
ſtri ſolennitas exultabilem
reddit, p̄ſentis pſalmi ver=
ſiculū decātam⁹: In memo=
ria eterna erit iuſtus. Digne
em̄ in memoriā vertitur ho=
minū, qui ad gaudiū trāſiit
angeloꝝ. Dicit ſermo diui=
nus, ne laudaueris hominē
in via ſua, tāqꝫ diceret: Lau
da poſt mortem, magnifica
poſt cōſummationē. ℟. Opa
ſancti patris velut ſol in cōſpe=
ctu dei. Et oculi eius ſine inter=
miſſione reſpiciebāt in vias ei⁹.
℣. Nō ſunt abſcōdita ab eo te=
ſtamenta dei. Et oculi. Le. iiij.

DUplici em̄ ex cauſa,
vtili⁹ eſt hoīm magis
memorie dare laudē, qꝫ vite:
vt illo potiſſimū tp̄e merita
ſanctitatis extollas, qn̄ nec

laudantē adulatio nocet nec
laudatū tentat elatio. Lau=
da ergo post periculum, p̄di
ca securū. Lauda nauigan=
tis felicitatē: sed cū perue=
nerit ad portum. Lauda du=
cis virtutē: sed cū perduct⁹
est ad triūphū. ℞. In timore
dei patris sancti gl̃iatio ⁊ i sen
su eius cogitat⁹ dei. Et ois nar=
ratio ei⁹ in p̄ceptis altissimi. ℣.
Pastor ppl̃i dei fact⁹ est in sapiē
tia sermonis sacri. Et. ¶ In. ij.
noc. ā. Quasi oliua pullulās ⁊ cī
pressus i altitudine se tollēs: sic
vir beat⁹ ad gl̃iam sctitatis ascē
dit. vij. p̄. Dn̄e q̄s ha. ā. Porre
xit manū suā vir sanct⁹ in liba=
tionē altaris ⁊ de sanguine vue
effudit odorē diuinū excelso p̄n
cipi. viij. p̄. Dn̄e in ꝟtute. ān.
Ampliauit gentē suā vir iustus
adept⁹ gl̃iaꝫ in cōuersatiōe ei⁹.
j. p̄. Dn̄i est ter. ā. Honorauit
deū vir sctūs i operib⁹ suis ⁊ in
oblatiōe suscept⁹ est ab eo. ij. p̄.
Exaudi de⁹ orationē cū de.
ā. Extulit man⁹ suas paẗ vene=
rabilis dare gl̃iam deo a labiis
suis ⁊ i noie ipsius gl̃iari. iij. p̄.
Te decet. ā. Dedit dn̄s sancto
suo iocūditatē cordis fieri pacē
in diebus suis i populo dei. iiij.
p̄. Bonū est cōfiteri. ℣. Ama=
uit eum. ¶ Lectiones qua=
tuor que sequunẗ sumpte ex
scriptis sancti bernardi sine
titulo sunt legende. Lec. v.
SAnctoꝝ vita ⁊ gloria
specialis: non tam ad
gloriā q̄ꝫ ad virtutē ꝓuocat
oēs q̀ recto sunt corde. Non
recti plane, sed ꝑuersi est a=
nimi an̄ requirere gloriā q̄ꝫ
exercere virtutē: ⁊ velle co=
ronari q̀ legitime non certa=
uit. Que em̄ sine virtute est
gl̃ia, ꝓfecto indebita venit,
p̄propere affectaẗ, ꝑiculose
captaẗ. ℞. O odorifer lilium
spargēs vbiq̄ꝫ viuificū suauitatꝭ
odorem. Cui⁹ apud nos memo=
ria in bn̄dictiōe est: apud supos
p̄sentia in honore. ℣. Fac canē
tes te tāte plenitudinis partici
pio non priuari. Cuius. Le. vj.
VIrt⁹ grad⁹ ad gloriā:
virtus mater gl̃ie est.
Fallax gloria ⁊ vana est pul=
chritudo: quā illa nō partu=
riuit. Sola est cui gl̃ia ⁊ iu=
re debeẗ ⁊ secure impendiẗ.
Sctō bernardo nec virtus
nec gloria deest. Pugnauit
fortiter viriliẗ supauit, et sic
demū gl̃ia ⁊ honore corona=
tur. Quā q̄ꝫne in die quidem
virtutis sue sine gl̃ia fuit, si=
gnis ⁊ prodigiis admirād⁹.
℞. Accepit vir sctūs a dn̄o pote
statē in p̄ceptis testimonia veri
tatis docere subditos. Et i lege
dei lucē dare ppl̃o. ℣. Addidit
ei gl̃iam dn̄s hereditatē pacis
possidere in eternū. Et. Le. vij
HAbemus dilectissimi
i vita scti viri ⁊ qd̄ di=
gne miremur, ⁊ q̄ salubriter
imitemur. Tuti⁹ tn̄ emula=
mur solidiora q̄ꝫ sublimiora
⁊ que magis virtutē redole=
ant, gloriā minus. Studea=
mus ꝓinde morib⁹ cōforma=
ri: cui in mirabilib⁹ similari,
et si volumus non valemus.
℞. Lex ꝟitatis in ore p̄ris scti.

Et iniquitas nõ eſt inuēta in la=
biis eiꝰ. ℣. In pace ꝛ eq̄tate am=
bulauit corā deo. Et. Lec. viij.

Emulemur in viro ſo=
briū victū, deuotumq̄
affectū. Emulemur manſue=
tudinē ſpūs, caſtimoniā cor=
poris, oris cuſtodiā, animi
puritatem. Ponere frenum
ire ꝛ modū lingue. Dormire
parcius, orare frequentius.
Cōmonere noſmetip̄os pſal
mis, hymnis ꝛ cāticis ſpiri=
talibus. Diebꝰ iungere no=
ctes ꝛ diuinis laudibus oc=
cupare. Emulemur chariſ=
mata meliora. Diſcamus ab
ipſo q̄ mitis et hūilis corde
fuerit. Emulemur īquam q̄
extitit liberalis ī pauperes
iocūdus ad hoſpites patiēs
ad peccantes, benignus ad
oēs. ℟. Teſtamētū etnū cū btō
p̄re bernardo ꝯſtituit dn̄s Et iu=
ſticiā ac iudicia ſua oſtēdit illi.
℣. Magnalia honoris dei vidit
ocl's eiꝰ. Et. Ad cā. ā. Repleuit
ſctm̄ ſuū dn̄s ſpū itelligētie ꝛ ip̄e
fluēta doctrine miſtrauit pp'lo
dei. vij. ℣. Iuſtus vt pal. Euāg.
Dixit ſimō petrꝰ ad ieſum.
Ome. Grādis fidu. reqre in
cōi. ℟. O oliua fructifera in do
mo dei: o oleū leticie fouēs bn̄fi=
ciis coruſcās miraculꝫ. Fac nos
eiꝰ qua frueris lucis ſuauitatiſ=
q̄ participes. ℣. Introiſti ī po=
tentias dn̄i ꝛ iam potentior ad
impetrādū. Fac. ℟. Beatꝰ ber=
nardus quaſi vas auri ſolidū or
natū omī lapide precioſo fluēta
gr̄e ꝓpinauit ī pp'lo. Et accepit
ſtolā gl'ie ī ꝯſummatiōe ꝟtutis.
℣. Factꝰ eſt quaſi ignis effulgēs
ꝛ quaſi thus redolēs in diebus
eſtatis. Et. ℟. Habebat pater ve
nerabilis ī ſapiētia doctrine cla
ritatē ad turbas. Et facies pri=
cipū admirabāt eū. ℣. In vultu
potētiū amabilis erat ꝛ mēoriā
ſui reliq̄t poſteris in bn̄dictiōe.
Et. ℟. Dedit dn̄s ꝯfeſſionē ſctō
ſuo ꝛ excelſo in verbo gl'ie ex oī
corde laudauit dn̄m. Et dilexit
eū q̄ fecit illū. ℣. Dedit decꝰ ī ce=
lebratione opis ſcti ꝛ ordinauit
tp̄a ſua vſq̄ ī finē. Et. In l. ān.
Domū tuā dn̄e decet ſctitudo in
qua tāte frequētat̄ mēoria ſan=
ctitatis. vij. cp̄. Dilectꝰ a deo.
℟. Iuſtū dedu. hyꝰ. Intrat ci=
ſter. ℣ꝰ. Iuſtus ger. In clara=
ualle. ℣. Ora p̄ no. Ad bn̄ꝰ.
ā. Bn̄dictꝰ dn̄s deꝰ p̄ris nr̄i q̄ eiꝰ
doctrina ꝛ exēplo edificauit ec=
cleſiā ſuā: eiꝰ felici aſſūptiōe ſu=
pernā letificauit ciuitatē ſuā: eiꝰ
ſolēni recordatiōe p̄ſentē hodie
ꝯſolet̄ familiā ſuā. v. col. Per=
ficeq̄s. Ad j. ā. Btūs bernardꝰ
ab infantia ſpm̄ ſortitꝰ eſt bonū
per quē erat puer docilis ꝛ ama
bilis valde. j. Ad iij. hyꝰ. Iam
regina. ā. In diſciplina moꝝ p̄
fectuq̄ ꝟtutū ſup̄ docentes ſe in
breui enituit vnctiōe magiſtra.
ij. cap̄. Dilectꝰ. ℣. Iuſtum de.
col. Perfice. Ad vj. ā. Creſcē
te etate creſcebat ſimul ſapiētia
ꝛ gratia apud deum ꝛ homines.
iij. Ad. vj. ꝛ. ix. cp̄. ꝛ col. reqre
in. ſ. bn̄dicto. Ad ix. ā. Hodie
poſito corp̄e p̄r ſctūs diues meri
tis penetrauit ī ſctā ſctīs factꝰ in
gl'ia ſctōꝝ. iiij. ad veſ. ā. Uie vi
ri. cū cet. per or. cp̄. Dilectꝰ.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

℟. Amauit. Hy⁹. Bernar. ꝺ. ℣. Juſtus ger. In claraual. ℣. Ora p. Ad mag. ã. Exultet in dño ſpũs viri ſcti ꝙ mole leuat⁹ corporea tot⁹ ꝑgit in deũ adherens illi vn⁹ fit cũ eo ſpũs i eternũ. j. col. Preſta q̃s. ¶ Sab. infra oc. ſctẽ marie ad mag. ã. Aſcẽdit xp̃s. ¶ Dñica infra oc. Inuit. Aue maria. ¶ In. j. noc. ã. Comedi fauũ. p. Dñe in ꝟtute. ã. Aĩa mea. ã. Talis eſt dilectus. ℣. Aue maria. Lec. j.

Feſtiuitatem glorioſe ſemp virginis marie deuotiſſime celebremus: q2 hec eſt dies preclara in qua meruit exaltari ſup choros angelorũ z peruenire vltra ꝙ nr̃e hũilitatis eſt natura: vbi nõ ſubſtãtia tollitur, ſed glorie magnitudo mõſtrat. ℟. Vidi ſpecioſam. Lectio. ij.

Cum eleuatur in dexteram patris vbi chr̃s ꝓ nobis introiuit põtifex fact⁹ ineternum ad celi palatium. lc. iij.

Hec eſt inꝗ dies, i qua vſq ad throni celſitudinẽ itemerata mr̃ z ꝟgo proceſſit: atq i regni ſolio ſublimata poſt xp̃m glorioſa reſedit. lc. iiij.

Sic itaq vbiq confidenter de illa, ſctã dei canit eccleſia quod de nullo alio ſctõꝝ fas eſt credere, vt vltra ãgelorũ z archãgeloꝝ dignitatẽ merito tranſcẽderit: quia et ſi ſimilitudo re ꝓmittit ſanctis, ꝟitas negatur. ¶ In ij. noc. ã. Deſcendi in ortum. ps. Dominus illuminatio. ꝛc. ã. Ortus concluſus. ã. Maria virgo. ℣. Benedicta tu. Lectio. v.

Hoc q̇ppe priuilegium nõ nature eſt, ſed grẽ btẽ ꝟginis marie de q̃ natus eſt ipſe deus z hõ: idcirco et ipſa plus eſt meritis z nõ natura ꝗ̃ virgo z homo. lc. vj.

Unde et ſi cetere virgines imitant beatã mariam vſq ad cõceptũ part⁹, et gabrielis noue ſalutationis obſequiũ: deinceps totũ diuinũ eſt qꝺ opatur in ea ſpũſſanctus et teſte angelo virtute altiſſimi obumbratur. lc. vij.

Ante hoc ipm ſane vterus virginis ꝗuis mũd⁹, ꝗuis impollut⁹ z alien⁹ a ꝯtagiõe pcti, ꝗuis ſctũs, tñ adhuc vilitate hũanitatis induit, vt ita dicã, ac ſi lana cãdidiſſima ſuiq coloris dealbata. Ad quã ſane cum acceſſiſſet ſpũſſctũs, quaſi ipſa eadẽq lana cũ inficit ſanguine conchilij vel muricis vertit in purpura: verſa eſt z ipſa ſine coitu in matrẽ, vt nõ ſit iam admodũ ꝙ fuerat ſ3 purpura veriſſima ad indumẽtum et gloriã ſummi regis diuinitus aptiſſime dedicata: vt nulli deĩceps ea vti vſu femineo licuerit niſi deo. lc. viij.

Beata et glorioſa ꝟgo maria quãuis ſic incomparabilis eſſet vniuerſis que ſub celo ſunt virginibus, vt decenter poſſet in ſe ſuſcipere diuinitatis admixtionẽ ſalua vtraq natura, tñ cũ gratia replet, cũ ſpũ ſctõ ꝓfundit, cũ virtute altiſſimi obũbrat fit pre=

ſit ꝓcioſioꝛ meritis, pulchꝛi=
oꝛ ſcitate, glᷓioſioꝛ ſuoꝝ ꝓro=
gatiuis meritoꝝ̄, vt nullis
iam vſibus ſit ipſa eademq;
mancipāda niſi diuinis. Ad
can. añ. Alla. Canti. Audite
me. ℣. Poſt partū. Euāgeliū.
Intrauit ieſus. quere infra
in octa. In lau ā. Alla. ℣. Mi
ſerere mei deus. Capitulū.
.12 Signū magnum appa=
ruit icelo: mulier ami
cta ſole et luna ſub pedibus
eius, et in capite eius coꝛo=
na ſtellarum duodecim. ℟.
Aue maria. ℣. Specioſa facta.
Ad bn̄⁹. ā Salue regina. col.
Famuloꝝ̄. Ad hoꝛas diei.
añ. Alla. ⁊c. ſicut in die. Ad
veſp. ā. Uirgo pꝛudentiſſima.
⁊c. oīa ſicut in die, excepto q̄
ſi octa. fer. ij. euen̄. tunc erit
ad magr̄. ā. Aſcendit chꝛiſtus.
¶ In oc. aſſump. mar. in pꝛi=
mis veſ. Ad mag̃. ā. Aſcendit
xp̄s. etiā ſi oc. venerit in dn̄i=
ca. Et in ipſa etiā dn̄ica ſup
pſal. añ. Uirgo pꝛudentiſſima.
cetera ſicut i die ꝑter l. ſeq. l. j.
Dilectiſſime virgines
imitamini quā amatꝫ
imitamini btām et glᷓioſam
ꝟginē mariā cui⁹ hodie i ter
ris feſta colitis, de q̄ dr̄, ma=
ria aūt ꝯſeruabat oīa verba
hec que de chꝛiſto dicebant
conferens in coꝛde ſuo. lc. ij.
Conferte ḡ in coꝛdibus ve=
ſtris et vos chariſſime q̄ de
ipſo eodēq; catholice dicūt
vt ⁊ fidē itegrā ſeruare poſſi
tis ⁊ matrē ei⁹ debite vene=
rari, qm̄ null⁹ honoꝛ ei⁹ ali⁹
niſi cū ille iure honoꝛat, qui
naſci dignat⁹ eſt ex ea. lc. iij.
Rogo quecunq; eſtis filie,
quecūq; matres, cogitate at
tētius ⁊ ꝑpēdite diligentius
quib⁹ afficiebat btā ⁊ iteme=
rata ꝟgo doloꝛibus poſt xp̄i
ad celos aſcenſum, expletis
oībus que de ipſo erant ab
angelis ꝑdicata ⁊ a ꝓphetis
multipharie multiſq; modꝫ
pꝛeſignata, diuinis declara=
ta oꝛaculis, virtutibuſq; ex=
hibita, ⁊ q̄ humanitatꝫ ſunt
oſtenſa pꝛeſagiis. Lec. iiij.
Queſo ſi qua ſunt in vobis
viſcera pietatis cōſyderate
quo cruciabat amoꝛe, quo=
ue deſiderio eſtuabat hec
virgo, dū reuolueret aīo cū=
cta que audierat, q̄ viderat,
que cognouerat. Lectio. v.
Puto q̄ q̄cq̄d coꝛdis eſt, q̄c=
q̄d mētis, q̄cq̄d ꝟtutis hūa=
ne, ſi totū adhibeas non ſuf=
ficit vt cogitare valeas q̄to
indeſinēter cremabatur ar=
doꝛe pij amoꝛis, quātꝫ moue
bat repleta ſpūſctō celeſtiū
ſecretoꝝ incitamētis. lc. vj.
Btā virgo maria ⁊ ſi dilige=
bat chꝛiſtū ex toto coꝛde et
ex tota aīa ⁊ ex tota virtute
nouis tn̄ q̄tidie inflāmabat
ꝑſentia abſens deſiderioꝝ̄
affectibus. Tāto ſiqdē vali=
dius quāto diuinis illuſtra=
batur intus viſitatiōib⁹, quā
totam repleuerat ſpūſſancti
gr̄a, totā incāduerat diuin⁹
amoꝛ, ita vt in ea nihil eſſet
mūdan⁹ q̄ violaret affectus
ſed ardoꝛ cōtinuus et ebꝛie=

tas perfuſi amoris. Lec.vij.
Chriſt⁹ ieſus ab omnib⁹ eſt
amād⁹ ex toto corde ꝛ ex to=
ta aīa, atqꝫ ex tota ꝟtute q̄=
rēd⁹: maxime tñ ab ea ardē=
tius, cuius ꝛ dñs erat ꝛ fili⁹:
fortaſſis ergo pre nimio a=
more in loco quo ſepult⁹ di=
citur interdum eā habitaſſe
credimus, quatinus pius pa
ſceretur internus amor ob=
tutibus. Sic nāqꝫ locus me=
dius eſt hincinde cōſtitutus
vt adire poſſet aſcēſionis e=
ius veſtigia, ꝛ locū ſepultu=
re ac reſurrectionis, ſeu oīa
loca in qb⁹ paſſus eſt inuiſe=
re, non ꝙ iā viuētē quereret
cū mortuis, ſed vt ſuis cōſo=
laretur aſpectibus. Le.viij.
Hoc habet ipatiēs amor, vt
quē deſyderat ſemꝑ īuenire
ſe credat. Ignorat liquidem
iudiciū, ratiōe multotiēs ca
ret modū neſcit nec aliud co
gitare poteſt qꝫ quod diligit
Amor nō accipit de īpoſſibi
litate ſolatiū, neqꝫ ex diffi=
cultate remediū. Ætā itaqꝫ
ꝟgo maria quāuis iā in ſpū
eſſet in dū in carne vixit, car
neis mouebatur ſenſibus, et
ideo qꝫ ſepe locoꝝ recreaba
tur viſitatiōibus, ꝛ quem ge=
nuerat, mētis ꝯplectebatur
amplexibus. Scdm Lucā.
luc. 10. In illo tempore. Intra=
uit ieſus in quoddam
caſtellum, ꝛ mulier quedam
martha noīe excepit illū in
domū ſuā. Et huic erat ſoror
noīe maria. Et reł. Omelia
lec. eiuſ. btī aug. epi. Lec.ix.
Sanctū euāgeliū cum
legeretur audiuimus
a femina religioſa ſuſceptū
eſſe dñm hoſpitio ab ea que
martha vocabaꝉ. Et cū eſſet
ipſa occupata in cura mini=
ſtrandi, ſoror ei⁹ maria ſede=
bat ad pedes dñi ꝛ audiebat
verbum eius. Laborabat il=
la, vacabat iſta: Illa eroga=
bat, hec implebatur. Lec.x.
Veruntñ martha laborans
multū, ī illa occupatiōe ꝛ ne
gocio miſtrādi interpellauit
dñſ ꝛ de ſorore ſua ꝯqſta ē ꝙ
eā laborantē non adiuuaret
Dñs ꝓ maria rñdit marthe
ꝛ ipe fact⁹ ē ei⁹ aduocat⁹ q̄ iu
dex fuerat intpellat⁹. L.xj.
Martha inquit circa multa
es occupata quando vnū eſt
neceſſariū. Maria meliorē
partē elegit que nō auferet
ab ea. Audiuimus interpel=
lationē interpellantis ꝛ ſen=
tentiā iudicis. Qui ſentētie
interpellantis reſꝑōdit ſu=
ſceptam defendit. Lec.xij.
Erat em̄ maria ītēta dulce=
dini verbi dñi. Intenta erat
martha quō paſceret dñſ, in
tēta maria quō paſceretur a
dño. A martha cōuiuiū dño
parabaꝉ, ī cui⁹ ꝯuiuio maria
iā iocundabaꝉ. Cū ḡ maria
ſuauiter audiret ꝟbū dulciſ=
ſimū ꝛ corde intētiſſimo pa=
ſcereꝉ, interpellato dño a ſo
rore ſua quō putabam⁹ eā ti=
muiſſe ne diceret ei domin⁹,
Surge ꝛ adiuua ſororē tuā?
Mira em̄ ſuauitate teneba=
tur q̄ profecto eſt maior mē=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

tis ꝗ̄ ventris. Excuſata eſt maria. Sedit ſecurioꝛ. Euāgeliū. Intrauit ieſus. q̄re ſ. in die aſſumptionis. ¶ Bartholomei apoſtoli. vt in cōi. ¶ Sancti ludouici. vt in cōi. ¶ In oct. ſcti bernardi ſicut in die. verūtamē ad. iij. hyꝰ. Nūc ſctē. ¶ Scti augu. vt in cōi ¶ In decollatiōe ſ. ioannis baptiſte. Ad veſ. Cōm.

b.11. Sancti ludibꝛia ⁊ verbera experti inſuꝑ et vincula ⁊ carceres: lapidati ſunt, ſecti ſunt, tētati ſunt, in occiſione gladij moꝛtui ſunt pro chꝛiſto dño. ℟. Metuebat herodes. Hyꝰ. Almi ꝓphe. ℣. Juſtꝰ ger. Ad magt. ā.

mar.6. Arguebat herodē ioannes propter herodiadē quā tulerat fratri ſuo philippo vxoꝛē. j. Coll.

Sancti ioannis baptiſte ⁊ martyꝛis tui dñe q̄s veneranda feſtiuitas ſalutaris auxilij nobis preſtet effectū. Per. Cōme. de ſctō auguſtino. deinde de ſctā ſabina. Inuit. Regē ſempiternū. hyꝰ. Almi ꝓph. ¶ In j. noc. ā. Btūs ꝓ q̄ ille. ℣. Gl'ia ⁊ hono. Ser. bti ioannis epi. Lec. j.

In illo
matt.
14.
Hero-
des te-
nuit io
anne.
mar.6.

Hodie nobis ioannis virtus, herodis feritas cum refertur, confuſa ſunt viſcera, coꝛda tremuerunt, calligauit viſus, hebuit intellectus, aufugit auditꝰ. ℟. Miſit herodes rex manus ac tenuit ioannē ⁊ vinxit eū in carcerē qꝛ metuebat eum ꝓpter herodiadem. Quam tulerat fratri ſuo philippo vxoꝛem. ℣. Arguebat herodē ioannes propter herodiadem. Quā. Lec. ij.

Aut q̄d cōſtat in ſenſibus humanis q̄ñ perdit ꝟtutū magnitudinē, criminum magnitudo? Herodes, īquit, tenuit ioānē, ⁊ alligans poſuit eū in carcerē. matt. 14.

℟. Juſtꝰ germinauit ſicut liliū. pſal. 91
Et floꝛebit ineternū añ dñm. ℣. Plātatus in domo dñi, in atriis domus dei noſtri. Et. Lec. iij.

Ioānes ſchola ꝟtutū, magiſteriū vite, ſctitatis foꝛma, noꝛma iuſticie, virginitatis ſpeculū, pudicitie titulꝰ, caſtitatꝫ exēplū, penitētie via, pctōꝝ venia, fidei diſciplina. ℟. Iſte cognouit iuſticiam ⁊ vidit mirabilia magna ⁊ exoꝛauit altiſſimū, ⁊ inuentus eſt in numero ſctōꝝ. ℣. Iſte eſt qui ꝯtēpſit vitā mūdi, ⁊ ꝑuenit ad celeſtia regna. Et. Lec. iiij.

Ioannes maioꝛ homine, par angelis, legis ſumma, euāgelij ſanctio, apoſtoloꝛū vox, ſilentiū pꝛophetarum, lucerna mundi, pꝛecurſoꝛ iudicis, chꝛiſti imitatoꝛ, dñi teſtis, totius medius trinitatis. Et hic tātus datur īceſtui, traditur adultere, addicit̄ ſaltatrici. Merito ergo confuſa ſunt viſcera, coꝛda tremuerūt. ℟. Joannes baptiſta arguebat herodem Propter herodiadē quā tulerat fratri ſuo philippo vxoꝛē. mar.6.
℣. Herodes ei tenuit ⁊ alligauit eū ⁊ poſuit in carcerē. Propter. ¶ In ij. noc. ā. Dñe iſte ſanctꝰ. ℣. Poſuiſti domine. Lectio. v.

AT vero herodes pro=
fanauit tēplum, ſacer
dotiū ſuſtulit, cōfudit ordi=
nem, temerauit regnū, cor=
rupit quicquid erat religio=
nis, qđ legis, qđ vite, quod
morū, quod fidei, quod diſci
pline perdidit ⁊ cōfudit. ℟.
Hic eſt vir q̄ nō eſt derelictus a
deo i die certaminis ſui, ⁊ ipſe
pculcauit caput ſerpētis ātiqui
Modo corōat⁹ eſt qꝛ fideliꝭ vicit
eccl. 31. in mādatis dn̄i. ℣. Quis eſt hic
⁊ laudabim⁹ eū, fecit em̄ mirabi
lia in vita ſua. Modo. Lec. vj.

HErodes ſiccarius in
ciues, in nobiles la=
tro, in ſocios populator, in
domeſticos pdo, plebis in=
teremptor, occiſor filiorū, in
extraneos homicida, in pro
prios parricida, inebrians
terrā cruore, in ſitim ſangui=
nis permanebat. Hinc eſt qꝫ
ioannis ſanguinem pium in
poculo crudelitatis abſor=
eccl. 15 buit. ℟. Stola iocūditatis in=
duit eum dn̄s. Et coronam pul=
chritudinis poſuit ſuper caput
eodem. ei⁹. ℣. Cibauit illū dn̄s pane vi=
te ⁊ intellect⁹, ⁊ aqua ſapiētie ſa
lutaris potauit illū. Et. Le. vij

matt. 14. HErodes, inqt, tenuit
ioannē ⁊ alligauit eū.
Qui vincula pctōrum ſolue=
rat, pctōris vinculis alligat
vt vincta venia locum venie
non relinquat. ℟. Btūs vir q̄
ſuffert tētationē: qꝛ cū pbatus
fuerit accipiet coronā vite. Quā
re pmiſit deus diligētib⁹ ſe. ℣.
pſalm. 23. Hic accipiet bn̄dictionem a dn̄o
⁊ miſericordiam. Quā. R. viij.

ALligauit eū et poſuit
in carcerē. Herodes 14
tu adulteriū facis, ⁊ in car=
cerem vadit ioānes. Sic iu=
dicat ſedens in loco iudicis
reus, in loco vindicis inno=
centie perſecutor. Rogo vbi
rerum facies, vbi forma, vbi
pudor, vbi eſtimatio publi=
ci cognitoris? Ubi deus, vbi
homo, vbi fas, vbi lex, vbi
ipſius iura nature? Simul
omnia ſunt herodes te a=
gente, te iudicante, te vi=
uente confuſa. Herodes te
petit cauſa, te arguunt vin=
cula, te carcer accuſat, te di=
uulgat producta in publicū
pena. Joannes iniuriatur.
Cauſam cuſtodie q̄ reqrit in
te inuenit quod puniat, et in
ioanne qꝫ doleat. ℟. Metue=
bat herodes ioannē. Sciēs eum
virū iuſtū ⁊ ſanctum: ⁊ audito eo
multa faciebat ⁊ cuſtodiebat eū.
℣. Miſit herodes rex manus ac
tenuit ioannē ⁊ vinxit eū in car=
cerem quia metuebat eū. Sciēs
Ad can. ā. Qui me cōfeſſus fue=
rit corā hoībus confitebor ⁊ ego
eum coram patre meo. j. ℣. Ma
gna eſt gloria. Scd̄z Marcū.

IN il. tpe. Miſit hero=
des ac tenuit ioannem
⁊ vinxit eū i carcerē pꝑter he=
rodiadē vxorē philippi fra=
tris ſui qꝛ duxerat eā. Et re.
Om̄. l. eiuſ. ve. be. pbri. l. ix.

UEtus narrat hiſtoria
philippū herodis ma
ioris filiū, ſub quo dn̄s fugit
in egyptum, fratrem huius
herodis ſub quo paſſus eſt

xp̄s duxiſſe vxorē herodiadē
filiā regis arethe: poſtea ve-
ro ſocerum eius, exortis qui
buſdam ſimultatibus cōtra
generū tuliſſe filiā ſuam ⁊ in
dolorē mariti prioris inimi-
ci, ei⁹ nuptiis copulaſſe. ℟.
r.6. Puelle ſaltāti iperauit mr̄, nihil
aliud petas niſi caput ioānis ba
ptiſte. Et ꝯtriſtat⁹ eſt rex ꝓpter
iuſiurādum ⁊ ꝓpter ſimul diſcū
dē. bentes. ℣. Domine mi rex da mi
hi in diſco caput ioānis bapti-
ſte. Et contri. Lectio. x.

Quis ſit aūt hic philip-
pus, euāgeliſta lucas
c.3. pleni⁹ docet dicēs: Anno qn
todecimo iperij tyberij ceſa
ris, procurante pōtio pilato
iudeam: tetrarcha aūt gali-
lee herode, philippo autem
fratre eius tetrarcha ituree
⁊ traconitidis regionis. ℟.
Hic ē vere martyr q̄ pro xp̄i noie
ſāguinē ſuū fudit, Qui minas iu
dicū nō timuit nec terrene digni
tatis gl'iaꝫ q̄ſiuit ſed ad celeſtia
p.10. regna ꝑuenit. ℣. Juſtū deduxit
dn̄s ꝑ vias rectas ⁊ oſtēdit illi
regnum dei. Qui. Lectio. xj.

Beatus ioānes baptiſta
qui venit in ſpū ⁊ ꝟtu-
te helie eadē autoritate qua
ille achab corripuerat ⁊ ieza
bel corripuit herodē ⁊ hero-
diadē ꝙ illicitas nuptias fe
cerit, ⁊ nō liceat fratre viuē-
te germano, illius vxorē du-
cere, malēs ꝑiclitari apd̄ re
gē q̄ꝫ ꝓpter adulationē eſſe
immemor preceptoꝝ dei. ℟.
mar.6. Miſſo herodes ſpiculatore p̄ce
pit āputari caput ioānis i carce
re quo audito diſcipuli ei⁹ vene
rūt ⁊ tulerūt corp⁹ ei⁹. Et poſue-
rūt illud i monumento. ℣. Acce
dentes diſcipuli ſcti ioānis ba- eodē.
ptiſte tulerūt corp⁹ ei⁹. Et. Lectio. xij.

Et cū dies opportun⁹
accidiſſet herodes na-
talis ſui cenā fecit pricipib⁹
⁊ tribunis ⁊ primis galilee.
Soli mortalium herodes ⁊
pharao legūt diē natalis ſui
gaudiis feſtiuꝫ celebraſſe ſꝫ
vterqꝫ rex ifauſto auſpicio fe
ſtiuitatē ſuā ſāguie fedauit.
Herodes ꝓ tāto maiori im
pietate peccauit, q̄ꝫ to ſcīm
⁊ inocentē doctorē veritatis
⁊ p̄conē vite ac regni celeſtꝫ
occidit, ⁊ hoc ꝓ voto ac peti
tiōe ſaltatricis, neqꝫ eū ca-
put occiſi añ ꝯuiuas inferre
puduit. Nā pharao nil talis
veſanie ꝯmiſiſſe legit, ſꝫ tm̄
peccātem ſibi eunuchū vita
priuari iubēs, quo lōgi⁹ a ꝓe
cultu religiōis aberat, eo le
ui⁹ in violatiōe ſue feſtiuita-
tis deliqt. ℟. Accedētes diſci
puli ſcti ioānis baptiſte. Tule- mar.6.
rūt corp⁹ ei⁹ ⁊ ſepelierūt illū. ℣.
Miſſo herodes ſpiculatore pre-
cepit āputari caput ioānis i car
cere, quo audito diſcipuli eius.
Tulerūt. Secūdū Marcum.

In il. t. Miſit herodes mar.6.
ac tenuit ioānem ⁊ vin
xit eum in carcerem ꝓpter
herodiadem vxorem philip-
pi fratris ſui, quia duxerat
eam. Dicebat enim ioannes
herodi: Nō licet tibi habere leu.18.
vxorē fratris tui. Herodias
aūt inſidiabat illi, ⁊ volebat

occidere eũ nec poterat. Herodes aũt metuebat ioannẽ ſciẽs eũ virum iuſtum ꝛ ſanctũ ꝛ cuſtodiebat eũ. Et audito eo multa faciebat ꝛ libenter eũ audiebat. Et cum dies opportun⁹ accidiſſet herodes natalis ſui cenã fecit pricipib⁹ ꝛ tribunis ꝛ primis galilee. Cũq; introiſſet filia ipſius herodiadis ꝛ ſaltaſſet ꝛ placuiſſet herodi ſimulq; recumbẽtib⁹ rex ait puelle: Pete a me quod vis ꝛ dabo tibi. Et iurauit illi q2 quicquid petieris dabo tibi, licet dimidiũ regni mei. Que cum exiſſet dixit mr̃i ſue: Quid petam? Et illa dixit: Caput ioannis baptiſte. Cũque introiſſet ſtatim cũ feſtinatiõe ad regẽ petiuit dicẽs: Volo vt ꝑtinus des mihi in diſco caput ioãnis baptiſte. Et cõtriſtat⁹ eſt rex ꝑpter iuſiurãdũ ꝛ ꝑpter ſimul recũbẽtes noluit eã ꝯtriſtare, ſed miſſo ſpiculatore ꝑcepit afferri caput eius i diſco. Et decollauit eũ in carcere ꝛ attulit caput ei⁹ in diſco ꝛ dedit illud puelle, ꝛ puella dedit matri ſue. Quo audito diſcipuli ei⁹ venerũt ꝛ tulerũt corpus ei⁹ ꝛ poſuerũt illud i monumẽto. Amẽ. Te decet. Colla. Scti ioannis bap. In lau. ã.

mar. 6. Herodes eñ tenuit ꝛ ligauit ioãnẽ ꝛ poſuit i carcerẽ ꝑpter herodiadẽ. iij. cap. Scti ludibria. ℟. Poſuiſti dñe hy⁹. Aſſertor eq. ℣. Juſtus ger. Ad bñ⁹. ãn.

eodẽ. Miſſo herodes ſpiculatore ꝑcepit ãputari caput ioãnis i carcere, quo audito diſcipuli ei⁹ venerũt ꝛ tulerũt corp⁹ ei⁹ ꝛ poſuerũt illud i monumento. i. Colla. Scti ioã. Ad. j. ã. Puelle ſal- eod
tãti iperauit mr̃, nihil aliud petas niſi caput ioãnis. j. Ad. iij. ãn. Arguebat herodẽ. vt in primis veſp. cap. Sancti ludibria. ℣. Gl̃ia ꝛ ho. col. Scti ioannis. Ad. vj. ãn. Dñe mi rex eod
da mihi in diſco caput ioannis baptiſte. ij. Capitulum.

Beatus vir qui ſuffert iac
tẽtationem, quoniam cũ probatus fuerit accipiet coronam vite, quam repromiſit deus diligentibus ſe. ℣. Poſuiſti domine. Collecta.

Omnipotẽs ſempit'ne deus: da cordib⁹ nr̃is illam tuarũ rectitudinẽ ſemitarũ quã btũs ioãnes baptiſta in deſerto vox clamãtis edocuit. p. mar
Ad. ix. ã. Da mihi i diſco caput ioãn baptiſte: ꝛ ꝯtriſtat⁹ eſt rex ꝑpter iuſiurãdũ. Capitulum.

Beatus vir q in ſapien- eccl.
tia morabitur ꝛ qui i iu 14.
ſticia meditabit, ꝛ in ſenſu cogitabit circunſpectionem dei. ℣. Magna eſt gloria. Col.

Beati ioannis baptiſte nos dñe ꝑclara comitetur oratio, ꝛ quẽ venturũ eſſe predixit, poſcat nobis fauere placatum. Per. Ad veſ. ã. Jſte ſctũs. cũ ceteris vt i cõi. Cp. Scti ludibria. ℟. Gloria ꝛ hõo. hy⁹. Almi ꝑphete. ℣. Juſt⁹ ger. Ad mag. ã. Perpetuis nos dñe ſcti ioãn baptiſte tuere preſidiis, ꝛ quãto fragi-

lioresſumꝰ tāto magis neceſſa-
riûs attolle ſuffragijs. cor. Sā-
cti ioānis bap. ¶ In natiui-
tate btē mar. Ad veſp. ſuper
pſal. ā. Scā maria ſuccurre mi
ſeris, iuua puſillanimes, refo-
ue flebiles, ora pro pplo, iterue
ni pro clero, itercede pro deuo
to femineo ſexu. iiij. ā. Hec ē re
gia ꝟginū q̄ gēuit regē velut ro
ſa decora ꝟgo dei genitrix per
quā reperimꝰ deū ⁊ hominē al-
ma ꝟgo itercede pro nobꝫ oibꝰ.
j. ā. Btā dei genitrix maria vir
go ꝑpetua templū dñi ſacrariū
ſpūſſcti, ſola ſine exemplo pla-
cuiſti femīa ieſu chriſto ora pro
pplo, iteruēi pro clero, itercede
cāti.6. pro deuoto femieo ſexu. viij. ā.
Uirgo prudētiſſima q̄ progrede
ris quaſi aurora valde rutilāſſi
lia ſiō tota formoſa ⁊ ſuauis es
pl'chra vt lūa electa vt ſol. j. cꝑ.
eccli. Ego quaſi vitis fructi-
24. ficaui ſuauitatē odorꝫ
⁊ flores mei fructꝰ honoris ⁊
honeſtatis: ego mr̄ pulchre
dilectionis ⁊ timoris ⁊ agni-
tionis ⁊ ſctē ſpei. ℟. Btā pro-
gēies. Hyꝰ. Myſteriū eccle-
ſie. ℣. Specioſa fctā. A magn.
ān. Natiuitas tua dei genitrix
ꝟgo, gaudiū annūciauit vni-
uerſo mūdo, ex te eñi ortꝰ eſt
ſol iuſticie chriſtꝰ deꝰ nr̄ q̄ ſoluēs
maledictionē dedit bñdictionē
⁊ ꝯfūdens mortem donauit no
bis vitā ſempiternā. j. Coll.
SUpplicationē ſeruoꝝ
tuoꝝ deus miſerator
exaudi, vt qui in natiuitate
dei genitricis ⁊ virginis cō-
gregamur, eiꝰ interceſſioni-
busad te de inſtantibus pe-
riculis eruamur. Per eūdē.
Ad cōple. Hyꝰ. Aue maris
ſtella. Inuita. Aue maria grā luc.I.
plena dñs tecū, benedicta tui
mu. ¶ In. j. noc. ā. Ecce tu pul
chra es. cū ceteris vt in aſſum.
Ser. ſcti aug. epi. Lectio. j.
ADeſt nobis dilectiſſi-
mi optatꝰ dies beate
ac venerabilis ſemꝑ ꝟginis
marie: ideo cū ſūma exulta-
tiōe gaudeat terra nr̄a, tāte
virginis illuſtrata natali. ℟.
Natiuitas tua dei genitrix ꝟgo
gaudiū annūciauit vniuerſo mū
do: ex te eni ortꝰ eſt ſol iuſticie
chriſtꝰ deꝰ nr̄. Qui ſoluēs male-
dictionē dedit bñdictionē ⁊ cō-
fundēs mortē donauit nobis vi-
tā ſēpiternā. ℣. Aue maria grā luc.I.
plena dñs tecum. Qui. Lec. ij.
HEc eñi eſt flos cāpi de
qua ortū eſt ꝓcioſū li-
liū ꝯualliū: ꝑ cuiꝰ ꝑtū mutat̄
natura paſtorūq̄ delet̄ cul-
pa. ℟. Btiſſime ꝟginis marie
natiuitas deuotiſſime celebre-
mꝰ. Ut ipſa ꝓ nobis itercedat
ad dñm ieſum xp̄m. ℣. Cū iocū-
ditate natiuitatē beate marie
celebremꝰ. Ut ipſa. Lectio. iij
PReciſum eſt ī ea illud
eue īfelicitatꝫ elogiū
de qua dicit̄: ī triſticia ꝑies
filios, q̄ iſta in leticia dñm
parturiuit. Eua ei luxit, iſta
exultauit. ℟. Hodie nata eſt
beata ꝟgo maria ex progenie
dauid. Per quam ſalꝰ mūdi cre
dētibꝰ apparuit: cuiꝰ vita glo-
ſa lucē dedit ſcl'o. ℣. Btiſſime vir
ginis marie natiuitatem deuo-

tiſſime celebrem⁹. Per. lc. iiij.

Eua lachrymas maria gaudiū in ventre portauit, qꝛ illa peccatorē, iſta edidit inocētē. Uirgo q̄ppe genuit, qꝛ virgo ↄcepit. Inuiolata peperit, qꝛ in ↄceptu libidonō fuit, vtrobique miraculū. Et ſine corruptione grauida, ⁊ ī partu virgo puerpera. Aue, inquit angelus ad eā, gratia plena, dn̄s tecū. Impleta eſt ergo maria gratia, ⁊ eua vacuata eſt a culpa. Maledictio eue, in benedictionem mutat̄ marie. Aue gr̄a plena dn̄s tecū. Tecum in corde, tecum ī vētre, tecum in vtero, tecum in auxilio. ℟. Benedicta ⁊ venerabilis es virgo maria. Cui⁹ viſcera meruerunt portare dn̄m
luc. I. x̄pm. ℣. Benedicta tu ī mulierib⁹ ⁊ benedict⁹ fruct⁹ ventrꝫ tui. Cuius. ¶ In .ij. noc. ā. Ueni i ortū meū. cū ceteris. Lec. v.

Gratulare beata virgo x̄ps rex e celo ſuo venit in vtero tuo. Ex ſinu patris in vterū dignat⁹ eſt deſcendere matris. Benedicta tu īquit ī mulierib⁹, q̄ vitā ⁊ viris ⁊ mulierib⁹ pepiſti. Mat̄ gn̄is nr̄i penam intulit mundo, genitrix dn̄i nr̄i ſalutem attulit mūdo. Actrix peccati eua, auctrix meriti maria. ℟. Glorioſe v̄ginis marie ortū digniſſimū recolam⁹. Cui⁹ dn̄s hūilitatē reſpexit, angelo nūciāte ↄcepit redēptorē mūdi. ℣. Hodie nata eſt btā v̄go maria ex ↄgenie dauid. Cuius. Lec. vj.

Eua occidendo obfuit, maria viuificādo profuit. Percuſſit illa, iſta ſanauit. Pro iobediētia enī, obediētia ↄmutat̄. Fides ꝑfidia ↄpēſat̄. Leta igit̄ maria geſtat īfantē, exultās āplexatur filiū, portat a quo portabatur. Nec fortuitu vt fingunt ſabelliani reperit paruulū, ſed decurſis nouē mēſib⁹ peperit chriſtū. ℟. Corde ⁊ aio x̄po canam⁹ gl̄iam. In hac ſacra ſolēnitate p̄celſe gēitricis dei marie. ℣. Oēs pii ↄgregati dn̄m collaudem⁹. In. Lec. vij.

Plaudat nūc organis maria ⁊ inter veloces articlos tympana puerpere cōcrepēt. Cōcināt letantes chori ⁊ alternātib⁹ modulis dulciſona carmina miſceāt̄. Audite igitur quēadmodū tympaniſtria noſtra cātauerit. Ait enī, Magnificat aīa mea dn̄m. Et exultauit ſpūs me⁹ in deo ſalutari meo. Qꝛ reſpexit humilitatē ancille ſue: ecce enim ex hoc beatā me dicēt oēs gn̄atiōes. Qꝛ fecit mihi magna qui potēs eſt. Cauſa igit̄ tāte ſalutis īualeſcētis erat nouū miraculū. ℟. Regali ex ↄgenie maria exorta refulget. Cui⁹ p̄cib⁹ nos adiuuari mēte ⁊ ſpū deuotiſſime poſſim⁹. ℣. Corde ⁊ aio chriſto canam⁹ gloriā ī hac ſacra ſolēnitate precelſe genitricis dei marie. Cui⁹. Lec. viij.

Nouus marie partus, partū eue euicit: ⁊ eue plāctū, marie cātus excluſit

Poſt illi⁹ nāqȝ bn̄dicibilis p̄=
ſagiū: Dū tacita ſecū virgo
mētis altercatiōe cōfligeret
qualis eſſet iſta ſalutatio, nū
cius iterim celeſtis exequi=
tur. Ne timeas īquit maria
īueniſti em̄ grām apud dn̄z.
Ecce ꝯcipies in vtero ⁊ pa=
ries filiū ⁊ vocabis nomē ei⁹
ieſū. At illa: Quomodo fiet
inquit iſtud, qm̄ virū non co
gnoſco? Et angelus ad eam:
Spūs ait ſctūs ſupueniet ī
te, ⁊ virt⁹ altiſſimi obūbra=
bit tibi. Jam audiſti quō fiet
hoc. Reſpōde nūc ꝟbū vite.
Audiſti quomodo fiet hoc,
qꝛ ſpūſſctūs ſupueniet in te,
vt prolē gignas ⁊ ꝟginitatē
non amittas, filiū ꝓferas, ⁊
poſt partū incorrupta pma=
neas. ℟ Fulcite me florib⁹, ſti
pate me malis, Quia amore lā=
gueo. ℣ Adiuro vos filie hierl'z
ſi īueneritꝫ dilectū vt annūcie=
tis ei. Qꝛ. Ad cā. ā. Btā proge
nies vnde xp̄s nat⁹ eſt: q̄ꝫ glioſa
eſt virgo q̄ celi regē gēuit. ℣ ℣.
Poſt ptū. Secūdū̄ mattheū.
Mat. I. Liber gn̄ationis Jeſu
chriſti filij dauid filij
abrahā. Et rel'. Omel'. lect.
euſ. btī hiero pbr̄i. Lec. ix.
In eſaia legim⁹: gn̄atio
nem eius quis enarra=
bit? Nō putem⁹ ergo euāge=
liſtā pphete eſſe contrariū:
vt ꝙ ille īpoſſibile dixit effa=
tu, hic narrare incipiat: quia
ibi de gn̄atione diuinitatis,
hic de īcarnatione dictū eſt.
℟ Natiuitatē hodiernā ppe=
tue ꝟginꝫ gēitricꝫ dei marie ſo
lēnit celebrem⁹. A qua celſitu=
do throni proceſſit. ℣ Glioſe
virginis marie ortū digniſſimū
recolamus. A qua. Lectio. x.
Carnalib⁹ autē cepit
vt per hominē deū di=
ſcere icipiam⁹. Filij dauid fi
lij abrahā. ℟ Quā pulchra es cāt. 4.
amica mea q̄ꝫ pulchra es ⁊ deco
ra oculi tui colūbarū. Abſqȝ eo
ꝙ itrinſecus latet. ℣ Sicut vit= eodē.
ta coccinea labia tua ⁊ eloquiū
tuum dulce. Abſque. Lec. xi.
Ordo ꝑpoſter⁹, ſꝫ neceſ
ſario cōmutat⁹. Si eni
primū poſuiſſet abraham et
poſtea dauid, rurſus ei repe
tēd⁹ fuerat abraham vt gn̄a=
tiōis ſeries texeret. ℟ Nati
uitas glorioſe ꝟginꝫ marie ex ſe
mine abrahe orta de tribu iuda
generoſa ex ſtirpe dauid. Cui⁹
vita iclyta cūctas illuſtrat eccle
ſias. ℣ Natiuitas eſt hodie ſctē
marie ꝟginis. Cuius. Lec. xij.
Ideo aūt ceteris p̄ter=
miſſis hoꝝ filiū nuncu=
pauit qꝛ ad hos tm̄ facta eſt
de xp̄o repromiſſio. Ad abra
hā dictū eſt, i ſemīe tuo bn̄=
dicētur oēs gentes quod eſt
chriſt⁹. Ad dauid, de fructu
vētris tui ponā ſup ſedē tuā.
Judas autē genuit phares
⁊ zaram de thamar. Notan=
dum in genealogia ſaluato=
ris nulla ſanctaꝝ aſſumi mu=
lierū, ſed eas quas ſcriptu=
ra reprehēdit vt qui propter
pctōres venerat de pecca=
tricib⁹ naſcēs oīm pctā dele=
ret, vnde ⁊ in conſequētib⁹
ruth moabitis ponit ⁊ ber=

ſabee vxor vrie. ℟. Btā ꝑge-
nies vnde xp̄s nat⁹ eſt. O ꝙ glo-
rioſa eſt ꝟgo q̄ celi regē genuit.
℣. Regali ex progēie maria ex-
orta refulget. O ꝙ. S. matth.
mat. I. LIber gñationis Jeſu
xp̄i. vt i nata. do. coll.
FAmulis tuis dñe cele
ſtis grē mun⁹ imper-
tire: vt qb⁹ btē virginis par-
t⁹ extitit ſalutis exordiū, na-
tiuitatis ei⁹ votiua ſolenni-
tas, pacis tribuat icremētū.
Per. Jn lau. ā. Natiuitas eſt
hodie ſctē marie ꝟginis cui⁹ vi
ta iclyta cūctas illuſtrat eccle-
ſias. vij. cp̄. Ego quaſi vi. ℟.
Aue maria. hy⁹. Uere gr̄a. ℣.
Specioſa fctā. Ad bñ⁹. ā. Na-
tiuitatē hodiernā ꝑpetue ꝟginꝫ
gēitricis dei marie ſolēniṫ cele-
brem⁹ q̄ vt aurora fulgēs proceſ
ſit, alle. viij. col. Famulꝫ tuꝫ.
Ad. j. ā. Cū iocūditate natiui-
tatē btē marie celebrem⁹, vt ip-
ſa pro nobis itercedat ad dñm
ieſu xp̄m. vij. Ad. iij. hy⁹. O
ꝙ glīfica. ā. Regali ex progēie
maria exorta refulget, cui⁹ ꝑci-
b⁹ nos adiuuari mēte ꝛ ſpū duo
tiſſime poſcim⁹. vj. cap. Ego
quaſivi. ℣. Aue maria. col. Fa
mulis tuis. Ad. vj. ā. Corde ꝛ
animo chriſto canam⁹ gl̄iam i
hac ſacra ſolēnitate precelſe ge
nitricis dei marie. viij. Cap.
eccli. 24. TRanſite ad me oēs q̄
ꝯcupiſcitꝫ me ꝛ a gñā
tionib⁹ meis iplemini, ſpūs
eñi me⁹ ſup mel dulcis ꝛ he-
reditas mea ſup mel ꝛ fauū
memoria mea i gñatiōe ſe-
culoꝝ. ℣. Bñdicta tu. Colla.

COncede miſericors
de⁹ fragilitati nr̄e p̄ſi
diū, vt q̄ ſctē dei genitricis
natiuitatem celebramus: in
terceſſionis ei⁹ auxilio a no-
ſtris iniq̇tatib⁹ reſurgamus.
Per. Ad. ix. ā. Natiuitas glo
rioſe ꝟginis marie ex ſemine a-
brahe orta de trib ı iuda gene-
roſa ex ſtirpe dauid. viij. Cap.
QUi edūt me adhuc eſu-
riēt: ꝛ q̇ bibūt me ad-
huc ſitiēt: q̇ audit me nō ꝯfū
deṫ: ꝛ q̇ opanṫ i me nō pecca
būt: q̇ elucidāt me vitā etnā
habebūt. ℣. Poſt ptū. Colla.
COncede nos famlos
tuos q̄s dñe de⁹ ꝑpe-
tua mētis ꝛ corporis ſanita-
te gaudere: ꝛ glīoſa btē ma-
rie ſēp ꝟginꝫ interceſſiōe a pre
ſenti liberari triſtitia ꝛ etna
ꝑfrui leticia. p. Ad veſ. ā. Ec-
ce tu pulchra. cū reliq̄s de or.
cp̄. Ego quaſivi. ℟. Poſt ptū.
hy⁹. Myſteriū eccl̄ie. ℣. Spe
cioſa. Ad mag. ā. Salue regia.
vt i purifica. col. Famulꝫ tuꝫ.
Priuatꝫ dieb⁹ ꝑ oc. oīa fiant
vſq ad lau. ſicut priuatꝫ die-
b⁹ aſſump. preter. ℟. poſt. ℟c.
q̄ eſt. ℟. Natiuitas tua dei ge
nitrix ꝟgo. ℣. Gaudiū āñūciauit
vniuerſo mūdo. Deige. Jn lau.
ā. Natiuitas eſt. cap. Magnū
pietatis. vt ibidem. ℟. Aue
maria. ℣. Specioſa. Ad bñ⁹. ā
Natiuitatē ho. col. Famulis.
Ad mḡ. ā. Natiuitas tua. cet̄a
oīa ſicut i die. ¶ Sab. infra.
oc. Ad mag. ā. Natiuitas tua.
¶ Dñica ifra oc. ad noc. ā. vt
in do. i oc. aſſump. excepto q̄

in. ij. noc. añ. vltima erit Btã pgenies vñ christ⁹ nat⁹ est: o q̃ gl'ioſa eſt ꝟgo q̃ celi regẽ gẽuit. Ceta ſicut i die. In lau. ꝛ ad hor. diei. ã. Al'a. Cap. Signũ mag. vt i do. ifra oc. aſſũ. ꝶ. Aue mariã. ꝟ Spõſa. Ad bn⁹ ã. Natiuitatẽ ho. Col. Famu lis tuis. Ceta ſicut i die. Ad veſ. ã. Uirgo prudẽtiſſ. vt ibid Ad mag. ã. Salue regia. Ce ta ſicut i die. Si feſ. ſ. crucis iſta do. eue. ad veſ. ꝛ int. fiat ꝑio ꝯmẽo. de marty. poſt de oc. deīde de do. In vlt. veſp. poſt ꝯmẽo. de do. fiat ꝯmẽo. de ſctõ nicomede. In oc. na tiuita. ꝑ oĩa fiat ſicut in die. Et ꝑ oct. dicatur ꝑfatio.

¶ In exaltatione ſancte cru cis. Ad veſperas. Capitulũ

phil. 2. Chriſt⁹ fact⁹ eſt ꝓ no bis obediẽs patri vſ q₃ ad mortẽ: mortẽ aũt cruc₃. ꝶ. O crux gl'ioſa. Hy⁹. Hym nũ dica. Fidẽ refun. cũ cete ris. ꝟ Adoram⁹ te chriſte. Ad mag. ã. Crux fidelis iter oẽs ar bor vna nobil₃: nulla ſilva talem profert fronde flore germie: dul ce lignũ dulces claui dulce põ dus ſuſtinent. viij. Collecta.

Deus qui vnigeniti tui dñi nři ieſu xp̄i precio ſo ſanguinẽ hũanũ gen⁹ re dimere dignatus es: cõcede propitius, vt qui ad adoran dam viuificã crucem adue niũt, a pctõꝝ ſuoꝝ nexib⁹ li berent. Per. Cõme. de mar tyrib⁹ deide de nati. Ad cõ ple. hymn⁹. Crux ſi. Inuita. Mirabilẽ deũ i ſctis ſuis. Ueni te adorem⁹. hy⁹. Eterna xp̄i. tot⁹ dicat. ¶ In. j. noc. ã Se c⁹ decurſ⁹ aquaꝝ. Et deiceps totũ vſq₃ adꝛeant. vt i natali pluri. mar. excepto q. iij. ꝶ erit. Juſtoꝝ aie. ꝛ. viij Lauerũt ſtolas ſuas. ꝛ legant lec. iſte. ꝑſalm⁹ q̃ cantat. Ad can ã. Dulce lignũ dulces clauos dulce põd⁹ ſuſtinuit q₃ ſolũ fuit dignũ portare precium hui⁹ ſeculi. ꝟ. Cãti. Dñe audiui. ꝟ Ois ter ra adoret te de⁹. Scdm Joã.

In illo tpe. Dixit ieſus turbis iudeoꝝ. Nũc iu diciũ eſt mũdi: nũc princeps huius mũdi eiicietur foras. Et rel. Omel. lec. eiuſdem beati augu. epi. Lectio. ix. Ioã. 12

Multa ſunt iudicia dei. Unde dicitur in pſal mo: Judicia tua ſicut abyſ ſus multa. Dicit etiã apoſto lus: O altitudo diuitiaꝝ ſa piẽtie ꝛ ſciẽtie dei q̃ icõpre henſibilia ſunt iudicia eius. ꝶ. Dulce lignũ dulces clauos dulce pond⁹ ſuſtinuit. Qd ſolũ fuit dignũ portare preciũ hui⁹ ſeculi. ꝟ. Hoc ſignũ crucis erit i celo: cũ domin⁹ ad iudicãdũ ve nerit. Quod. Lectio decima.

Ex quib⁹ iudiciis etiã hoc eſt q₃ hic ait dñs: nũc iudiciũ eſt mũdi ſeruato illo in fine ſeculi iudicio: vbi nouiſſimi viui ꝛ mortui iudi candi ſunt. ꝶ. Hoc ſignũ cru cis erit i celo cũ dñs ad iudicã dũ venerit. Tũc manifeſta erũt abſcondita cordis noſtri. ꝟ. Cum ſederit filius hominis in ſede maieſtatis ſue ꝛ ceperit iu

dicare ſeculū p ignē. Tūc. L. xi

P Oſſidebat diabol⁹ ge n⁹ hūanū ꝛ reos ſup-pliciorū tenebat chirogra-pho peccatorū. Dñabatur ī cordib⁹ ī fideliū ad creaturā recolendā deſerto creatore, deceptos captiuoſq; pertra hebat. Per chriſti autē fidē que morte ei⁹ ꝛ reſurrectiōe firmata eſt: per ei⁹ ſanguinē q ī remiſſionē fuſus eſt pecca toꝝ, milia credentiū a dñā-tu diaboli liberant, ꝛ chriſti corpori copulātur, ꝛ ſub tāto capite, vno eius ſpū fidelia mēbra vegetantur. ℟. O crux bñdicta. Que ſola fuiſti digna portare regem celoꝝ ꝛ dominum. ℣. O crux admirabilꝭ euacuatio vulneris, reſtitutio ſanitatis. Que ſola. Lectio. xij.

H Oc ergo dñs vocabat iudicium: hāc diſcretionē, hāc a ſuis redemptis diaboli expulſionē. Non ergo illud quod ī fine vēturū eſt vbi viui ꝛ mortui iudicādi ſunt, aliis ad ſiniſtram aliis ad dexteram ſeparatis: ſed iudiciū quo princeps huius mundi eiciet foras. Quod vero ait, nūc iudiciū eſt mūdi, ꝛ exponens quid dixerit, nūc inquit princeps huius mūdi eiciet foras, hoc itelligēdū eſt ꝙ nūc fit, nō quod tātū poſt futurū eſt ī nouiſſimo die. Preuidebat eñi dñs quod ſciebat poſt paſſionem ꝛ glificatione ſuā peruniuerſum mundū multos populos crediturós ī quoꝝ cordibus diabol⁹ int⁹ erat: cui qñ ex fide renūciāt, eiicit foras. ℟. O crux glorioſa o crux adorāda: o lignū ꝓcioſum ꝛ admirabile ſignū. Per qd ꝛ diabol⁹ eſt vict⁹ ꝛ mūd⁹ xpi ſāguine redēpt⁹. ℣. Adorem⁹ crucis ſignaculū per qd ſalutis ſumpſimus ſacramētū. Per. Scdm Ioanē.

I N illo tpe. Dixit ieſus ioan
turbis iudeorum: Nūc 12.
iudiciū eſt mūdi, nunc prin-
ceps hui⁹ mūdi eiicietur fo-
ras. Et ego ſi exaltatus fue-
ro a ṫra oīa trahā ad meipſū
Hoc aūt dicebat ſignificās
qua morte eſſet moriturus.
Rñdit ei turba: Nos audiui-
m⁹ ex lege q̄ xpš manet ī eṫ- psal
nū. Et quō tu dicis oportet 109
exaltari filiū hoīs? qs eſt iſte 116
fili⁹ hoīs? Dixit ergo eis ieſ⁹. eſai
Adhuc modicū lumē in vo- 40
bis eſt. Ambulate dū lucem ezec
habetis vt non tenebre vos 37.
cōprehēdant. Et qui ābulat ī tenebris, neſcit quo vadat. Dū lucem habetis credite ī lucē vt filij lucis ſitis. Amē. Te decet. Col. De⁹ q̄ vnigenti tui. In lau. ā. Nos aūt gloriari oportet ī cruce dñi nři ieſu xpi. vij. cp. Xps fact⁹ ē. ℟. Adoram⁹ te xpe. Et bñdicimus tibi. ℣. Qꝛ p crucē tuā redemiſti mūdū. Et bñdi. Hy⁹. Hymnū dicam⁹. Fidem refundens. cū ceṫis. ℣. Dicite ī natiōib⁹. Ad bñ⁹. ā. Super oīa ligna cedroꝝ crux ſola excelſior: in qua vita mūdi pepēdit: ī qua chriſt⁹ triūphauit ꝛ mors mortē ſuperauit, al. j. Col. De⁹ qui vnī

genIti. Cō. de marty. deide
de oc. nati. Ad j. ā. Salua nos
xpe ſaluator p ʒtutē ſctē crucis
q ſaluaſti petrū i mari miſerere
nobis. iij. Ad iij. hy⁹. Uexilla
reg. ā. Tuā crucem adoramus
dñe: tuā gl'ioſā recolim⁹ paſſio=
nē miſerere nr̄i q paſſus es p no
bis. iij. cap. Chrs fact⁹ eſt. ℣.
Hoc ſignū crucꝫ erit in celo. Cū
dñs ad iudicādū venerit. coll.
De⁹ q vnigeniti tui. Ad vj.
ā. Ecce crucē dñi fugite partes
aduerſe: vicit leo de trib: iuda
radix dauid, all'. j. Ad. vj. ⁊ ix.
cp. ⁊ coll. reqre i inuētiōe. ℣.
Adoram⁹ te xpe. Ad ix. ā. Per
ſignū crucis de inimicis nr̄is li=
bera nos de⁹ nr̄. j. ℣. Omnis ter
ra adoret te de⁹. Ad veſ. ā. Sal
uator mūdi ſalua nos qui p cru
cē ⁊ ſanguinē redemiſti nos au=
xiliare nobꝫ te deprecamur de⁹
nr̄. vij. ā. Adoram⁹ te xpe ⁊ bn̄di
cim⁹ tibi: qꝛ per crucē tuā rede=
miſti mūdū. j. ā. Per tuam crucē
ſalua nos xpe redēptor: q mortē
nr̄am moriēdo deſtruxiſti ⁊ vitā
reſurgendo reparaſti. iij. ān. O
crux admirabilꝫ, euacuatio vul
neris, reſtitutio ſanitatis. j. cp.
Chrs fa. ℟. Hoc ſignū crucis
erit i celo. ℣. Cū dñs ad iudicā=
dū venerit. Hy⁹. Hymnū di.
Fidē re. cū ce'tis. ℣. Adora=
mus te xpe. Ad mag. ā. O crux
bn̄dicta q ſola fuiſti digna por=
tare regē celoꝝ ⁊ dn̄m, all'. viij.
col. De⁹ q vnigeniti tui. Cō.
de mar. ā. Tradider̄t corpora
ſua ad ſupplicia, ideo coronant̄
⁊ accipiūt palmas. j. ℣. Juſti i
perpetuū. Colla. Infirmitatē
nr̄am. Deinde de oc. natiui.
beate marie: ⁊ de ſctō nicho=
mede. ¶ De ſancto lāberto.
vt i cōi. In craſtino ſ. lāberti
fiat tricenariū fratrū fami=
liariū ⁊ bn̄fa. ordinis. Deus
venie. ⁊ Preſta. niſi i craſti.
fuerit dn̄ica aut dies ieiunij
qꝛ tunc transfertur. ¶ In vi=
gil. ſcti matthei apoſtoli et
euangeliſte ad veſp. Capl'm.
Qui timet deum faciet eccl. 15
bona: ⁊ qui continens
eſt iuſticie apprehendet illā
et obuiabit illi quaſi mr̄ ho=
norificata. ℟. Quatuor anima
lia. hy⁹. Eterna chriſti. ℣. Ni=
mis hono. Ad mag. ā. Ecce e= apo. 4
go ioannes vidi oſtiū apertū in
celo ⁊ ecce ſedes poſita erat i eo:
⁊ in medio ſedis et in circuitu
eius quatuor animalia plena o=
culis ante ⁊ retro: ⁊ dabant glo=
riam ⁊ honorem ⁊ bn̄dictionem
ſedenti ſuper thronum viuenti
in ſecula ſeculorū. j. Collecta.
Qveſumus oṗs de⁹, vt
beatus matthe⁹ apl's
tuū p nobis imploret auxi=
liū: vt a noſtris reatib⁹ abſo=
luti, a cunctis etiā periculis
exuamur. Per. Inuit. Ueni=
te reuertamur ad dn̄m. Per do=
ctrinam ſctoꝝ euangeliſtarum.
¶ In j. noc. ā. Cōuocatis ieſus mat. 10
duodecim apl'is miſit illos pdi=
care regnū dei, egreſſi aūt euā=
gelizabant ⁊ curabant vbiq. j.
ps. Celi enar. ā. Mittens dn̄s mat. 9.
⁊ alios ad predicandū dicebat luc. 10.
illis: meſſis quidē multa: opera=
rij pauci. ij. ℣. Dn̄i eſt ter. ān.
Jeſu chriſti dn̄i gr̄a credentib⁹

pp̃lis doctores ⁊ euãgeliſte ſunt
in miniſteriũ fidei miſſi. iij. ps.
Exultate iuſti. ã. Sapiẽtia dñi
euãgeliũ erupert abyſſi ⁊ annun
ciãtes fecũdati rore celeſti mũ-
do intonãt. iiij. p̃ Bñdicã do.
ã. Labia eorum ſalutarem diſſe
minauerunt ſcientiam opus ſan
ctum dignum benedictione ple
nũ fecerunt ⁊ miniſteriũ ſibi tra
ditum deuote impleuerũt. v. p̃.
Eructauit. ã. Elegit eos ex oĩ
carne ⁊ dedit illis precepta ⁊ le
gem vite ⁊ diſcipline. vj. p̃ Om
nes gẽtes. ℣. In oẽm terram.

Lectiones ex omelia vene-
rabilis bede pbr̃i. Lectio. j.

In cap. mat. 9. Factũ eſt diſcumbente
ieſu i domo: ecce mul-
ti publicani ⁊ pctõres veniẽ-
tes diſcũbebãt cũ eo ⁊ diſci-
pulis ſuis. Unius publicani
id ẽ matthei ꝯuerſio, multis
exẽplũ penitẽtie ⁊ indulgen
tie publicanis ac pctõribus
eze. I. tribuit. ℟. In viſione dei vidi ⁊
ecce vent⁹ turbinis veniebat ab
aqlone, nubeſq; magna ⁊ ignis
inuoluens ſplendorq; i circũitu
ei⁹. Et i medio eoꝝ ſilitudo qua
tuor aialiũ ⁊ aſpectus hois erat
in eis. ℣. De medio autem eius
quaſi ſpecies electri, hoc eſt de
medio ignis. Et in. Lectio. ij.

Non enim eſt dubitan-
dũ, q2 publicani ⁊ pec-
catores eſſe deſierant: q̃ cũ
ieſu ⁊ diſcipulis ei⁹ diſcum-
bebant: nec ſi in pctĩs perſe-
uerare decernerẽt, ei qui ſi-
ne peccato eſt, conueſci au-
eze. I. derent. ℟. Quatuor facies vni
erant ⁊ quatuor pẽne vni: pedes
eoꝝ pedes recti: planta pedis
eoꝝ vt vituli. Et ſcĩtille quaſi a-
ſpect⁹ eris candẽtis. ℣. Sub pẽ-
nis eoꝝ manus hois i quatuor
partibus. Et ſcintille. Lec. iij.

Publicani q̃ppe vocãt
q̃ vel publice ſceleri-
bus fedãt vel publicis ipli-
cantur negociis: q̃ ſine pctõ
aut vix aut nullaten⁹ valent
adminiſtrari. ℟. Silitudo vul- eze
tus aialium facies hois ⁊ facies
leonis a dextris ipſoꝝ quatuor
facies ꝟo vituli a ſiniſtris ipſoꝝ
quatuor: facies aũt aqle deſup
ipſoꝝ quatuor. Et facies ⁊ pen-
ne extẽte deſuperãt. ℣. Due pẽ-
ne ſinguloꝝ iungebantur ⁊ due
tegebãt eoꝝ corpora. Et. L. iiij.

Et pulchro vere preſa-
gio, qui apl̃s ⁊ doctor
gentiũ erat futur⁹, in prima
ſua cõuerſiõe peccãtiũ poſt
ſe gregẽ trahit ad ſalutẽ, of-
ficiũq; euangelizandi q̃ pfi-
ciente merito ꝟtutũ erat ex-
pleturus, a pͥmis iã fidei ſue
rudimẽtis ĩcepit. ℟. Facies eze
⁊ pẽnas ꝑ q̃tuor ptes habebant
incedẽtes nõ reuertebant. Sed
vnũqdq; ibat ante faciẽ ſuã. ℣.
Pedes eoꝝ pedes recti: plãta pe
d⁊ vt plãta vituli. Sed. In ij.
noc. ã. Electi ſunt i xp̃o añ mũ-
di ꝯſtitutionẽ vt eſſent ſancti et
immaculati in ꝯſpectu dei i cha
ritate. vij. p̃ Exaudi de⁹ de.
ã. Sapientiã eoꝝ narrabũt oẽs
pp̃li ⁊ laudẽ eoꝝ pnũciat ois ec
cleſia ſanctoꝝ. viij. p̃. Exaudi
de⁹ orationẽ meã cũ dep. añ.
Placentes deo facti ſũt dilecti
qm̃ gr̃a ⁊ mĩa in ſctõs ei⁹ reſpe

ctus in electos ei⁹. v. ꝑ. Te de-
cet. ã. Spū itelligētie repleuit
eos dñs ⁊ ipſi tanq̄ ibres miſert
eloquia ſapiētie ſue. j. ꝑ Cōfite
bimur. añ. Collaudabūt multi
ſapientiam ſctōꝝ ⁊ vſq̄ in ſclm
non delebit. iij. ꝑ. Dñs regna.
exul. ã. Non recedet memoria
eoꝝ ⁊ nomen eorum requiret a
gñatiōe in gñationē. j. ꝑ. Dñs
reg. iraſc. ℣. Cōſtitues. Le. v.

NEc em̄ ſolū q̄ fratrem
verbo erudit, ſed etiā
qui exēplo ad meliora ꝯuer-
tit miniſteriū gerit doctoris
℟. Silitudo aſpect⁹ aialium vt
carbonū ignis ardentiū ⁊ velut
aſpect⁹ lāpadaꝝ. Ubi erat ſpūs
ipet⁹ illic gradiebāť cū ambula
rēt. ℣. Et vnūquodq̄ eoꝝ ābula-
bat corā facie ſua. Ubi. Le. vj.

NOtādū q̄ lucas dicit,
q꜡ dñs in domo mat-
thei cū publicanis diſcubue
rit, ⁊ q꜡ ipſe cōuiuiū illi ma-
gnū ꝑauerit. Qui q̄dē mat-
the⁹ quātū ad gñale iudiciū
reſpicit, ꝯgruā bñficiis cele-
ſtibus vicē repēdit, vt a quo
perēnia bona ſꝑabat illi ſua
tꝑalia cōmodaret, eūq̄ cor-
poralib⁹ epul꜠ reficeret quo
ipē donāte guſtū ſpūalis ac-
cepat ſuauitat꜠. ℟. Quatuor
aialia ibant ⁊ reuertabanť i ſilři-
tudinem fulguris coruſcantis: ⁊
erat i medio ſplēdor ign꜠. Et de
igne fulgur egrediens. ℣. Erat
aūt quaſi viſio diſcurrens i me-
dio quatuor aialiū. Et. Le. vij.

SI altiore intellectu q̄
geſta ſunt īdagare cu-
pimus, nō tantum in domo
ſua terreſtri conuiuium dño
corporale matthe⁹ exhibuit
ſed multo gratius illi conui-
uiū in domo pectoris ſui per
fidem ac dilectionē parauit
ipſo atteſtante qui ait: Ecce
ego ſto ad oſtiū et pulſo. Si apo. 3.
quis audierit vocē meam, et
aperuerit ianuā, intrabo ad
illum, ⁊ cenabo cū illo, ⁊ ipſe
mecū. ℟. Cū aſpicerem anima eze. 1.
lia appuit rota vna iuxta ea qua
tuor habēs facies. Et vna ſimi-
litudo ipſaꝝ quatuor. ℣. Aſpe-
ctus rotarum ⁊ opus earū erat
quaſi viſio maris. Et. Le. viij.

STat q̄ppe domin⁹ ad
oſtiū ⁊ pulſat: cū mēo-
riam ſue volūtatis vel ꝑ os
docētis hoīs, vel per ſuā in-
tus inſpirationem nřo cordi
infundit. Audita autē voce
dñi ianuā vt recipiať aperi-
mus, qñ illius ſiue ſecretis
ſiue aptis admonitionibus
libēter aſſenſum prebem⁹, ⁊
his q̄ facienda cognouimus
perficiēdis operā dam⁹. ℟.
Species firmamenti ſuꝑ caput eze. 1.
aialiū quaſi aſpect⁹ cryſtali hor
ribilis. Sub quo erāt pēne eoꝝ
recte alteri⁹ ad alteꝝ. ℣. Unum-
q̄dq̄ duab⁹ al꜠ velabat corp⁹ ſuū
⁊ alterū ſimiliter velabať. Sub.
Ad cā. ã. Datū eſt opus eoꝝ in
ꝟitate ideo i terra ſua duplicia
poſſidebūt: ⁊ leticia ſempiterna
erit eis in xp̄o. vij. ℣. Annūcia-
uerūt opa. Scd̄m mattheū.

IN il. t. Cū trāſiret ieſ⁹ mat. 9.
vidit hominem ſeden-
tē in theloneo mattheū noīe
⁊ ait illi: Seq̄re me. Et ſur-

gens ſecutus eſt eũ. Et rel.
Om̃ l. eius ve. de. poſi. l. ix.
LEgimus ap̃lo dicẽte,
rom. 3. q2 oẽs peccauerunt et
egẽt glia dei, iuſtificati gra=
tis per gratiã ipſi⁹. Qui et
iterũ ineſtimabilẽ eiuſdem
gr̃e magnitudinẽ commen=
rom. 5. dans ait: Ubi aũt abũdauit
pctm̃, ſupabũdauit ⁊ gr̃a: q2
nimirũ q̃to grauiorẽ dñs in
electis ſuis peccatorũ lan=
guorẽ curauit, tãto ãpliorẽ
cũctis gr̃e medẽtis potẽtiã
eze. 1. mõſtrauit. ℟. Statura erat ro
tarũ ⁊ altitudo horribilis totũq3
corpus plenũ oculis. Et aſpect⁹
earũ ⁊ opera velut ſi ſit rota in
medio rote. ℣. Per quatuor par
tes eũtes ibant ⁊ nõ reuerteban
tur cum ambularent. Et. lc. x.
AUdiuimus ex lectiõe
euãgelica, q2 ſedẽtem
in teloneo mattheuz, ac tẽ=
palib⁹ curis ĩtentũ, repente
miſeratus dñs vocauit: ⁊ de
publicano iuſtum, de telo=
neario diſcipulũ fecit. Quẽ
etiã pficientibus eiuſdẽ gr̃e
incremẽtis, de cõi diſcipu=
lorũ nũero, ad ap̃lat⁹ gradũ
eodem. pmouit. ℟. Cũ ambularẽt ala
lia ãbulabãt ⁊ rote iuxta ea. Quo
cunq3 ibat ſpũs illuc pitер ⁊ rote
eleuabant ſequẽtes ea. ℣. Cũ ele
uarent alalia de t̃ra eleuabant
parit ⁊ rote iuxta ea. Quo. l. xi.
QUi deniq3 nõ ſolũ pdi=
cãdi, verũetiam ſcri=
bendi euangeliũ, miniſteriũ
cõmiſit, vt qui terreſtriũ cu=
rã omiſerat, negotiorũ cele=
ſtiũ eſſe talentorũ diſpenſa=
tor inciperet. ℟. Euntib⁹ ala= ez
libus ibãt ſimul ⁊ rote ⁊ cũ ſtãti=
bus ſtabant: ⁊ cũ eleuatis parit
eleuabant. Q2 ſpũs vite erat in
rotis. ℣. Statura eoꝝ ⁊ altitu=
do erat horribilis. Quia. l. xij.
MAttheũ publicanũ et
pctõrẽ ſupna pūidẽn=
tia ob id vtiq3 vocare diſpo=
ſuit, vt nullũ enormitas ſuo
rũ, nullũ nũeroſitas ſcelerũ
a ſperãda venia reuocaret:
cũ hũc tantis mundi nexib⁹
abſolutũ, tã celeſtẽ fctm̃ con
ſpiceret, vt cõicato cũ ãgeli
cis ſpiritib⁹ vocabulo, euan=
geliſta noiaretur ⁊ eſſet. ℟.
Audiebã ſonum alaꝝ quaſi ſo= eze.
num aquarũ multaꝝ quaſi ſonũ
ſublimis dei: nam cũ fieret vox
ſup firmamentumq3 imminebat
capiti eoꝝ ſtabant. Et ſubmit=
tebãt alas ſuas. ℣. Cũ ambula=
rent vt ſonus multitudinis atq3
caſtroꝝ erat: cum vero ſtarent
demittebantur penne eoꝝ. Et.
ſubmitte. Secundũ Matth.
IN illo tp̃e. Cũ tranſiret ma.
Jeſus vidit hoiem ſe=
dentẽ in teloneo mattheuz
noie ⁊ ait illi: Sequere me.
Et ſurgẽs ſecutus eſt eũ. Et
factũ eſt diſcumbente eo in
domo: ecce multi publicani
⁊ pctõres veniẽtes diſcum=
bebant cũ Jeſu ⁊ diſcipulis
eius. Et videntes phariſei
dicebant diſcipulis eius:
Quare cũ publicanis ⁊ pec=
catoribus manducat magi=
ſter veſter? At ieſus audiẽs
ait: Non eſt opus valẽtibus
medic⁹ ſed male habẽtibus.
Euntes

Euntes aũt diſcite quid eſt miſericordiã volo ꝛ nõ ſacrificium. Non em̃ veni vocare iuſtos ſed peccatores. Coll.

Ecleſiã tuã dñe benignus illuſtra, vt beati matthei euãgeliſte illuminata docrinis, ad dona perueniat ſempit̃na. ꝑ. In lau. ãn. Dilecti deo ꝛ hoib⁹ ſc̃ti euangeliſte q̃ ordinauerũt tpa xp̃i bono odore vſq̃ ad ↄſummationẽ vite viij. cap̃. Qui timet deũ. ℟.
pſalm. 44. Conſtitues eos principes Sup oẽʒ terrã. ℣. Mẽores erũt nois tui dñe. Sup. hy⁹. Traduntur igni. ℣. Nimis ho. Ad bñ⁹. ã.
apo. 4 In medio ꝛ in circuitu ſedis dei quatuor aialia ſenas alas habẽtia oculis vndiq̃ plena non ceſſant nocte ac die dicere, ſanct⁹ ſctũs ſctũs dñs de⁹ opñs q̃ erat ꝛ q̃ eſt ꝛ q̃ vẽtur⁹ eſt, all'a. viij. col. Eccl'iaʒ tuã. Ad j. ã. Dederũt in celebratiõe opis ſancti dec⁹, ideo mẽoria eoꝝ eſt i bñdictiõe
ecl. 15 in ſcl'm ſcl'i. ij. Ad iij. ã. Impleuit eos dñs ſpũ ſapiẽtie ꝛ itellect⁹, iocũditatẽ ꝛ exl'tationẽ theſaurizauit ſup eos. iiij. cp̃ Qui timet. ℣. In oẽm ter. coll. Ecleſiã tuã. Ad vj. ã. Ex oi corde laudauerunt nomen ſanctũ domini vt amplificarent nomen ſanctitatis. iij. Capitulum.
ecl. 15 IN medio eccl'ie apuit os eius et impleuit eũ domin⁹ ſpũ ſapiẽtie ꝛ intellectus ꝛ ſtola gl'ie induit eũ. ℣. Conſtitues. Collecta.

BEati matthei euangeliſte q̃s dñe ſupplicatione placat⁹ ꝛ veniã nobis tribue, ꝛ remedia ſempiterna concede. Per. Ad ix. ãn. Sapientiã antiquoꝝ exquiſierunt ſancti euãgeliſte ꝛ ꝓphetaꝝ dictis narrationẽ ſuam cõfirmauerunt. iij. Capitulum.

IOcunditatẽ et exultationẽ theſaurizauit ſuper eum ꝛ noĩe eterno hereditauit illũ dñs de⁹ noſter. ℣. Annũciauerunt. Collecta.

BEati matthei euangeliſte dñe precibus adiuuemur, vt quod poſſibilitas noſtra non obtinet, eius nobis interceſſiõe donetur. Per. Ad veſ. ãn. Conuocatis ieſus. cũ ceťis ꝑ ordinẽ. Cap̃. Qui timet deum. ℟. In oẽm. ℣. Et i fines. hy⁹. Eterna chriſti. ℣. Nimis ho. Ad mag. ãn. Tua ſunt hec chr̃e opera q̃ ſctõs tuos ita gl'ificas vt etiã dignitatis gr̃e in eʒ future p̃ire miracula facias: tu inſignes euãgelij p̃dicatores aialiũ celeſtiũ admirabili figura p̃ſignaſti: his nãq̃ celeſte mun⁹ collatũ gl'ioſis ĩdiciis es dignatus oſtẽdere: hinc laus hinc gl'ia tibi reſonet in ſcl'a. j. coll. Eccl'iam tuã.

¶ Mauritij ſociorũq̃ eius. Colla.

DEus qui nos cõcedis ſctõꝝ martyrũ tuorũ mauritij ſociorũq̃ ei⁹ natalicia colere, da nobis i et̃na beatitudine de eorũ ſocietate gaudere. Per. Cetera vt in cõi.

¶ Michaelis archangeli ad veſpas. Capitulum.

SIgnificauit deus que apo. 1.
oportet fieri cito, loquẽs ꝑ ãgelũ ſuũ ſeruo ſuo

ioanni q̄ teſtimoniū ꝑhibuit
ꝟbo dei et teſtioniū ieſu xp̄i
q̄cūqꝫ vidit. ℞. Te ſctm̄ dūm.
hyꝰ. Myſteriorū ſignifer. ℣.
pſalm. In ꝯſpectu angeloꝝ pſallā tibi
137. deꝰ meꝰ. Et adorabo ad templū
apo. 5. ſctm̄ tuū. Ad mḡ. ā. Dum ſacrū
myſteriū cerneret ioānes, archā
gelꝰ michael tuba cecinit, dignꝰ
es dn̄e deꝰ nr̄ accipe librū ⁊ api=
re ſignacula eiꝰ, all'a. viij. coll'.
DEꝰ q̄ miro ordine an=
geloꝝ miſteria hoim̄=
qꝫ diſpēſas, ꝯcede ꝓpitiꝰ vt
quibꝰ tibi miſtrantibꝰ in celo
ſēꝑ aſſiſtit, ab his ī terra nr̄a
vita muniat. p. Inuita. Regē
archāgeloꝝ dn̄z. Uenite adore=
pſalm. mus. ¶ In. j. noc. an̄. Introibo
137. in domū tuā dn̄e ⁊ adorabo ad
tēplū ſctm̄ tuū. vij. p̄. Uerba. ā.
apo. 8. Stetit angelꝰ iuxta aram tēpli
habēs thuribulū aureū in manu
eodem. ſua. vij. p̄. Dn̄e dn̄s nr̄. ā. Aſcē
dit fumꝰ aromatū ī cōſpectu dn̄i
de manu angeli. vij. p̄. In dn̄o
ꝯfido. ā. Michael archāgele ve
ni in adiutoriū populo dei. ij. p̄
Dn̄e q̄s ha. ā. Michael ꝑpoſite
paradiſi quē hōorificāt āgeloꝝ
ciues itercede ꝓ nobis ad dn̄m.
vij p̄. Celi enar. ā. Glorioſus ap
paruiſti in cōſpectu dn̄i, ꝓptea
decorē induit te dn̄s. vij. p̄. Qui
apo. 8. habi. ℣. Stetit angelus iuxta
aram templi: habēs thuribulū
aureū in manu ſua. Lectiōes
ex omel. btī gregorij. pa. Le. j.
in cap. NOuem angeloꝝ ordi=
luc. 15. nes eſſe teſtante ſacro
eloquio ſcimus, angelos, ar
chāgelos, virtutes, poteſta=
tes, principatꝰ, dn̄ationes,
thronos, cherubī, atqꝫ ſera=
phim. ℞. Factū eſt ſilētium in apo.
celo dū cōmitteret bellum draco
cū michaele archāgelo: ⁊ audita
eſt vox milia milium dicētium,
ſalus, honor ⁊ virtus oīpotenti
deo. ℣. Milia miliū miniſtrabāt
ei ⁊ decies centena milia aſſiſte
bant ei. Omnipo. Lectio. ij.
ESſe nāqꝫ āgelos ⁊ ar=
chāgelos pene oēs ſa=
cri eloq̄j pagine teſtāt. Che
rubī ꝟo atqꝫ ſeraphī ſepe vt
notū eſt libri prophetarū lo=
quunt. Quatuor q̄qꝫ ordinū
noīa paulꝰ apl's ad epheſios
enumerat dicēs: Supra oēz ephe
pricipatū ⁊ poteſtatē ⁊ ꝟtutē
⁊ dn̄ationē. Qui rurſꝰ ad col=
loſſenſes ſcribēs ait: Siue collo
throni, ſiue dn̄atiōes ſiue pri
cipatꝰ ſiue poteſtates. ℞. In bar.
ꝯſpectu gentiū nolite metuere,
vos em̄ i cordibꝰ vr̄is adorate ⁊
timete dn̄z. Angelꝰ em̄ eiꝰ vobiſ=
cū ē. ℣. Nolite timere opꝓbria
hoim̄ ⁊ blaſphemias. An. L. iij.
DOmiatiōes ꝟo ⁊ pri=
cipatꝰ ac poteſtates
iam ad epheſios loquēs de=
ſcripſerat. Sed ea quoqꝫ col
loſſenſibꝰ dicturꝰ ꝑmiſit thro
nos de quibus necdū fuerat
quicq̄ꝫ epheſiis locutꝰ. ℞. In pſal
ꝯſpectu angelorū pſallā tibi. Et 137.
adorabo ad tēplū ſctm̄ tuū ⁊ cō=
fitebor noī tuo dn̄e. ℣. Deꝰ meꝰ
es tu ⁊ cōfitebor tibi: deꝰ meꝰ es
tu ⁊ exaltabo te. Et. Lctō. iiij.
DUm ḡ illis quatuor q̄
ad epheſios dixit, id
eſt pricipatibꝰ, poteſtatibꝰ,
virtutibꝰ et dn̄ationibꝰ con=

lungũtur throni: quinqꝫ ſunt
ordines q̇ ſpecialiter exꝓmũ
po. 8. tur. Quibꝰ dũ ãgeli ⁊ archã-
geli cherubi atqꝫ ſeraphi ad
iuncta ſunt: ꝓculdubio nouẽ
eſſe ordines ãgeloꝝ iueniũ-
tur. ℞. Stetit ãgelꝰ iuxta arã tẽ
pli habẽs thuribulũ aureũ i ma
nu ſua ⁊ data ſunt ei incẽſa mul
ta. Et aſcẽdit fumꝰ aromatũ de
manu angeli in cõſpectu dñi. ℣.
Data ſunt ei icẽſa multa vt ado
leret ea ante altare. Et. ¶ Iiij.
noc. ã. Cõcuſſum eſt mare ⁊ cõ-
tremuit terra vbi archãgelꝰ mi-
chael deſcẽdebat de celo. viij. p̃
Cãtate. j. ã. Adorate dñz, alľa
oẽs ãgeli eiꝰ, alľ. vj. p̃. Dñs re.
exul. ã. Laudemꝰ dñm quẽ lau-
dãt angeli cui cherubim ⁊ ſera-
phim ſctũs ſctũs ſctũs ꝓclamãt.
j. p̃. Cãtate. ij. ã. Michael ⁊ an
geli eiꝰ pugnabant cũ diabolo ⁊
ille hoſtis antiquus victꝰ eſt ab
eo. viij. p̃. Dñs re. iraſc. ã. Da
ta ſunt ei incẽſa multa vt adole
ret ea ãte altare aureũ ꝙ eſt an-
te oclos dñi. viij. p̃ Bñdic aĩa.
j. ã. Sancte michael archãgele
defende nos in prelio vt nõ per-
eamus in tremẽdo iudicio. viij
p̃. Bñdic aĩa. ij. ℣. Data ſunt
ei incenſa multa. Ut adoleret ea
ante altare aureum. Lectio. v.

IPſi quoqꝫ ãgelo q̇ pri-
mus eſt cõditus ꝑ pro-
eze. 28 phetã dicit. Tu ſignaculũ ſi-
militudinis plenus ſapiẽtia
⁊ perfectꝰ decore in delitiis
paradiſi dei fuiſti. Ubi notã
dum eſt ꝙ non ad ſimilitudi-
nẽ dei factus, ſed ſignaculũ
ſimilitudinis dicitur, vt quo
in eo ſubtilior eſt natura, eo
in illo imago dei ſimilius in-
ſinuet expreſſa. Quo in loco
mox ſubdit: Omis lapis ꝓcio eze. 28
ſus operimẽtũ tuũ: ſardius,
topazius ⁊ iaſpis, criſolitꝰ,
onix et berillus, ſaphirus,
carbunculus ⁊ ſmaragdus.
Ecce nouẽ dixit noĩa lapidũ
qr ꝑfecto nouẽ ſunt ordines
angeloꝝ. ℞. Michael ⁊ angeli apo. 12
eiꝰ pugnabãt cũ diabolo. Et ille
hoſtis antiquꝰ victꝰ eſt ab eo. ℣.
Dum preliaret michael archan
gelus cũ dracone audita eſt vox
dicẽtiũ, ſalus deo nr̃o. Et. lc. vj.

SCiendũ vero ꝙ ange-
lorũ vocabulũ nomen
eſt officij nõ nature. Nã ſan-
cti illi celeſtis patrie ſpiri-
tus, ſemper quidẽ ſunt ſpi-
ritus, ſed ſemꝑ vocari ange-
li nequaqꝫ poſſunt, quia tunc
ſolũ ſunt angeli, cũ ꝑ eos a-
liqua nũciant. Uñ et ꝑ pſal-
miſtã dr: Qui facit angelos pſalm.
ſuos ſpũs. Acſi apte dicat: 103.
Qui eos quos ſemꝑ habet
ſpũs, etiã cũ voluerit ange-
los facit. Hi autẽ qui mini-
ma nũtiãt ãgeli, q̇ vero ſum-
ma annũciãt, archãgeli vo-
cant. ℞. Archãgeli michaelis
iteruẽtiõe ſuffulti te dñe deꝑca-
mur: Ut quos honore proſequi-
mur ꝯtingamꝰ ⁊ mente. ℣. Per-
petuũ nobꝫ dñe tue miſeratiõis
ꝓſta ſubſidiũ qbꝰ ⁊ ãgelica ꝓſtiti
ſti ſuffragia nõ deeſſe. Ut. l. vij.

HInc eſt ꝙ ad mariã ṽ- luce. 1.
ginẽ non q̇libet ange-
lus, ſed gabriel archãgelus
mittit. Ad hoc quippe mini-

ſterium ſummũ angelum ve
nire dignũ fuerat, q̃ ſummũ
omniũ nũciabat. Qui idcir=
co etiã priuatis noĩbus cen=
ſent, vt ſignet per vocabula
etiã in operatione quid va=
apo. 12 leant. R. Nunc facta eſt ſalus
⁊ virtus ⁊ regnũ deo nr̃o ⁊ pote=
ſtas xp̃o ei⁹. Qꝛ ꝓiectus eſt accu
ſator fratrũ nr̃oꝝ qui accuſabat
illos an̄ ꝯſpectũ dei nr̃i die ac no
cte. V. Propterea letamini celi ⁊ q̃
habitatis in eis. Quia. Lc. viij.

IN illa ſancta ciuitate
quã de viſione oĩpoten
tis dei plena ſciẽtia perficit:
idcirco propria angeli ſor=
tiunt noĩa, ne eorũ ꝑſone ſi=
ne noĩb⁹ ſciri nõ poſſint, ſed
cũ ad nos aliq̃d miniſtraturi
veniũt, apud nos etiã noĩa
a miniſteriis trahunt. Mi=
chael nãq3 q̃s vt de⁹, gabriel
autẽ fortitudo dei, raphael
vero dicit medicina dei. Et
quotiẽs mire virtutis aliq̃d
agit, michael mitti ꝑhibet,
vt ex ipſo actu et noĩe detur
intelligi, qꝛ null⁹ poteſt face
re, qđ facere ꝑualet de⁹. R.
Te ſctm̃ dñz in excelſis laudant
oẽs ãgeli dicẽtes: Te decet laus
⁊ honor dñe. V. Cherubi quoq3
ac ſeraphi ſctũs ꝓclamãt ⁊ ois
celicus ordo dicẽtes: Te de. Ad
can. ã. Archãgeli michaelis in=
teruẽtione ſuffulti te dñe dep̃ca
mur vt quos honore ꝓſeq̃mur
contingamus ⁊ mente, alleluia.
ſ. Canti. Domine miſerere
nobis. V. Aſcendit fumus aro=
matum in cõſpectu domini, De
manu angeli. Scd̃m Matth.

IN illo tpe. Acceſſerũt mat.
ad ieſum diſcipuli di=
centes: Quis putas maior
eſt in regno celorũ? Et ad=
uocans ieſus paruulum ſta=
tuit eũ in medio eoꝝ. Et rel.
Omel. lectionis eiuſdẽ btĩ
maximi epiſcopi. Lectio. ix.

SI diligenter audiſtis in ſol.
euãgelicã lectionẽ, in d. mi
telligere poteſtis que mini= archã.
ſtris ac ſacerdotibus de re=
uerentia debeat, vel qua ip=
ſos clericos inuicem humili
tatis ſedulitate ſe oporteat
preuenire. Ait eñ dñs ꝑcũ=
ctãtib⁹ diſcipulis, q̃s eoꝝ in
regno celoꝝ maior eſſet futu
rus, ſtatuto corã oĩbus pue=
rulo: Quicũq3 humiliauerit mat.
ſe ſicut puul⁹ iſte, hic maior
erit in regno celoꝝ. R. Doce=
bo te q̃ ventura ſunt pp̃lo tuo in
nouiſſimis dieb⁹, ⁊ annunciabo
tibi q̄ expreſſum eſt i ſcripturis
ꝟitatis. Et nemo ẽ adiutor me⁹
in oĩbus his niſi michael archã
gelus princeps veſter. V. Ex die
qua poſuiſti cor tuũ ad itelligẽ=
dũ vt te affligeres in conſpectu
dñi exaudita ſunt ꝟba tua ⁊ ego
veni ꝓpt ſermões tuos. Et. l. x.

QUiſquis cupit tenere
diuinitatꝫ faſtigia, hu
militatis ima ſectetur. Qui=
cũq3 vult fratrẽ ꝑuenire re=
gnãdo pri⁹ illũ ꝑueniat obſe
quẽdo, ſicut ait apl's, Hono= rom.
re inuicẽ ꝑueniẽtes. Vincat
eũ officiis, vt poſſit vincere
ſctitate. R. In tpe illo ꝯſurget da. 12
michael q̃ ſtat ꝓ filiis veſtris. Et
veniet tempus quale nunq̃ fuit

ex quo gẽtes eſſe ceperũt vſq̃ ad
a.12. tẽp⁹ illō. ℣. In tẽpore illo ſalua
bit̃ pp̃ls tuus oīs q̃ iuent⁹ fue=
rit ſcript⁹ ī libro. Et. Lec. xj.

SI enĩ te nō leſit frat̃,
obſequiũ meret̃ vt di=
ligas. Quod ſi forſitan leſit,
magis obſequiũ meretur vt
vincas. Hec enim eſt noſtre
chriſtianitatis ſumma, vt a=
mantib⁹ viciſſitudinem, le=
dentibus patientiam repẽ=
damus. Ad iniuriã enim q̃
fuerit patientior, potentior
cōſtituetur ī regno. ℟. Nũ=
q̃d ſcis quare veneri ad te ꝛ nũc
reuertar vt prelier aduerſ⁹ pri
cipẽ pſarꝝ cõtradicẽtẽ tuis pre=
cib⁹ ꝛ mee legatiōi. Uerũtñ mi=
chael archãgel⁹ priceps magn⁹
q̃ ſtat ꝓ filiis pp̃li tui erit adiu=
tor me⁹. ℣. Princeps regni per=
ſarũ reſtitit mihi viginti ꝛ vno
dieb⁹. Uerũtamẽ. Lectio. xij.

NOn enĩ ad iperiũ celo
rũ peruenitur ſuper=
bia, diuitiis, pfectura: ſꝫ hu
militate, paupertate, lenitate.
matth. Arcta enĩ ꝛ anguſta eſt via q̃
7. ducit ad vitã. Quiſquis ergo
honorib⁹ iflat⁹ fuerit, ꝛ auri
theſauris dilatat⁹, tãq̃ onu
ſtũ ꝛ ipeditũ aial, p anguſtũ
regni iter trãſire non pote=
rit: ſimul etiam vt ſe eſtimet
perueniſſe, ſarcinã ei⁹ exigua
porta nō capiẽs: repercuſſo
limine retrorſũ redire cōpel
lit. ℟. Fidelꝭ ſermo ꝛ omni ac=
ceptione dign⁹ michael archan
gel⁹. Qui pugnauit cũ diabolo
gr̃a dei victor extitit, ꝛ ille ho
ſtis antiquus paſſus eſt ruinã
magnam. ℣. Factũ eſt ſilentiũ apoca.
in celo dũ cõmitteret bellũ dra 12.
co cũ michaele archãgelo. Qui
pugna. Secũdũ Mattheũ.

IN illo tpe. Acceſſerũt matth.
diſcipuli ad ieſum di= 18.
centes: Quis putas maior mar.9.
eſt i regno celoꝝ? Et aduo= luc.9.
cans ieſus paruulum ſtatuit
eum in medio eorũ et dixit:
Amen dico vobis, Niſi con= matth.
uerſi fueritis et efficiamini 19.
ſicut paruuli, non intrabitis marc.
in regnũ celoꝝ. Quicunque 10.
ergo hũiliauerit ſe ſicut par luc.18.
uul⁹ iſte, hic maior eſt in re=
gno celoꝝ. Et qui ſuſcepe=
rit vnũ paruulũ talẽ ī nomi=
ne meo me ſuſcipit. Qui au= mar.9.
tẽ ſcandalizauerit vnũ de pu luc.17
ſillis iſtis q̃ in me credũt, ex
pedit ei vt ſuſpẽdat̃ mola a=
ſinaria in collo eius ꝛ demer
gatur ī profundũ maris. Ue
mundo ab ſcandalis. Neceſ=
ſe eſt eni vt veniãt ſcãdala.
Uerũtñ ve hoi illi p quẽ ſcã
dalũ venit. Si aũt man⁹ tua mat.5.
vel pes tuus ſcandalizat te, mar.9.
abſcide eũ ꝛ proiice abs te.
Bonũ tibi eſt ad vitã ingre=
di debilẽ vel claudũ q̃ꝫ duas
man⁹ vel duos pedes habẽ=
tem mitti ī ignem eternum.
Et ſi ocl's tuus ſcãdalizat te
erue eũ ꝛ proiice abs te. Bo
nũ eſt tibi vnũ oclm hñtẽ in
vitã intrare, q̃ꝫ duos oculos
hñtẽ mitti in gehẽnã ignis.
Uidete ne cõtẽnatis vnũ ex
his puſillis. Dico enĩ vobis eccl'es.
q2 ãgeli eoꝝ ſemper vident 5.
faciẽ patris mei qui in celis po.33.

eſt. Amē. Te decet. Col. Deꝰ
apo.12 q̇ miro. In lau. ā. Dū ꝓliaret
michael archāgelꝰ cū dracōe au
dita eſt vox dicētiū, ſalꝰ deo no=
ſtro. viij. cp̄. Significauit deꝰ.
apo. 8. ℞. Stetit āgelꝰ iuxta arā tēpli.
℣. habēs thuribulū aureū i ma
nu ſua. Iux. Hyꝰ. Aſcendant
nr̄e. ℣. Adorate dn̄z Oēs āgeli
apo.12 eiꝰ. Ad bn̄ꝰ. ā. Factū eſt ſilen=
tiū i celo dū draco committeret
bellū, ⁊ michael pugnauit cū eo
et fecit victoriā, alle. viij. col.
eodē. Deꝰ q̇ miro. Ad. j. ā. Dū com=
mitteret bellū draco cū michae
le archāgelo audita eſt vox mi=
lia miliū dicētiū ſalꝰ deo noſtro.
viij. Ad. iij. ān. Michael, ga=
briel cherubī ⁊ ſeraphi, hi non
ceſſāt clamare quotidie dicētes
apo.4. dignꝰ es dn̄e accipere gl'iaz, all'.
apo.8. viij. cp̄. Significauit deꝰ. ℣.
Stetit āgelꝰ iuxta arā tēpli. ha
bens thuribulū aureū in manu
ſua. Col. Deꝰ q̇ miro. Ad. vj.
ā. Angeli domini domio bene=
dicite in eternum. viij. Cpm.
apo.12 Factū eſt preliū in ce=
lo: michael ⁊ āgeli eiꝰ
preliabāt cū dracone ⁊ dra=
co pugnabat ⁊ angeli eius,
⁊ nō valuerūt neque locus in=
uētꝰ eſt ampliꝰ eoꝝ i celo. ℣.
Data ſunt ei icēſa m'lta. Ut ado
leret ea āte altare aureuz. col.
Perpetuū nobꝫ dn̄e tue
miſeratiōis p̄ſta ſubſi
diū, qbꝰ ⁊ āgelica p̄ſtituiſti ſuf
pſalm. fragia nō deeſſe. P. Ad. ix. ā.
148. Angeli, archāgeli, throni ⁊ dn̄a
tiōes, pricipatꝰ ⁊ poteſtates v=
tutes celoꝝ laudate dn̄m de ce=
lis, alleluia. viij. Capitulum.

Audiui vocē angeloꝝ apo
multorum in circuitu
throni ⁊ animaliū ⁊ ſenioꝝ ⁊
erat numerus eorum milia
milium voce magna dicen=
tium: ſalꝰ deo noſtro. ℣. Aſcē apo
dit fumꝰ aromatum i conſpectu
dn̄i. De manu āgeli. Collecta
Beati archāgeli tui mi
chaelis itercessiōe ſuf
fulti ſupplices te dn̄e depre
camur, vt quos honore pro=
ſequimur, contingamus et
mente. Per. Ad veſ. ā. Ste=
tit āgelꝰ. ān. Aſcēdit fumꝰ. ān.
Michael archangele. ān. Mi=
chael prepoſite. Cap. Signifi
cauit deꝰ. ℞. Glorioſus appa= pſal
ruiſti In cōſpectu dn̄i. ℣. Pro= 137
pterea decorē iduit te dn̄s. In.
Hyꝰ. Myſterioꝝ. ℣. In con=
ſpectu āgeloꝝ pſallam tibi deꝰ
meꝰ. Et adorabo ad tēpluz ſan
ctum tuum. Ad mag. ā. Stetit apo
āgelꝰ iuxta arā tēpli habēs thu
ribulum aureum i manu ſua, ⁊
data ſunt ei icēſa multa, ⁊ aſcē
dit fumꝰ aromatum i conſpectu
dn̄i de manu angeli. iiij. Coll'a
Deꝰ q̇ miro. Cōmēo. de ſctō
hiero. Et fiat de eo vt in cōi.
in cuiꝰ die veſpe erunt de eo
cū cōme. ſcti remigij de quo
ſil'r fiat vt in cōi. ¶ De ſancto
franciſco vt in cōi. ¶ San=
cti dionyſij. Collecta.
Deꝰ q̇ nos annua ſan=
ctoꝝ tuorum dionyſij
ſociorūque eius ſolennitate
letificas, cōcede propitius,
vt quorū gaudemꝰ meritis,
accēdamur exemplis. Per.
Cetera vt in cōi. ¶ Sancti

Luce euãgeliſte ad veſ, vigi
lias ⁊ laud. Hyꝰ. Jeſu coro=
na celſior. Colla. Eccleſiam
tuam. Cetera oia vt in ſctõ
mattheo p̄ter lc. ſeq̄n. Lec.
ex omel. bti greg. pa. Lec. j.
cap. At dñs diſcipľis ſuis.
lu.10. Nolite portare ſaccu
matth. lũneqꝫ perãneqꝫ calciamẽta
10. ⁊ neminẽ ꝑviam ſalutaueri=
mr. 6 tis. R. In viſione dei. Lec. ij.
lu.9. In ſacculo, pecunia clauſa
4.re. eſt. Pecunia vero clauſa eſt
4. ſcientia occulta. Qui ergo
ſapiẽtie verbum habet, ſed
hoc erogare proximo negli
git, quaſi pecuniã in ſacculo
ligatã tenet. Unde ſcriptuz
eccli. eſt: Sapientia abſcondita ⁊
41. theſaurꝰ occultus, que vtili=
tas ĩ vtriſque? Quid vero ꝑ
perã niſi onera ſcľi? Et quid
hoc loco ꝑ calciamenta, niſi
mortuoꝝ operum exẽpla ſi=
gnãtur? Qui ergo predica=
tiõis officiũ ſuſcipit, dignuz
nõ eſt vt onꝰ ſeculariũ nego=
cioꝝ portet, ne dum hoc eiꝰ
colla deprimit ad predicãda
celeſtia nõ aſſurgat. Nec de
bet ſtultorum operum exem
pla conſpicere, ne ſua opera
quaſi ex mortuis pellibꝰ cre=
dat munire. Lectio tertia.
Sunt nonnulli qui prauita=
tem ſuã ex alienis prauita=
tibꝰ tuentur. Qꝛ enim alios
talia feciſſe cõſiderãt, ſe hec
facere licẽter putant. Hi q̇d
aliud faciũt, niſi pedes ſuos
ex mortuoꝝ animaliũ muni=
re pellibus conantur? lc. iiij.
Omis ꝓo q̇ ſalutat in via ex
occaſiõe ſalutat itineris, nõ
ex ſtudio optande eiuſdẽ ſa=
lutis. Qui igitur non amore
eterne p̄rie ſed premioꝝ ãbi
tu ſalutẽ audiẽtibꝰ predicat,
q̄ſi ĩ itinere ſalutat, qꝛ ex oc=
caſiõe ⁊ nõ ex ĩtẽtiõe ſalutẽ
audiẽtibus exoptat. Lec. v.
In quãcũque domũ ĩtraue= lu.10.
ritis, primũ dicite: pax huic
domui. Et ſi ibi fuerit filius
pacis ⁊c. Pax q̄ ab ore predi
catoris offerť aut requieſcit
ĩ domo ſi ĩ ea filiꝰ pacis fue=
rit, aut ad eũdẽ predicatorẽ
reuertitur: qꝛ aut erit q̇ſque
predeſtinatꝰ ad vitã ⁊ celeſte
verbũ ſequiť q̄ audit: aut ſi
nullꝰ audire voluerit ipſe pre
dicator ſine fructu non erit,
qꝛ ad eũ pax reuertiť, q̄m ei
a dño ꝓ labore ſui opis mer=
ces recompenſatur. Lec. vj.
Dñs qui peram ⁊ ſacculum
diſcipulos portare ꝓhibuit
ſumptus ⁊ alimẽta ex eadẽ
predicatiõe cõcedit. Nã ſe=
quitur: In eadẽ autẽ domo lu.10.
manete edẽtes ⁊ bibẽtes q̄ matth.
apud illos ſunt. Dignꝰ eſt ei 10.
opariꝰ mercede ſua. Lec. vij deute.
Si pax nr̄a recipiť, dignuz 24.
eſt vt ĩ eadem domo manea= 1.ti.5.
mus, edentes ⁊ bibentes q̄
apud illos ſunt, vt ab eis
terrena ſtipendia conſequa=
mur quibus premia patrie
celeſtis offerimus. Lec. viij
Unde etiã paulus hec ipſa
pro minimo ſuſcipiẽs dicit:
Si nos vobis ſp̄ualia ſemi= 1.co.9.
nauimꝰ magnũ eſt ſi vr̄a car=
nalia metamꝰ? Dignꝰ eſt ope ioan.1.

rarius mercede ſua: q꜡ iā de
mercede ſūt operis ipſa ali=
mēta ſuſtētatiōis vt hic mer
ces de labore predicatiōis i=
choetur q̄ illic de viſione ve=
ritatis perficitur. S. Lucā.

luc.10. IN illo tpe. Deſignauit
dñs ⁊ alios ſeptuagin=
taduos diſcipulos ⁊ miſit il=
los binos ante faciem ſuā in
oēm ciuitatē ⁊ locū quo erat
ipſe vēturus. Et rel. Omel.
lc. eiuſ. bti grego. pa. lc. ix.

DOminus et ſaluator
noſter, fratres chariſ=
ſimi, aliquādo nos ſermoni=
bus, aliquando vero operi=
bus admonet. Lectio. x.

Ipſa etenim facta ei⁹ prece
pta ſunt, quia dum aliquid
tacitus facit, quid agere de
beamus innoteſcit. Lec. xj.

Ecce enim binos in predica
tionē diſcipulos mittit, quia
duo ſūt precepta charitatꝫ,
dei videlicet amor ⁊ ꝓximi,
⁊ minus q̄ꝫ inter duos chari
tas haberi non poteſt. lc. xij.

Nemo ei ꝓpe ad ſemetipſū
habere charitatē dicit, ſꝫ di
lectione ſe in alterū tēdit vt
eē charitas poſſit. Binos ad
predicādum diſcipulos dñs
mittit quaten⁹ hoc nobꝫ taci
tus inuat: q꜡ q̄ charitatē er=
ga alterū nō habet, predica
tionis officiū ſuſcipere nul=
laten⁹ debet. Bn̄ aūt dicitur
q꜡ miſit eos ante faciē ſuā,
in omnē ciuitatē ⁊ locū quo
erat ipſe vēturus. Predica=
tores ſuos dñs ſeq̄t, q꜡ p̄di=
catio p̄uenit, ⁊ tunc ad men=
tis nr̄e habitaculum dñs ve
nit qn̄ ꝟba exhortatiōis pre
currūt, atq꜡ per hoc ꝟitas i
mēte ſuſcipit. Hinc predica
torib⁹ eſaias dicit: Parate esaie
viā dñi, rectas facite ſemi= 40.
tas dei noſtri. S. Lucam. mat.

IN il. t. Deſignauit dñs mar.
et alios ſeptuaginta= luc.3
duos diſcipulos ⁊ miſit illos ioan.
binos ante faciē ſuā in omnē luc.1
ciuitatem ⁊ locum quo erat
ipſe vēturus. Et dicebat il=
lis: Meſſis quidem multa, mat.
operarij aūt pauci. Rogate
ergo dominū meſſis vt mit=
tat operarios i meſſem ſuā.
Ite, ecce ego mitto vos ſi= matt
cut agnos inter lupos. No= 10.
lite portare ſacculū neq꜡ pe mar.
rā neque calciamēta, ⁊ nemi 4.
nem per viam ſalutaueritis. 4.
In quācūque domum itraue
ritis primū dicite: Pax huic
domui. Et ſi ibi fuerit filius
pacis req̄eſcet ſup illuꝫ pax
vr̄a: Sin autē, ad vos reuer=
tet. In eadē autē domo ma=
nete, edentes ⁊ bibētes que
apud illos ſunt. Dignus eſt matt
eñ operarius mercede ſua. 10.
Amen. Te decet. Col. Eccle deute
ſiam tuā. ¶ In natali ſctārū 24.
vndeci miliū ꝟginū. ad veſ. 1.ti.5
Cp̄. Qui gloriatur. R. O fe= leu.1
lices ꝟgines hunorū victrices, tob.
quib⁹ dum ad ſanguinē vſq꜡ re=
ſtitiſtis. Oleo non vacue nec ſe=
gnes vt fatue ad celeſtes nupti
as ſimul itroiſtꝫ. ꝟ. O beate que
repēte cum clamore veniēte do
mio parate. Oleo. Hy⁹. Jeſu psalm
coroā ꝟgi. ꝟ. Adducentur re= 44.

gi ꝟgines post eā. Proxime ei⁹ afferent̄ tibi. Ad mag. a. O felix germania tā decoro germine ꝟginū ornata btā colonia p̄cioso sanguine martyꝝ dicata vere iuste tu letaris q̄ thesauro sup auꝝ nobili ditaris. vj. col. Deus q̄ nos annua btē vrsule martyrꝫ tue sociarūqꝫ ei⁹ solēnitate letificas: da vt quas veneramur officio: etiā pie ꝯuersatiōis sequamur exēplo. p. Inuit. Regē regū dn̄z venite adorem⁹ Qui ipse est corōa sctāꝝ ꝟginū. ¶ In j. noc. a. Noua bella ꝟginū dn̄s elegit ab extremis hoīz quas sibi collegit. j. p̄. Dn̄e dn̄s nr̄. a. Pugnāt sexu fragiles celi t⁹ imbute: sed insupabiles fidei virtute. ij. p̄. Celi enū. a. Btā militia q̄ pro rege glorie de mūdi malitia triūphauit hodie. iij. p̄ Dn̄i est ter. a. Nō armis sed animis istas bellatrices efficit vnanimis gr̄a victrices. iiij. p̄. Eructa. a. Fortiores hostibus femine fuerūt: q̄ cōtēptis oib⁹ omnia vicerūt. v. p̄. De⁹ nr̄ re. an. Vn⁹ em̄ sp̄us acies celestes fidei diuinit⁹ adunauit testes. vj. ps. Magn⁹ do. ℣. Prudētes
matth. ꝟgies. Accepert oleum i vasis
25. suꝫ cū lampadib⁹. Lectiones. Media nocte cla. Require i natali virginū. ℟. j Deo noto fuit nata placens cūctis deo grata vrsula regalis. Cui⁹ mire speciei pl⁹ mirande fidei non erat equalꝫ. ℣. Regi magno pulchra nimis desponsat dū istat precibus et minis. Cui⁹. ℟. ij. Virgo desyderiū habens castitatꝫ. Meditat̄ ⁊ mirat̄ rem quasi mysteriū sue volūtatꝫ. ℣. Deo secū disponente qd̄ tractabat firma mēte. Medita. ℟. iij. Dū statutū nuptiis acceptꝫ iduciis tp̄s prorogat̄. Pro vndenis milib⁹ votꝫ consimilib⁹ classis preparat̄. ℣. Duce regis filia hec ducunt̄ milia ⁊ vnam sequunt̄. Pro. ℟. iiij. Apparatu nauiū decent̄ expleto ad salutis brauiū oēs cursu leto ꝟgies anhelant. Nec ꝙ votis gestiūt aliis reuelant. ℣. Ludere se simulāt pelago vagant̄: inuicem se stimulant parit̄ hortant̄. Nec. ¶ In ij. noc. a. Spōsi currit i odore eo cūda societas: ꝙ attraxit ex amore ꝑgustata suauitas. vij. p̄. Bn̄dixisti dn̄e. an. Ut rose tot milia rutilāt cruore: ⁊ florēt vt lilia niueo cādore. viij. p̄. Fūdamēta. a. His celestis paradisus adornata florib⁹: angelorū mulcet visus delectat odorib⁹. j. p̄ Cātate. j. a. Digne gaudēt hoies āgeli letant̄: dū victrices ꝟgies celo coronant̄. iij. p̄. Dn̄s reg. exul. a. Iste regie chare margarite iuēte sūt hodie longi⁹ quesite. iiij p̄. Cātate. ij. a. Que dū piis mētib⁹ oleū sumpserūt: spōso cū prudētib⁹ obuiā ierūt. v. p̄. Dn̄s reg. irasc. ℣. Media nocte clamor fa matth.
ct⁹ est. Ecce spōs⁹ venit exite ob 25.
uiā ei. ℟. v. Visionis vrsule celeste ostenso sacramēto credule simul inoffense. Agone percusso cōfidūt participes fieri corone. ℣. Charitate vulnerate mori xp̄o sunt parate. Ago. ℟. vj. Opportuni tēporis sic hora ca-

ꝑtata terga findit equoris iuuē
tꝰoptata. Datis vento ratibꝰ ⁊
velisiflatis. ℣. Aduehunt̄ litto
ri quo ſe rhenꝰ equori ſerenꝰ iſū
dit. Datis. ℟. vij. Nauigātes
ideſurſū cōtra rheni tendūt cur
ſū. Petentes coloniā ꝑ oraculū
celitꝰedocte. ℣. Germaniā viſu
re ſue locū ſepulture redeūt ma
ture. Per. ℟. viij. Sctis rome
viſitatis repetūt germaniā vbi
cūctis iā vaſtatis hunoꝝ iſaniā
ſfuſā reperiūt. Inſuper coloniā
hoſtibꝰ concluſam. ℣. Dira ſe=
uit vaſtitas his i malis ꝟgina=
lis nō formidat caſtitas. In. Ad
cā. ā. Gaudeat eccl'ia quam tot
natalicia ꝟginū fecūdā iſignes
victorie fragiles militie faciunt
matth. iocundā. vj. ℣. Tunc ſurrexeꝛt
25. oēs ꝟgines ille. Et ornauerūt lam
pades ſuas. Euāg. Sile eſt re
gnū ce. de. ꝟgi. quere i nata.
ꝟgi. ℟. ix. Ad locuz certaminꝫ
ducturheni fluminis ſubito ferunt̄
Date porcis margarite lupis o=
nes nō iuite paſſim feriunt̄. ℣.
Felix locꝰ taz decora que ſacrarūt
corpa. Date. ℟. x. Iſti flores ho
die de terra ſucciſi cōplantati i li
liis virēt. In delitiis floꝝ ꝑadiſi.
℣. Electꝰ ex milibꝰ inter iſta pa=
ſcit̄ lilia dilectꝰ. In. ℟. xj. Iſte
ſunt terribiles vt caſtroꝝ acies
oēs ordinate, q̄ tonſaꝝ ſimiles
Aſcēderūt ſanguinis vnda deal=
bate. ℣. Ut colūbe lacte lote ſic
revera pulchre tote. Aſcē. ℟. xij
Btā vere mr̄ eccleſia q̄ ſic hōor
diuine dignationis illuminat q̄
victorioſoꝝ glorioſus martyꝝ
ſanguis exornat. Quam inuio=
late confeſſionis candida iduit

ꝟginitas. ℣. Floribꝰ eiꝰ nec ro=
ſe nec lilia deſunt. Quaz inuio.
Euāg. Sile eſt regnū celo.
decē ꝟgi. col. Deꝰ q̄ nos an=
nua. In lau. ā. Sol nouꝰ ab in=
ſula ſurgit occidētꝫ duz ꝟtutuz
vrſula fulget incremētis. j. cap
Qui gliat̄. ℟. Unguētuz effu= car
ſuz Nomē tuuz dn̄e. ℣. Ideo a=
dolescentule dilexerūt te nimis.
Nomē. hyꝰ. Quocūq pgꝫ. ℣.
Adducent̄ regi ꝟgines poſt eā. pſa
Proxime eiꝰ afferent̄ tibi. Ad 44
bn̄ꝰ. ā. Bn̄dictꝰ eſt rex glie qui
palmā victorie dediſti fragilibꝰ
⁊ ſexuz ſine viribꝰ vincere feciſti
demonis ꝟtutē quaꝝ pie ꝓcibꝰ
nobꝫ ſupplicātibꝰ tribuas ſalu=
tē. v. col. Deus q̄ nos annua.
Ad. j. ā. Hepuelle regie ſpōſicō
mēſales, agni tympaniſtrie āge
lis equales. iiij. Ad. iij. ā. Mu=
liebrē adornatū munduz accepe
runt ⁊ ad vexꝫ ⁊ btm̄ regē itraue
runt. vj. cp̄. Qui gliat̄. ℣. Pru ma
dētes ꝟgies. Acceperūt oleuz in 25
vaſis ſuis cuz lāpadibꝰ. Col.
Deꝰ q̄ nos ānua. Ad. vj. ā. Hi
ſunt flores venuſtatis quos ſpi=
rantis gſevet ⁊ eſtas charitatis
produxerunt hodie. vij. Cap.
Emulor enim vos dei 2.co
emulatiōe: deſpōdi ei 11.
vos vni viro virginē caſtam
exhibere chriſto. ℣. Media no mat
cte clamor factꝰ eſt. Ecce ſpōſus 25.
venit exite obuiam ei. Colla.
Beate vrſule martyris
tue ſociorūque eiꝰ do=
mine precibus confidentes:
queſumus clemētiam tuam
vt per ea que agimꝰ eterna
remedia capiamꝰ. Per do=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

minũ. Ad nonã. ã. Iſtaꝝ col-
legio celi vernat regio, fulcit
eccleſia, paradiſ⁹ flagrat, mun
d⁹ redimit. viij. Capitulum.
p.7. Sapiẽtia vicit malitiã
attigit ergo a fine vſ-
q3 ad finẽ fortiter ꝛ diſponit
atth. oia ſuauiter. ℣. Tunc ſurrexe
5. runt oẽs ꝟgines ille. Et orna-
uerunt lampades ſuas. Colla.
Prẽtẽde nobis domĩe
miaꝫ tuã ꝛ ĩtercedẽte
btã vrſula martyre tua cum
ſociab⁹ ſuis: q̃ votis expeti-
m⁹: ꝯuerſatione tibi placita
conſequamur. p. Ad veſ. ãn.
O q̃3 pulchra ꝟginum caſta ge-
neratio quas autoris criminum
nõ vicit exactio. iij. ã. Quid in
iſtis niſi choros videas caſtroꝝ
q̃ nõ norunt viri thoros hoſtes
vitioꝝ. iiij. ã. In odore tuo xp̃e
ſic ad penas currunt iſte: vt q̃ſi
delitiis gaudeãt ſuppliciis. v. ã.
Guſtauert ꝛ videſt q̃ dulcis es
dñe ꝛ libent impẽdert ſe ꝑ tuo
nomine. vj. cp̃. Qui gl'iat. ℟.
Offerent ꝟgines Xp̃o regi dño.
℣. In leticia ꝛ exultatiõe. Xp̃o.
hy⁹. Ieſu coro. vir. ℣. Addu-
cent regi ꝟgines. Ad mag. ã.
O flos cãpi ꝛ liliũ ꝯualliũ Ie-
ſu xp̃e q̃ es ſpõſ⁹ ꝛ amator ꝟgi-
nũ: q̃3 iocundũ intereſſe tuo ſẽ
per ꝯſpectui quẽ laudãtes ꝓſe-
quunt ꝟginales cunei vbi dĩcis
reſonat melodia ꝟgo vrſula ſi-
mul cuꝫ thamaria ꝛ frequent in
ꝯcinat tibi xp̃e ſit laus ꝛ gl'ia. j.
Col. De⁹ q̃ nos ãnua. ¶ Sy-
monis ꝛ iude vt in cõi. ¶ In
vigil. oim̃ ſctõꝝ. ad veſ. ſuꝑ
pſal. ã. Gaudẽt in celis animeſã
ctoꝝ q̃ xp̃i veſtigia ſunt ſecuti, ꝛ
q2 ꝑ ei⁹ amore ſãguinẽ ſuuꝫ fu-
dert ideo cuꝫ xp̃o regnabunt in
etnũ. vj. ã. Laudem dicite deo
nr̃o oẽs ſãcti ei⁹ ꝛ q̃ timetis euꝫ
puſilli ꝛ magni: q̃m regnabit dñs
de⁹ nr̃ oĩps: gaudeam⁹ ꝛ exulte-
m⁹ ꝛ dem⁹ gl'iam ei. v. ã. O quã
gl'ioſuꝫ eſt regnuꝫ in quo cũ xp̃o
regnãt oẽs ſãcti amicti ſtolis al
bis ſequunt agnũ quocũq3 ierit.
vj. ã. Sctm̃ eſt veꝝ lumẽ ꝛ admi
rabile miniſtrãs lucẽ his q̃ ꝑmã
ſert ĩ agone certaminis recipiũt
ab ipſo ſplendorem ſempĩtnũ ĩ
quo aſſidue letantur. iiij. cap.
Ego ioãnes vidi in me- apo. 5.
dio throni et quatuor
aĩaliũ et in medio ſeniorum
agnũ ſtãtẽ tanq̃3 occiſum ha
bentẽ cornua ſeptẽ ꝛ oculos
ſeptẽ q̃ ſunt ſeptẽ ſp̃us dei
miſſi ĩ oẽm terrã. ℟. Btã ve-
re mr̃. hy⁹. Xp̃m rogemus. ℣.
Iuſti ĩ perpetuũ. Ad mag. ãn.
Saluator mũdi ſalua nos oẽs:
ſctã dei genitrix ꝟgo ſemꝑ ma-
ria ora ꝑ nobis: p̃cib⁹ quoq3 ſã
ctoꝝ apl'oꝝ martyꝝ ꝛ cõfeſſoꝝ
atq3 ſctãꝝ ꝟginũ ſuppliciter pe
tim⁹ vt a malꝫ omnib⁹ eruamur:
boniſq3 omnib⁹ nũc ꝛ ſemꝑ per-
frui mereamur. j. Collecta.
Dñe de⁹ nr̃ multi-
plica ſuꝑ nos miam
tuã: ꝛ q̃ꝝ preuẽim⁹ gl'ioſa ſo-
lẽnia, tribue ſubſeq̃ ĩ ſctã ꝓ-
feſſiõe leticiã. p. Ad ꝯpl. hy⁹
Ieſu ſaluator. Inuit. Regem
xp̃m dñꝫ venite adoremus. Q2
ipſe eſt corõa ſctõꝝ oim̃. Hy⁹.
Etna xp̃i. ſine diuiſiõe. ¶ In
j. noc. ã. Nouit dñs viã iuſtoꝝ q̃ pſal. I.

i lege ei⁹ meditant̄ die ac nocte.
pſalm. viij. p̄. Btūs vir. ā. Mirifica=
4. uit dn̄s ſctōs ſuos ⁊ exaudiuit
eos clamātes ad ſe. vij. p̄. Cum
pſal. 8. iuoca. ā. Admirabile eſt nomē
tuū dn̄e q̄ glīa ⁊ honore corōa
ſti ſctōs tuos: ⁊ ꝯſtituiſti eos ſu
pſalm. per opa manuū tuaꝝ. j. p̄. Dn̄e
14. dn̄s nr̄. ā. Dn̄e q̄ opāti ſūt iuſti=
ciam habitabunt i tabernaculo
tuo ⁊ requieſcent i mōte ſctō tuo.
pſalm. vj. p̄. Dn̄e q̄s ha. ā. Hec eſt ge
23. neratio querentiū dn̄m q̄rentiū
faciē dei iacob. iij. ps. Dn̄i eſt
pſal. 31 ter. ā. Letamini i dn̄o ⁊ exul=
tate iuſti ⁊ glīamini omnes recti
corde. viij. ps. Beati quoꝝ.
℣. Exultent iuſti. Lectio. j.

Hodie dilectiſſimi oīm
ſctōꝝ ſub vna ſolēnita
tis leticia celebram⁹ feſtiui=
tatem: quoꝝ ſocietate celuꝫ
exultat, quorum patrocinijs
terra letat̄, quoꝝ triūphis
ecclīa ſctā coronat̄, quoꝝ cō
feſſio quāto i paſſiōe fortior
tāto eſt clarior i hōore: q̄ dū
creuit pugna, creuit et pu=
ioā. 1. gnātiū glīa. ℟. In pricipio e=
rat ꝟbū ⁊ verbū erat apd̄ deū ⁊
de⁹ erat verbū hoc erat i prici=
pio apd̄ deū. Oīa ꝑ ipſū fctā ſūt
⁊ ſine ipſo factū eſt nihil. ℣. Qd̄
factū eſt i ipſo vita erat ⁊ vita
erat lux hoīm. Qr. Lectio. ij.

Et martyrij triumph⁹
multiplici paſſionum
gn̄e adornat̄ per q̄ grauiora
tormēta gratiora fuere ⁊ p̄=
mia: dū catholica mr̄ ecclīa
per totum orbē lōge lateque
diffuſa i ipſo capite ſuo chri
ſto ieſu edocta: ꝯtumelias,
cruces ⁊ mortem non timere
magiſq̄ roborata nō reſiſtē=
do ſed perferēdo vniuerſos
quos agmine inclyto carcer
penalis iclūſit, pari ⁊ ſimili
calore virtutis ad gerēdum
certamē inſpirauit. ℟. Felix
nāq̄ es ſacra ꝟgo maria ⁊ oi lau
de digniſſima. Q̄ ex te ort⁹ eſt
ſol iuſticie xp̄s de⁹ nr̄. ℣. Ora ꝓ
pplo, iterueni ꝓ clero, itercede
pro deuoto femīeo ſexu: ſentiāt
omnes tuū leuamen q̄cūq̄ cele=
brant tuam commemorationē.
Quia. Lectio tertia.

O Vere btā mater eccle=
ſia, quam ſic honor di=
uine dignationis illuminat:
quā victorioſorum glorioſus
martyrum ſanguis exornat,
quā inuiolate ꝯfeſſionis cā=
dida induit virginitas. Flo
rib⁹ ei⁹ nec roſe nec lilia de=
ſūt. ℟. Te ſctm̄ dn̄z laudātoēs
āgeli dicētes: Te decet laus ⁊
hōor dn̄e. ℣. Cherubi quoq̄ ⁊ ſe
raphi ſctūs ꝓclamāt ⁊ ois celi=
c⁹ ordo dicētes. Te. Lec. iiij.

Certēt nūc chariſſimi
ſinguli vtriuſq̄ hono=
ris āpliſſimas accipe digni=
tatū corōas: vel de ꝟginita=
te candidas vel de paſſione
purpureas. In celeſtib⁹ ca=
ſtris pax ⁊ acies habēt flores
ſuos q̄b⁹ milites xp̄i corona=
tur. ℟. Int̄ natos mulierū non mat
ſurrexit maior ioāne bap̄tā. Qui 11.
viā dn̄o p̄parauit i herēo. ℣. Fuit ioā.
hō miſſ⁹ a deo cui nomē ioānes ſo. 3
erat. Qui. ¶ In. ij. noc. ā. Time
te dn̄z oēs ſcti ei⁹: q̄m nihil deeſt
timētib⁹ eū, ecce ocli dn̄i ſuper

iuſtos ⁊ aures eiꝰ in ꝓces eoꝝ. ℣.
50. ꝓ. Bñdicã dñs. ã. Dñe ſpes ſã
ctoꝝ ⁊ turris fortitudinis eoꝝ:
dediſti hereditatẽ timentibꝰ no
men tuũ ⁊ inhabitabũt in taber
naculo tuo i ſcl'a. iij. ꝓ. Exaudi
64 deꝰ deꝓ. ã. Bti quos elegiſti do
mine habitabunt i atriis tuis:
etenĩ clamabũt ⁊ hymnũ dicent.
83. viij. ꝓ Te decet. ã. Dñe deꝰ vir=
tutũ bti oẽs q̃ ſpant i te: nõ ꝑua=
bis bonis eos qui ambulant in
equitate in ſcl'a ſcloꝝ laudabũt
te. vj. ꝓ. Quã dilecta. ã. Lau=
dẽ. vt in .j. veſ. ꝓ. Dñs regna.
exul. ã. Oĩs glorioſum. vt in pri=
mis veſ. ꝓs Bñdic anima. ℣.
℟. Iuſtoꝝ anime. Lectio. v.

Dei eñ ieffabilis ⁊ im=
menſa bonitas etiam
hoc preuidit, vt laboꝝ q̃dem
tempus ⁊ agonis nõ exten=
deret: ne longũ faceret aut
eternũ, ſed breue ⁊ vt ita di=
cam momentaneũ: vt in hac
breui ⁊ exigua vita agones
eſſent ⁊ labores, in illa vero
eterna eſt: corone et premia
meritorũ, ⁊ labores quidem
cito finirentur, meritorũ ve=
ro premia ſine fine durarẽt.
60 ℟. Qui ſunt iſti qui vt nubes vo
lant: Et quaſi columbe ad fene=
ſtras ſuas. ℣. Cãdidiores niue
nitidiores lacte, rubicundiores
ebore antiquo. Et. Lectio. vj.

Abite nũc fratres, ag=
grediamur iter vite,
reuertamur ad ciuitatẽ cele
ſtem in qua ſcripti ſumus et
ciues decreti. Non ſumꝰ ho=
ſpites ſed ciues ſctõꝝ ⁊ do=
meſtici dei, etiã illius here=
des, coheredes autẽ chriſti.
Huius nobis vrbis ianuas
aperiet fortitudo, et fiducia
latũ ꝓbebit ingreſſum. Con=
ſyderemꝰ ergo inclitã vrbis
illius felicitatẽ inquãtũ con=
ſyderare poſſibile eſt. Ut eĩ
vere eſt ꝯprehẽdere nullus
ſermo ſufficiet. Dicit de ea
in quodã loco ſic: q aufugiet
ibi dolor ⁊ triſticia ⁊ gemitꝰ.
℟. Lauerũt ſtolas ſuas. Et can apo. 7.
didas eas fecerunt in ſanguine
agni. ℣. Iſti ſunt qui venerũt ex
magna tribulatione ⁊ lauerunt
ſtolas ſuas. Et can. Lctõ. vij.

Quid hac vita beatius
vbi non eſt pauperta=
tis metus, non egritudinis
imbecillitas? Nemo ledit,
iraſcitur nemo, nemo inui=
det, cupiditas nulla exarde=
ſcit, nullũ cibi deſyderium:
Nulla honoris aut poteſta=
tis pulſat ambitio, nullus
ibi diaboli metꝰ, inſidie de=
monum nulle, terror gehen=
ne procul, mors neq̃ corpo=
ris neq̃ anime, ſed vita im=
mortalitatis munere iocun=
da, nulla erit tunc vſq̃ diſ=
cordia, ſed cuncta conſona,
cũcta cõuenientia, quia oĩm
erit ſanctorũ vna cõcordia,
pax cũcta ⁊ leticia continet:
trãquilla ſunt omnia ⁊ quie=
ta. ℟ Sint lũbi veſtri precincti luc. 12.
⁊ lucerne ardentes in manibus
veſtris. Et vos ſimiles hoibus
expectantibꝰ dñs ſuum quando
reuertatur a nuptiis. ℣. Uigila
te ergo qꝛ neſcitiꝫ qua hora dñs
veſter venturus ſit. Et. lc. viij.

De rege q̄ celeſtiū agminū medi⁹ reſidet, dicere vox nulla ſufficit. Effugit enim omnē ſermonem atq₃ omnem ſenſum humane mentis, excedit dec⁹ illud, illa pulchritudo, illa virtus, illa gloria, illa magnificentia, illa maieſtas. Ultra em̄ omnē ſanctorū eſt gloriam, ipſius ineſtimabilē adipiſci conſpectum, ꝛ ſplēdore ma-
pſalm. ieſtatis ei⁹ irradiari. ℟. Offe-
44. rent regi ꝟgines dn̄o poſt eam ꝓxime eius offerentur tibi. In leticia ꝛ exultatione. ℣. Prudentes ꝟgies aptate lāpades vr̄as ecce ſpōſus venit exite obuiā ei. In leticia et exul. Ad can. ān. Sanctū eſt verꝫ lumē. ꝛc. vt in ꝑmis veſperis. Cāti. Uos ſancti domini. ℣. Glorioſus deus in ſanctis ſuis. Lectō. ix.

Si enim oportet ꝛ nos quotidie tormenta ꝑferre, ſi ipſam gehennā ꝑuo tp̄e tolerare, vt chriſtum videre poſſemus in gloria venientem, ꝛ ſanctorꝫ eius numero ſociari: nonne erat dignum pati omne quod triſte eſt, vt tāti boni, tanteq₃ glorie participes haberemur?
ſap. 3. ℟. Juſtorꝫ aie in manu dei ſunt
deu. 33. Et nō tāget illos tormētū mali-
ſap. 3. cie. ℣. Uiſi ſunt oclis inſipiētiū
et 5. mori: illi aūt ſunt i pace. Et. Lc. x.

Que erit fratres chariſſimi illa iuſtorꝫ glia: q̄ grandis ſanctorꝫ leticia, cū vnaqueq₃ facies fulgebit vt ſol, cū ordinibus diſtinctis: pp̄lm ſuū dn̄s in regno pr̄is ſui ceperit recenſere et meritis atq₃ operib⁹ ſingulorū premia ꝓmiſſa reſtituere, ꝓ terrenis celeſtia, ꝓ tp̄alibus ſempiterna, ꝓ modicis magna p̄ſtare, adducere ſctōs in viſionē paterne glie et facere in celeſtibus cōſedere: vt ſit de⁹ oīa in oībus, eternitatēq₃ amatoribus ſuis et imortalitatē largiri, ad quā eos ſanguis ſui viuificatiōe reparauit, denuo ad paradiſum reducere, regna celorꝫ fide ꝛ ꝟitate ſue pollicitationis apire? ℟. Laudē dicite dn̄o oēs ſancti ei⁹ ꝛ qui timetis eum puſilli ꝛ magni, qm̄ regnabit dn̄s de⁹ nr̄ oꝑs. Gaudeam⁹ ꝛ exultemus ꝛ dem⁹ gl'iam ei. ℣. Gen⁹ electum gens ſctā pp̄lus acquiſitiōis noſtri mēores laudate deum. Gaudeamus. Lc. xi.

Hec hereāt firmit̄ ſenſibus noſtris. Hec intelligantur plena fide. Hec corde toto diligātur: hec indeſignantium operum magnanimitate acquirantur. Res poſita eſt in poteſtate faciētis, quia regnū celorū vim patit̄. Res iſta o homo id eſt regnum celeſte, aliud nō querit preciū niſi teipm̄. Tanti valet q̄tū es. Te da: et habebis illud. ℟. Beata vere mater eccleſia quam ſic honor diuie dignatiōis illuminat q̄ victorioſorꝫ glioſus martyrꝫ ſanguis exornat. Quā iuiolate confeſſionis cādida induit ꝟginitas. ℣. Florib⁹ eius nec roſe nec lilia deſunt. Quā. Lec. xij.

QUid turbaris de pre= cio? Chriſtus ſemetip= ſum tradidit vt acquireret te regnum deo patri, ita tu temetipſum da vt ſis regnū ei⁹ ac nō regnet pctm̄ in tuo mortali corpore ſed ſpūs in acq̄ſitionē vite. Ad hāc igit̄ operꝫ ſalutariū delectet̄ cur rere palmā q̄cūqꝫ deſyderat habere p̄mia repmiſſa. ℞. Beati eſtis ſcti dei oēs q̄ merui= ſtis cōſortes fieri celeſtiū ꝟtutū ꝛ perfrui eterne claritatis glo= ria. Ideoqꝫ p̄camur vt memores nr̄i intercedere dignemini ꝑ no bis ad dn̄m deum noſtrum. ℣.
5. Gaudete et exultate ecce enim
4 merces vr̄a copioſa eſt in celis.
Ideoqꝫ. Euāg. Uidēs turbas Jeſus. vt in cōi. Collecta.

OMnīps ſempiterne de⁹ qui nos oīm ſctōꝝ me= rita ſub vna tribuiſti celebri= tate venerari: q̄s vt deſyde= ratā nobis tue ꝓpitiatiōis abūdātiā, multiplicatꝫ iter= ceſſorib⁹ largiaris. Per. In
3. lau. ān. Fulgebunt iuſti ꝛ tanq̄
13 ſcintille in arundineto diſcurrēt
19 iudicabunt nationes et regna=
6. bunt in eternum. j. Capitulū.
7 EGo ioānes vidi ange= lum aſcēdentē ab ortu ſolis habērē ſignū dei viui: ꝛ clamauit voce magna qua= tuor angelis quib⁹ datū eſt nocere terre ꝛ mari dicens, nolite nocere terre et mari neqꝫ arborib⁹ quoaduſqꝫ ſi= gnem⁹ ſeruos dei nr̄i in fron tibus eorū. ℞. Exultent iuſti. hy⁹. Xp̄m rogem⁹. ℣. Juſti in ꝑpetuū. Ad bn̄⁹. ā. Beati eſtis ſcti dei oēs q̄ meruiſtis ꝯſortes fieri celeſtiū ꝟtutū ꝛ ꝑfrui clari= tatꝫ gl'is ideoqꝫ p̄camur vt mēo res nr̄i intcedere dignemini ꝑ nobis ad dn̄ꝫ deum nr̄m. j. col. Oīps. Ad. j. ā. Gaudēt in celis vt in. j. veſ. Ad. iij. hy⁹. San ctoꝝ. ā. Beati eritꝫ cū vos ode= rint hoīes ꝛ cū ſeparauerit vos ꝛ exprobrauerint ꝛ eiecerint no men veſtrū tanq̄ malū propter filiū hoīs, gaudete ꝛ exl'tate: ec= ce em̄ merces vr̄a ml'ta eſt in ce lo. j. Cp̄. Ego ioānes. ℣. Exul tent in. Coll. Oīps. Ad. vj. ā. luc. 6.
Beati mūdo corde quoniā ipſi deum videbūt. j. Capitulum. mat. 5.

UIdi turbam magnam quā dinūerare nemo poterat, ex oīb⁹ gētib⁹ ꝛ tri= bubus ꝛ populis et linguis ſtantes ante thronū ꝛ in con ſpectu agni, amicti ſtolis al= bis, ꝛ palme in manibus eo= rum. ℣. Juſtorum. Collecta. apo. 7.

OMnīps ſempit̄ne de⁹, q̄ nos oīm ſctōrū multi= plici facis celebritate gau= dere, ꝯcede propiti⁹ vt ſicut tuorū cōmemoratiōe ſctōrū tēporali gratulamur officio ita ꝑpetuo letemur aſpectu. ꝑ. Ad ix. ā. Beati q̄ ꝑſecutionē patiūt̄ propter iuſticiā. viij. cp̄ mat. 5.

SCimus q̄m diligētib⁹ deū oīa cooperantur in bonū his qui ſcđm ꝓpoſi= tū vocati ſunt ſancti. ℣. Glo= rioſus deus in ſanctis. Colla. rom. 8.

DA q̄s dn̄e fidelib⁹ po= pulis oīꝫ ſctōꝝ ſemꝑ veneratiōe letari: ꝛ eoꝝ ꝑpe

tua ſuppli catione muniri.p.
Ad veſ.ā.Sctoꝝ ſicut aqle iuuē
tus renouabit̃:floꝛebunt ſicut li
liū i ciuitate dñi.viij.ā.Lux p=
petua lucebit ſctis tuis ⁊ eterni
tas tēpoꝝ,al̃.viij.ā.Uox leticie
in tabernacul ꝫ iuſtoꝝ, allła allła
Heb.11. allła.ā.Scti per fidē vicerūt re=
gna,opati ſunt iuſticiaꝫ,adepti
ſunt pmiſſiões.j.cp.Ego ioā=
nes.℞.Sancti tui dñe.Hyꝰ.
Xp̄m rogemꝰ.℣.Juſti in ppe.
Ad mag ā.Te gl̃ioſus apłoꝝ
choꝛus,te pphetaꝝ laudabilis
numerus, te martyꝝ candida=
tus laudat exercitus,te omnes
electi voce ꝯfitent̃ vnanimi btā
trinitas vnus deus.vij.Coll.
Oṗs ſempiter.Jn craſtino
feſtiuitatis oīm ſctoꝝ dicūt
in feriali officio.Jnuita.añe
verſiculi.⁊ ℞ia.ſicut ſcripta
ſunt in pſalterio.Et legunt
tres lec.de ezechiele niſi ip=
ſa feſtiuitas veniret feria v.
vel vj.tūc em̄ ipſe lec. eſſent
de libꝛo machabeo.in craſti.
¶ De ſctō huberto in tribus
fontibꝰ habēt officiū ppꝛiū.
¶ De ſancto malachia fiat
ſicut de ſctō nicolao:quem=
admodū notatum eſt in cōi.
Jn claraualle tñ ⁊ aliquibus
monaſteriis ſue linee de eo
fit vt ſequitur.Ad veſp.ān.
Feſtiuitas tua malachia q̄ meri
to tuis virtutibꝰ votiua impen=
ditur tuis nobꝫ efficiatur meri=
tis ⁊ pꝛecibꝰ ſalutaris.ā.Gloꝛia
ſanctitatis tue que a nobis fre=
quentat̃,continuat̃ ab angelis,
tunc erit nobis digne iocūda ſi
fuerit ⁊ fructuoſa.ā.Liceat no=
bis aliquas te migrāte retinere
reliquias de fructibꝰ ſpiritalibꝰ
quibus onuſtus aſcendꝫ,qui in
tuo hodie tam delitioſo couiuio
congregamur.ā.Eſto nobꝫ q̄s
alter moyſes vel alter helias i=
partiēs de tuo ſpiritu nobꝫ quo=
rum in ſpiritu ⁊ virtute veniſti.
Cap.Bñdictionem.℞.Sā=
ctus pontifex.hyꝰ.Malachie
ſolennia.℣ꝰ.Ecce ſacerđ.Ad
mag.ā.Magna eſt ſup te o ma
lachia diuine diſpenſatio pieta
tis qui te paruum fecit i oculis
tuis magnū in ſuis,qui magna
fecit te ſaluās pꝛiaꝫ tuā:magna
fecit tibi,introducens te in glo
riam ſuam.Col.Deus q̇ con=
ſpicis.Jnuita.Mirabilis deꝰ
in operibus malachie mirabilꝫ
malachias i humilitate ſua.Ue
nite adoꝛemꝰ humilitatis magi
ſtrum.¶ Jn.j.noc.ā.Puer ma
lachias i diuinis exercebat̃ me=
ditari in lege dñi refici parcius
oꝛare frequentiꝰ.p̄.Btūs vir.
ā.Leuabat puer puras manus
in oꝛatione vbi ſecrete id poſſet
cautꝰ declinare virus virtutum
inanē gloꝛiā.p̄.Quare fre.ā.
Sedebat ſecus pedes hymarij
ſolitarius ⁊ tacebat,ſciens cul=
tum iuſticie eſſe ſilentiū.p̄.Cū
inuoca.ā.Tradebat iura cele=
ſtia optimꝰ legiſlatoꝛ,legis da=
bat plenas iuſticie,plenas mo=
deſtie ⁊ honeſtatis.p̄.Uerba.
ā.Legem quē aliis imponebat,
pꝛioꝛ ip̄e poꝛtabat ep̄s ⁊ magi=
ſter.p̄s.Dñe dñs.ān.O virtu=
tem viri, o animi puritateꝫ nec
affectātis honoꝛē nec foꝛmidā=
tis moꝛtē pꝛo xp̄i noīe.p̄s.Jn
dño.

dn̄o. ℣. Iuſtū deduxit. Sermo ſancti bernardi abba. Le. i.

Liquet dilectiſſimi qđ dū corpore retinemur peregrinamur a domino, ac per hoc luctū magis ꝙ̄ gaudiū, miſerādū nobis indicit exilium ⁊ ↄſcientia delictorū. Quia tū̄ apl'ico ore gaudere cū gaudētibus āmonemur, in oēm nos ſuſcitari leticiam tp̄s ⁊ cauſa requirit. Nam ſi vere qđ ꝓpheta ſenſit, exultant iuſti ī cōſpectu dei, exultat ſine dubio malachias qui ī diebus ſuis placuit deo et inuētus eſt iuſtꝰ. ℟. Uita tua o malachia lex vite ⁊ diſcipline, mors tua mortis portus ⁊ porta vite, mēoria tua dulcedo ſuauitatis ⁊ gr̄e, ⁊ p̄ſentia tua corona glorie in manu Dn̄i dei tui. ℣. Nō tibi excidat queſumꝰ nr̄i memoria btā fruēti preſentia Domini. Lctō. ii.

In ſanctitate et iuſticia corā ipſo miniſtrauit, placuit miniſteriū, placuit ⁊ miniſter. Quidni placuerit? Poſuit ſine ſumptu euāgelium, repleuit euāgelio patriam ſuorū, maxime feralē edomuit barbariē hybernorū, leui iugo chriſti ī gladio ſpiritꝰ exteras ſubdidit natiōes vſq̄ ad extrema terre reſtituens hereditatē ſuam illi. ℟. Precibus viri ſcti cōcutientibus elementa Solos turbo tenebroſus inuoluit q̄ parabant opera tenebrarū. ℣. Illos aūt qui cū malachia erant omino procella nō tetigit nec quicq̄ moleſtie intulit. So. Lctō. iii.

O Miniſterium fructuoſum, o miniſtrū fidelē. Nunq̇d nō ꝑ ip̄m filio eſt paterna adimpleta promiſſio? Nunq̇d nō hūc oli intuebat̄ pater cū ad filiū loq̄ret̄, dabo tibi gentes hereditatem tuā, ⁊ poſſeſſionē tuā terminos terre? Quā libēs ſaluator recipiebat, quod emerat precio ſanguinis ſui ignominia crucis, horrore paſſiōis? Quā libēs de manibus malachie, pro eo ꝙ gratis miniſtraret? ℟. Cōdixerāt impij vt ſctm̄ dolo tenerēt ⁊ occiderēt, ſed vt ſeſe in medio ītulit armatoꝝ ↄcidere facies oīꝫ. Qr pauor irruit ſuꝑ eos. ℣. Stabat hoſtia, carnifices vndiq̄ circunſtabāt ⁊ non fuit q̄ imolaret. Qr. Le. iiii.

Quod opꝰ pietatꝫ p̄terijt malachiā? pauper ſibi, ſed diues pauperibus erat, pr̄ orphanoꝝ, maritus viduaꝝ, patronꝰ extitit oppreſſoꝝ, hilaris dator, petitor rarus, acceptor verecūdus. Pacis reformāde īter diſcordātes fuit illi cura maxima ⁊ efficacia mr̄ta. Quis eq̄ pius ad cōpatiēdum, ad ſubueniēdū ꝓpt̄ꝰ, ad corripiēdū liber? Nā ⁊ zelās erat nec deerat ſciētia, zeli ipſiꝰ moderatrix. ℟. Uidens ſycharus malachiā ait, hic eſt de quo dicebā, veniet de hybernia pontifex ſctūs. Qui ſcit cogitatiōes hoim. ℣. Non potuit latere lucerna ſub modio ꝓdente eā per os ſycharū ſpiritu ſancto. Qui.

¶ In.ij. noc. ã. Infelix mulier
clamorib⁹ iprobis blaſphemias
euomebat in ſctm̃, ſ; morte de=
mũ horrenda luit pctm̃ blaſphe
mie. ps. Dñe quis. ãn. Ut atti=
giteger lectulũ ſacerdot;, demo
nũ terror ⁊ horror quẽ patiebat̃
⁊ omnis ꝑiter egritudo receſſit.
ꝟ. Dñe in ꝟtute. ã. Dũ ſacrifi=
caret antiſtes, columba viſa eſt
ingredi per feneſtrã in claritate
magna eaq; ſacerdos ꝑfuſus eſt
⁊ baſilica tota reſplenduit. ps.
Dñi eſt ter. ã. Stãs malachias
⁊ orãs ſuper puellã mutã ſpu=
tum miſit in os eius ⁊ loquentẽ
dimiſit. ps. Exaudi d. o. m. cũ
dep̃. ã. Mulier iportabil; iracũ
die, orante malachia icredibili
mutatione ſubito mãſueuit. ꝟ.
Te decet. ã. Percuſſo diuinit⁹
heretico iuxta ꝟbũ malachie ac
citur eṗs, agnoſcit̃ ꝟitas, ⁊ vno
pene momẽto perfidia ore abdi
cat̃ ⁊ morte diluit̃. ꝟ. Bonũ eſt.
℟. Amauit eum dñs. Lctõ. v.

DIlect⁹ a deo ⁊ hoibus
non immerito hodie
malachias in cõſortio ange=
lorũ recipit̃, re adept⁹ quod
nomine dicebat̃. Et ãte qui=
dem angelus erat nõ minus
puritate q̃ nomine. S; nũc
felicius glorioſi in eo inter=
pretatio nois adimpletur,
quãdo pari cũ angelis glĩa
et felicitate letatur. ℟. Pul=
ſus femina demõ alteram ꝓpe
aſtantẽ inuadit, q̃ coact⁹ deſere=
re, redit ad primã: ſic alternati
vexabat eas: Ut mãifeſta fieret
⁊ maligni pñtia ⁊ victoria mala
chie. ꝟ. Indignãs ſctũs ab vtra=
q; demonẽ fugat nõ min⁹ vexatã
his quas vexauerat. Ut. Lc. vj

LEtemur et nos dile=
ctiſſimi q̃ angelus no=
ſter aſcẽdit ad ciues ſuos ꝓ
filiis captiuitatis legatione
fungens, corda nobis conci=
lians beatoꝝ, vota illis inti=
mans miſerorum. Letemur
inq̃ ⁊ exultemus q: celeſtis
illa curia ex nobis habet: cui
ſit cura noſtri, qui ſuis nos
ꝓtegãt meritis, quos infor=
mauit exemplis, miraculis
cõfirmauit. ℟. Cornelius qui=
dã manibus humi repens oran
te malachia ſurgit, ſtupet. Pene
ſomniũ ſuſpicatus. ꝟ. Replet⁹
eſt ſtupore ⁊ extaſi in eo q̃ con=
tigerat illi. Pene. Lectio. xij.

SAnct⁹ pontifex qui in
ſpiritu humilitat; ho=
ſtias pacificas celis frequẽ=
ter īuexerat, hodie ꝑ ſeipm̃
introiuit ad altare dei ipſe
hoſtia ⁊ ſacerdos. Migran=
te ſacerdote, ſacrificij ritus
in melius mutatus eſt, fons
lachrymarũ ſiccatus eſt, ho=
locauſtũ omne cõditur in le=
ticia ⁊ exultatione. Benedi=
ctus dñs deus malachie qui
tanti põtificis miniſterio vi=
ſitauit plebem ſuam et nunc
aſſumpto eo in ſanctã ciuita
tẽ tante recordatione ſuaui=
tatis noſtrã nõ deſinit cõſo=
lari captiuitatẽ. ℟. Dum ſan
ctoꝝ memorias vir ſanctus cir=
cuiret inter orandũ vnum ex al=
tarib⁹ ardere ꝯſpexit, ⁊ accedẽs
Sacrã amplexatus eſt aram. ꝟ.
Intellexit diuinũ eſſe quod cer=

nebatur, ꝛ mediis ſe flāmis im=
mergens. Sacram. Lctō. viij.
Exultet i dño ſpūs ma=
lachie ꝙ leuatus pon=
dere corporee molꝫ, nulla iā
feculenta vel terrena mate=
ria pregrauatur, quominus
tota alacritate ac viuacitate
corpoream omnem et incor=
poreā trāſiēs creaturā per=
gat totus in deū ꝛ adherēs
illi vnus ſit cū eo ſpiritus in
eternū. Domū decet ſctitu=
do, in qua tante frequētatur
memoria ſanctitatis. Sācte
malachia ſerua eam in ſan=
ctitate ꝛ iuſticia miſertꝰ no=
ſtri, q̇ inter tot ꝛ tātas miſe=
rias, memoriam abūdantie
ſuauitatis tue eructamus.
Magna eſt ſuper te diuine
diſpenſatio pietatis, qui te
fecit paruum in oculis tuis
magnum in ſuis, qui magna
fecit per te ſaluās patriam
tuā, magna fecit tibi te itro=
ducens in gloriam ſuam. ℟.
O virū apꝛice gratie ꝛ virtutis
qui ſine ſumptu poſuit euange=
liū, ꝛ nil minus a magnis apo=
ſtolis faciens. Etiam mortuam
mar. 7 ſuſcitauit. ℣. Bene omnia fecit
ſurdos fecit audire ꝛ mutos lo=
qui. Et iā mortuā. Ad canti. ā.
O oliua fructifera in domo dei,
o oleū letitie fouens beneficiis,
coruſcās miraculis, fac nos eiꝰ
qua fruerꝫ lucis ſuauitatiſqꝫ p=
ticipes. ℣. Iuſtus vt palma flo.
Euange. Sint lumbi veſtri.
℟. Celebratis miſſarū ſolēniis
vir ſanctus febre corripit, ſciēs
ſe reſolui dicebat ſuis: Ap ppin=
quat dies ꝙ ſemper optaui, di=
es letitie cordis mei. ℣. Qui me
perduxit ad locum quē petij, ter
minū quem eque volui nō nega=
bit. Ap ppinquat dies quā. ℟.
Quiquageſimoquarto etatꝫ ſue
anno loco ꝛ die quo ꝑelegerat ꝛ
ꝑdixerat malachias Obdormi=
uit in dño. ℣. Imponēs pꝛiꝰ ſin=
gulis qui aderant manꝰ ꝛ oibus
bñdicens. Obdormi. ℟. San=
ctus pōtifex qui in ſpiritu humi
litatis hoſtias celi pacificas fre
quēter iuexit hodie per ſemetip
ſum itroiuit ad altare dei. Ipſe
hoſtia ꝛ ſacerdos. ℣. Semel in= heb. 9.
troiuit i ſancta, eterna redēptio
ne inuēta. Ipe. ℟. Stabat puer
cuius emortuum pendebat a la
tere brachiū, quo ꝯperto manꝰ
eiꝰ arida applicatur manui glo=
rioſi preſulis iam defuncti. Nē=
pe manꝰ malachie fuit mortue
manui ꝙ mortuo homini hely=
ſeus. ℣. Puer ille de longe vene
rat, ꝛ manum quā pendentē at=
tulerat, ſanam i patriam repor=
tauit. Nempe. Ad lau. ā. Dedit
dñs ſancto ſuo virtutem calcan
di ſuper ſerpentes ꝛ ſcorpiones,
alligare reges eorū in ꝯpedibꝰ
ꝛ nobiles eorꝫ manicis ferreis.
Cp. Bñdictionem. ℟. Iuſtū
deduxit. hyꝰ. Clero. ℣ Ecce ſa
cerdos. Ad bnꝰ ān. Dilectus
deo ꝛ hoibus hodie malachias
in ꝯſortio angeloꝛ recipit nunc
felicius glorioſi interꝑtatio no=
minis adimplet quando pari cū
angelis glia ꝛ felicitate letatur
Col. Deꝰ q̇ cōſpicis. Ad i ā.
O ſtella matutina eo ceteris cla
rioꝛ q̇ vicinior ſoli, dignare pre=

ire nobis vt ₇ nos i lumine am=
bulemus. Ad iij. ā. Olumi nare
magnum ₇ lux in tenebris lucēs
fuga de cordib⁹ noſtris virtutū
ſplendorib⁹ tenebras vitiorum.
Lp Benedictionē. ℣ Iuſtum
deduxit. coll. De⁹ qui conſpi=
cis. Ad vj. ā. O lux meridiana
ardēs ₇ lucēs, recipe nos i ꝯſor=
tio lumis quo accēſus ſuauiter
itus, foris mirabiliter effulſiſti.
Sexte ₇ none capla ₇ col. q̄=
re in cōi. Ad. ix. ā Ododorifex
liliū ſpargēs vbiqꝫ viuificū ſuaui
tatis odorē cui⁹ apud nos mēo=
ria i bñdictiōe eſt, apō ſupos ꝑ=
ſentia i honore, da canentib⁹ te
tāte plenitudinis ꝑticipio nō ꝑ=
uari. Ad veſ. ā. Puer malachi=
as. cū ceteris ꝑ ordinē. Cap.
Bñdictionē. ℟ Amauit eum.
hy⁹ Malachie. ℣ Ecce ſacer.
Ad mag. ā. Exultet i dño ſpūs
malachieqꝫ moleleuat⁹ corporea
nulla iā trena materia ꝑgrauat
quominus tota alacritate omē
trāſiēs creaturā ꝑgat tot⁹ i deū,
₇ adherēs illi vn⁹ ſit cū deo ſpūs
ineternū. Colla. De⁹ q̄ cōſpi.
¶ Martini epi ad veſ. Cap.
Bñdictionē oīm gentiū. ℟.
Btūs martin⁹. hy⁹. Bellator
armis. ℣. Ecce ſacerdos. Ad
mag. ā. O beatum virum cuius
aia paradiſum poſſidet, vñ ex=
tant angeli ₇ letant archangeli,
chorus ſanctoꝝ ꝓclamat, turba
virginū inuitat, mane nobiſcū
ineternū. ij. Col. Deus q̄ con=
ſpicis. Inuita. Iuſtus florebit
i domo dñi plātat⁹. Gaudeam⁹
₇ exultemus in ei⁹ ſacra ſolēni=
tate. ¶ In. j. noc. ā. Martinus
adhuc cathecumin⁹ hac me ve=
ſte cōtexit. vij. ꝑ. Btūs vir. ā.
Sctē trinitatꝫ fidē martin⁹ ꝓfeſ=
ſus eſt, baptiſmi gratiā ꝑcepit.
vij. ꝑ. Quare fre. ā. Btūs mar
tin⁹ dixit iuliano, chri enim ſum
miles, pugnare mihi non licet.
viij. ꝑ Cū iuoca. ā. Ego ſigno
crucis, nō clypeo protectus aut
galea, hoſtium cuneos penetra
bo ſecur⁹. vij. ꝑ Uerba. ā. Mar
tine miſit nos dñs tibi auxilium
ferre, ₇ ruſticam multitudinē ef
fugare. vij ꝑ. Dñe dñs nr̄. ān.
Impoſita māu puero btūs mar
tinus immundū ab eo ſpiritum
eiecit. viij. ꝑ. In dño. ℣. Iuſtū
deduxit domin⁹. Incipit vita
ſancti martini epi. Lectio. j.
IGitur martinus ſaba=
ria pannoniarum opi=
do oriundus fuit, ſed intra
italiam ticini alitus eſt. Pa=
rētibus ſcdm ſeculi dignita=
tem non infimis, gentilibus
tamē. Pater eius miles pri=
mum, poſt tribunus militum
fuit. Ipſe armatā militiā in
adoleſcentia ſecutus, inter
ſcalares alas ſub rege con=
ſtantio, deinde ſub iuliano
ceſare militauit. Nō tamen
ſpōte, qꝛ a primis fere ānis
diuinā ei potius ſeruitutem
ſacra illuſtris pueri illuſtra=
uit infantia. Nam cum eſſet
annorum decem inuitis pa=
rentibus ad eccleſiā ꝯfugit:
ſeqꝫ cathecuminum fieri po=
ſtulauit. ℟. Hic eſt martin⁹ ele
ctus dei pontifex, cui dñs poſt
apoſtolos tantā grām conferre
dignat⁹ eſt: Ut in ꝟtute trinita=

eẜ deifice mereret̃ fieri triũ moꝛ
tuoꝝ ſuſcitatoꝛ magnificꝰ. ℣.
Sctẽ trinitatẜ fidẽ martinꝰ ꝯfeſ
ſus eſt. Ut in vir. Lectio. ij.

MOx mirũ ĩmodum to
tꝰ in dei opere cõuer-
ſus, cum eſſet annoꝛum duo
decim heremũ concupiuit.
Feciſſetq̃ʒ votis ſatis, ſi eta-
tis ĩfirmitas non obſtitiſſet.
Animꝰ tamẽ aut circa mona
ſteria, aut circa eccleſias ſẽ
per intentus meditabatur
adhuc in etate puerili quod
poſtea deuotꝰ impleuit. ℟.
Oculẜ ac manibꝰ in celũ ſemper
ĩtẽtꝰ. Inuictũ ab oꝛatiõe ſpũm
nõ relaxabat. ℣. Coꝛpoꝛalẽ q̃-
dẽ moleſtiã grauiter ferẽs mẽ-
te tñ ⁊ ſpũ ĩ pꝛecibꝰ ad deũ ſem-
per ĩſiſtens. Inuictũ. Lec. iij.

SEd cuʒ edictũ eſſet a
regibꝰ vt veteranoꝛũ
filij ad militiam ſcriberẽtur·
pꝛodẽte patre q̀ felicibꝰ eiꝰ
actibus ĩuidebat, cũ eſſet an
noꝝ quĩdecim raptꝰ ⁊ cathe
natꝰ, ſacramẽtis militaribꝰ
implicatꝰ eſt vno tãtũ ſeruo
comite cõtentus. Cui tñ ver
ſa vice dñs ſeruiebat adeo
vt plerũque ei ⁊ calciamẽta
detraheret ⁊ ipſe deterge-
ret, cibũ vna caperẽt, hic ta
mẽ ſepiꝰ miniſtraret. Triẽ-
niũ fere ante baptiſmũ ĩ ar-
mis fuit, ĩteger tamẽ ab his
vitiis quibus illud hominũ
genꝰ implicari ſolet. ℟. Dũ
ſacramenta offerret beatꝰ mar
tinꝰ Globꝰ igneꝰ apparuit ſu-
per caput eiꝰ. ℣. Ita vt ĩ ſubli-
me contendens longiꝰ collũ cri
nemq̃ʒ flamma pꝛoduceret. Glo
bus. Lectio quarta.

MUlta illi circa cõmili
tones benignitas, mi-
ra charitas, patientia vero
atq̃ʒ humilitas, vltra huma-
nũ modũ. Nã fragilitatẽ in
eo laudare nõ eſt neceſſe qua
ita vſus eſt, vt iam illo tẽpo-
re nõ miles ſed monachꝰ pu-
taret̃. Quibus rebus ita ſibi
oẽs cõmilit oẽs ſuos deuixe
rat, vt eũ miro affectu vene-
rarent̃. ℟. Btũs martinꝰ obitũ
ſuuʒ lõge añ p̃ſciuit dixitq̃ʒ fra-
tribꝰ diſſolutionẽ ſui coꝛpis ĩmi
nere atq̃ʒ ĩdicauit ſe iã reſolui.
℣. Uiribꝰ coꝛpoꝛis cepit repẽte
deſtitui ꝯuocatiſq̃ʒ diſcipulis ĩ
vnuʒ dixit. Diſſo. ¶ In. ij. noc.
ã. Cõfido ĩ dño q̄ filia mea p̃ci-
bꝰ tuis reddẽda ſit ſanitati. viij
p̃. Dñe q̀s ha. ã. Tetradiꝰ co-
gnita dei virtute ad baptiſmi
gr̃aʒ pueñit. vij. p̃. Dñe ĩ vir. ã.
O ineffabilẽ virũ per quẽ nobis
tãta miracula coꝛuſcãt. viij. p̃.
Dñi eſt ter. ã. Dñs ieſus xp̃s
nõ ſe ĩquit purpuratũ nec diade
mate retinentẽ vẽturũ eſſe p̃di-
xit. ij. p̃. Exaudi deꝰ oꝛõ. meã
cũ depꝛe. ã. Dũ ſacramẽta of-
ferret btũs martinꝰ globꝰ igneꝰ
apparuit ſup caput eiꝰ. viij. p̃.
Te decet. ã. Sacerdos dĩ mar
tine paſtoꝛ egregie oꝛa p nobis
deũ. viij. p̃. Bonuʒ eſt cõfite.
℣. Amauit eum. Lectio. v.

NEcdũ tñ regeneratus
ĩ chꝛiſto, agebat quen
dã bonis operibꝰ baptiſma-
tis cãdidatũ, aſſiſtere ſcili-
cet laboꝛãtibꝰ, opẽ ferre mi

ſeris, alere egentes, veſtire
nudos, nihil ſibi ex militie
ſtipēdus preter quotidianū
victū reſeruare. Iā tūc euā=
gelij nō ſurdus auditor, de
craſtino nō cogitabat. ℟. Di
xerūt diſcipuli ad btūm marti=
nū, cur nos pr̄ deſeris aut cui
nos deſolatos relinquis? Inua=
dēt eñ gregē tuū lupi rapaces.
℣. Scimꝰ quidē deſyderare te
chriſtū, noſtri potius miſerere
quos deſeris. Inuadent. Lc. vi.

Q Uodā tp̄e cū iā nihil
btūs martinꝰ preter ar
ma ⁊ ſimplicē militie veſtitū
haberet, media hyeme q̄ ſo=
lito aſperior īhorruerat, a=
deo vt pleroſqꝫ vis algoris
extingueret, obuiū habuit ī
porta ambianēſiū ciuitatis
nudū. Qui cū pretereuntes
vt ſui miſererent̄ oraret, om
neſqꝫ miſerꝝ preterirēt, ītel=
lexit vir deo plenus ſibi illū
aliis miam nō preſtantibus
reſeruari. Quid tñ ageret,
nihil preter chlamidē qua ī=
dutus erat habebat. Iā eñ re
liqua ī opꝰ ſimile ꝯſūpſerat.
℟. Cū videret btūs martinꝰ di
ſcipulos ſuos flētes motus his
fletibꝰ conuerſus ad dñm dixit:
Dñe ſi adhuc populo tuo ſū ne
ceſſarius, nō recuſo laborē. ℣.
O virꝝ ieffabilē nec labore victū
nec morte vincēdū qui nec mori
timuit nec viuere recuſauit, ſed
fidēter dixit. Domine. Lec. vij

A Rrepto itaqꝫ ferro q̄
accictus erat, mediā
diuidit, parteqꝫ eius paupe
ri tribuit, reliqua rurſus in=
duit. Interea ex circūſtāti=
bus ridere nōnulli, q̄r defor
mis ⁊ trūcatus habitu vide=
retur, multi tamen quibus
erat mens ſanior, altius ge
muere ꝙ nihil ſimile feciſ=
ſent, cū vtiqꝫ plus habētes
veſtire pauperē ſine ſui nu=
ditate potuiſſent. ℟. Dñe ſi
adhuc pp̄lo tuo ſū neceſſarius,
nō recuſo ſubire ꝓpter eos la=
borē. Fiat volūtas tua. ℣. Om=
nia tua deuotus iplebo, ſub ſi=
gnis tuis quo ad ipſe iuſſerꝫ mi
litabo. Fiat volūtas. Lec. viij

N Octe igit̄ inſecuta cū
ſe martinus ſopori de
diſſet vidit chriſtū chlamidꝫ
ſue qua pauperem texerat
parte veſtitū. Intueri diligē
tiſſime dñm, veſteqꝫ quā de=
derat iubetur agnoſcere.
Mox ad angelorꝝ circūſtan
tiū multitudinē audit chri=
ſtū clara voce dicētē: Mar=
tinus adhuc cathecuminus
hac me veſte ꝯtexit. ℟. O bea
tū virū martinū antiſtitē. Qui
nec mori timuit nec viuere recu
ſauit. ℣. In cuiꝰ tranſitu ſctōꝝ
canit numerꝰ angelorꝝ exultat
chorꝰ. Qui. Ad cā. ā. O marti
ne o pie ꝙ piū eſt gaudere de te,
o martine ꝓphetis cōpar ap̄lis
cōſortꝰ, p̄ſulū gēma, fide ⁊ meri
tis egregiꝰ pietate mīa charita
te ieffabilis ſuccurre nobꝫ nunc
⁊ añ deuꝫ. ℣. Iuſtꝰ vt pal. lc. ix.

M Artinꝰ igit̄ obitū ſuū
lōge añ p̄ſciuit. Dixit
qꝫ fribus diſſolutionē ſui cor
porꝫ iminere. Interea cauſa
extitit qua ꝯdateſem dioce=

ſimviſitaret. Nã clericiſiter
ſe ecclie eiꝰ diſcordãtibꝰ pa=
cẽ cupiẽs reformare licet fi=
nẽ vierũ ſuoꝝ nõ ignoraret
ꝓficiſci tñ ob iſtiuſmodi cau
ſã nõ recuſauit: bonã hãc ꝟtu
tũ ſuaꝝ ꝯſũmationẽ exiſti=
mãsſi pacẽ ecclie redditã re
liquiſſet. ℞. Ora ꝓ nobis beate
martine. Ut digni efficiamur ꝓ
miſſiõibꝰ chriſti. ℣. Sacerdos
dei martine paſtor egregie ora
pro nobis deum Ut digni. Lc. x.

Ita ꝓfectus cũ ſuo illo
vt ſemp frequẽtiſſimo
diſcipuloꝝ ſctiſſimoqꝫ comi
tatu, mergos i flumine ꝯſpi=
caẗ piſciũ ꝑdã ſeq̀ ⁊ rapacẽ
ingluuiẽ aſſiduis vrgere ca=
pturis. Forma iquit hec de=
monũ eſt. Inſidiaẗ icautis,
capiũt neſciẽtes, captos de
uorãt, exſaturariqꝫ nequeũt
deuorati. ℞. O btm̃ virꝝ i cuiꝰ
trãſitu ſctõꝝ canit nũerꝰ ãgeloꝝ
exultat chorꝰ. Oimqꝫ celeſtium
ꝟtutũ occurrit pſallẽtiũ exerci
tꝰ. ℣. Martinꝰ hic paupꝛ ⁊ modicꝰ
celũ diues igrediẗ. Oimqꝫ. Lc. xj

Aliquãdiu martinꝰ in
vico illo vel i eccleſia
ad quã ierat ꝯmoratꝰ, pace
inter clericos reſtituta, cũ iã
regredi ad monaſteriũ cogi
taret, viribꝰ corporis cepit
repẽte deſtitui. Conuocatiſ=
que diſcipulis, indicat ſe iã
reſolui. Tum vero meror ⁊
luctꝰ oim. Vox vna plangen
tiũ. Cur nos pr̃ deſeris, aut
cui nos deſolatos reliquis?
Inuadent eñ gregẽ tuũ lu=
pi rapaces. Et q̀s eos a mor
ſibꝰ noſtris percuſſo paſtore
ꝓhibebit? Scimus q̀dem de
ſiderare te chriſtũ, ſed ſalua
ſunt tibi tua premia nec dila
ta minuẽtur, noſtri potiꝰ mi=
ſerere quos deſeris. ℞. Marti
nꝰ abrahe ſinꝰ letꝰ excipiẗ, marti
nus hic paupꝛ ⁊ modicus, Celuꝫ
diues ingrediẗ, hymnis celeſti
bus honoraẗ. ℣. Martinus eps
migrauit a ſclo viuit in chriſto
gẽma ſacerdotuꝫ. Ce. Lec. xij.

Archadio igiẗ ⁊ hono=
rio imperãtibus ſan=
ctus martinus turonoꝝ eps
plenus ꝟtutibus ⁊ ſanctita=
te: ꝑbẽs ifirmis multa benefi
cia, octogeſimoprimo etatis
ſue anno, epiſcopatus aũt vi
ceſimoſexto apud cõdaten=
ſem dioceſis ſue vicũ exce=
dẽs a ſeculo, feliciter migra
uit ad chriſtũ. ℞. O quantus
erat luctus omniuꝫ quãta preci
pue merẽtia lamẽta mõachoꝝ?
Qr ⁊ piuꝫ eſt gaudere martino
⁊ piuꝫ eſt flere martinuꝫ. ℣. Bti
viri corpus vſque ad locuꝫ ſepl
chri hymnis canora celeſtibꝰ tur
ba ꝓſequiẗ. Qr. Euãg. ſcd̃m
lucã. Sint lũbi veſtri pcĩ. vt i
cõi. colla. Deus qui conſpi.
In laud. ã. Dixerũt diſcipli ad
btũm martinũ, cur nos paẗ de=
ſeris aut cui nos deſolatos reli
quis? Inuadẽt enim gregẽ tuũ lu
pi rapaces. vij. Cap. Bñdi=
ctionẽ oim. ℣. Iuſtũ dedu. hyꝰ
Prophana. ℣. Ecce ſacerdos.
Ad bñ. ã. O quãtus luctus om=
niuꝫ, quanta precipue lamenta
monachorum ⁊ virginum cho
rus, qr ⁊ pium eſt gaudere mar

tiro ⁊ pium eſt flere martinum.
iij.col. Deus q̇ ꝯſpi. Ad.j.ā.
Dñe ſi adhuc pplo tuo ſum ne=
ceſſarius non recuſo laborē, fiat
volūtas tua. vij. Ad.iij.ā. O vi
rū ineffabilē nec labore victum
nec morte vincendum, q̇ nec mo=
ri timuit, nec viuere recuſauit.
viij.cap. Bñdictionem oim.
℣. Juſtū dedu. Colla. Deus q̇
conſpicis. Ad.vj.ān. Oculis
ac manibus ī celū ſemper iten=
tus, iuictum ab oratione ſpūm
non relaxabat, alle. alle. vij.
Ad.vj.⁊.ix.capm.⁊col.vt in
cōi. Ad.ix.ā. Martin⁹ abrahe
ſinu letus excipitur, martin⁹ hic
pauper ⁊ modic⁹ celū diues igre
ditur, hymnis celeſtib⁹ honora
tur. viij. Ad veſ.ān. Martin⁹
adhuc. cum ceteris per ordi
nem. Cap. Benedictionem
oim. ℟. Amauit eū dñs. hy⁹.
Bellator armis inclytus. ℣.
Ecce ſacerdos. Ad magt.ān.
O btm̄ pōtificē qui tot⁊ viſceri=
b⁹ diligebat xp̄m regē ⁊ nō for=
midabat imperij principatū, o
martine dulcedo medicamētū
⁊ medice, o ſanctiſſima aīaquā
ſi gladi⁹ perſecutoris nō abſtu=
lit tñ palmā martyrij nō amiſit.
j. Col. De⁹ qui cōſpi. ¶ Ed=
mūdi epi vt in cōi. ¶ Cecilie
virginis ad veſp. Capitulū.
eccleſ. Confitebor tibi domi=
51. ne rex et collaudabo
te deū ſaluatorē meū: cōfite
bor nōi tuo qm̄ adiutor ⁊ p=
tector fact⁹ es mihi: ⁊ libera
ſti corp⁹ meū a pditione. ℟.
O btā ceci. hy⁹. Jeſu coro. ℣.
Diffuſa. Ad mḡ.ā. Uirgo glo=
rioſa ſēp euāgeliū xp̄i gerebat
in pectore ſuo, nō dieb⁹ neq̄ no
ctib⁹ a colloquiis diuinī ⁊ oro=
ne ceſſabat. j. Collecta.
DE⁹ qui nos annua btē
cecilie martyr⁊ tue ſo
lēnitate letificas, da vt quā
veneramur officio, etiā pie
cōuerſatiōis ſequamur exē=
plo. per. Inuit. Regē ꝟginū.
¶ In.j.noc.ā. Cecilia ꝟgo al=
machiū exuperabat tyburtiū ⁊
valerianū ad corōas vocabat.
viij.p̄. Dñe dñs noſter. ā. Ex=
pāſis manib⁹ orabat ad dñm vt
eā eriperet de inimicis. viij.p̄.
Celi enar. ā. Cilicio cecilia mē
bra domabat deū gemitib⁹ exo
rabat. viij.p̄. Dñi eſt ter. ān.
Specie tua ⁊ pulchritudie tua, pſalm
itēde ꝓſpere procede ⁊ regna. 44.
vij.p̄. Eructa. ā. Adiuuabit eā pſalm
de⁹ vultu ſuo: de⁹ in medio ei⁹ 45.
nō cōmouebit. vij.p̄. De⁹ nr̄ re
fu. ā. Hec eſt q̄ neſciuit thorū in ſap.3
delicto, habebit fructū ī reſpe
ctiōe aīarū ſanctarum. vij.p̄s.
Magn⁹ d. ℣. Specie tua. Le=
ctiones. Media nocte. vt in
cōi. ℟.j. Cātātib⁹ organis ceci
lia ꝟgo ī corde ſuo ſoli dño de=
cantabat dicēs: Fiat dñe cor
meū ⁊ corp⁹ meū imaculatū vt
non confundar. ℣. Biduanis ac
triduanis ieiuniis orans, ſuam
domino pudicitiā cōmendabat
dicens. Fiat. ℟.ij O btā ceci=
lia. Que duos fratres cōuerti=
ſti almachiū iudicē ſuperaſti vr
banū epiſcopū ī vultu angelico
demōſtraſti. ℣. Beata es ꝟgo
⁊ glorioſa ⁊ benedictus ſermo
oris tui. Que. ℟. iij. Uirgo

glorioſa ſēꝑ euāgeliū xp̄i gere=
bat ī pectore. Et nō dieb⁹ neqꝫ
noctib⁹ ceſſabat a colloquiis di
uinꝫ ꝛ orone. ℣. Cātātib⁹ orga=
nis cecilia dn̄o decātabat dicēs:
Fiat dn̄e cor meū imaculatū vt
nō ꝯfūdar. Et. ℟. iiij. Ciliciō ce
cilia mēbra domabat, deū gemi
tib⁹ exorabat: Almachiū iudicē
exuperabat: tyburtiū ꝛ valeria
nū ad coronas vocabat. ℣. Nō
dieb⁹ neqꝫ noctib⁹ ceſſabat a col
loquiis diuinis ꝛ orone. Alma.
In .ij. noc. ā. Dn̄e ieſu xp̄e ſe
minator caſti cōſilij ſuſcipe ſemi
nū fruct⁹ quos ī cecilia ſemina=
ſti. viij. p̄. Eūdixiſti. ā. Btā ce
cilia dixit ad tyburtiū, hodie te
fateor eſſe meū cognatuꝫ, qꝛ a=
mor dī te fecit eſſe cōtēptorē ido
loꝝ. vij. p̄. Fūdamēta. ā. Fiat
dn̄e cor meū ꝛ corp⁹ meū imacu
latū vt nō cōfūdar. vij. p̄. Cāta
te. j. ā. Credim⁹ xp̄ꝫ filiū dei ve
rū deū eſſe qui ſibi talē elegit fa
mulā. ij. p̄. Dn̄s reg. exul. ā.
Nos ſciētes ſctm̄ nomē oīno ne=
gare nō poſſum⁹. iij. p̄. Cāta=
te. ij. ā. Tūc valerian⁹ ꝑrexit ad
ātiſtitē ꝛ ſigno qꝺ accepat iuēit
ſctm̄ vrbanū. viij. p̄. Dn̄s reg.
traſc. ℣. Adiuuabit eā. ℟. Uēi
ſpōſa. ℟. Audi filia. ℟. Quicꝫ
pru. vti cōi poſt. vj. xij. ꝛ. iiij.
lectiōes. ℟. viij. Ceciliā itra
cubiculū orātē iuenit ꝛ iuxta eā
ſtātē āgelū dn̄i. Quē vidēs vale
rian⁹ nimio trore correpꝫ⁹ eſt.
12. ℣. Angel⁹ dn̄i deſcēdit d̄ celo ꝛ
lumē refulſit ī habitaclo. Quē.
Ad cāt. ā. Cecilia me miſit ad
vos vt oſtēdatis mihi ſctm̄ vrba
nū: qꝛ ad ipſū habeo ſecreta q̄
ꝑferā. iij. p̄. Elegit eā. Euāg.
Sile eſt regnū celo. de. ꝟg.
vti cōi. ℟. ix. Dn̄e ieſu xp̄e pa
ſtor bōe ſemiator caſti cōſilij: ſu
ſcipe ſeminū fruct⁹ quos ī ceci=
lia ſemiaſti. Cecilia famula tua
quaſi apis tibi argumētoſa dſer
uit. ℣. Nā ſpōſū quē quaſi leonē
ferocē accepit: ad te quaſi agnū
māſuetiſſimū deſtiauit. Ce. ℟.
x. Btā cecilia dixit tyburtio: ho
die te fateor eſſe meū cognatū:
Qꝛ amor dei te fecit eſſe cōtē=
ptorē idoloꝝ. ℣. Sicut ei amor
dei fratrē tuū mihi ꝯiugē fecit:
ita te quoqꝫ mihi cognatū faciet
Qꝛ. ℟. xj. Dū aurora finē daret
cecilia dixit: Eya milites xp̄i
abiicite oꝑa tenebraꝝ ꝛ iduimi
ni armꝫ lucis. ℣. Cecilia vale di
cēs ſfrib⁹ ꝛ exhortās ait. Eya.
℟. xij. Cecilia me miſit ad vos:
Ut oſtēdatis mihi ſctm̄ vrbanū
quia ad ipſū habeo ſecreta que
ꝑferā. ℣. Tūc valerian⁹ ꝑrexit
ꝛ iuētis pauperib⁹ dixit: cecilia
me miſit ad vos. Ut oſtē. Euāg.
Simile eſt regnū celoꝝ de=
cē virg. vt ī cōi. col. De⁹ qui
nos annua. In lau. ā. Cātāti=
b⁹ organis cecilia dn̄o decāta=
bat dicēs: fiat cor meū imacula
tū vt nō ꝯfundar. j. Cap. Cōfi=
tebor. ℟. Adiuuabit. hymn⁹.
Quocūqꝫ ꝑgis. ℣. Diffuſa eſt
Ad bn̄⁹. ā. Dū aurora finē da=
ret btā cecilia dixit: eya milites
xp̄i abiicite oꝑa tenebraꝝ ꝛ i=
duimini armis lucis alle. j. col.
De⁹ q̄ nos annua. Ad. j. ā. Eſt
ſecretum valeriane quod tibi
volo dicere: angelum dei ha=
beo amatorē qui nimio zelo cu=

ſtodit corp⁹ meū. viij. Ad. iij. ā
Ualerianus i cubiculo ceciliam
cuꝫ angelo oꝛātem inuenit. vij.
cā. Cōfitebor. ℣. Specie tua.
coll. Deus qui nos an. Ad
vj. ā. Bñdico te pr̄ dñi mei ieſu
xpi qꝛ p̄ filium tuum ignis exti-
ctus eſt a latere meo. viij. Ad
vj. ꝛ. ix. cap. ꝛ col. vt in cōi.
Ad. ix. ān. Cecilia famula tua
dñe quaſi apis tibi argumento-
ſa deſeruit. iij. Ad veſ. ā Ceci
lia ℣go. ā. Expāſis manibus.
ān Cilicio cecilia. ā. Dñe ieſu
chriſte. cap. de ſctō clemēte.
Btūs vir q̄ ſuffert tenta. ℟.
Orante ſctō clemēte. hy⁹. De⁹
tuoꝝ militū. ℣. Juſt⁹ ger. Ad
mag. ā. Orem⁹ oēs ad dñꝫ ieſū
chriſtum vt ꝯfeſſoribus ſuis fō-
tis venas aperiat. viij. Colla.

DEus qui nos annua
beati clementis mar-
tyris tui atqꝫ pōtificis ſolen
nitate letificas ꝯcede propi-
tius: vt cuius natalicia coli-
mus: virtutē quoqꝫ paſſiōis
imitemur. p. Cōmēo. ſctē ce
cilie. ā. Dū auroꝛa finez dāret.
℣. Diffuſa eſt grā. Col. Deus
qui nos annua beate cecilie.
Cōme. felicitatꝫ. ā. Ueni ſpō
ſa. ℣. Specie tua. Inuit. Regē
ſempiternum. ¶ In. j. noc. ān.
Btūs vir qui in lege domini.
Lec. Si quis vult. vt in cōi.
℟. Orāte ſctō clemente, appa-
ruit ei agnus dei, de ſub cuius
pſalm. pede fons viuus emanat. Flu-
42. minis impet⁹ letificat ciuitatē
dei. ℣ Uidi ſupra mōtem agnū
ſtantē de ſub cuius pede fons vi
uus emanat. Fluminis. ℟. Juſt⁹
germinabit. ℟. Jſte cognouit.
℟. Hic eſt vir qui. ¶ In ſcdo
noc. ā. Dñe iſte ſctūs. ℟. Sto-
la iocūditatis. ℟. Btūs vir qui
ſuffert. ℟. Hic eſt vere mar. ℟.
Ora p̄ nobis btē clemens. Ut
digni efficiamur p̄miſſionib⁹
chriſti. ℣. Orem⁹ omnes ad dñꝫ
ieſū chriſtū. Ut digni. Ad ca.
ā. Niſi granum. ℣. Magna eſt
glīa. Euāgeliū. Homo qui-
dā peregre. vt in cōi. cōfeſ-
ſoris pontificis. ℟. Deſyde-
riū aīe. ℟. Glīa ꝛ honoꝛe. ℟.
Dediſti dñe habitaculū marty-
ri tuo clemēti i mari i modū tē-
pli marmoꝛei āgelicis manib⁹
p̄paratū iter p̄bēs pplo ter-
re. Ut enarrēt mirabilia tua. ℣.
Uenientes aūt veniēt cū exulta- pſal
tiōe portātes manipulos ſuos. 125
Ut enar. Euāg. Homo q̄daꝫ
peregre. ꝛc. Colla. De⁹ qui
nos annua beati clementis.
In lau. ān Orante ſancto cle-
mente, apparuit ei agnus dei.
Cā. Beatus vir qui ſuffert.
℟. Poſuiſti dñe ſup. hy⁹. Pe-
nas cucurrit. ℣. Juſtus ger.
Ad bñ⁹. ā. Orem⁹ oēs ad dñm
ieſum vt oſtēdat nobꝫ martyris
ſui corp⁹. viij. Colla. Deus q̄
nos ānua btī clemē. Ad. j. ā.
Nō meis meritis ad vos me mi-
ſit dñs veſtris coronis participē
me fieri. vij. Ad. iij ā. Uidi ſu
pra mōtē agnū ſtātē de ſub cu-
ius pede fons viu⁹ emanat. vij.
Cā. Btūs vir q̄ ſuf. ℣. Glīa ꝛ
ho. Col. Deus qui nos annua
beati cle. Ad vj. ān. De ſub
cuius pede fons viuus emanat
fluminis impetus letificat ciui

tatē dei. vij. Ad. vj. ⁊. ix. cp. ⁊
col. vt i cōi. Ad. ix. ā. Omnes
gentes p gyꝝ crediderūt chriſtū
dñz. viij. Ad veſ. ſup pſal. ā.
Iſte ſctūs. cū cetis. cp. Btūs
vir q̀ ſuffert. ℟. Glīa ⁊ hono=
re. hy⁹. Deus tuoꝝ. ℣. Juſtus
germi. Ad mag. ā. Dediſti dñe
habitaculuz martyri tuo clemē
ti i mari in moduz templi mar=
morei āgelicis māib⁹ preparatuz
iter prebēs pplo tuo vt enarrent
mirabilia tua. j. col. De⁹ q̄ nos
annua bti cle. ¶ De ſctā Ka
therina. vt in cōi. ¶ In vigi.
ſcti andree apli ad veſ. Lap.
10. Orde credit ad iuſti=
ciā: ore aūt cōfeſſio fit
ad ſalutē: dicit enim ſcriptu
ra: omnis qui credit in illum
non confundetur. ℟. Uenite
poſt me. hy⁹. Poſt petruz. ℣.
Nimis honorati. Ad mag. ā.
matth. Ambulās ieſus iuxta mare ga=
4. lilee, vidit petrum ⁊ andream
mar. 1. fratrem eius ⁊ ait illis, venite
5. poſt me faciā vos fieri piſcato=
res hominuz: at illi relictis reti=
b⁹ ⁊ naui ſecuti ſunt euz. j. col.
Q Ueſum⁹ oṗs deus: vt
btūs ādreas apl's tuū
p nobis iploret auxiliū vt a
nr̄is reatibus abſoluti: a cun
ctis etiā piculis eruamur. p.
Inui. Adorem⁹ victorioſiſſimū
regē chriſtuz. Qui victorē p cru
cis tropheū corōauit btm̄ ādreā
aplz. ṗ. Ueite. hy⁹. Poſt pe.
matth. ¶ In. j. noc. ā. Uidit dñs petrū
4. ⁊ ādreā ⁊ vocauit eos. vij. ps.
eodem Celi enar. ā. Ueite poſt me di
cit dñs faciā vos fieri piſcatores
hoim. viij. ṗ. Dñi eſt terra. ā.
Relictis retib⁹ ſecuti ſunt redē
ptorem. j. ṗ. Exultate iuſti. ā.
Un⁹ ex duob⁹ qui ſecuti ſunt do eodem
minuz erat ādreas frat ſimonis
petri, al. j. ṗ. Bñdicā do. ān.
Chriſt⁹ me miſit ad iſtā puīciā
vbi nō paruum populuz acqui=
ſiui. vij. ṗ. Eructa. ān. Ego ſi
patibuluz crucis expaueſcerez
crucis gloriam nō predicarem.
ps. Omēs gē. ℣. In omnem ter.
Lectiones ex omelia vene=
rabilis bede pbr̄i. Lectio. j.
S Tabat ioānes ⁊ ex di in cap.
ſcipulis eius duo. Et matth.
reſpiciēs ieſū ābulātē dicit: 4.
Ecce agn⁹ dei. ℟. Duz pābu ioan. 1.
laret dñs iuxta mare ſec⁹ littus matth.
galilee vidit petruz ⁊ andreaz 4.
retia mittētes i mare: ⁊ vocauit
dicēs, Uenite poſt me faciā vos
fieri piſcatores hoiz. ℣. Erāt ei
piſcatores ⁊ ait illis. Ue. lc. ij.
T Anta ac talis eſt ſcri=
pture diuine ſublimi=
tas, vt non ſolū verba que a
ſctis, vel ab ipſo dño dicta
referūt: ſed etiā circūſtātia
reꝝ q̄ ſimpliciter poſita vide
tur, ſpiritalib⁹ ſit plena my=
ſteriis. ℟. Uenite poſt me fa= matth.
ciaz vos fieri piſcatores homi= 4.
nū: At illi cōtinuo relictis reti=
b⁹ ſuis ſecuti ſunt chriſtū redē=
ptorem. ℣. Dū pābularet dñs eodem
iuxta mare ſec⁹ litt⁹ galilee, vi=
dit petrum ⁊ andream ⁊ voca=
uit eos. At illi. Lectio tertia.
E Cce em̄ narrāte euan=
geliſta fratres chariſ=
ſimi, audiuim⁹, quia ſtabat ioan. 1.
ioānes ⁊ ex diſcipl'is ei⁹ duo
Et reſpiciēs ieſum ābulātē

mátth. 4. dicit: Ecce agnꝰ dei. ℞. Mox
vt vocē dñi p̄dicātꝫ audiuit bea
tꝰ andreas relictꝫ retibꝰ, quoꝝ
vſu actuq̄ꝫ viuebat, et̄ne vite ſe
cutꝰ eſt Premia largiēte. ℣. Ad
vnicꝰ iuſſionis vocem petrꝰ ⁊ an=
dreas relictis retibꝰ ſecuti ſunt
redemptorem. Pre. Lec. iiij.

Statimq̄ꝫ cognouimꝰ,
immo iā notū ad me=
moriam reuocauimꝰ, quare
Jeſum precurſor ſuus agnū
dei vocauerit: qꝛ videlicet eū
pre ceteris mortalibꝰ ſingu=
lariter inocētē hoc eſt ab oī
pctō mūdū nouit, qꝛ nos ſuo
ſanguine redēpturū, qꝛ do=
na ſui velleris ſpōte largitu
rū ex quo nobis veſtē nuptia
lē facere poſſimꝰ: id eſt exē=
pla viuēdi nobis relicturum
preuidit, qbꝰ in dilectiōe ca
leſieri deberemus. ℞. Hō dei
ducebat vt crucifigeret: popu=
lꝰ aūt clamabat voce magna di=
cēs, inocēs ⁊ iuſtꝰ ſine cauſa dā=
nat. ℣. Factꝰ eſt cōcurſꝰ ppl'orū
clamantiū et dicentium. Inno.
¶ In. ij. noc. ā. Andreas xp̄i fa
mulꝰ dignꝰ deo ap'ls, germanꝰ
petri ⁊ i paſſione ſocꝰ. viij. p̄.
Exaudi deꝰ dep̄. ā. Uidēs an=
dreas crucē cū gaudio dicebat:
qꝛ amator tuus ſp̄ fui ⁊ deſyde=
raui āplecti te o bōa crux. viij.
p̄. Exaudi deꝰ orō. meā cū de.
ā. Salue crux q̄ i corpore xp̄i de
dicata es ⁊ ex mēbris eiꝰ tanq̄ꝫ
margaritis ornata. iiij. p̄. Te
decet. ā. Salue crux p̄cioſa ſu=
ſcipe diſcipulū eiꝰ q̄ pepēdit i te
magiſter meꝰ xp̄s. vij p̄. Cōfi=
tebimur. ā. Recipe me ab hoi=
bꝰ ⁊ redde me magiſtro meo, vt
p̄ te me recipiat q̄ p̄ te me rede=
mit, al. viij. p̄. Dñs reg. exul.
ā. Btūs ādreas orabat dicens,
dñe rex et̄ne glorie ſuſcipe me
pendentem in patibulo. viij. p̄.
Dñs regnauit iraſcant. ℣.
Cōſtitues eos. Lectio quita.

Hoc eſt ergo teſtimo=
niū p̄curſoris dñi, qꝛ fa
cile patet fidelibꝰ, cū amoꝛ
itimi fomitē audiētiū cordi=
bꝰ infundit. ℞. Doctor bonꝰ ⁊
amicꝰ dei ādreas ducit ad cru=
cem: aſpiciēs a lōge vidit cru=
cē. Salue crux ſuſcipe diſcipu=
lū eiꝰ qui pepēdit i te magiſter
meꝰ xp̄s. ℣. Cū vero p̄ueniſſet ad
locū vbi crux parata erat excla=
mauit dicēs. Sal. Lectio. vj.

Sed nō eſt putādū, qꝛ
ſine certi ratione my=
ſterij hoc relaturꝰ euāgeliſta
p̄miſerit ſtetiſſe ioānē cū di=
ſcipulꝫ, ieſum vero ambulaſ
ſe: ⁊ illo vtiq̄ꝫ ābulaſſe vbi ſe
quētibꝰ ſe diſcipulis ioānis
māſionē, i qua habitabat o=
ſtēderet. ℞. Cū p̄ueniſſet bea=
tꝰ andreas ad locū vbi crux pa=
rata erat exclamauit ⁊ dixit: o
bona crux diu deſyderata ⁊ iā
ꝯcupiſcēti aīo p̄parata, ſecurꝰ ⁊
gaudēs venio ad te. Ita vt ⁊ tu
exultās ſuſcipias me diſcipulū
eiꝰ qui pependit in te. ℣. Ama=
tor tuus ſemp̄ fui ⁊ deſyderaui
amplecti te. Ita. Lectio. vij.

Ceteraq̄ꝫ huiuſmodi q̄
ſequētia lectiōis euā=
gelice commemorāt, ſi enu=
cleatiꝰ diſcutiant, inuenie=
mus celeſtibꝰ redūdare my=

ſterilis. ℟ O bona crux q̃ deco-rem ⁊ pulchritudinē de membris dn̄i ſuſcepiſti. Accipe me ab hominibus et redde me magiſtro meo vt per te me recipiat q̄ per te me redemit. ℣ Salue crux q̄ in corpore chriſti dedicata es ⁊ ex membris eius tanq̄ margaritis ornata. Accipe. Le. viij.

STabat em̄ ioannes et reſpexit Jeſum: quia in magno iam culmine perfectionis animi greſſum fixerat, vnde iure celſitudinē diuine maieſtatis mereret intueri. Stabat ioānes ⁊ reſpexit ieſum. Stabat inq̄ quia virtutum illam arcem conſcenderat, a qua nullis tentationū poſſet improbitatib⁹ deiici. Stabant cum illo ⁊ diſcipuli, qui magiſteriū eius corde ſeq̄bant imobili. Et reſpiciens inquit ie-
I. ſum ambulantē dicit: Ecce agnus dei. Ambulatio ieſu diſpenſationē incarnatiōis ei⁹, qua ad nos venire ac nobis viuendi exempla ꝓbere dignatus eſt, inſinuat, ſicut manſio ei⁹ eternitatē diuinitatis: in qua ſemꝑ eſt patri equalis aptiſſime deſignat. ℟ Salue crux q̄ i corpore chriſti dedicata es, ⁊ ex mēbris ei⁹ tanq̄ margaritis ornata. Suſcipe diſcipulū ei⁹ qui pependit in te. ℣ O bona crux diu deſyderata iam ꝯcupiſcenti animo preparata. Suſcipe. Ad canti. ā. Dignum ſibi dn̄s ꝯputauit martyrem quem vocauit ap̄l'm dum eſſet in mari, al'. vij. ℣. Annun-ciauerūt. Scd̄m Matheū.

IN illo tp̄e. Ambulans mat.4
ieſus intra mare gali- mar.1.
lee vidit duos fratres: ſimo- luce.5.
nē qui vocatur petrus ⁊ andream fratrem eius mittentes rete in mare: Erant em̄ piſcatores. Et ait illis: Venite poſt me ⁊ faciam vos fieri piſcatores hoim. Et rel.

Omelia lectionis eiuſdem beati gregorij pape. Le. ix.

AUdiſtis fratres chariſſimi, quia ad vnius iuſſionis vocē, petrus et andreas relictis retib⁹, ſecuti ſunt redēptorē. Nulla vero hūc facere miracula adhuc viderāt. Nihil ab eo de premio eterne retributiōis audierāt, ⁊ tn̄ ad vnū dn̄i p̄ceptum, hoc q̄ poſſidere videbantur, obliti ſunt. ℟ Expādi man⁹ meas tota die in cruce ad populū non credentē ſed cōtradicētē mihi. Qui ābulant vias non bonas, ſed poſt pctā ſua ℣ Exaltare q̄ iudicas terrā redde retributionē ſupbis. Cui. Le. x.

QUanta nos eius miracula videm⁹, quot flagellis affligimur, quantis minarū aſperitatib⁹ deterremur, ⁊ tamē vocantē ſequi contemnimus? Jn celo iam ſedet, qui de ꝯuerſione nos admonet. Jā iugo fidei colla gentiū ſubdidit, iam mundi gloriam ſtrauit, iam ruinis eius crebreſcentibus diſtricti ſui iudicij diem propinquantem denuntiat, ⁊ tamen ſuperba mens noſtra

adhuc nō vult hoc ſpōte de-
ſerere, quod quotidie pdit
īuita. ℟ Orauit ſctūs ādreas
dū reſpiceret celos voce magna
clamauit ꝛ dixit: tu es de⁹ meus
quem vidi, in quo ꝯplacui ꝛ di-
lexi. Ne me patiarꝭ ab impio iu-
dice deponi qꝛ ꝟtutē ſctē crucis
agnoui. ℣. Tu es magiſter me⁹
xp̄s quē dilexi, quē cognoui, quē
confeſſus ſum, tantummodo in
hac voce me exaudi. Ne. Lc. xj.

Quid ergo fr̄es chariſ-
ſimi, q̄d in ei⁹ iudicio
dicturi ſum⁹, qui ab amore
preſentis ſeculi, nec p̄ceptꝭ
flectimur, nec ꝟberib⁹ emen
damur? Sed fortaſſe aliq̄s
ſibi tacitis cogitationib⁹, di-
cat: Ad vocē dñicam vterqꝫ
iſte piſcator, quid aut quātū
dimiſit, q̄ pene nihil habuit?
℟. Dilexit andreā dñs i odorē
ſuauitatis: dū pēderet in cruce
dignum ſibi computauit marty
rem. Quē vocauit apl'm dū eſſet
in mari, et ideo amicus dei ap-
pellatus eſt. ℣. Elegit eū dñs et
excelſum fecit illū. Quē. Lc. xij.

Sed in hac re fr̄es cha-
riſſimi affectum debe-
m⁹ penſare, poti⁹ q̄ cēſum.
Multū reliquit, qui ſibi ni-
hil retinuit. Multum reli-
quit, q̄ quātūlibet parū, to-
tū deſeruit. Certe nos ꝛ ha-
bita cū amore poſſidemus,
ꝛ ea que minime habem⁹, ex
deſyderio q̄rim⁹. Multum
ergo petr⁹ ꝛ andreas dimi-
ſit, qñ vterqꝫ etiā deſyderia
habēdi dereliq̄t. ℟ Uir iſte in
pp'lo ſuo mitiſſim⁹ apparuit, ſan
ctitate aūt ꝛ gratia plenus iſte
eſt. Qui aſſidue orat p populo
ꝛ pro ciuitate iſta. ℣ Hic eſt fra
trum amator et populi iſrael.
Qui aſſidue. Scdm Math.

In illo tēp. Ambulans
Ieſus iuxta mare gali-
lee vidit duos fratres: ſimo-
nem qui vocatur petrus et
andreā fratrē ei⁹ mittentes
rete in mare. Erāt enim pi-
ſcatores. Et ait illis: Ueni-
te poſt me et faciam vos fie-
ri piſcatores hoīm. At illi
cōtinuo relictis retibus ſe-
quuti ſunt eū. Et procedēs
inde vidit alios duos fra-
tres: iacobum zebedei ꝛ io-
annem fratrem eius in naui-
cum zebedeo patre eorum
reficientes retia ſua ꝛ voca-
uit eos. Illi autē ſtatim re-
lictis retibus ꝛ patre ſequu-
ti ſunt eum. Amen. Colla.

Maieſtatem tuam do-
mine ſuppliciter exo-
ram⁹: vt ſicut eccl'ie tue bea-
tus andreas apoſtolus ex-
titit predicator et rector, ita
apud te ſit pro nobis perpe-
tuus interceſſor. p. In laud.
ān. Dilexit andream dominus
in odorem ſuauitatis, alleluia.
viij. Cp. Corde creditur. ℣.
Cōſtitues eos principes. hy⁹.
Fallax ad patibulū. ℣. Ni-
mis honorati ſunt. Ad bn⁹. a.
Concede nobis hominē iuſtum
redde nobis hoīem ſanctum ne
interficias hoīem deo charū iu-
ſtum manſuetū ꝛ piū. vij. Col.
Maieſtatem tuam. Ad. j ā.
Biduo viuens pēdebāt in cru-

ce pro chriſti nomine beatus an-
dreas et docebat populum. ij.
Ad tertiā ā. Non me permit-
tas domine famulum tuum a te
ſeparari: tempus eſt vt commen
18. des terre corp⁹ meum. viij. cp̄.
Corde creditur. ℣. In omnē
terram exiuit ſonus eorꝫ. Colla
Maieſtatem tuam domine.
Ad ſextā ān. Maximilla chri
ſto amabilis tulit corpus apo-
ſtoli, optimo loco cum aromati
bus ſepeliuit. viij. cp̄. Jam nō
eſtis. ℣. Conſtitues. Collecta
Deus qui es ſanctorū
tuorū ſplendor mira-
bilis qui hūc diem beati an-
dree martyrio ꝯſecraſti: da
eccleſie tue de ei⁹ natalicio
ſemper gaudere: vt apud mi
ſericordiam tuam exemplis
eius protegamur ꝛ meritis.
Per. Ad .ix. ān. Qui perſeque
bantur iuſtū, demerſiſti eos do-
mine in infernū: ꝛ in ligno cru-
cis dux iuſti fuiſti. vij. Colla.
Per manus apoſtolorꝫ
fiebant ſigna ꝛ prodi-
gia multa in plebe. ℣. Annū-
ciauerūt opera dei. Collecta.
Exaudi domine popu-
lū tuum cū ſctī apl̄i tui
andree patrocinio ſupplicā-
tem: vt tuo ſemper auxilio:
ſecura tibi poſſit deuotione
ſeruire. Per. Ad veſpas ā.
Vidit domin⁹. cū ceteris per
ordinem. Cap̄. Corde credi-
tur. ℟. In omnem terrā. Hy⁹.
Poſt partū. ℣. Nimis hono.
Ad mag. ān. Cum perueniſſet
beatus andreas ad locum vbi
crux parata erat: exclamauit et
dixit: o bona crux diu deſydera
ta et iam concupiſcenti animo
preparata: ſecurus et gaudens
venio ad te ita vt tu exultās ſu-
ſcipias me diſcipulū ei⁹ qui pe-
pendit in te. j. Col. Maieſta-
tem tuam. ¶ De ſancto eli-
gio. vt in cōmuni. ¶ De ſan-
cto nicolao. vt in communi.
¶ De ꝯceptiōe ꝟginis ſicut
de eius natiui. mutato noīe.
¶ De ſancta lucia. vt in cōi.
¶ De ſancto thoma apoſto-
lo. vt in communi.
¶ Finis ſanctoralis.

¶ Incipit cōe ſctōꝝ. In na-
tali apl̄oꝝ ad veſp. Capm.
Iam nō eſtis ho- ephe. 2
ſpites et aduene
ſed eſtis ciues
ſctōrū ꝛ domeſti-
ci dei: ſuperedi-
ficati ſuper fundamentū a-
poſtolorū ꝛ prophetarū ipſo
ſummo āgulari lapide chri-
ſto Jeſu. ℟. Qui ſunt iſti. hy⁹.
Eterna xp̄i mū. ℣. Nimis ho- ps. 138
norati ſunt amici tui de⁹. Nimꝫ
ꝯfortat⁹ eſt principat⁹ eorꝫ. Ad
mag. ā. Ecce ego mitto vos ſi- mat. 10
cut oues in medio luporū dicit luc. 10.
dn̄s eſtote prudētes ſicut ſerpē-
tes ꝛ ſimplices ſicut columbe. j.
¶ Mathie, Barnabe, Si-
monis ꝛ iude. Collecta.
Queſum⁹ oꝑs deus, vt
btūs N. apl̄s tuum ꝑ
nobꝫ iploret auxiliū: vt a no-
ſtris reatib⁹ abſoluti, a cūn-
ctis etiā ꝑiculis exuamur. P.
Bartholomei ꝓo ac ſimonis
ꝛ iude colle vt ſignant in ka-

uita laurentiꝰ qui dum aſſaretur
non negauit dñz. Et ideo inuē-
tꝰ eſt ſacrificiũ laudis. ℣. In cra
ticula poſitꝰ te deũ non negauit
ꝛ ad ignem applicatus te chr̄m
ꝯfeſſus eſt. Et. ℟. Beatus vir q̄
inuentꝰ eſt ſine macula, qui poſt
auꝝ nõ abiit nec ſperauit ĩ the-
ſauris pecunie. Ideo ſtabilita
ſunt bona illiꝰ in dño. ℣. Potuit
em̄ trãſgredi ꝛ nõ eſt tranſgreſ-
ſus, ꝛ facere mala et non fecit.
Ideo. ℟. In craticula te deũ nõ
negaui. Et ad ignē applicatꝰ te
dñz ieſum chr̄m confeſſus ſum.
℣. Probaſti dñe coꝛ meum ꝛ vi-
ſitaſti nocte. Et ad. Collecta.

DA nobis q̄s ops̄ deus
vitioꝛũ noſtroꝛũ flam
mas extinguere qui btõ lau-
rentio tribuiſti toꝛmētoꝛum
ſuoꝛũ incendia ſuꝑare. Per.
In l. ã. Laurētiꝰ bonũ opꝰ ope-
ratꝰ eſt q̄ ꝑ ſignũ crucis cecos il
luiauit. viij. cp̄ Qui ꝑce. vt s̄.
℟. Poſuiſti do. hyꝰ. Poſt tri.
℣. Iuſtꝰ ger. Ad bꝰ. ã. In crati
cula te deũ nõ negaui, ꝛ ad ignē
applicatꝰ te xp̄z ꝯfeſſꝰ ſum, ꝓba-
ſti coꝛ meũ ꝛ viſitaſti nocte, igne
me examiaſti ꝛ nõ iuēta ē in me
iniq̄tas. j. col. Da no. q̄s. Ad
j. ã. Laurētiꝰ igreſſꝰ ē, martyꝛes
ꝯfeſſi ſũt nomē dñi ieſu xp̄i. j. ad
iij. ã. Adheſit aĩa m̄a poſt te, q2
caro mea igne cremata eſt ꝓ te
deꝰ meꝰ. iij. cp̄. Qui ꝑce. ℣. Glo
ria ꝛ ho. col. Da nobꝫ q̄s. Ad
vj. ã. Miſit dñs angelũ ſuũ ꝛ li-
berauit me de medio ignis ꝛ nõ
eccl'i. ſum eſtuatus. vij. Capitulum.
31. 8. BEatus vir qui inuen-
luce. 6. tus eſt ſine macula, et

qui poſt aurum nõ abiit: nec
ſperauit in theſauris pecu-
nie. q̀s eſt hic ꝛ laudabimus
eũ: fecit em̄ mirabilia in vi-
ta ſua. ℣. Poſuiſti dñe. Colla.

EXcita dñe ĩ eccl'ia tua
ſpm̄ cui btũs laurentiꝰ
leuita ſeruiuit: vt eodē nos
replēte ſtudeamꝰ amare qd̄
amauit ꝛ ope exercere quod
docuit. ꝑ. eiuſ. Ad ix. ã. Ego
me obtuli ſacrificiũ deo ĩ odoꝛē
ſuauitatis. vij. Capitulum.

POtuit em̄ tranſgredi eccl.
et nõ eſt tranſgreſſus
ꝛ facere mala ꝛ nõ fecit: ideo
ſtabilita ſunt bona illius in
dño: ꝛ elemoſynas illiꝰ enar-
rabit oĩs eccleſia ſanctoꝛũ.
℣. Magna eſt gloꝛia. Colla.

DEus cuius charitatis
ardoꝛe btũs laurētiꝰ
edaces incēdij flãmas cōtē-
pto ꝑſecutoꝛe deuicit, ꝯcede
vt oēs q̄ martyꝛij eiꝰ merita
veneramur ꝓtectiōis tue au
xilio muniamur. ꝑ. Ad veſp.
ã. Quo ꝓgrederis. ℣. Btũs lau
rentius dixit. cũ ceťis peroꝛd̄.
¶ De ſctã coꝛona. Capl'm.

EGredimini ꝛ videte fi- cant.
lie ſion regē ſalomonē
in diademate quo coꝛonauit
eũ mater ſua. ℟. Flos de ſpi-
na naſcit̄, q̄ ſpina non pũxerat
ſed ſe pungi tolerat dum ſub ſpi
na moꝛit̄. Soluens q̄ nõ tulerat
nos a ſpine liberat pũctura dũ
pungit̄. ℣. Dum coꝛona plectit̄
quam rex mundi deferat a quo
mundus regitur. Soluens. hyꝰ
Hymnũ dicamꝰ. Fidē refũ-
dēs. cũ ceťis. ℣. Plectētes co- ioã.